

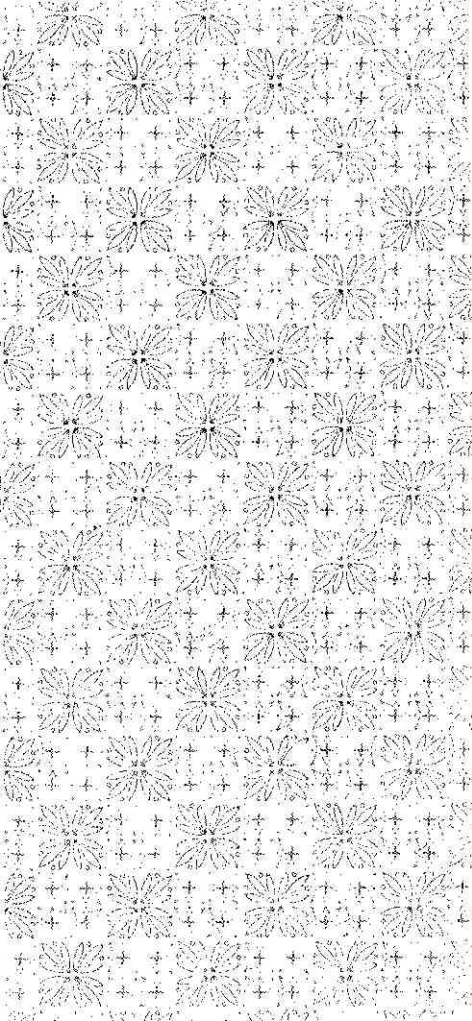

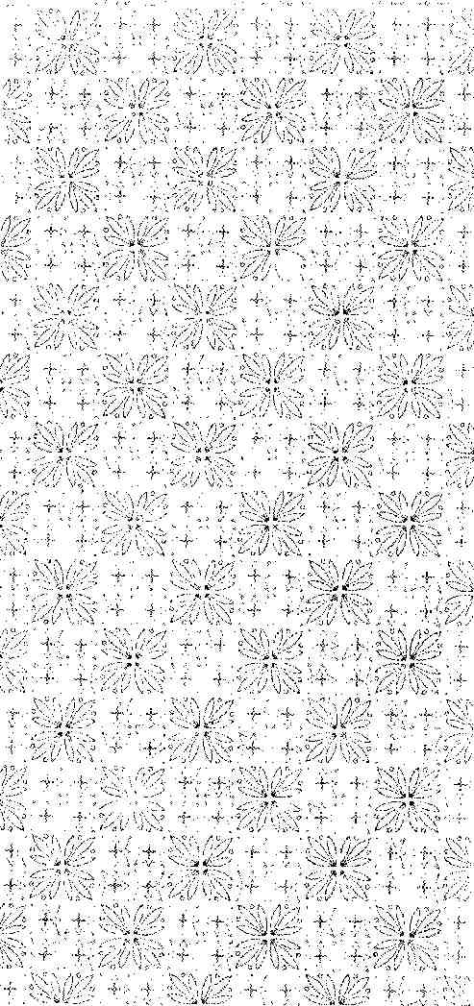
Het Brood Gods : dertig oefeningen vóór en na de H. Communie en de gebruikelijke katholieke gebeden

<https://hdl.handle.net/1874/225646>

530

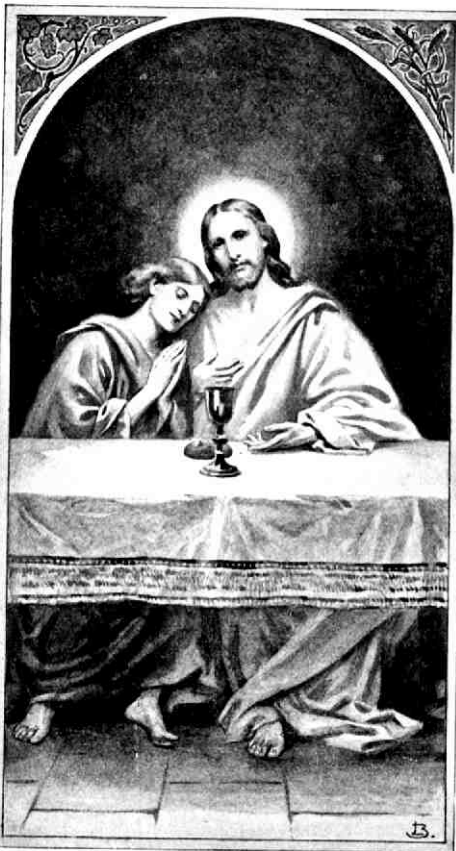
Vak 150

mm 5073

Van 150
530

Het Brood Gods

DERTIG OEFENINGEN

vóór en na de H. Communie

en de

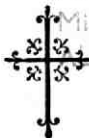
gebruikelijke Katholieke Gebeden

door AUGUSTINUS LEHMKUHL S. J.

Geautoriseerde Vertaling

Provinciebibl.

Minderbroeders

VERNA - GLD

W. VAN GULICK

580 PRINSENGRACHT.

A M S T E R D A M.

N. 4

*De H. Vader, PAUS PIUS X, een blijk
willende geven van hooge onderscheiding, heeft
zich gewaardigd U den titel te verleen
van Drukkers van den H. Stoel, met
verlof uwe uitgaven met het Wapen van
Z. H. te versieren.*

Gegeven in het Vatikaan, den 26 Dec. 1905.

[De Prefekt van het H. Apost. Paleis,

R. Cas. Merello

IMPRIMATUR

Mechliniæ, 15 Februarii 1915

J. THYS, can., lib. cens.

Evulgetur

Amstelodami, Dominica Lætare 1915

TH. BENSDORP c. ss. R.

EIGENDOM DES UITGEVERS

Alle rechten voorbehouden

Voorwoord

ALLEEN de dringende wensch van wie dit boekje vertaalde en het vriendelijk aanhouden der uitgevers, kon mij doen besluiten een kort woord ter inleiding te schrijven.

Daar de samensteller van deze Communie-oefeningen een der meest bekende moraaltheologen is van dezen tijd, zou het allesbehalve bescheiden zijn, een pleidooi te houden voor de degelijkheid van dit werkje. Zijn naam is een waarborg daarvoor, dien niemand zal weigeren te aanvaarden.

Maar ik mag wel verklaren dat anderen en ik zelf, die het oorspronkelijke gebedenboek kenden, er zoo mede ingenomen waren, dat wij aandrongen op eene vertaling in het Nederlandsch.

Want inderdaad wordt hier een schat van gebeden, uitmuntend door kloeke godsvrucht, zuiver gevoel en zekere leer geboden, die toegankelijk moest worden gemaakt voor ruimer kring.

De vertaling is uitstekend. De persoon, die haar ondernam, blijkt beide talen te beheerschen en wist dan ook, zonder onhollandsch te worden, de eigenaardige aantrekkelijkheid van het oorspronkelijke te bewaren.

Een woord van dank zou ik daarom liever schrijven dan een woord van aanbeveling, overtuigd dat ook de gebruikers van dit kostbare boekje met mij zullen instemmen, dat aanbeveling volkomen overbodig is.

A. B. H. GIELEN, S. J.

Inleiding

SINDS onze Heilige Vader, Paus Pius X, bij besluit der Congregatio S^{ci} Concilii van 20 December 1905, zoo dringend aanspoorde tot veelvuldige of dagelijksche Communie, is, God zij dank, de ijver om dit Allerheiligst Sacrament te ontvangen in gansch de Kerk op zichtbare wijze genomen.

In dat dekreet wordt echter de aandacht er op gevestigd, dat zoowel *eene zorgvuldige voorbereiding* als *eene behoorlijke dankzegging* telkens de H. Communie moeten voorafgaan en volgen, met inachtneming van ieders aanleg, omstandigheden en beroepsbezigheden. Hier wordt, behalve op de meer verwijderde voorbereiding door een waarachtig Christelijk leven, ongetwijfeld in het bijzonder gedoeld op de onmiddellijke voorbereiding en dankzegging door *overweging* en vroom gebed. Daarvoor is voldoende — en is zelfs naar omstandigheden het beste — eenvoudig het hart te laten spreken en, zonder zich te binden aan vaste gebedsvormen, de opwekking der goddelijke genade te volgen. Maar toch zal het dikwijls en voor velen noodig blijken, bepaalde gebeden ter hand te nemen, door welke men zich vóór en na de H. Communie kan opwekken tot Godsvrucht.

Dit boekje bedoelt rekening te houden met deze noodzakelijkheid. Wel zijn met hetzelfde doel al meer boeken verschenen, en het mag misschien overbodig schijnen hun aantal nog te vergrooten; maar afgezien van het feit dat zij, die vaak com-

municeeren, naar afwisseling verlangen, meende ook nog de schrijver, dat in de bestaande communieboekjes de oefeningen tot voorbereiding en dankzegging over het algemeen wat te onvolledig en te kort zijn. Daarom heeft hij beproefd een nieuwe reeks van oefeningen saam te stellen, welke den godvruchtigen lezer minstens een kwartier voor en na de H. Communie stof tot bidden kunnen geven. Mocht iemand de een of andere oefening te lang vinden, dan kan hij haar zonder bezwaar inkorten.

In het geheel worden *dertig* verschillende Communie-oefeningen gegeven. Zij zijn verdeeld in drie groepen: 1° die geschikt zijn voor alle dagen, 2° die bijzonder geschikt zijn voor den tijd van Advent en Kerstmis, 3° die geëigend zijn voor den Vastentijd en voor sommige Feesten, of ook dienstig kunnen wezen voor elken tijd des jaars.

Het doel van dit boekje, om vooral behulpzaam te zijn tot het godvruchtig communiceeren, verklaart de titel « Het Brood Gods »; de Zaligmaker noemt zich zelve aldus bij de belofte der instelling van het Allerheiligst Sacrament (Joh. 6, 33). Opdat het echter niet uitsluitend dáárvoor, doch ook anderszins moge dienen, hebben wij de gewone gebeden van den katholieke, die behooren gevonden te worden in een volledig gebedenboek, ook hier opgenomen.

God geve dat de godvruchtige lezer door het gebruik van dit boekje moge toenemen in liefde tot den Verlosser en zijn Allerheiligst Hart, zich zelve tot voller verdienste en God tot grooter eere.

De Schrijver.

Morgengebeden

Bij het ontwaken

In den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Amen.

50 dagen aflate telkens wanneer men onder het uitspreken der woorden het H. Kruisteecken maakt, 100 dagen aflate wanneer men het maakt met gewijd water. (Racc. 18).

(Geauth. uitgave 1898).

Jezus, Maria en Jozef, ik schenk U mijn hart en mijne ziel.

100 dagen aflate telkens (Racc. 563).

Bij het opstaan

IN den Naam des Vaders, die mij geschapen heeft, in den Naam des Zoons, mijn Heiland Jezus Christus, die mij door zijn bloedigen dood aan het Kruis verlost heeft, in den Naam des Heiligen Geestes, die mij gewijd heeft tot zijn tempel, wil ik dezen dag beginnen en heiligen door trouwe plichtsbetrachting en ijverig beoefenen der deugd.

Bedek mij, o Heer, met uwe liefde, laat mij niet verschijnen voor U zonder

het bruiloftskleed der heiligmakende Genade. Reinig mij van al mijne zonden en gebreken, en neem weg elke vlek, die de zonde in mij heeft achtergelaten.

Kniel, na u te hebben gekleed, en bid in dezen geest :

MIJN God, ik dank U van ganscher harte, dat Gij mij heden nacht weder hebt beschermd ; ik dank U voor dezen nieuwen dag, dien ik thans ga beginnen. Het is uw wil dat ik hem gebruike om mijn heil te bewerken, mijn eeuwig geluk te vermeerderen. Met de hulp uwer genade neem ik mij vastelijk voor : trouw te blijven aan uwe geboden, alle zonde en gelegenheid tot zondigen te vluchten. Noch mijne booze neigingen, noch de aanvallen van den vijand, noch de verzoekingē der wereld zullen mij scheiden van U. Sta mij bij opdat ik heden U ter eere werke en strijde ; strijde vooral tegen mijn hoofdgebrek...., dat ik mij voorgenomen heb uit te roeien.

Mogen al mijne gedachten, woorden en werken een bewijs zijn der vurigste liefde tot U, mijn opperste Goed ; een uitdrukking der diepste vereering en innigste dankbaarheid voor al de weldaden mijen andere schepselen bewezen ; een teeken van afschuw en eene poging tot vergoeding voor alle zonden en gebreken, waaraan de wereld zich schuldig maakte tegenover U. En ten laatste,

mogen zij wezen als een dringende smeekbede om de volheid uwer genade voor mij en voor allen, opdat de rechtvaardigen volharden en aldoor toeneemen in heiligheid, de zondaren boete doen en zich bekeeren, en de arme zielen in het vagevuur verlost worden. Het is ook mijne bedoeling al de aflaten te verdienen, welke verbonden mochten zijn aan de goede werken, die ik met uw bijstand verrichten zal.

Heer Jezus Christus, ik vereenig mij met de goddelijke meening, waarmede uw Allerheiligst Hart hier op aarde den Heer lof heeft gebracht en Gij nog onophoudelijk Hem lofprijst op alle plaatsen en ten allen tijde in uw aanbiddelijk Sacrament des Altaars. Aldus met U vereenigd en in navolging van Maria's onbevlekt en maagdelijk Hart, offer ik U, zonder eenig voorbehoud, al mijne bedoelingen en gedachten, mijn hopen en wenschen, mijne werken en woorden.

100 dagen aflat eens per dag. (Racc. blz.200)

WEES gegroet, Koningin, Moeder van Barmhartigheid, ons leven, onze zoetheid en onze hoop, wees gegroet. Tot U roepen wij ballingen, kinderen van Eva. Tot U verzuchten wij klagende en weenende in dit dal van tranen. Welaan dan, onze voorspreekster, sla op ons uwe barmhartige oogen en toon ons na deze ballingschap de gezegende Vrucht uws Lichaams, Jezus! O goeder-

tierene, o mededoogende, o zoete Maagd Maria.

v). Gewaardig ons dat wij U prijzen, o heilige Maagd Maria.

R). Geef ons sterkte tegen uwe vijanden.

v). Geloofd zij God in zijne Heiligen.

R). Amen.

Wie des morgens deze gebeden verricht en des avonds het gebed: onder uwe bescherming (zie blz. 20) tot eerherstel voor den smaad Maria en de Heiligen aangedaan, en tevens om de vereering der heiligenbeelden te verdedigen en te bevorderen, kan verdienen de navolgende aflaten.

1. 100 dagen eenmaal daags.

2. Op alle zondagen: 7 jaren en 7 quadr.

3. Een vollen aflaat in de maand, op twee zondagen naar eigen verkiezing, op voorwaarde dat men biechte, waardig communiceere en bidde volgens intentie van den H. Vader.

4. Een vollen aflaat, onder dezelfde voorwaarden, op alle feesten der H. Maagd en op Allerheiligen.

5. Een aflaat in het uur van sterven, onder de gewone voorwaarden. (Racc. blz. 213)

ENGEL Gods, die mijn bewaarder zijt, bescherm, verlicht, bestuur en geleid mij, wijl ik door Gods opperste en vaderlijke goedheid aan U ben toevertrouwd.

100 dagen aflaat telken male; als men het iederen dag bidt, eens in de maand een vollen aflaat, onder de gewone voorwaarden van biecht, Communie, kerkbezoek en gebed volgens de meening van den H. Vader. (Racc. 386)

ALLE Heiligen, en in het bijzonder mijn Beschermheiligen, bidt voor mij en behoedt mij van alle kwaad. Amen.

Avondgebeden

ALMACHTIGE, eeuwige God, ik werp mij in den geest voor U neder om dank te zeggen voor al de weldaden, die ik dezen dag van U mocht ontvangen. Vooral dank ik U, dat Gij mij bewaard hebt van gevaren en zonden; ook voor al het goede, dat ik met uwen bijstand heb kunnen verrichten. Heb ik waarlijk gehoor gegeven aan de inspraken uwer genade of heb ik ze lichtvaardig in den wind geslagen, mij ondankbaar getoond en misschien zelfs door zonden uwe goddelijke Majesteit beledigd en versmaad?

Kom, Heilige Geest, toon mij waar door ik heden ben te kort gekomen aan uwe heilige geboden; wat ik tegen uwen wil bedreven of verzuimd heb. En geef mij de genade van een oprecht berouw over mijne fouten en het vaste voornemen mij ernstig te beteren.

Onderzoek nu in 't kort uw geweten in verband met de gebeurtenissen van den afgelopen dag. Hoe hebt gij uw morgen-

gebed gedaan ? Hoe de H. Mis bijgewoond of de H. Communie ontvangen ? Uw beroepstaak vervuld ? U beheerscht bij gebruik van spijs en drank ? Uw omgang met den naaste ? Uw gedrag in gevaren ? Bij tegenspoed en onaangenaam wedervaren ?

Door gedachten : niet toegegeven aan onzuivere, hoogmoedige, liefdelooze, afgunstige, ongeduldige gedachten en opwellingen ? Ze slechts traag verdreven, of zelfs vrijwillig toegestemd en gehoor gegeven aan die inblazingen ? — *Door woorden :* Hebt gij geen toornige, onverdraagzame, eerroovende, ongepaste woorden gesproken ? Waar gij uit plicht moest spreken, wellicht gezwezen, en u zoo schuldig gemaakt aan vreemde zonden ? — *Door werken :* Trouw geweest in het vervullen der plichten van uw staat ? Den tijd niet nutteloos verkwist ? Uw dagtaak ijverig en ordelijk volbracht ? Hebt gij u zelven geëerbiedigd ? Waart gij verstorven ? Rechtvaardig en liefdevol voor den naaste, eerbiedig en ootmoedig jegens God ?

MET een rouwmoedig hart kniel ik neder voor U, mijn God, en vraag vergeving van de vele fouten en nalatigheden, waaraan ik mij wederom schuldig heb gemaakt gedurende dezen dag. Ik verberg al de zonden mijns levens in het ten doode gepijnigd Hart van Jezus, uw geliefden Zoon, mijn Heiland en Heer. Het doet mij leed uit den grond mijns harten, U mijn God en hoogste Goed te hebben gekrenkt en beleedigd. Het doet mij zoo innig leed, omdat ik door mijne zonden schuld heb aan het lijden en den

dood van mijn Verlosser. En ik neem mij andermaal voor, in het vervolg alle vrijwillige zonden, maar boven alles de doodzonde te vermijden en liever te sterven dan door de zonde mij van U te laten scheiden.

Maak nu het volgend « testament », dat de zalige Creszentia von Kaufbeuren iederen avond pleegde te bidden :

ALMACHTIGE en eeuwige God, indien ik volgens het verlangen uwer goddelijke Majesteit niet meer zou ontwaken uit den slaap, zoo geschiede ook hierin, gelijk in alles, uw allerheiligste wil. Jezus, voor U leef ik ; Jezus, voor U sterf ik ; Jezus, U behoer ik in leven en dood. Jezus, maak mij armen zondaar zalig. Uit zuivere liefde tot U betreur ik mijne zonden en stel mij vast voor U nooit meer te vergrammen.

Dit is mijn uiterste wilsbeschikking, mijn testament. Ik leg het neder in het H. Hart van Jezus. Aan uwe goddelijke Majesteit vermaak ik mijne ziel. Mijn sterfelijk lichaam geef ik aan Jezus allerheiligste Menschheid ; de drie vermogens mijner ziel, geheugen, verstand en wil, aan de drie Goddelijke Personen der H. Drievuldigheid. Mijne vijf zintuigen leg ik neder in de glorierijke wonden van mijn Jezus. Al mijne goede werken vereenig ik met de verdiensten, het lijden en het Bloed van mijn Verlosser. Al mijne zonden werp ik in den

afgrond van Gods barmhartigheid, in het gewonde Hart van mijnen Heiland. Mijne geliefde bloedverwanten en vrienden, mijne weldoeners en mijne vijanden beveel ik in Gods almachtige bescherming, in de goedheid en barmhartigheid van mijn Jezus.

En ten slotte, eeuwige, Hemelsche Vader, vraag ik tot uwe meerdere eer en glorie en als bewijs mijner liefde, de overgroote genade van heilig te leven, uw allerheiligsten wil te volbrengen gedurende mijn leven en eenmaal U in den hemel te mogen aanschouwen.

Deze mijne uiterste wilsbeschikking sluit ik met de glorierijke Namen der H. Drievuldigheid: des Vaders, des Zoons en des H. Geestes. Amen.

* * *

Jezus Maria en Jozef, U schenk ik mijn hart en mijne ziel.

Jezus, Maria en Jozef, sta mij bij in mijn laatsten strijd.

Jezus, Maria en Jozef, dat mijne ziel in vrede met U van hier moge scheiden.

Telkens 300 dagen aflaat voor deze schietgebeden. (Racc. 563)

Vader, in uwe handen beveel ik mijnen geest.

Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht, o heilige Moeder Gods, ver-

smaad onze gebeden niet in onzen nood,
maar verlos ons altijd van alle gevaren,
o roemrijke en gezegende Maagd.

Gedoog dat ik U prijze, H. Maagd.

Geef mij sterkte tegen uwe vijanden.

Geloofd zij God in zijne Heiligen.

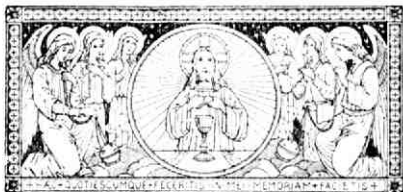
Amen.

(Voor de aflaten aan deze gebeden verbonden, zie men blz. 16)

Neemt en eet, dit is mijn Lichaam

Gebeden onder de H. Mis

(In hoofdzaak genomen uit de Mis van het Allerheiligst Sacrament)

Voorbereiding

ALMACHTIGE, eeuwige God, ik ga bijwonen het hoogheilig Offer, ingesteld door Uw eengeboren Zoon als een onbloedige hernieuwing van het bloedig Offer, door Hem tot ons heil aan het kruishout voltrokken. — De onbloedige offerande dezer H. Mis draag ik U op in vereeniging met het bloedig Offer des Kruises en al de akten van deugd, door uw veelgeliefden Zoon daar beoefend. Deze H. Mis draag ik U op in vereeniging met al de H. Missen, die ooit werden gelezen of gelezen zullen worden, in vereeniging met alle deugden en verdiensten uwer Heiligen, met de liefde en lofprijzingen der Hemelingen; zoo wil ik U geven de eere en aanbidding, die U toekomt, uwe oneindige gerechtigheid voldoening schenken voor al de beleedigingen haar aangedaan, U dank brengen voor al de weldaden mij en an-

deren bewezen, uwe genade en erbarming afsmeeken voor mij zelven en alle zondaren, voor de H. Kerk en hare herders, voor alle dwalenden en ongeloovigen, opdat zij zich bekeeren, en voor de arme zielen in het vagevuur, opdat zij van hun lijden worden bevrijd. Amen.

Terwijl de Priester de gebeden verricht aan den voet des altaars, bidt men rouwmoedig een Confiteor :

Ik belijd aan God den Almachtige, voor de heilige Maria, altijd Maagd, den H. Aartsengel Michaël, den H. Joannes den Dooper, de HH. Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen, dat ik veel gezondigd heb door gedachte, woord en werk, door mijne schuld, door mijne schuld, door mijne allergrootste schuld. Daarom bid ik de H. Maagd Maria, den H. Aartsengel Michaël, den H. Joannes den Dooper, de HH. Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen, voor mij den Heer onzen God te bidden.

Kwijtschelding, ontbinding en vergiffenis onzer zonden verleene ons de almachtige en barmhartige Heer. Amen.

Wij bidden U, o God, neem van ons weg alle zonden, opdat wij met een zuiver hart dit heilig Geheim mogen vieren. Dat de Heer ons vergeving schenke van al onze overtredingen, op voorbede van alle Heiligen en in het bijzonder van hen, wier reliquiën hier vereerd worden. Amen.

Introïtus

MET uitgezochte Spijze heeft Hij hen gevoed en uit de rots met honig verzadigd.

Groet blijde God, onzen helper ; zingt lof den God van Jacob.

Eere zij den Vader... Met uitgezochte spijsze heeft Hij hen gevoed, en uit de rots met honig verzadigd.

Heer, ontferm U onzer ! (driemaal)

Christus, ontferm U onzer ! (driemaal)

Heer, ontferm U onzer ! (driemaal)

Eere zij God in den hooge en vrede op aarde den menschen van goeden wil. Wij loven U ; wij zegenen U ; wij aanbidden U ; wij verheerlijken U ; Wij danken U om uwe groote heerlijkheid ; Heer, God, Koning des hemels ; God, almachtige Vader, Heer Jezus Christus, eengeboren Zoon, God de Heer, Lam Gods, Zoon des Vaders, Gij die wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer. Gij die wegneemt de zonden der wereld, neem onze bede aan ; Gij die zetelt aan de rechterhand des Vaders, erbarm U over ons. Want Gij alleen zijt de Heilige, Gij alleen de Heer, Gij alleen de Allerehoogste, Jezus Christus, met den H. Geest, in de glorie des Vaders. Amen.

Gebod der Kerk

O GOD, die in uw wondervol Sacrament ons de gedachtenis aan uw lijden hebt nagelaten, geef ons, bidden

wij, het heilig Geheim van uw Lichaam en Bloed aldus te vereeren, dat wij de vrucht uwer verlossing voortdurend in ons gewaar worden: Gij, die leeft en heerscht met God den Vader en den H. Geest, één God in eeuwigheid. Amen.

Epistel

Les uit den brief van den H. Apostel Paulus aan de Corinthiers (I. Cor. 11, 23.)

BROEDERS, ik heb van den Heer ontvangen, hetgeen ik u ook heb overgeleverd, dat de Heer Jezus in den nacht, waarin hij verraden werd, brood nam, en gedankt hebbende, het brak en zeide: Neemt en eet, dit is mijn Lichaam, dat voor U zal worden geleverd: doet dit tot mijne gedachtenis! Desgelijks nam Hij ook den kelk, nadat Hij den maaltijd genomen had, zeggende: Deze kelk is het Nieuwe Testament in mijn Bloed: doet dit, zoo dikwijls gij dien zult drinken, tot mijne gedachtenis. Want zoo dikwijls gij dit Brood zult eten, en den Kelk drinken, zult gij den dood des Heeren verkondigen, tot dat Hij komt.

R). Dank zij God.

Graduale

Ps. 144.

DE oogen van allen hopen op U, o Heer, en Gij schenkt hun spijs ten rechten tijde.

Gij opent uwe hand, en Gij verzadigt

al wat leeft met zegen. Alleluja, Alleluja. (Joh. 6) Mijn Vleesch is waarlijk spijs en mijn Bloed is waarlijk drank. Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, blijft in Mij, en Ik in hem. Alleluja.

Van Zondag Septuagesima tot Paschen wordt het Alleluja en wat volgt weggelaten, en daarvoor in de plaats het volgende gebeden :

VAN den opgang der zon tot haren ondergang is mijn Naam groot bij de volkeren. En op alle plaatsen wordt geofferd en aangeboden eene zuivere gave ; want groot is mijn Naam bij de volkeren ! (Malach. 1.)

(Spreuken 9.) Komt en eet mijn Brood en drinkt den Wijn, dien ik U bereid heb.

In den Paaschtijd ; (van Paschen tot Zaterdag na Pinksteren), vervalt het Graduale en bidt men :

ALLELUJA, Alleluja. De leerlingen herkenden den Heer Jezus Christus bij het breken des broods. Alleluja. (Luc.24)

(Joh. 6.) Mijn Vleesch is waarlijk spijs en mijn Bloed is waarlijk drank ; Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Alleluja.

Bij het Evangelie

Joh. 6. 56, enz.

IN dien tijde sprak Jezus tot de schare der Joden : « Mijn Vleesch is waarlijk spijs en mijn Bloed is waarlijk drank. Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed

drinkt, blijft in Mij en Ik blijf in hem. Gelijk Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leef om den Vader, zoo zal ook hij, die Mij eet, leven om Mij. Dit is het Brood, dat uit den hemel is neergedaald. Niet als het Manna, dat uwe Vaders gegeten hebben, doch zij zijn gestorven. Maar wie dit Brood eet, zal leven in eeuwigheid. -- Geloofd zij Jezus Christus !

Bij het Credo bidde men de Apostolische geloofsbelijdenis.

Bij de Offerande

Met aandacht bidde men de gebeden des Priesters :

ANVAARD, o heilige Vader, almachtige, eeuwige God, deze vlekkelooze offergave, welke ik, uw onwaardige dienaar, aan U mijn waarachtigen en levenden God aanbied voor mijne talloze zonden, beledigingen en nalatigheden, voor alle aanwezigen en alle christen geloovigen, levenden zoowel als afgestorvenen, opdat deze offergave mij en hun tot heil moge zijn ten eeuwigen leven. Amen.

De Priester voegt een weinig water bij den wijn en bidt :

O GOD, die de waardigheid der menschelijke natuur wondervol hebt geschapen en nog wondervoller hersteld : verleen ons door het mysterie van dit water en dezen wijn, dat wij deelach-

tig mogen worden aan de Godheid van Hem, die zich gewaardigd heeft zich met onze menschheid te bekleeden, Jezus Christus, uwen Zoon, onzen Heer, die met U leeft en heerscht in eenheid met den H. Geest God, door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Bij de Offerande van den wijn

WIJ bieden U aan, o Heer, den kelk des heils en smeeken uwe goeder-tierenheid: dat hij voor het aanschijn uwer goddelijke Majesteit tot heil van ons en geheel de wereld, in geur van wel-behagen moge opstijgen. Amen.

Dat wij, ootmoedig van geest en met een vermorzeld hart, door U worden aangenomen, o Heer, en heden ons offer voor uw aangezicht zoo moge wezen dat het U aangenaam zij, o Heer en God.

Kom, Heiligmaker, Almachtige, eeuwige God, en zegen dit offer dat uwen heiligen Naam bereid is.

Na de handwassching bidt de Priester, gebogen voor het altaar:

ONTVANG, o heilige Drievuldigheid, deze offerande, welke wij U opdragen tot aandenken aan uw lijden, verrijzenis en hemelvaart: en ter eere van de heilige Maria, altijd Maagd, van den H. Joannes den Dooper, de HH. Apostelen Petrus en Paulus, van deze en alle Heiligen, opdat zij strekke hun ter eer, ons ten heil: en zij, wier gedach-

tenis wij op aarde viëren, zich verwaardigen onze voorsprekers te zijn in den hemel. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

Moge de Heer aanvaarden dit Offer tot lof en glorie van zijn Naam, tot voordeel van ons en zijne gansche H. Kerk.

Gebod des Priesters

WIJ bidden U, o Heer, verleen goedgunstig uwe Kerk de genade van eenheid en vrede, die geheimnisvol worden aangeduid door de geofferde gaven. Door onzen Heer Jezus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht in de eenheid van den H. Geest, als God in alle eeuwigheid. Amen.

Præfatie

Pr. De Heer zij met U.

A. En met uwen Geest.

Pr. Omhoog de harten.

A. Wij hebben die verheven tot den Heer.

Pr. Laten wij danken den Heer onzen God.

A. Dat is betamend en plichtmatig.

Pr. **W**AARLIJK het is betamend en plichtmatig, billijk en heilzaam, dat wij altijd en overal U danken, heilige Heer, almachtige Vader, eeuwige God. Want door het Geheim van het vleeschgeworden Woord is een nieuw licht uwer glorie voor de oogen van on-

zen geest opgegaan, opdat wij, God kennend in zichtbare gedaante, door Hem tot liefde voor het onzichtbare mogen getrokken worden.

Daarom zingen wij met de Engelen en Aartsengelen, met de Tronen en Heerschappijen, en met heel de schare van het hemelsch heir, den lofzang uwer heerlijkheid, zonder ophouden U toeroepend :

Heilig, heilig, heilig is de Heer, de God der heerscharen ! Hemel en aarde zijn vol van uwe glorie ! Hosanna in den hooge ! Gezegend Hij, die komt in den Naam des Heeren. Hosanna in den hooge !

Canon

TOT U dan, allergoedertierenste Vader, smeekeu en bidden wij, door Jezus Christus, uwen Zoon, onzen Heer : dat gij wilt aanvaarden en zegenen deze gaven, deze geschenken, deze heilige, vlekkelooze offerande, vooral die, welke wij U opdragen voor uwe heilige, katholieke Kerk, welke Gij U moogt verwaardigen in vrede te bewaren, te beschermen en te vereenigen, tegelijk met uwen dienaar, onzen Paus N. en onzen Bisschop N., en alle rechtgeloovigen en belijders van het katholieke en apostolische geloof.

Gedenk, o Heer, uwe dienaren en dienaressen N. N. en alle aanwezigen, wier geloof en godsvrucht U bekend is : voor

wie wij, of die zelf u opdragen dit prijs-offer voor zich en voor al de hunnen, voor de redding hunner zielen, voor de hoop ophun heil en behoud, en die hunne beden voor U, den eeuwigen, levenden en waarachtigen God, uitstorten.

Vereenigd vieren wij de gedachtenis in het bijzonder der glorievolle Maagd Maria, Moeder van God en van onzen Heer Jezus Christus; maar tevens van uwe gelukzalige Apostelen en Martelaren, Petrus en Paulus, Andreas, Jacobus, Joannes, Thomas, Jacobus, Philippus, Bartholomæus, Matthaeus, Simon en Thaddæus; Linus, Cletus, Clemens, Xystus, Cornelius, Cyprianus, Laurentius, Chrysogonus, Joannes en Paulus, Cosmas en Damianus en van alle Heiligen, door wier verdiensten en gebeden, Gij ons wilt verleen, dat wij in alles door uwe beschermende schutse mogen beveiligd zijn. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

Wij bidden U, o Heer, wil dan deze offerande van ons, uw dienaar, en van gansch uwe gemeenschap goedgunstig aannemen; en leid onze dagen in uwen vrede, en wil ons ontrukken aan de eeuwige verwerping en opnemen onder het getal uwer uitverkorenen. Door Christus onzen Heer. Amen.

Wij smeeken U, o Heer, g. aardig U te maken dat deze offergave in alles zij gezegend, ons aangerekend, redelijk en

aanneembaar, opdat zij voor ons worde het Lichaam en Bloed van uw welbeminden Zoon, onzen Heer Jezus Christus.

Nu volgt de Consecratie ; in deemoed liefde en geloof aanbidden wij nu den Godmensch, die voor ons nederdaalt. Daarna kan men de volgende gebeden verrichten, ofwel door een der Communie-oefeningen in dit boekje, zich voorbereiden tot het ontvangen van het H. Sacrament.

De Priester zegt deze gebeden :

DAAROM, o Heer, gedenken wij, uwe dienaren, alsmede uw heilig volk, van denzelfden Christus uwen Zoon, onzen Heer, het heilig Lijden en ook zijne Verrijzenis uit de dooden en zijn glorievolle Hemelvaart : en bieden U aan uit uwe gaven en giften een zuiver Offer, een heilig Offer, een vlekkeloos Offer, het heilig Brood des eeuwigen levens en den Kelk van ons immerdurend heil.

Gewaardig U op dit Offer goedgunstig en welwillend neer te zien en het te aanvaarden, gelijk Gij U gewaardigd hebt aan tenemen de geschenken van uw gerechten dienaar Abel, en het slachtoffer van onzen Patriarch Abraham, en het heilige, smettelooze offer, dat uw Hoogepriester Melchisedech heeft opgedragen.

Smeevend vragen wij U, almachtige God, laat dit Offer door de handen van uwen heiligen Engel omhoog dragen

naar uw verheven Altaar, voor het aan-schijn uwer goddelijke Majesteit : opdat allen die, deelnemend aan dit altaar, hebben genuttigd het hoogheilig Li-chaam en Bloed van uwen Zoon, met alle hemelsche zegeningen en genaden vervuld worden.

Gedenk ook, o Heer, uwe dienaren en dienaressen, die voorzien van het tee-ken des geloofs ons zijn voorgegaan en sluimeren den slaap des vredes. Wij bid-den U, o Heer, wil hun en allen die rus-ten in Christus geven de plaats van ver-kwikking, licht en vrede. Amen.

Gewaardig U ook aan ons zondaren, uwe dienaren, vertrouwend op de menigvuldigheid uwer barmhartigheden, eenig aandeel en gemeenschap te schen-ken met uwe heilige Apostelen en Mar-telaren, met Joannes, Stephanus, Mat-thias, Barnabas, Ignatius, Alexander, Marcellinus, Petrus, Felicitas, Perpetua, Agatha, Lucia, Agnes, Cæcilia, Anastasia en al uwe Heiligen tot wier gezelschap wij smeeken dat Gij, niet rekenend naar onze verdiensten maar vrijgevig vergif-fenis verleenend, ons moogt toelaten. Door Christus onzen Heer.

Door wien Gij, o Heer, voortdurend al deze goede gaven voortbrengt, heiligt, levend maakt, zegent en ons mededeelt ; Door Hem en met Hem, en in Hem is U, almachtigen Vader, in de eenheid met den H. Geest alle eer en glorie in eeuwig-heid. Amen.

Laat ons bidden

Door uwe heilzame voorschriften aangespoord en gevormd door uwe goddelijke onderrichting, wagen wij het te zeggen : Onze Vader...

Verlos ons, o Heer, van alle verleden, tegenwoordige en komende rampen ; en verleen ons goedgunstig door tusschenkomst van de heilige en glorierijke Moeder Gods Maria, altijd Maagd, van uwe heilige Apostelen Petrus, Paulus en Andreas en alle Heiligen, vrede in onze dagen, opdat wij geholpen door den bijstand uwer goedertierenheid, steeds vrij mogen blijven van zonden en tegen alle kwellingsbeveiligd. Door denzelfden Christus, onzen Heer, die met U leeft en heerscht in eenheid met den H. Geest, God in alle eeuwigheid. Amen.

De vrede des Heeren zij altijd met U.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons den vrede.

Heer Jezus Christus, die gezegd hebt tot uwe Apostelen : « Mijn vrede laat ik U, mijn vrede geef ik u » ; zie niet op mijne zonden, maar op het geloof uwer Kerk en gewaardig U haar volgens uwen wil in vrede en eendracht te bevestigen. Gij, die leeft en heerscht, God, in alle eeuwen. Amen.

Heer Jezus Christus, Zoon van den levenden God, die volgens den wil des Vaders, onder medewerking van den H. Geest, door uwen dood der wereld het leven geschonken hebt, maak mij door dit, uw hoogheilig Lichaam en Bloed, vrij van al mijne zonden en van alle rampen; doe mij steeds trouw zijn aan uwe geboden en laat niet toe dat ik ooit van U gescheiden worde. Gij, die met denzelfden God den Vader en den H. Geest leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Dat het ontvangen van uw Lichaam, Heer Jezus Christus, dat ik onwaardige durf te nuttigen, mij niet strekke ten oordeel en verwerping; maar moge het door uwe goedertierenheid mij zijn een behoedmiddel van ziel en lichaam en tot een geneesmiddel mijner kwalen. Die leeft en heerscht met God den Vader in de eenheid des H. Geestes, God, in alle eeuwigheid. Amen.

Nu volgt de Communie des priesters. Zij die niet naderen tot de H. Communie, trachten dit ten minste te doen in den geest door het verwekken van akten van Geloof, Hoop, Liefde, Berouw en Verlangen om Jezus te ontvangen in zijn H. Sacrament, en in het leven Christus meer en meer gelijkvormig te worden.

Communie (1. COR. 11.)

Zoo dikwijls gij dit Brood eet en dezen Kelk drinkt, zult gij den dood des Heeren verkondigen, tot aan zijne

komst. Ieder derhalve, die onwaardig het Brood des Heeren eet of zijnen Kelk drinkt, zal zich schuldig maken aan het Lichaam en Bloed des Heeren.

Gebod der Kerk na de H. Communie

MAAK, o Heer, wij bidden U, dat wij vervuld worden van het eeuwig genot uwer Godheid, waarvan het tijdelijk genieten van uw kostbaar Lichaam en Bloed eene voorsmaak is: die leeft en regeert...

De zegen van den almachtigen God, des Vaders, des Zoons en des H. Geestes dale neder op ons en blijve eeuwiglijk.

Evangelie volgens den H. Joannes

IN den beginne was het Woord en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alles is door hetzelfde gemaakt, en zonder hetzelfde is niets gemaakt van wat gemaakt is. In hetzelfde was het Leven, en het Leven was het Licht der menschen en het Licht schijnt in de duisternissen en de duisternissen hebben het niet begrepen. Er was een mensch door God gezonden, wiens naam Joannes was. Deze kwam ter getuigenis, om getuigenis te geven van het Licht, opdat allen door hem zouden gelooven. Hij zelf was het Licht niet, maar hij was om getuigenis te geven van het Licht. Het ware Licht was, dat verlicht elken mensch komende

in de wereld. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot zijn eigendom, en de zijnen hebben Hem niet ontvangen. Maar allen, die Hem ontvingen, heeft Hij de macht gegeven kinderen Gods te worden : hun, die gelooven in zijn Naam, die niet uit het bloed, noch uit den wil des vleesches, noch uit den wil des mans geboren zijn. En het Woord is vleesch geworden en heeft onder ons gewoond ; en wij hebben zijne glorie gezien, als van den Eengeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.

A. God zij dank.

Biechtgebeden

VOORAFGAANDE VERKLARINGEN

Als een Christen zwaar gezondigd heeft, is de biecht voor hem verplichtend. Dan immers moet hij gebruik maken van het door God gegeven middel om vergeving der zonden te erlangen en wederom in genade te worden aangenomen. Dit middel nu is het Sacrament der boetvaardigheid, tot welks wezen de belijdenis behoort. Wel kan een gevallen Christen met Gods genade door een akte van volmaakt berouw reeds vóór de biecht weer in staat van heiligmakende genade komen, doch dit geschiedt slechts onder voorbehoud dat hij zal biechten wanneer het mogelijk is. Derhalve is ook de verzoening met God, verkregen door een akte van volmaakt berouw, op zich zelf niet voldoende om de H. Communie te mogen ontvangen; daaraan moet de biecht en de absolutie voorafgaan.

Degenen, die dikwerf of dagelijks communiceeren, zijn niet verplicht te biechten, zoolang zij zich vrij weten van eenige zware zonde. Ja zelfs heeft Paus Pius X voor hen, die dagelijks of bijna dagelijks tot de heilige Tafel naderen, maar ook voor hen alleen, bepaald dat zelfs voor het winnen

van volle aflaten zij niet eerst behoeven te biechten, zoolang geene doodzonde hun geweten bezwaart.

Doch men moet niet denken dat daardoor de hooge beteekenis van het veelvuldiger biechten zou verzwakt zijn. Men kan ook heel goed de vrijspreking van dagelijksche zonden ontvangen, en het veelvuldige biechten bevordert de zuiverheid des harten en de fijngevoeligheid van het geweten. Maar het moet ernstig, met oprecht leedwezen en een vast voornemen geschieden. Bij deze biechten, die niet uit noodzakelijkheid maar uit godsvrucht geschieden, behoort men meer te hechten aan waar berouw, dan aan uiterst nauwkeurig onderzoek en belijdenis van alle fouten. — Ook zal men wijs en goed doen de bekentenis van zwaardere zonden uit het vroeger leven in te sluiten, opdat men meer zekerheid krijg, ten minste over deze bijgevoegde zonden oprecht berouw en ernstig voornemen te hebben.

Aanroeping van den H. Geest

KOM, heilige Geest, licht des Hemels, schijn diep in het binnenste mijner ziel en maak scherpziende de oogen van mijnen geest, opdat ik helder onderscheide de fouten sinds mijn laatste biecht bedreven, en vooral duidelijk moge inzien hoe boos en afschuwelijk zij zijn. Ontsteek dan in mijn hart het vuur der goddelijke liefde en doe mij haten de zonde, die zoo zeer in strijd is met de liefde en den ijver tot God. Bestuur mijne tong, opdat ik eerlijk belijde mijne zonden. Verlicht het verstand van mijn

biechtvader, opdat hij mij juist vermane en rade, en geef mij door zijne kwijtschelding wederom opnieuw den vrede en de verzoening.

Onderzoek thans uw geweten ; niet angstvallig maar ook niet oppervlakkig. Iemand die gewoon is iederen avond zijn geweten te onderzoeken en zich van groote zonden te vrijwaren zal zich zonder moeite ook de grootere dagelijksche zonden herinneren.

Men kan zich afvragen :

Hoe heb ik mij gedragen tegenover God in godsdienstige zaken en geestelijke oefeningen.

Tegen den naaste, door kwetsing der liefde en rechtvaardigheid ? Ten opzichte van mijzelven, door eerbaarheid, zelfverloochening, deemoed ? Bij deze drie vragen doorloope men de dagen sinds de laatste biecht en lette op bijzondere gelegenheden, die mochten zijn voorgekomen.

Wat voornamelijk betreft de zonden, in welke ook godvruchtige personen kunnen vervallen, bemerke men het volgende :

**Fouten, waaromtrent ook zij, die
dikwerf communiceeren,
zich behooren te onderzoeken**

Ten opzichte van God. Vrijwillige afdwalingen bij het gebed, of bewuste oneerbiedigheden. — Het naderen tot de heilige Sacramenten of het verrichten van godsdienstige oefeningen uit ijdelheid of menschelijk opzicht. — Kleinmoedigheid en ongeduld in tegenspoed.

Ten opzichte van den naaste : tegenover iemand willens en wetens de waarheid ge-

weld aandoen. — Iemand afstootend en beleedigend toespreken. — Zich over de gebreken van anderen liefdeloos uitlaten, of zelfs zijne geheime fouten zonder noodzaak openbaren en in wijder kring bekend maken. — Wat ten ongunste van een persoon verteld werd, aan dezen mededeelen en zoo tweedracht zaaien. — Vrijwillige afgekeerdheid inwendig voeden ; zich bedroeven en afgunstig zijn over iemands voorspoed, en vrijwillig zich verheugen over zijn tegenslag, ook al ware het slechts in kleine zaken. — Een zinnelijke genegenheid voor iemand in het geheim koesteren of zelfs naar buiten toonen.

Ten opzichte van zich zelf : toegeven aan gedachten van ijdelheid en zelfbehagen. — Eigen lof zoeken in het spreken. — Zich laten leiden door vrees en menschelijk opzicht. — Te veel toegeven aan zinnelijkheid en gemakzucht. — Spelen met onbehoorlijke en gevaarlijke gedachten, of, wat erger is, daarin genot scheppen.

Opmerkingen : 1° Voor kloosterlingen is het raadzaam in het bijzonder te onderzoeken of men heeft gezondigd tegen de H. Geloften en de deugden, die daarmede in verband staan ; in eenig punt heeft misdään tegen de heilige armoede, de zuiverheid en gehoorzaamheid, en of men wel heeft aangewend de noodige voorzorgsmaatregelen.

2° Zou iemand ongelukkiglijk God door een zware zonde beleedigd hebben, dan zal het bovenstaande en een kort overzicht der 10 geboden en van de algemeene geboden der H. Kerk voldoende zijn om hem zijne zonde in herinnering te brengen.

Wij achten het daarom onnoodig een volledige biechtspiegel te geven.

Oefening van Berouw

WIE zal mijn hoofd water geven en mijne oogen maken tot een bron van tranen, opdat ik dag en nacht beweene mijne veelvuldige en groote zonden, waardoor ik zoo dikwerf in mijn leven U, o allerzoetste Jezus, beleedigd heb?

Veel heb ik gezondigd en toch blijft bij den aanblik dier zonden, mijn hart als steen. Toen Mozes sloeg met zijn staf tegen de rots, ontsprong daar rijkelijk water. Wilt Gij nu, o mijn Jezus, met uw heilig Kruis mijn hart aanraken, opdat tranen van berouw mogen vloeien?

Met Magdalena werp ik mij neder aan uwe heilige voeten en roep luide tot U: O Heer Jezus, toevlucht aller zondaren, verstoot mij niet. Laat al de moeiten en pijnen, welke Gij om mijnentwille verdragen hebt voor mij niet verloren zijn. Het spijt mij van harte, dat ik zoo ongelukkig was mij door de zonde van U te scheiden. Ik verfoei de zonden van gansch mijn leven, bovenal de doodzonden, indien ik misschien die mocht bedreven hebben, omdat zij zoo gruwelijk een kwaad zijn dat Gij, rechtvaardige en barmhartige God, door de eeuwige pijnen ze niet te zwaar kunt straffen; ik verfoei haar bovenal, omdat zij U, o allerhoogste en oneindig beminnenswaardige Heer en Vader, zoo grootelijks beleedigen. Het doet mij leed, dat ik

daardoor schuldig ben geworden aan het bitter lijden en den dood, door U, o Jezus, tot voldoening der zonden vrijwillig op U genomen. O Heer, ik wil niet meer zondigen! Vooral nooit meer eene dood-zonde bedrijven! Maar ook heb ik berouw over de vrijwillige dagelijksche zonden, omdat zij U zoo zeer mishagen en ook voor haar uw kostbaar Bloed onder smarten vergoten werd.

Met de hulp uwer genade neem ik mij vastelijk voor de zonden te vermijden, vooral: ... Ja, ik wil ook trachten mij door grooter waakzaamheid en opletendheid te verbeteren wat betreft de gebreken, die door onnadenkendheid en voortvarendheid bedreven worden. Zie, o mijn Jezus, ik heb U lief met geheel mijn hart. Ach, kon ik U beminnen met den gloed uwer Cherubijnen en Serafijnen. Hoe zou ik dan nog ooit in staat zijn U te beledigen? Verdelg, o Heer, door het vuur uwer liefde en door uwe heilige verdiensten al mijn zonden, ook die waaraan ik mij nu weer heb schuldig bevonden. Ik betreur ze nogmaals uit den grond van mijn hart. Schenk mij vergeving, sterk mij door uwe genade, opdat ik in de toekomst mij krachtdadiger van zonde moge vrijwaren.

Belijd ootmoedig, kort en duidelijk uw schuld voor den priester, Gods plaatsvervanger; luister aandachtig naar zijne vermaningen en naar de penitentie die hij u oplegt, en aanhoor, onder hernieuwing van uw

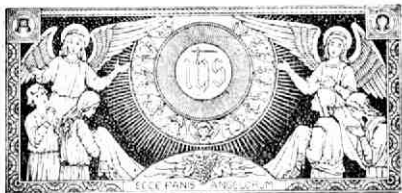
berouw, vol vertrouwen de woorden der vrijspreking, als uit den mond van Christus zelf. — Houd daarna een korte dankzegging, en vervul zoo mogelijk terstond de opgegeven boete.

Dankzegging na de Biecht

WAT zal ik den Heer wedergeven voor al wat Hij mij geschonken heeft! Wie ben ik, o Jezus, dat Gij een blik van erbarmen hebt willen slaan op mijne ellenden? Door den mond van uwen Priester hebt Gij mij opnieuw uwe vergeving verzekerd en het goddelijk kleinood der heiligmakende genade geschonken; zoodat, wanneer ik haar niet had verloren, zij nu is vermeerderd en schittert in stralender glans. Door die overgroote gave en uwe onbegrijpelijke liefde, is mijne ziel gansch gereinigd, al ware zij bezoedeld geweest door duizenden zonden. Neen, mijne dankbetuigingen zijn niet voldoende om die groote weldaad maar eenigszins te vergelden. En omdat ik volkomen onmachtig ben U naar behooren te danken, offer ik U den dank van al uwe Engelen en Heiligen, den dank uwer H. Moeder, welke het geschenk aan mij, haar kind, gegeven, beschouwt als ware het haar geschonken. Ook breng ik U den dank, dien Gij zelf, o Jezus, uwen hemelschen Vader hebt gebracht voor de onuitsprekelijke gunst, mij heden geworden door uwe heilige verdiensten.

Al wat ik vermag en bezit, geef ik U, namelijk eene hernieuwing van mijn berouw en van het voornemen U trouw te dienen tot den dood. Geef mij uwe genade en laat geen zware zonde mij ooit scheiden van U. Moge uwe genade mij aansporen tot gestadig toenemenden ijver, opdat ik ook van kleine zonden mij meer en meer zuivere en ik eenmaal mijne ziel uitademe in uw goddelijk Hart. Mijne Beschermheiligen, vraagt voor mij bij den troon van God, dat ik trouw medewerke met de genade, mij heden wedergegeven. En Gij, mijn Bewaarengel, verwijder van mijne ziel alle gevaren, verlicht mij in twijfel, drijf mij aan tot de deugd en vooral verwerf mij groote genade in het uur der bekoring, opdat ik onder uwe aanvoering de vijanden mijner ziel overwinne, en eenmaal U en met U God mijnen Heer en Verlosser eeuwig moge danken in den hemel. Amen.

Communie-oefeningen

BEMERKINGEN

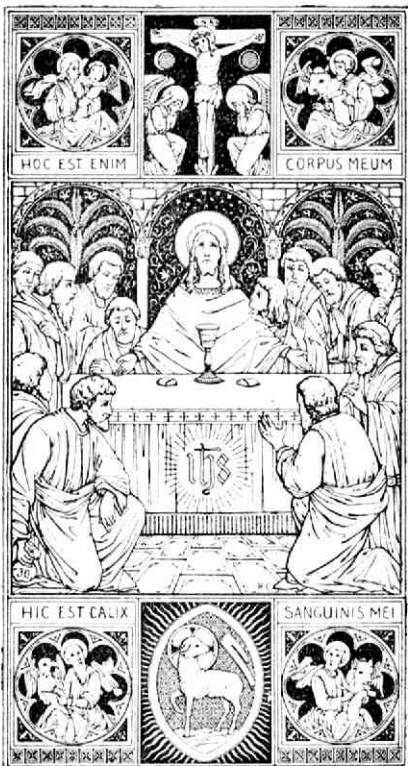
Om godvruchtig te communiceeren is het niet noodig, dat men bij de voorbereiding of de dankzegging gebruik maakt van een gebedenboek, en nog minder dat men daartoe onmiddellijk zijne toevlucht neemt.

De voorbereiding zoowel als de dankzegging kan bestaan in volgende nuttige overweging : 1° Wie is het die tot mij komt ? 2° Wie is het, tot wien de Heiland komt ? 3° Met welk doel komt Hij ?

Eene aandachtige beantwoording dezer vragen brengt van zelf den vromen Christen tot akten van Geloof, Ootmoed, van Verlangens en Hoop, Liefde en Berouw. Zij stemt tot dankbaarheid jegens den ontvanger Verlosser, wekt op tot overgave en zelfopoffering, tot innige vereeniging met God en vertrouwwol bidden in al onze nooden.

Mocht echter de vurige Godsvrucht voortgekomen uit eigen hart, beginnen te verkoelen, of de ziel niet in staat zijn zich zelf te verheffen tot het gebed — dan is het in elk geval nuttig met hulp van een gebedenboek de voorbereiding of de dankzegging te beginnen en voort te zetten.

Daarom zijn de hier volgende gebeden opgesteld.

Neemt en drinkt, dit is mijn Bloed.

1ste Communie-oefening

VOÓR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

MIJN God en Verlosser, ik geloof vast en zonder twijfel al wat Gij hebt geopenbaard en door uwe H. Kerk te gelooven voorstelt, omdat Gij, de eeuwige, onfeilbare waarheid, het gezegd hebt en uw woord niet kan falen noch bedriegen. Bovenal geloof ik vast en onwankelbaar, dat Gij in het H. Sacrament des Altaars wezenlijk en waarachtig tegenwoordig zijt. Gij hebt gezegd « Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed ». Daarom geloof ik dat uw almachtig woord door den mond des priesters het wezen van brood verandert in uw heilig Lichaam en de zelfstandigheid van wijn in uw heilig Bloed ; en wel in uw levend Lichaam en Bloed, zooals Gij glorievol heerscht aan de rechterhand des Vaders. Ik geloof volgens de onveranderde leer der H. Kerk, dat Gij onder

elke der beide gedaanten van brood en van wijn, geheel en onverdeeld tegenwoordig zijt, met Godheid en Menschheid, met Ziel en Lichaam, met Vleesch en Bloed.

Aanbidding

VOL ootmoed werp ik mij neder in het stof, voor U, den menschgeworden Zoon van God, en met geheel mijn hart aanbid ik U, die door den Vader zijt voortgebracht van eeuwigheid, God van God, Licht van Licht, waarachtig God van den waren God, één in wezen met den Vader. Al het geschapene is voortgebracht door U. Gij draagt alles door het woord uwer Almacht, en toch verschaalt Gij U hier onder de nederige gedaanten van brood, om ons voedsel en de spijsze onzer ziel te zijn.

Akte van Ootmoed

JA, mijn Heer en God, de hemel der hemelen kunnen U niet bevatten, heel de aarde is vol van uwe heerlijkheid en verkondigt laide uwen roem.

En toch, in het Allerheiligste Sacrament verbergt Gij al uwe heerlijkheid en omsluiert ze onder de gedaante van brood, opdat ik het wage U te naderen en U te nuttigen. Voor mij is deze diepe vernedering van U Zelf, ter wille van mij hebt Gij dit wonder uwer wijsheid en macht, uwer liefde en barmhartigheid uitgedacht.

Wie ben ik dan, dat Gij zoo denkt aan mij en in onbegrijpelijke vrijgevigheid U zelven zoo verkwistend, mag ik bijna zeggen, wegschenkt aan mij? Ik beken en belijd voor U mijne ellende en onwaardigheid. Stof en asch ben ik naar het lichaam en na enkele jaren zal ik tot stof en asch wederkeeren. En naar de ziel moet ik mij nog diep beneden het niet stellen. Wel hebt Gij in oneindige goedheid de ziel des menschen geschapen naar uw beeld en reeds bij onze eerste ouders het kenmerk van bovennatuurlijk kindschap daarin afgedrukt; doch door hunne zonde werd ook mijne ziel van de hooge waardigheid van dat goddelijk kindschap beroofd. En nadat Gij door uw bitter lijden en sterven, door middel van het H. Doopsel, mij weer tot een waarachtig kind hadt gemaakt, heb ik helaas menigmaal sindsdien mijne ziel weder bevlekt, wellicht dikwerf door zware zonden op verraderlijke wijze dat goddelijk kindschap verloochend en mij zelf gedoemd tot de slavernij des duivels. Ten minste heb ik zeker door ontelbare kleine fouten en nalatigheden mij ten hoogste ondankbaar en uwer gunst onwaardig getoond. Mijn Heiland, zie mij hier voor U in de ellende mijner zonden. Ik vertrouw wel dat ik door het Sacrament van boetvaardigheid ben gezuiverd en ongetwijfeld van zware zonden bevrijd en weder als kind in genade ben aangenomen, maar toch vol schaamte

belijd ik al de zonden en ongetrouwheden, waaraan ik mij ooit jegens U heb schuldig gemaakt. Ik leg voor U open al de wonden en ziekten mijner ziel, al mijne zondige hartstochten en booze neigingen, die mij iederen dag, ja ieder uur bedreigen en in gevaar brengen U andermaal te beleedigen, als uwe genade mij niet sterkt en staande houdt. Indien ik alleen op mij zelven let, kan ik mij slechts verachten en verlies ik den moed. Maar Gij zijt mijn kracht en sterkte. En wanneer ik mijne blikken omhoog richt naar uwe liefde en barmhartigheid, dan vervult vertrouwen en moed mijn hart en gevoel ik mij sterker dan al de vijanden mijner ziel.

Akte van Hoop

BARMHARTIGE en goedertieren Verlosser, Gij kent beter dan ik zelf al mijne zwakte en onvermogen. En juist daarom wilt Gij U aan mij schenken in het Allerheiligst Sacrament om mij te helpen in mijne zwakheid en mij met uwe kracht en genade te omgorden. Gij hebt toch gezegd, o Jezus : Wie Mij nuttigt, zal leven om Mij — « Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt heeft het eeuwig leven en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage ». Vast als een rots steun ik op uw trouw, op uwe macht en goedheid. Laat mij slechts dikwijls en waardig naderen tot uwe H. Tafel ; dan is mijne zaligheid verzekerd ; dan zal ik

al mijne booze neigingen overwinnen en standvastig zijn in uwe liefde tot den dood. —

Op U, o Jezus, stel ik al mijne hoop. Gij hebt door uw bitter lijden en sterven voor geheel de menschheid, ook voor mij, de rijkste schatten van genaden verworven. En in dit H. Sacrament nadert Gij tot mij om met volle handen van den rijkdom uwer verdiensten mij mede te deelen. Met onbeperkt vertrouwen hoop ik dan ook van U te verkrijgen alle genaden, die ik noodig heb om te leven hier op aarde naar uw welbehagen, en om het eeuwig leven bij U in den hemel te verwerven. Gij hebt mij U zelven tot onderpand gegeven. En wat Gij mij hier reeds schenkt is derhalve veel meer dan alle andere vergankelijke gaven, die Gij mij voortijd of eeuwigheid zoudt kunnen schenken. Waar Gij mij het verhevenste geeft tot onderpand, zou ik daar nog kleinmoedig kunnen vreezen, als zoudt Gij mij het geringere willen onthouden? Dit zij verre van mij. Op U, mijn Jezus, vertrouw ik: in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden. Geef mij uwe liefde en ik ben rijk genoeg!

Akte van Liefde

JA, geef mij uwe liefde en onderhoud haar in mij alle oogenblikken mijns levens. Zonder uwe liefde word ik arm en ellendig bovenmate, ben ik geestelijk dood en val den eeuwigen dood ten

prooi. Wel hoop ik in uwe liefde te leven, doch vermeerder, o Jezus, mijne liefde. Boven alles, met geheel mijn hart bemin ik U als het hoogste, meest beminnenswaardige Goed.

Het beste en liefderijkste van alle schepselen geeft maareen zwakken weerschijn van uwe goedheid en beminnelijkheid. In oneindig grooter mate dan eenig schepsel hebt Gij recht op mijne liefde. Ik wil niet zoo ondankbaar zijn, U de liefde te onthouden, die Gij zoo zeer verdiend hebt. Ik heb U lief uit den diepsten grond van mijn hart, ik verfoei al de oogenblikken mijns levens, waarin ik U mijne liefde heb geweigerd, U beleedigd heb in plaats van U te beminnen. Wat mij echter meer beschaamt en nu aanspoort tot grooter vurigheid in mijne liefde tot U, dat is de groote liefde, die Gij voor mij gekoesterd hebt. Gij : de oneindige God, en ik : een onbeduidend en nietig schepsel in uwe oogen ! En toch, hoe is 't mogelijk, dat Gij mij tot voorwerp uwer liefde uitverkoren hebt.

Het was U niet voldoende, mij als uw knecht en dienaar te behandelen en als zoodanig met weldaden te overladen. Neen, Gij hebt mij willen aannemen tot uw kind om mij met de ware liefde van een vader en een vriend te kunnen beminnen. Van alle eeuwigheid, reeds voor de hemelen geschapen werden, hebt Gij gedacht aan mij en was ik voorbestemd

tot de groote eer en verheven waardigheid uw kind te zijn. En nooit hebt Gij uw liefdevollen blik, uwe erbarming van mij afgewend. Reeds vóór duizenden jaren heeft uwe wijze Voorzienigheid den weg voor mij bereid, ten einde mij, op het door U bepaalde tijdstip in het leven te roepen. Uwe liefde en uwe zorgen voor mij hebben U, o Jezus, genoopt mensch te worden om het verlossingswerk te volbrengen. Uwe liefde zocht mij reeds toen Gij neerlaagt in de kribbe, toen Gij stervend hingt aan het Kruis. Mijn hart zou een afgrond zijn van ongevoeligheid en boosheid, indien ik uwe matelooze liefde niet met wederliefde vergelden wilde. Neen, ik bemin U met geheel mijn hart en ik wil U beminnen al de dagen van mijn leven tot het oogenblik, waarop ik U kan liefhebben in eeuwigheid zonder vreeze U te verliezen. O Jezus, ontvonk mijn hart, en vermeerder steeds in mij deze liefde. Moge vooral het H. Sacrament des Altaars, dat Sacrament van liefde, mijne liefde tot U doen ontvlammen en toenemen ; maar eene moedige, werkzame, alles opofferende liefde, voor U arbeidend, voor U lijdend en zoekend alleen uwe glorie in leven en sterven.

Verlangen

O kom dan, mijn Jezus ; daal neder in mijn hart. De woning, die ik U kan aanbieden is te arm, te onwaardig,

ik erken het. Ach, kon ik U ontvangen met de liefde uwer Heiligen, met de liefdeblijken, die U geven Engelen en Aartsengelen, Cherubijnen en Serafijnen! Ware ik in staat U te ontvangen met de buitengewoon groote liefde, eerbied en ootmoedigheid, waarmede uwe allerheiligste Moeder U ontving, toen Gij nederdaaldet in haren zuiveren schoot! Kon ik U beminnen met diezelfde liefde, waarmede Maria na uw Hemelvaart U ontving in de H. Communie! Helaas, zoo verre van mij zijn die heilige stemming en gevoelens. Des te grooter echter is mijn verlangen naar U, daar Gij alleen mij schenken kunt het ware leven mijner ziel.

O spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. Eén enkel woord van uwe Almacht maakt mijn onzuiver, koud en zwak hart weer rein en warm, moedig en sterk om U te dienen en te beminnen. O Jezus, spreek dat woord uwer Almacht en Liefde dan en kom, Geliefde mijner ziel, en dompel mijn hart in den gloed van uw goddelijk Hart, opdat het vereenigd blijve met U in tijd en in eeuwigheid. Amen.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

MIJN Heer en mijn God, het is dan werkelijk geschied. Gij, de Oneindige, hebt uw intrek genomen bij mij,

uw arm schepsel, dat is als niets in uwe oogen en door eigen schuld zich beneden het niet heeft gesteld ! Thans echter heb ik in mijn bezit de bron van allen waren rijkdom en alle goed. Blijf bij mij en verlaat mij niet alvorens mij te hebben geschonken de volheid van uw Goddelijken Zegen.

Ik aanbid U met een levendig geloof ; zoo vast als aanschouwde ik U met eigen oogen, ben ik overtuigd dat Gij onder de nederige gedaante van brood verborgen, uw intrek hebt genomen bij mij. Gij dezelfde Heiland, die voor mij heeft willen neerliggen in de kribbe, koude en ontbering verdurend ; dezelfde Heiland, die rondwandelde hier op aarde, kranken genezend, weldaden verspreidend, de leer der zaligheid verkondigend ; dezelfde Heiland, die voor de zonden van geheel de wereld, ja ook voor mijne zonden, bloedig zweet heeft vergoten ; gruwzaam is gegeeseld, bespot en gehoond ; die uit liefde voor mij aan het Kruis is geklonken en bloedend uit duizend wonden vrijwillig zijn leven heeft gegeven ; dezelfde Heiland, die zegevierend uit het graf verrezen en ten hemel is gevaren, om onze bemiddelaar te zijn bij den Vader, en ons te brengen naar die plaats, waar wij eeuwig zullen heerschen. In dit levendig geloof omhels ik U met al den gloed mijner ziel ; met al uwe wonden en uw bloed, dat voor mij vergoten is, houd ik U bij mij ; U met al

de liefde, die Gij mij hebt toegedragen en nog steeds bewijst, en met al de glorie en heerlijkheid, waarin Gij zetelt aan de rechterhand des Vaders.

Dankzegging

MIJN ziel is te klein om U naar verdiensten te kunnen loven en prijzen, en U dank te zeggen voor de onuitsprekelijk groote weldaad, die ik zoo dikwijls reeds heb ontvangen en thans weder ontving uit uwe handen. Maar ik wil dan ten minste het weinige, wat ik ben en bezit, niet terughouden. Geheel wil ik U toebehooren, met lichaam en ziel, met elken vezel van mijn hart; met al de krachten mijner ziel! Neem weg uit mijn binnenste alles wat U mishaagt; ik wil nooit meer mij laten scheiden van U en uwe liefde; in kruis en smart, in vreugde en troost, in bekoringen en strijd zoowel als in vrede wil ik U toebehooren voor eeuwig. O Jezus, sta mij bij met uwe heilige, helpende genade.

Hoe nietig is echter nu nog mijn dank in vergelijking met de grootte der weldaad, die Gij mij heden hebt bewezen! Ik neem daarom mijne toevlucht tot Maria, uwe allerzuiverste en heiligste Moeder, in welke Gij boven alle schepselen uw hoogste welbehagen gevonden hebt.

Zij is ook mijne Moeder, die het welzijn en het geluk van haar kind als het

hare beschouwt. Mijn Heer en Heiland, die thans in het H. Sacrament bij mij en in mij verblijf houdt, in den geest leg ik U neder in de armen uwer gezegende Moeder als waart Gij nog in de gedaante van 't kleine Kindje van Bethlehem; zij moge in mijne plaats U dienen en loven, U danken en zegening en genaden afsmeeken voor mij.

Ja, alle schepsel noodig ik uit, U met en voor mij te danken, U te aanbidden en te prijzen. Hemel en aarde, zon, maan en sterren looft God den Heer en brengt Hem dank met mij en voor mij! Alles wat groeit en bloeit, alles wat leeft en zich beweegt op aarde, looft en dankt den Heer voor al hetgeen hij gedaan heeft! Alle kinderen der menschen, looft met mij den Heer en dankt Hem voor al zijne weldaden, bijzonderlijk voor de goddelijke weldaad van het Allerheiligste Sacrament! Vooral Gij, rechtvaardige zielen, die de Heiland heden evenals mij gevoed heeft met zijn allerheiligst Vleesch en Bloed, prijst allen den Heer en dankt Hem voor zijne onmetelijke goedheid!

Alle Heiligen des Hemels, leent mij uwe vurige liefde, opdat ik met U en door U mijn Heiland dank brenge voor het groote en wonderbare, dat Hij aan mij gedaan heeft.

Mijn God en Verlosser, zou ik het mogen wagen mijn zwakke lofzangen te vereenigen met den lof en jubel der

hemelsche Heerscharen en Machten, van Tronen en Cherubijnen en Serafiijnen?

Ja in waarheid, ik vermeet mij nog hooger te stijgen! Gij, mijn Heiland, zijt mijn eigendom geworden en ik durf mij verbergen in uw Goddelijk Hart. In den brandenden liefdegloed van uw Godmenschelijk Hart dompel ik mijn hart, dat zoo koud is. Reeds bij uwe menschwording hebt Gij den eeuwigen Vader dank gebracht voor al de genaden en weldaden, waarmede uwe heilige menschelijke ziel werd overstroomd; en voor alle gunsten, die de eeuwige Vader U toestond mij te bereiden en te schenken in het H. Sacrament des Altaars. Ik vereenig mijne zwakke erkentelijkheid met den vurigen dank, die als een gloeiende liefdevlam uit uw goddelijk Hart omhoog sloeg.

Op de eerste plaats dank ik de goddelijke Majesteit voor de onuitsprekelijke voorrechten, welke uwe heilige Menschheid geniet in natuur, genade en glorie; alsook voor al de genaden, welke uwe heilige Moeder zoo overvloedig heeft ontvangen. Ik zeg U dank, goddelijke Majesteit, voor al de genaden en gloriegaven, welke Gij, mijn Heiland, door uwe verdiensten hebt verworven voor den H. Jozef, uw voedstervader, voor den H. Johannes, uwe heilige Apostelen, alle heilige Martelaren, Belijders en Maagden; ja, voor alle Heiligen en uitverkorenen.

Uit den grond van mijn hart dank ik U voor al het goede en voor alle genadegaven, welke mij zijn bereid en geschonken door uw Goddelijk Hart. Vooral dank ik U voor de instelling van het Allerheiligst Sacrament en voor de genaden, aan welke ik door de H. Communie deelachtig word.

Vervuld van smart en berouw zeg ik U dank voor al de genaden, die Gij in uwe goedheid en mildheid mij geschonken hebt, maar die ik, helaas, ondankbaar heb verkwist en misbruikt. O, herstel door uw goddelijk Hart dien ondank en dat verlies, en geef, dat door deze H. Communie in mijn hart ontbrande een groote ijver en liefdegloed, opdat ik rijkelijk vergoede al de ongetrouwheden, waardoor ik tot op heden U beledigd en uwe heilige inzichten weerstreefd heb.

Opdracht en goed voornemen

MIJN Heiland, ik offer mij aan U geheel en al. Alle krachten van mijn lichaam, al de vermogens mijner ziel, mijn geheugen, mijn verstand, mijn vrije wil, alles is uw eigendom. Gij hebt mij dit alles geschonken op het oogenblik mijner schepping, het behoort derhalve U toe. Door uw bitteren dood hebt Gij, Verlosser, mij weder teruggewonnen met al (wat ik ben en bezit.) En thans biedt Gij mij uw heilig Vleesch en Bloed opnieuw als losprijs, om mij

te verwerven en te maken tot uw eigendom! Hoe zou ik U dan het geringste van wat ik ben, kunnen weigeren? Neen, al wat ik ben en bezit moet het uwe zijn voor tijd en eeuwigheid. Neem mijn geheugen, opdat ik steeds denke aan U en uwe alomtegenwoordigheid, waarmede Gij als God hemel en aarde vervult; opdat ik nimmer vergete, de pijnen en het lijden, welke Gij als mensch gedurende uw sterfelijk leven hebt aanvaard ter wille van mij, noch de smarten en doodsangsten, die het middel waren onzer verlossing; opdat ik gedanke de liefde en weldaden, waarmede Gij van uit den Hemel en het Tabernakel mij aldoor overstelpt en mij gelukkig zult maken voor eeuwig, indien ik U getrouw blijf. Neem mijn wil en al de vermogens mijner ziel, opdat ik steeds U aanhange, volbrengende uw heiligen wil, mij geve aan U in sterke, krachtdadige liefde, en liever alles verlieze dan ooit nog beroofd te worden van U en uwe heilige vriendschap.

O, te groot reeds is het aantal dagen en uren, waarop ik het ongeluk had, U te beleedigen. Dat ze niet wederkeeren deze oogenblikken van zonde! O Jezus, laat mij liever mijne ongetrouwheid tegenover U goed maken door verdubbelden ijver. En mocht Gij voorzien, dat het een of ander mij ten val zou brengen, ach, neem het weg van mij, verwijder het, al zou het mij ook pijn doen als

het wegsnijden van een deel mijns lichaams. Ik wil mijn leven wijden, geheel alleen aan U en uwe glorie. Jezus, voor U wil ik leven ; voor U, o Jezus, wil ik sterven. Jezus, U wil ik toebehooren in leven en in dood.

Smeekebed

Nu is het oogenblik aangebroken waarop ik alles van U, mijn God, verkrijgen kan. In uwe goedheid en barmhartigheid en almacht stel ik gansch mijn vertrouwen ; ik verlaat mij op uw onbedriegbaar woord : « Vraagt en gij zult verkrijgen » en : « Als gij mij iets zult verzoeken in mijnen Naam, zal ik het doen ». In uwen Naam dan en volgens uwen wil vraag ik U niet om tijdelijke goederen of aardsche glorie ; maar ik smeeke U om kracht in de bekoringen, sterkte in de gevaren ; dat ik altijd zegviere over de zonde en mijne booze neigingen overwinne. Ik bid om kracht tot het verrichten van goede werken, om voortgang in heiligheid volgens mijn staat, opdat ik toeneme in alle deugden en rijk worde in werken, welke U welgevallig zijn.

Ik vraag dat echter niet voor mij alleen, maar ook voor mijne bloedverwanten en weldoeners, vrienden en vijanden. Ik bid voor alle rechtvaardigen, dat Gij hen moogt bewaren en toenemen laat in uwe genade ; ik bid voor de zondaren, dat Gij hen moogt brengen

tot oprechte boetvaardigheid, voor alle beproefden en bedroefden, dat gij hun troost brengt ter gelegener tijd. Verlicht de dwalenden en ongeloovigen dat zij zich bekeeren en, opgenomen in uwe Kerk, het eeuwig geluk deelachtig worden. Zie, o mijn Jezus, voor al dezen hebt Gij uw kostbaar Bloed vergoten; voor hen allen staat Gij thans nog niet als Rechter maar als Middelaar voor het aanschijn van den eeuwigen Vader. O, vraag als uw eigendom die zielen op van uwen Vader. Hij zal U schenken als uw erfdeel al de volkeren der aarde en geheel de wereld als uw bezit.

Stort uwe barmhartigheid over allen, die verkeerden in gevaar van sterven, of in doodstrijd liggen en heden nog moeten verschijnen voor uwen rechterstoel. Laat geen enkele dezer zielen verloren gaan. En wanneer zij nog zijn in staat van zonde, verlicht, bescherm, bekeer hen door een oprecht berouw, opdat zij niet in de eeuwige verdoemenis U hoonen, maar met U vereenigd, zonder ophouden uwe barmhartigheid loven en prijzen.

Ten laatste roep ik uwe hulpe in voor de zielen der afgestorvenen; voor mijne overleden bloedverwanten en allen, voor wie ik meer in het bijzonder verplicht ben te bidden. Maar ook voor die zielen, welke het dierbaarst zijn aan uwe heilige Moeder en voor hen, die weinig voorpraak hebben op deze aarde. Maak hen

deelachtig aan uw heilig Sacrament en de Misoffers, die over de gansche wereld worden opgedragen, geef verminderingen bevrijding hunner straffen, opdat zij ten spoedigste mogen binnengaan in uwe heerlijkheid.

En nu, mijn Jezus, alvorens mij te verwijderen uit uwe onmiddellijke nabijheid, zegen nog eenmaal uw onwaardig kind. Schenk mij vergeving voor al de nalatigheden en fouten waaraan ik mij in voorbereiding en dankzegging heb schuldig gemaakt. Zegen al mijn arbeid, mijn doen en laten, opdat het strekke tot uwe meerdere glorie en tot mijn eeuwig geluk. Amen.

2de Communie-oefening

VOÛR DE H. COMMUNIE

Geloof — Ootmoed — Hoop, als op blz. 49:

Liefde en Verlangen

HET oogenblik is nabij, waarop Gij, mijn Jezus, uw intrek wilt nemen in mijne ziel. Vol vertrouwen, begroet ik uwe genadevolle komst. Maar zend uwe Engelen uit, dat zij uwe goddelijke Majesteit eene waardige woonplaats bereiden!

Met den eerbiedwaardigen Thomas à Kempis roep ik: « Hoe kan ik, onwaar-

dige dienaar, die zoo menigmaal uw goddelijk Aanschijn beleedigd heb, U binnen voeren in mijn huis. De Engelen en Aartsengelen verbergen vol eerbied hun aangezicht, de Heiligen en Rechtvaardigen zijn met vreeze bevangen; en toch spreekt Gij deze woorden: « Komt allentot mij. » Indien Gij, o Heer, het niet gezegd had, ik zou twifelen aan de waarheid dezer uitnoodiging! En als Gij zelf het niet hadt verlangd en bevolen, wie zou het dan wagen tot U te komen?

De rechtvaardige Noë heeft 100 jaren besteed aan het bouwen van de Arke, om met eenige weinigen gered te worden. En zou dan één uur van voorbereiding volstaan om den Bouwmeester van het heelal met verschuldigten eerbied te kunnen ontvangen? Mozes, uw groote en vertrouwde vriend, liet de Arke des Verbonds vervaardigen van onbederfelijk hout en versieren met het zuiverste goud, om de tafelen der Wet er in neer te leggen; en ik, een broos schepsel, durf mij vermeten U den Wetgever, den Gever van het leven zoo onbezorgd te ontvangen?

Salomon, de wijste der koningen van Israël, heeft tot luister van uwen Naam zeven jaren gearbeid aan den prachtvollen tempel van Jerusalem, acht dagen lang feesten gegeven ter eere der inwijding, duizenden zoenoffers opgedragen, en onder gejubel en geschal der

bazuinen de Arke des Verbonds ter bestemder plaatse gebracht. Hoe moet ik dan, arm menschenkind, dat nauwelijks een half uurtje in aandachtig gebed kan doorbrengen, U binnen leiden in mijne woning? O hoe zorgvuldig hebt Gij zelf uwe plaats bereid, toen Gij in het hoogheilig Geheim uwer Menschwording, in den schoot eener Maagd wildet wonen. En toch, die zelfde menschgeworden Zoon van God zal binnen weinige oogenblikken nederdalen in de handen van den Priester, en mijn hart zal Hij kiezen tot zijne woning!

Van alle eeuwigheid reeds hebt Gij de H. Maagd voorbereid. Als de vijandin van het kwaad stond zij voor uwe oogen: versierd met het kleed der heiligmakende genade, schitterend van alle deugden heeft uwe hand Maria voortgebracht, van af het eerste oogenblik vrij van de smet der erfzonde. Niet de geringste zondevlek mocht hare ziel besmeuren: de diepste ootmoed, de zedigste bescheidenheid, volkomen gehoorzaamheid versierden hare ziel en namen toe in haar hart met den dag. Het brandend verlangen der Patriarchen en Profeten naar de komst van den Verlosser, sloeg in haar hart tot een vlammenzee van verlangende liefde uit.

O mocht een enkel vonkje dezer liefde nederdalen in mijn arm hart, het reinigend van alle vlekken der zonde, om U in een zuiver hart te kunnen ont-

vangen ; verterend al het aardsche en zinnelijke in mij, zoodat mijne ziel enkel van het hemelsche vervuld blijft om den Koning en Heer des Hemels op een niet al te onwaardige wijze te ontvangen. Mocht een vuur van liefde mijn hart doen gloeien van heet verlangen naar U, mijn Heiland, die zijt mijn leven en mijn rijkdom, en buiten wien slechtseenzaamheid is en leegte en dood. O ja, mijn Jezus, ik verlang naar U. Wel maakt mijne onwaardigheid mij angstig, zoodat ik met den H. Petrus zou willen uitroepen : « Heer, ga weg van mij, want ik ben een zondig mensch ; » maar neen, juist mijne armoede en onwaardigheid en uwe overgroote goedheid dwingen mij veeleer te zeggen met denzelfden Apostel : « Heer, tot wien zullen wij gaan : Gij hebt de woorden des eeuwigen levens. »

O reinig mijne ziel in uw kostbaar Bloed ; bekleed haar met het feestgewaad van U welgevallige deugden ; schep mij een nieuw hart, en ontsteek in mij door uwen heiligen Geest een vurig verlangen naar U. Kom, o Jezus, kom en neem bezit van heel mijn persoon.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding

MIJN Heer Jezus Christus, thans vertoevend in mijn hart, ik aanbid U met een levendig geloof en diepen ootmoed. Hoe groot is het verschil tusschen

mijn hart en het hart uwer heiligste Moeder, toen zij op het woord van den Engel toestemde en de Schepper van het heelal, de eeuwige Zoon van den eeuwigen Vader, neerdaalde in haren maagdelijken schoot, om aldaar de menschelijke natuur aan te nemen. Zij, rein en vlekkeloos, ik, bedekt met zonden; Zij, heiligen ongerept, ik, zoo onvolmaakt en ten booze geneigd; Zij, ootmoedig en gehoorzaam, ik, wederspanning en hoovaardig, Zij, vol verlangen zich overgevend aan Gods wil, ik, zoo lauw en zelfzuchtig.

In plaats van mijn onwaardig hart bied ik U het hart uwer Moeder met al de oefeningen van deugd die zij heeft verricht in die stonde, waarop zij tot Moeder van God werd verheven. Maria heeft geloofd aan het woord van God, haar geboodschapt door den Engel; Zij heeft vast, onwankelbaar en heldhaftig geloofd dat het aangekondigd geheim in haar zou worden voltrokken; en omdat zij geloofd heeft wordt zij zalig geprezen. Ook voor mij gelden de woorden eenmaal door U gesproken: « Zalig zij, die niet zien en toch gelooven. » O, aan U en uwe overgroote liefde geloof ik vast en zonder twijfel. Ik geloof, dat Gij onder de nederige gedaante van brood tegenwoordig zijt met Vleesch en Bloed, met Godheid en Menschheid, glorievol en onsterfelijk. Ik geloof dat Gij onder deze nederige gedaanten uw heilig Vleesch

en Bloed, U zelven geheel en al tot spijs voor mijne ziel wilt schenken. In deze innige overtuiging omhels ik U in den geest, mijn Jezus, vol vertrouwen en liefde.

Vertrouwen en Verlangen

KON ik toch mijn vertrouwen zoo groot en diep maken, als de allerzaligste Maagd Maria dit vermocht. Naar de mate van haar vertrouwen en verlangen hebt Gij, o Heer, de gansche volheid uwer genaden van het Verlossingswerk, den geheelen rijkdom uwer verdiensten uitgestort in haar hart. Laat naar evenredigheid van mijn vertrouwen en verlangen een enkele druppel van dien overvloed mijn deel worden. Bevochtig de dorre aarde mijner ziel; dat het zaad der genade, door U daar neergelegd, zich ontwikkele en ophloeie tot deugden en U welgevallige werken. Wasch mijn hart schoon van alle vlekken, opdat Gij met welbehagen daar kunt vertoeven; laaf en verzadig mij met den stroom uwer genaden, opdat ik tegenzin krije in alle aardsche genoegens en vermaken, en ik met blijdschap en opofferende liefde den weg uwer geboden moge gaan, en gij mij daarboven eenmaal verkwikken kunt met de wateren uwer eeuwige vreugde. Ik leg voor U open al de wonden mijner ziel; ik toon U al mijne zwakheden en mijn onvermogen, tot U neem ik mijne toevlucht in

nood en gevaar. Zonder uwe hulpe vermag ik niets en zal ik ten gronde gaan, een prooi voor den dood en het eeuwig verderf. Maar, mijn Heiland, om de zondaren te verlossen en zalig te maken zijt Gij nedergedaald op aarde. Dáárom hebt Gij ingesteld het H. Sacrament des Altaars, en zijt Gij thans in het Allerheiligste Sacrament tot mij gekomen, opdat ik het leven zou hebben in grooter volheid. Ik vertrouw dan ook vast dat Gij mij wilt schenken van den rijkdom van uw Goddelijk Leven. Maria, uwe heilige Moeder, is mijn voorspreekster. Zoudt Gij haar bede kunnen weerstaan? Als ik maar trouw wil blijven aan uwe liefde, zullen de voorbede van Maria en uwe onuitputtelijke barmhartigheid en oneindige verdiensten mij een onderpand zijn des eeuwigen levens.

Akte van Liefde

O JEZUS, vermeerder in mij aldoor deze liefde. O kon ik U ontvangen en bij mij houden met de innige liefde, waarmede Maria U eens heeft ontvangen. Gij zijt mijn God en mijn al! Wat ik buiten U bezit of verwerven kan, is slechts schijn en bedrog; een dauwdrop, die verdampt; een geluid, dat wegsterft. Gij zijt het licht mijner oogen, de steun mijner zwakheid, mijn gansche rijkdom; Gij zijt mijn geneesheer in ziekten, een redder in den nood, een verdediger in de ure des gevaars; Gij zijt mijn

Vriend, mijn Vader en mijn Broeder. Wat is zonder U voor mij de hemel en wat kan ik verlangen op aarde buiten U? Met een alles verterend heimwee verzucht naar U mijn hart: « Gij zijt de God mijns harten, mijn erfdeel, God in eeuwigheid. » (Ps : 72. 26)

Lof en Dankzegging

DAT U prijzen alle schepselen, alle Engelen en Heiligen des Hemels! Want Gij, die machtig zijt en wiensnaam heilig is, hebt groote dingen gedaan aan mij evenals aan uwe Moeder. Met uwe allerheiligste Moeder, de heilige Apostelen en Profeten, de heilige Martelaren, Belijders en Maagden, met alle Heiligen en Zaligen in den hemelen op aarde, met alle Engelen en vooral met mijn heiligen Engelbewaarder breng ik U dank voor de groote gunst mij heden geschonken in de H. Communie, en voor alle genaden, die Gij mij ooit gegeven hebt.

Al die genaden en voorrechten hebt Gij heden opnieuw bevestigd, vermeerderd en mij weder geschonken. Ik neem mij vast voor ze ijverig te gebruiken, te strijden tegen de zonden en bekoringen, en U trouw te blijven tot in den dood.

Smeekgebed

JEZUS, mijn Heiland, Gij hebt gezegd tot uwe volgelingen: « Vraagt en gij zult verkrijgen, zoekt en gij zult vinden, klopt en u zal worden opengedaan ».

Nu klop ik aan bij U en zal mijne beden niet beperken, daar uwe macht en goedheid en wijsheid onbegrensd zijn. Thans is het genadevolle oogenblik aangebroken, waarop Gij goedgunstig wilt verleen en al wat ik vragen moge tot uwe eer en mijne zaligheid: In uwen Naam en volgens uw verlangen verzoek ik, niet om aardsche goederen of vergankelijke eer, maar ik smeek U mij kracht te verleen in alle gevaar en beproeving, opdat ik zegeviere over de zonde en mijne verkeerde neigingen. Geef mij sterkte om het goede te doen en heilig te worden, overeenkomstig mijn staat; dat ik toeneme in deugd en in werken, die U welgevallig zijn.

Doch niet alleen voor mij zelf roep ik uwe hulp in, maar ook voor mijn bloedverwanten en weldoeners, voor mijne vrienden en vijanden, ik bid voor alle rechtvaardigen, dat Gij hen bewaart en laat toenemen in uwe genade; voor alle zondaren, dat Gij hen terugbrengt tot oprechte boetvaardigheid; voor alle bedroefden en verdrukten, dat Gij hun troost en hulpe verleent ter gelegener tijd.

Ik smeek U voor alle dwalenden en ongeloovigen, dat Gij hen verlichten wilt en bekeeren, opdat zij mogen binnengaan in uwe Kerk en daar vinden hun eeuwig heil. Zie, o Jezus, voor hen allen hebt gij uw kostbaar Bloed vergoten; voor hen staat gij bij den eeuwigen Vader nog niet als Rechter, maar als

Middelaar. O vraag van uw Vader deze zielen op als uweigendom. Hij wil u geven de volkeren tot erfdeel en de aarde als uw bezit.

Stort boven alles de volheid van uw mededoogen uit over degenen, die in levensgevaar verkeerren of in doodstrijd liggen, en heden nog voor uw rechterstoel moeten verschijnen. Laat niemand hunner verloren gaan. Als zij nog zijn in zonde, verlicht, vermurw, bekeer hen tot ware rouwmoedigheid, opdat zij niet in eeuwige verwerping U lasteren, maar met de Hemelingen uwe groote barmhartigheid prijzen zonder ophouden. — En ten slotte wil ik voor U gedenken de zielen der afgestorvenen, vooral van mijne geliefden en van allen, voor wie ik meer bijzonderlijk gehouden ben te bidden; maar toch ook van hen, die U en uwe heilige Moeder het dierbaarst zijn, en van hen, aan wie op aarde het minst wordt gedacht. Geef hun uit kracht van het Allerheiligst Sacrament en van het heilig Misoffer, dat over heel de wereld wordt opgedragen, verlichting en bevrijding der straffen, opdat zij spoedig de heerlijkheid mogen ingaan.

En nu, o Jezus, alvorens ik scheide uit uwe onmiddellijke nabijheid, zegen nog eenmaal mij, uw onwaardig kind! Door de voorspraak der heiligste Maagd, uwe en mijne Moeder, vergeef mij alle tekortkomingen en gebreken, waaraan ik mij bij deze heilige Communie, bij voorberei-

ding of dankzegging, mocht hebben schuldig gemaakt; zegen met uw goddelijken zegen al mijn werk, mijn doen en laten, opdat het strekke tot uwe grootere eer en tot mijn eeuwig geluk. Amen.

3de Communie-oefening

VOÛR DE H. COMMUNIE

MIJNE ziel looft den Heer en mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker; zóó kan ik uitroepen met Maria. Want de dag is aangebroken, waarop ik weder ben genoodigd aan de Tafel des Heeren en deel mag nemen aan het Bruiloftsmaal van het Lam, waar mijn Verlosser, de Godmensch Jezus Christus, zich zelve aan mij tot spijs zal geven.

Geloof en Aanbidding

JA, ik belijd met een levendig geloof, dat na de woorden der Consecratie onder de schamele gedaanten van brood en wijn het Lichaam en Bloed van Christus tegenwoordig is, dat Hij daar aanwezig is met levend Lichaam en Ziel, met Godheid en Menschheid. Hij, die niet meer sterft, maar glorievol zetelt aan de rechterhand des Vaders, is hier om ons te voeden en te sterken.

Dit geloof ik vastelijk, want uw on-

feilbaar woord heeft het geopenbaard. Voor mijne oogen, gevoel en smaak, mag het brood schijnen, maar Gij hebt gezegd: «Dit is mijn Lichaam»; en uwe verklaring heeft grooter waarde dan het getuigenis mijner zinnen. Ik aanbid U derhalve met een onwrikbaar geloof en diepen eerbied, terwijl uwe afdalende goedheid mij overweldigt.

Doch ik mag niet gedachteloos naderen tot een zoo hoogheilig Gastmaal; niet met den mond alleen moet ik dit Brood nuttigen, maar ook geestelijk het genieten en tot het wezen dezer spijs en de grootheid van den Gever trachten door te dringen, opdat mijne ziel in passenden feestdos aanzitte. Als ik ware uitgenoodigd door een der voornaamsten dezer wereld, met welk eene zorg zou ik mij voorbereiden om daar te verschijnen? Mijn Gastheer echter is oneindig verheven boven de grootste en machtigste koningen. Hij is werkelijk de Zoon van God zelf, die Hem, gelijk de Apostel zegt, heeft aangesteld tot eenigen erfgenaam van alles, en door wien Hij de werelden geschapen heeft. (Hebr. I. 2.)

Hij is de afstraling van de glorie des Vaders, met wien Hij een is in wezen, alles in stand houdend door zijn machtig woord, reinigend van zonden en zetelend ter rechterhand der goddelijke Majesteit. Hij staat boven de Engelen zóó hoog als zijn Naam hooger is. Want

tot geen Engel heeft God ooit gesproken: « Gij zijt mijn welbeminde Zoon, heden heb ik U voortgebracht, » of: « Ik wil zijn Vader zijn, Hij zal mijn Zoon wezen ». Alleen tot Christus sprak hij aldus. En waar hij zijn Eengeborene naar de aarde zendt, gebiedt hij: « de Engelen Gods zullen Hem aanbidden. »

Erkenning der Goddelijke Liefde

JA, ik belijd, mijn Jezus, dat Gij zijt de Zoon des eeuwigen Vaders, één in wezen, God van God, Licht van Licht, waarachtig God van den waren God. Van alle eeuwigheid waakt uwe liefde. Alvorens Gij hemel en aarde uit het niet hadt opgeroepen, voor ontelbare miljoenen van jaren en tijden, heeft reeds uw blik vol goedheid en barmhartigheid op mij gerust.

En toch hoevelen van hen, die nooit zullen geboren worden, hadden u beter gediend, dan Gij wist dat ik in mijne zwakheid en boosheid het doen zou! — Wat heeft u dan bewogen mij de voorkeur te geven boven zoovelen? Eenig en alleen uwe erbarming en goedheid ten opzichte van mij! O wonder van barmhartigheid en liefde! Uwe voorzienigheid zag mijne zonden en herhaalden afval van U, en in plaats van mij over te laten aan de ellende, waarvan ik zelf de schuld droeg, hebt Gij van eeuwigheid besloten mij op te heffen uit de jammeren der zonde, niet door een woord uwer

Almacht, doch door eigen vernedering en pijn, door eigen bitter lijden en sterven. Ja, uwe liefde wedijverde met mijne hoosheid. Hoe vaak ik ook van U mocht weggaan, door uwe Kerk en hare Sacramenten hebt gij zorg gedragen, dat ik, rouwmoedig wederkeerend, steeds opnieuw word aangenomen, opnieuw wilt gij uw vaderhand mij toesteken en genade en vergeving verleenen. O, welk eene dankbaarheid ben ik U niet verschuldigd voor uwe onbegrijpelijke, goddelijke goedertierenheid!

Verlangen

EN thans vind ik U bereid mij weder den vredokus te geven en mij te voeden met uw eigen Vleesch en Bloed. Door een oprecht berouw over mijn zonden, en kwijschelding van den Priester, hoop ik weder in uwe vriendschap en genade aangenomen te zijn; hoe zou ik het anders wagen te naderen tot dit hoogheilig Gastmaal? Doch reinig mij steeds meer van mijn ongerechtigheden en fouten, bevrijd mijn hart van alle overblijfselen der zonden, opdat ik U een welgevallige woning kunne aanbieden. Kom dan, o Jezus, neem uw intrek bij mij, neem bezit van al mijne krachten en vermogens. Vermeerder in mij uwe liefde en voltrek in mij al datgene, wat Gij van eeuwigheid voor mij besloten hebt. Laat, bid ik U, deze gaven en genaden niet door mijn eigen schuld ver-

loren gaan en ongebruikt blijven. Buig mijn stuggen en halsstarrigen wil, dat hij zich onderwerpe aan U, en kloekmoedig en blijde alles verrichte, wat Gij om uwe eer en mijne zaligheid van mij verlangt.

Vernedering en Berouw

DOORDRONGEN van het gevoel mijner onbeduidendheid werp ik mij nogmaals neder voor uwe voeten. Ik belijd mijne nietigheid, mijne boosheid, mijne onwaardigheid. Vol schaamte en berouw beken ik de zware en talrijke zonden, bedreven sinds ik tot de jaren van verstand gekomen ben.

Van ganscher harte is het mij leed uwe vriendschap verloren en uwe rechtvaardige straf verdiend te hebben. Maar bovenal spijt het mij, omdat ik daardoor U, mijn hoogste, oneindig beminnenswaardig Goed, heb beleedigd, uw menschelijk Hart gedurende uw sterfelijk leven zoo bitteren doodsangst heb doen ondergaan en oorzaak ben geworden van uw smartvol lijden en kruisdood, dien gij ook om mijne zonden hebt verduurd. Zie, in mijn hart is de kiem der zonde nog levend. Mijne slechte begeerten en hartstochten trekken mij tot het kwaad. Trots en hoogmoed, haat en nijd, gierigheid en hebzucht, toorn en ongeduld, wellust en onmatigheid, losbandigheid en traagheid dreigen mijne ziel wederom in de boeien der zonde te slaan.

O Jezus, Gij die hier op aarde zijt gekomen om het rijk van Satan uit te roeien, wees Gij mijn Heer en mijn Koning. Vernietig in mijn ziel de heerschappij der zonde, doof het vuur mijner hartstochten, genees de wonden, die ik mij zelf heb toegebracht ! Laat mij ongelukkige het voorwerp uwer almacht, goedheid en genade zijn. Neem weg uit mijne ziel en houd verre van mij alles wat U mishaagt.

Kom dan, mijn Jezus, mijn dorre ziel dorst naar U ; mijne armoede en zielewonden wachten op U ; mijn koud hart, dat U wil gaan beminnen, verlangt naar U. Kom en ontsteek in mij het vuur uwer liefde. Jezus, U bemin ik ; Jezus, voor U sterf ik ; Jezus, U behoort ik in leven en dood.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Aanbidding en Liefde

WAAR heb ik het aan te danken dat Gij, mijn God en Heer, uw intrek hebt genomen bij mij ? Gij zijt mijn God en Gij hebt niets noodig van mij. Ik daarentegen kan niet buiten U. Hoe groote gunst en barmhartigheid bewijst Gij aan mij, uw nietswaardig schepsel. De hemelen sidderen en de Engelen zijn verstomd bij de aanschouwing van dit wonderwerk uwer almacht en liefde. O laat de zalige geesten nederdalen en U aanbidden en loven met mij voor alles wat Gij gedaan hebt en nog doet voor

mijn ziel. Dat zij U beminnen, prijzen en danken ; mijne liefde, mijn dank, mijne aanbidding is te gering voor u.

Al is mijn dank en mijn liefde te gering, wil toch aanvaarden het weinige, dat ik in staat ben U te bieden. Ontvang dan, o mijn Jezus, al wat ik heb en bezit, neem al de vermogens mijner ziel, geheugen, verstand en wil, dompel ze in den liefdegloed van uw goddelijk Hart, en laat mij met die liefde, ontleend aan uw eigen Hart, U omhelzen, U beminnen, U getrouw zijn al de dagen mijns levens en in eeuwigheid. Dat U beminnen en danken, loven en prijzen alle schepselen in den hemel en op de aarde, alle Engelen en menschen, alle Heiligen en uitverkorenen !

Smeekebed

Voormij is de zegening en de rijkdom, door U in het hoogheilig Sacrament gebracht op deze aarde. Moge het zijn de volle, goddelijke zegen, die mij alle ware goederen schenkt. Voor u de eer en de glorie : Gij alleen zijt heilig, Gij alleen zijt de Heer, Gij alleen zijt de Allerhoogste. « Alles heeft de Heer om zijnentwille gemaakt, » aldus laat gij ons verkonden door uw heilig woord (Spreuken : 16-4). En door den mond van uw profeet hebt Gij gesproken. « Ik ben de Heer ; dit is mijn Naam ; mijn glorie zal ik niemand anders geven (Isaias 42. 8) ». Moge dan

ook deze heilige Communie U tot roem en eere zijn. Maar uw hoogste eer en roem is het juist, kinderen te hebben die U gelijken. Welnu, hervorm mij dan tot een kind dat zooveel mogelijk met U gelijkenis heeft. Geef mij een deel van uw goddelijke zachtmoedigheid en ootmoed des harten, van uw gehoorzaamheid en overgeving aan den wil uws hemelschen Vaders, van uwe sterkte en offervaardigheid in het dragen van het lijden en de wederwaardigheden des levens, van uwe barmhartigheid en menschlievendheid, van uwen vurigen ijver en offervaardigegeliefde tot den hemelschen Vader.

Ja, Eeuwige Vader, blik neder op het aanschijn van uw veelgeliefden Zoon, rustend thans in mijn hart. Verheerlijk Hem, opdat ook Hij U verheerlijke. Wel hebt Gij hem reeds verheerlijkt door de glorie in welke Hij troont aan uwe rechterhand, om te heerschen en te regeeren over geheel de wereld. Maar nog wacht zijne verheerlijking op hare voleinding. Al zijne broeders, al de zielen, die Gij Hem gegeven hebt voor den losprijs van zijn kostbaar Bloed, moet Hij nog brengen tot de heerlijkheid, opdat zij, zijne ledematen, met Hem, hun Hoofd, deelen in de glorie, en zij in Hem en Hij in hen verheerlijkt worden. — Ik smEEK U derhalve, o hemelsche Vader, laat uw ééngelboren Zoon in mij, en ik in hem verheerlijkt worden : hier op aarde door trouwe navolging van zijn nederig-

heid, en hiernamaals door deel te hebben aan zijn eeuwig leven.

Dankzegging en Offergave

EEUWIGEN dank ben ik U, mijn Heiland, verschuldigd voor de overgroote weldaad, mij bewezen. Zelfs eene eeuwigheid van danken zou niet voldoende wezen om een kleingedeelte uwer gunst naar waarde te vergelden. Hoe zal ik dan volstaan met de weinige oogenblikken, die ik dankend bij U doorbreng ? Moge ten minste mijn goede wil U eenigszins schadeloos stellen. Laat mij dan ten bewijze van mijn goeden wil in ootmoed en eerbied dit verbond met U sluiten : Dat iedere harteklop, elke ademhaling, ja iedere beweging van mijn hand, mijne oogen of ander deel van mijn lichaam, als een loflied zij, ter eere uwer Goddelijke Majesteit. Aanvaard het telkens als eene uiting van vreugde, dat Gij zijt de Allervolmaaktste, de Alleroogste, de Almachtige, die al het geschapene kan ontberen, maar Wien wij allen noodig hebben. Beschouw het telkens als een bewijs van blijdschap over uwe goedheid, rechtvaardigheid en barmhartigheid. Dat iedere oogenblik gelde als een jubel om al het goede, dat uit liefde tot U ooit eenig schepsel heeft volbracht en nog volbrengen zal ; een vreugdezang om al datgene, wat Gij mijn Heiland Jezus Christus, de allerzaligste Maagd Maria, uwe Moeder, alle

Heilige Patriarchen en Profeten, Apostelen en Martelaren, Belijders, Maagden en rechtvaardigen, ter eere Gods hier op aarde verricht hebben. Zie, dit alles draag ik U op in de blijdschap mijns harten, en vereenig het weinig goede dat ik, geholpen door uwe genade, volbracht heb met al het goede dat in den hemel en op aarde geschied is en nog geschieden zal. Ik offer in het bijzonder op al de heilige Misoffers, die ooit opgedragen zijn en nog zullen worden opgedragen tot aan het einde der wereld. Al wat ik ben en heb geef ik vrijwillig aan U, beschik er over naar uw welbehagen. In diepe zielesmart verafschuw ik de zonden en beledigingen welke U werden aangedaan ; maar bovenal doet het mij leed, dat ik zelf door mijne boosheid en verblindheid U heb beledigd. Ik dank U uit den grond van mijn hart voor al de groote gunsten en voortreffelijkheden, waarmede de Eeuwige Vader uwe hoogheilige Menschheid heeft verrijkt, en eveneens voor alles, waarmede Hij uw allerheiligste Moeder, den H. Jozef en al uwe Heiligen en uitverkooren heeft begiftigd. Ik dank U ook voor alle genaden en weldaden, die ik reeds ontvangen heb van U en in de toekomst naar uwe eeuwige wilsbeschikking nog ontvangen zal.

Uwe hulp en uwe barmhartigheid smee ik af voor mij en voor al de arme zondaren, voor hen, die in nood en in

gevaar verkeerem, alsook voor de lijdende zielen in het Vagevuur. Mogen deze oefeningen van liefde en overgave, van droefenis en dankbaarheid, van vertrouwen en gebed, voor U tellen als zoo dikwijls herhaald, dat zij zijn als de stofjes der aarde, als de oogenblikken der eeuwigheid. Neem dezen goeden wil voor de daad. O Jezus, alvorens Gij ophoudt door het heilig Sacrament in mij tegenwoordig te zijn, vraag ik uw Goddelijken zegen, opdat ik U blijf toebehooren voor tijd en eeuwigheid. Amen.

4de **Communie-oefening**

(Volgens Kardinaal Bona)

VOÓR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

O ALLERZOETSTE Jezus, ware het mij gegeven, in het H. Sacrament den sluier op te lichten, die uw aangezicht verbergt voor mijne oogen! In deze aanschouwing hebben de Engelen hun wellust gevonden. Wie zal ze openen voor mij, de H. vijf wonden, welke ik aanschouw met de oogen des geloofs, wie zal ze mij toonen in uw heilig Lichaam, de bron van het levend water dat mijn zondige ziel reinigen zal? O stroomt uit over mij, gij wateren der genade, en lescht mijn dorst, opdat ik belijde en vol levendig

geloof uitroep met den Apostel Thomas : « Mijn Heer en mijn God. » Ja, mijn Heer en mijn God, ik geloof onwankelbaar, dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt, en voor deze waarheid ben ik bereid, duizendmaal mijn leven te geven. Ik geloof dat in het H. Sacrament uw glorievol Lichaam wezenlijk tegenwoordig is, schitterender dan de zon, onvergelykelijk heerlijk in die volkomenheid, schoonheid en verhevenheid, waarmede het in den hemel is, en die alle gedachte te boven gaat. Ik geloof dat uw kostbaar Bloed, vergoten voor mijn en allerheil, hier aanwezig is ; dat hier is uw allerheiligste Ziel, vol genade en wijsheid, in zich bevattend alle schatten van Gods macht en wetenschap. Ik geloof dat hier verborgen is uwe Godheid, het almachtig Woord, waardoor de Vader alles voortbrengt. En wijl Gij zijt in den Vader en de Vader is in U, zoo erken ik, dat hier ook tegenwoordig is de Vader, die U voortbrengt, en de H. Geest, de band die U beiden vereenigt, de Liefde voortkomend uit U beiden. Uw heilig Sacrament, omvattend al uwe wonderdaden, is zelf het grootste wonder, dat aller schepselen begrip te boven gaat, is eene onbedriegbare waarheid, aan welke ik mij onderwerp in vastelijk gelooven ; en, met de hulp uwer genade, zal geen vuur of zwaard mij dit geloof kunnen ontnemen.

Akte van Hoop

OP U alleen, vrijgevigste Jezus, heb ik mijn hoop gesteld. Gij zijt mijn heil en mijn steun, mijne toevlucht en sterkte. Gij zijt de bron van alle goed. Hoe zou ik het wagen U te ontvangen in dit hoogwaardig Sacrament, indien niet Gij zelf, die mij door uw kostbaar Bloed verlost hebt, zoo stoutmoedig mij hadt gemaakt? Als een afgedwaald schaapje tot zijn herder, als een zieke tot den geneesheer, als een schuldige tot zijn rechter, nader ik tot U, vertrouwend op uwe goedheid. Neem mij aan in ontferming, bescherm, versterk, genees mij! De afgrond mijner ellende roept luid om uwe onuitputtelijke goedheid. Hoe groot en zwaar mijne zonden ook zijn, in vergelijking met uwe barmhartigheid en de hooge waarde van uw kostbaar, vergoten Bloed, worden zij als niets. Hierop heb ik al mijn vertrouwen gesteld, en ik ben blijde dat ik niet op mij zelven behoef te vertrouwen. Gij, die nimmer verstooten hebt die op u hopen, erbarm U mijner en red mij!

Akte van Liefde

O JEZUS, welke een liefdegloed verterde uw hart, toen Gij op het punt van deze aarde te verlaten en terug te keeren tot den Vader, voor ons deze Spijze hebt bereid, die alle zoetheid in zich bevat!

Grootsch en onbegrijpelijk was het werk uwer liefde, toen Gij U gewaardigdet onze menschelijke natuur aan te nemen. Maar oneindig grooter en wondervoller is het geven van uw Lichaam als spijs en van uw Bloed als drank. In het eerste geheim hebt Gij aangenomen onze menschheid; in het ander hebt Gij uwe Godheid weggeschonken. Zoo overvloedig hebt Gij den rijkdom uwer genade ons medegedeeld, dat wij aangedreven door uwe overmatigeliefde, ons moeten beijveren uit alle krachten U wederliefde te geven. Ik bemin U, eenigen troost in mijn ballingschap, eenige hoop mijner smachtende ziel, mijn enig geluk en hoogste goed, dat mij op aarde kan te beurt vallen. Ik heb U lief met geheel mijn hart, met gansch mijn ziel, uit al mijne krachten. O mocht ik elk oogenblik steeds meer en meer U beminnen! Dat is mijn vurigste wensch, dat is het al, waarnaar mijn hart verlangt en verzucht. Gij schenkt U zelven aan mij, spijzigt en verzadigt mij niet met voedsel dezer aarde, maar met uw eigen kostbaar Vleesch en Bloed; en zouden dan niet alle krachten mijner ziel tot U worden getrokken?

Om uwe onuitsprekelijke, vrijgeevige liefde bemin ik U, mijn God, en Gij die der liefde voedsel wilt zijn, onderhoud in mij die liefde, opdat zij nimmer kwijne. O Gij, aldoor brandend en nooit te blusschen vuur, doorgloei mijn hart en

nieren, dat ik ook brande van liefde tot U. Als Gij mij slechts kracht geeft U lief te hebben, zal ik U inderdaad beminnen en des te meer, naarmate uwe hulp grooter is; maar nooit zal ik U kunnen liefhebben gelijk Gij verdient.

Verlangen

GELIJK een dorstend hert hunkert naar de waterbron, zoo verlangt mijne ziel naar U, mijn Verlosser Jezus Christus! Tot U kom ik, tot U roep ik, mijn redder, hongerig en dorstend! Zoon van David, ontferm U mijner! Geef mij van het Brood, dat Gij uitdeelt, opdat mijne ziel worde verkwikt. O mocht ik toch dat brandend verlangen der heiligen ondervinden, en steeds dorsten naar U, bron des levens, bronaar van wijsheid en eeuwig licht, stroom van zaligheid! Mocht mijn hart altijd hongeren naar U, Brood der Engelen, voedsel der heilige zielen! Mijne ziel weigert elken anderen troost buiten U, o Jezus, in wien alle goed besloten is; U alleen verlang ik en wenschte ik op te nemen in mij met den eerbied uwer Uitverkorenen, die met U het gastmaal vieren; hun rijkdom moge mijne armoede vergoeden. Wees Gij alleen mijne vreugde, mijn rust, mijne opbeuring. Laat mij niets begeeren dan U, alles onwaardig achten buiten U, mijn God, mijn eenige vreugde en middelpunt van mijn hartewensen.

Akte van Ootmoed

SIDDEREN en beven moest ik voor U, onmetelijke, almachtige en onbegrijpelijke God ! Wie zijt Gij en wie ben ik, dat Gij U verwaardigt tot mij te komen, met mij uw feestmaal te vieren en intrek te nemen in mijne woning ! Wat een vriendelijke goedheid van U, en welk een ellende en ondankbaarheid vindt Gij bij mij ? Gij zijt de Koning der koningen, de machtvoerder en heerscher wiens blik de aarde doet sidderen ; Gij zijt de Heiligste, in wiens oogen zelfs de Engelen niet zuiver zijn ; de Zon der eeuwige klaarheid, Gij die woont in het ontoegankelijk licht. En ik ? Ik ben een zondig schepsel, heen en weer geslingerd door kwade begeerlijkheden, een speelbal van ijdelheid en booze lusten, een voorwerp van smaad, een kind van uw toorn. Wat is er gemeenschappelijks tusschen uw licht en mijne duisternis ? Hoe durf ik dan voor U, rechtvaardige Rechter, verschijnen, op wiens aanblik beven de zuilen des hemels ? Ik ben verre van u afgedwaald, en mijne trouwelooze ziel, die Gij door het doopsel onder uwe hoede hadt genomen, heeft haar Schepper en Verlosser verlaten, om zich te hechten aan bedriegelijke schepselen. Gij hebt mij een gastmaal bereid overvloeïend van zoetheid, en ik heb verlangd naar het vleesch van Egypte ; Gij hebt mij gelaafd met uw kostbaar Bloed

en ik heb de hand uitgestrekt naar den beker van Babylon. Maar toch durf ik spreken tot U, ofschoon ik slechts stof en assche ben : Zie genadig neder op uwen dienstknecht, dien Gij zoo liefderijk uitnoodigt tot U te komen. Ik zie het wel in, dat ik zonder U niets ben en niets vermag, dat er buiten U voor mij geen geluk en geen leven is. Nogmaals, ik verafschuw mijne zonden, neem zeweg van mij en sluit mij in uwe armen. Ik ben uwe genade wel onwaardig, maar met een berouwvol hart keer ik terug tot U .

Geef, dat het woord van den Profeet bewaarheid worde in mij : Een verderderde geest is een offer voor God — een vermorzeld en rouwmoedig hart zult Gij, o God, niet versmāden !

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Liefde

HEEER JEZUS, mijne vreugde en vrede, ik heb U lief. Met geheel mijn hart, met gansch mijn gemoed, met al mijne krachten bemin ik U als mijn hoogste, mijn eenig Goed. Ontvonk, o Heer, in mijn hart, dat brandend vuur uwer liefde, en omdat Gij verlangt dat ik U beminne, leer mij wat ik doen moet en beveel over mij. Als Gij mij niet helpt willen en volbrengen, zal ik ten gronde gaan in mijne zwakheid. Laat uw woord weerklinken in mijn ooren, dat verblijdende en krachtige woord : « Ik

wil » ; want indien Gij wilt, dan kunt Gij mij reinigen en verlichten, kunt Gij mij verheffen tot den hoogsten graad van liefde. Gij hebt voor mij willen lijden en sterven, ach wil dan ook, dat uw lijden en sterven in mij vruchtbaar mogen zijn. Gedenk het woord, dat Gij hebt gesproken ter wille van uw dienstknecht, waardoor mij hoop gegeven werd : « Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem. »

O, troostvol woord : « Gij in mij, en ik in U. » O, welke liefde ! Gij in mij, armen zondaar, en ik in U, mijn God, wiens majesteit ondoorgrondelijk is. Ik zoek het ééne noodige : in U te leven en te rusten ; nimmer van U gescheiden te worden : Gelukkig degene, die U zoekt, gelukkiger nog hij, die U bezit, boven allen gelukkig, die in uw bezit volhardt tot den dood. O, ongelukkige dagen, dat ik ijdelheden najoeg en mij afkeerde van U ! Gij, o mijn God, die zijt gekomen in deze wereld om de arme zondaren te redden, maak mijne ziel vrij en neem alles weg van mij, dat de liefde tot U een hindernis is. Verre van mij alle aardsche lusten ; buiten U moge mij niets aantrekkelijk zijn en welgevallig. Trouwe Minnaar van mijne ziel, leef en heersch in mij ten allen tijde ; Gij zijt mijn op-perste Goed ; vanaf dit oogenblik ben ik bereid liever alle rampen te verduren, dan ooit nog op te houden U te beminnen. O heilig Lichaam, met nagelen door-

boord, druk diep in mijn hart het zegel uwer liefde. Prent uwe wonden in mijn voeten, opdat zij treden in uwe voetstappen; in mijne handen, opdat ik ze alleen gebruike tot het verrichten van goede werken; in mijn hart, opdat het U vurig liefhebbe in eeuwigheid.

O Leven mijner ziel, gelijk de Vader is in U en Gij in den Vader, zoo laat mij één zijn met U in willen en beminnen; doch de wereld zij mij gekruisigd, en ik der wereld. Amen.

Dankgebed

ALGODE God, ik dank U dat Gij mij hebt waardig gekeurd om deel te nemen aan uw levengevend Gastmaal. Wie ben ik toch — stof en asch, — dat Gij uw hart hebt gesteld op mij, en nederdaalt uit den hemel om de onreinheid mijner ziel af te wasschen met uw Bloed, en haar honger te stillen niet door manna, doch met uw eigen Vleesch!

Als de hoogste hemelen U niet kunnen bevatten, in uw oogen de Engelen niet vlekkeloos zijn, wie ben ik dan en wat is mijn huis, dat Gij tot mij hebt willen komen en bij mij vertoeven blijft? Wat hebt Gij, Koning vol eerbiedwekkende Majesteit, gevonden in mij, om uit den tempel uwer heerlijkheid af te dalen in den afgrond mijner ellende? Luistert, alle Engelen en uitverkorenen Gods, ik wil U verkondigen het groote dat de Heer heeft gedaan aan mijne ziel. Toen

ik arm was en een voorwerp van afschuw, en wegens de menigte van zonden mijne oogen niet ten hemel durfde slaan, toen heeft Hij mij opgericht uit het stof en slijk der aarde en mij, met een vorst gelijk, doen plaats nemen aan zijn disch, waar ik mij mocht verzadigen al mijn levensdagen. Trouwe vrienden, brengt hem dank in mijne plaats, want ik ben gelijk aan een klein kind, dat slechts stamelen kan en geen woorden vindt om naar behooren te loven, te prijzen, te verheffen de groote genade, die mij is ten deel gevallen. IJskoud is mijn liefde, hoe zal ik dan de oneindige wederliefde van mijn God kunnen beantwoorden? Mijne onwaardigheid en kleinheid is zoo groot; hoe zal ik aan de oneindige Hoogheid en waardigheid van mijn God naar behooren kunnen loven, aanbidden en dienen? Gij echter, o Heer, zijt barmhartig, genadig en vol goedheid; Gij kent het maaksel uwer handen, Gij zult die geringe dankbetuiging, welke ik in mijn armoede U aanbied, niet versmaden. Lof, eer en glorie in alle eeuwigheid zij U gebracht voor de onvergelykelijk groote genade, waaraan Gij mij heden hebt deelachtig gemaakt. Alle volkeren en alle tongen, alle Engelen en Heiligen, looft en dankt met mij den Heer! Alle schepsel, in den hemel, op de aarde en onder de aarde prijst zijnen Naam. Jubelt het uit van dankbaarheid, mijn hart en mijn ziel,

mijn zinnen en gansch mijn lichaam !
U alleen zij eer en heerlijkheid, van U,
door U en in U is alles ; geloofd en ge-
prezen zijt Gij, God in alle eeuwigheid !
Amen.

Offergave

MIJN Heer en mijn God, uw knecht
ben ik, en ten teeken mijner on-
derworpenheid wenschte ik U iets aan
te bieden, dat uwe Majesteit waardig zou
zijn. Dat kan ik echter niet. Van mij zel-
ven heb ik niets en ben ik niets. Doch
door uwe genade, hemelsche Vader, be-
zit ik eene kostbare gave, welke gij
niet kunt weigeren : Uw eigen geliefden
Zoon, onzen Heer Jezus Christus, die zich
zoo nauw met mij heeft vereenigd, dat
ik in Hem ben en Hij in mij is.

En nu kan ik uitroepen met den ko-
ninklijken Profeet : « Prijs, mijne ziel,
den Heer, en al wat in mij is, loof zijnen
H. Naam. »

Derhalve uw eigen Zoon looft en
prijst uw Naam, bemint en verheerlijkt
U ; want door zijne sacramenteele tegen-
woordigheid is Hij in zekeren zin één
met mij, en ik met Hem.

Hem offer ik op aan U als een zoeten
wierook, tot uwe grootste eer en heer-
lijkheid, tot dankzegging voor al uwe
weldaden, tot delging voor mijne en
heel der wereld zonden, tot verlichting
der arme zielen in het vagevuur en tot
verkrijging van alle goed, dat ik en zij

voor wie ik mijn gebed opzend, noodig hebben voor het tijdelijke en eeuwige leven. Aanvaard, o Heer, gelijktijdig met deze hoogheilige offergave, mijne ziel en mijn lichaam, al mijn krachten en neigingen, opdat ik een voortdurend brandoffer moge zijn ter eere van uwe goddelijke Majesteit.

Ik bied mij aan als uw dienaar voor altijd, en geef mij over aan uwe beschikking en uwe zorgen. Ik neem alles aan uit uwe handen met volle overgave en groote liefde. Wat Gij wilt, wil ook ik. Regeer over mij naar uw welgevallen en wil, dien ik in ieder woord, in elke gedachte, in alle bewegingen wensch vervuld te zien. Geef mij alleen uw liefde; dan ben ik rijk genoeg, al zou ook al het overige mij ontbreken.

5de Communie-oefening

VOÓR DE H. COMMUNIE

MIJN Heer en mijn God, met de bedoeling U in het H. Sacrament des Altaars te ontvangen, ben ik heden weer het heiligdom van uw Tempel binnengetreden. Doch hoe durf ik, armzalig mensch, aanspraak maken op zoo groote genade? Wel klinkt uw Woord mij in de ooren: (Joh. 6. 54) « Als gij het Vleesch van den Zoon des Menschen niet eet en zijn Bloed niet drinkt,

zult gij het eeuwig leven in U niet hebben, » en de troostvolle belofte : « Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage. » Maar ook verneem ik het woord van uwen Apostel : (1 Kor : 11. 27. 29) « Wie onwaardig eet van dit Brood, en drinkt van dezen Kelk, eet en drinkt zich zelf het oordeel. » Wel hoop ik door de biecht met U verzoend en in staat van genade te zijn, maar toch voel ik nog mijn onvermogen om mij waardig tot uwe ontvangst voor te bereiden.

Daarom smee ik U, versier Gij zelf mijn hart met alle deugden, die tot zijn feestelijken tooi behooren, opdat ik deelachtig worde aan de volle vrucht van dit hoogheilig Sacrament.

Akte van Geloof

O JEZUS, Koning van alle Heerlijkheid, verwek in mijn hart een levendig geloof aan uwe heilige tegenwoordigheid. Ja, ik geloof en vertrouw vastelijk, dat Gij hier wezenlijk en waarachtig tegenwoordig zijt in het tabernakel, verborgen onder de gedaante van brood, Gij, die zetelt aan de rechterhand des Vaders op een koninklijken troon, met Godheid en menschheid, met Ziel en Lichaam; dezelfde God, dien de Engelen en Heiligen des Hemels vol eerbied aanbidden, voor wien sidderen de

machten der hel, en die op den laatsten dag zal komen oordeelen de levenden en de dooden. De oogen mijns lichaams aanschouwen U niet, maar de oogen des geloofs zijn meer betrouwbaar dan mijne zintuigen. Uw Godheid hebt Gij, gedurende uw sterfelijk leven, verhuld in het kleed der menschelijke natuur en de gestalte van den dienaar; maar het geloof uwer volgelingen erkende U: « Gij zijt de Christus, de Zoon van den levenden God. » Ja, zelfs hangend aan het kruis herkende U de hoofdman der soldaten: « Ja, waarlijk, deze is de Zoon van God. » Hier in het H. Sacrament verbergt Gij niet alleen uwe Godheid doch ook uwe Menschheid; maar vertrouwend op uw onbedriegelijk woord, belijd ik vast en kloekmoedig, dat Gij zijt mijn Heer en mijn God.

Akte van Ootmoed

Ik erken echter ook dat ik zelf het werk uwer handen ben, voortgebracht uit het niet, en in stand gehouden door uw almachtigen wil; ik, een onnuttige dienstknecht en oproerig onderdaan, die zoo menigmaal uwe geboden verachtte; een zondaar, die U mijn God, in uw menschelijk lichaam, verdriet en angst, bloedig zweet en ketenen, vreeselijke geeselslagen en' een pijnlijken kruisdood heeft bezorgd.

Ik betreur en verafschuw nogmaals al mijne zonden, en ik leg al wat ik ben en

heb in uwe handen neer. Was ik door de schepping reeds uw eigendom, nu ben ik het dubbel door de verlossing, die U zooveel gekost heeft.

Vertrouwen en Verlangen

WAT zou ik echter van U niet kunnen en moeten verwachten? Zelfs den prijs van uw lijden en uw Bloed, dat voor mij vergoten werd, den losprijs mijner ziel en van geheel de wereld hebt Gij nedergelegd in het geheim van het Altaarsacrament. Gij biedt mij nu geheel dien losprijs, al uwe verdiensten, en ik mag nemen van dien schat met volle handen tot heil mijner ziele.

Het zou eene beleediging zijn tegenover U, indien ik slechts karig nam en mij toeëigende. Verlangen en vertrouwen zijn als de handen, waarmede ik uit dien schat kom putten. Vurig verlang ik naar U en uwe hemelsche gaven. Doe mijne begeerte groter worden en wek in mij zoo heilig verlangen dat al mijne wenschen gericht zijn op het hemelsche, en ik al het aardsche verachte als slijk en vuilnis. En dan, o Jezus, bevredig mijne wenschen. Gij alleen hebt het in uwe macht; Gij wilt het; Gij hebt het beloofd. Op uw woord vertrouw ik vast en onwankelbaar. Deze eene weldaad vraag ik nog van U: Geef dat ik zelf geen hinderpaal aan uwe genade in den weg legge.

Akte van Liefde

NOG maar eenige oogenblikken, o Jezus, en Gij zult rusten in mijn hart. Ik wil ze gebruiken, deze minuten, om steeds meer in liefde tot U te ontgloeien. Ach, kon ik al de oogenblikken mijns levens U liefhebben met die liefde der hemelsche Seraphijnen! De zwakheid echter van het menschelijk bestaan en de tallooze nooden verhinderen zulks. Maar ik wil ten minste al de krachten mijner ziel voor dezen korten tijd verzamelen en aanwenden tot uwe liefde. Gij beveelt ons U te beminnen: Uw meest geliefde leerling zegt ons: (1 Joh: 3. 14) «Wie niet bemint, blijft in den dood.» O zoet gebod! Wanneer ik echter volgens uw eeuwig en waarachtig woord «niets kan zonder U», en niet eens in staat ben zonder uwe hulp iets goed en heilzaams te denken, hoe veel te minder zal ik dan, zonder uwe genade, dat groote gebod der liefde kunnen vervullen. Geef mij dan wat Gij beveelt en beveel al wat Gij verkiest, o Heer! Geef mij liefde tot U, maar eene groote, werkdadige, duurzame liefde tot aan het einde mijns levens. Reeds duizenden en duizenden jaren alvorens Gij mij het leven schonkt, hebt Gij aan mij gedacht, o Heer, en mij, in uwe goedheid, boven zoovele anderen, voor het leven bestemd.

Ik heb U lief als de oorsprong mijns

levens, schepper en bestuurder van gansch mijn bestaan; laat mij eeuwig uwe liefde met wederliefde vergelden, en in eeuwigheid daarvan niet afwijken. Toen ik door de schuld mijner eerste ouders daar nederlag, beroofd van alle bovennatuurlijk leven, een kind uwer gramschap, hebt Gij een genadevollen blik op mij geslagen. Uw eenigen Zoon hebt Gij tot mijn Verlosser bestemd; voor mij, uw dienstknecht, hebt Gij uw Zoon aan den dood prijsgegeven. En Gij mijn Verlosser, Gods ééngelboren Zoon, hebt kruis en pijnen voor mij verduurd, en mij liefgehad tot in den dood. Wegens die onmetelijke, onverdiende, belangelooze liefde, heb ik U lief als mijn Redder en Verlosser. O met eene zuivere onbaatzuchtige liefde wil ik U beminnen tot in den dood. — Tot mijn spijt heb ik U niet altijd zoo bemind. En toch toen ik afweek van U en langs dwaalwegen ging, hebt Gij op mij neergezien met liefdevolle en medelijdende oogen. Gij hebt mij gedwongen, door de inspraken uwer genade, tot U terug te keeren, op nieuw mij geschonken den kus des vredes en weder opgenomen in uwe liefde. Geef dat ik U meer en meer moge beminnen en U vergoeding geven voor de ontrouw, waarmede ik U bejegend heb. Kom, o Jezus, neem geheel en al bezit van mij, en bevestig in mij uwe liefde.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Liefde

O JEZUS, nu heb ik U bij mij in mijn hart : Gij in mij, en ik in U.

Ik ben niets en Gij zijt de almachtige God ; ik ben arm en Gij zijt de rijkdom zelve ; ik ben zwak, Gij zijt krachtig en sterk ; ten kwade ben ik steeds geneigd, en Gij zijt rein en heilig. Doch daar Gij nu in mij zijt, zoo deel mij ook mede van uw rijkdom, uw sterkte en heiligheid. Uw Godheid is gelijk een alles verterend vuur. Laat dat vuur al het booze en al wat U mishaagt verslinden. Ja, laat dat gloeiend vuur de ijskorst om mijn hart doen smelten, en mijn versteend hart week worden als vloeibare was, opdat het zonder weerstand in uwe hand gevormd worde naar uw welbehagen.

Gij hebt immers tot mij willen komen om mij mede te deelen het vuur uwer goddelijke liefde. « Ik ben gekomen om het vuur te brengen op aarde en wat zou ik anders verlangen dan dat het ontvlamme? » (Luc : 12. 49)

Was dit dus het doel uwer komst op aarde, in het geheim uwer heilige menschwording, en hebt gij dáárom onderrichtend Judea doorwandeld ; dan is het ook niet minder uw doel bij elke nieuwe komst op aarde, in het H. Sacrament, bij elke komst in de harten der geloovigen door de H. Communie. O Heer, laat dat vuur ontbranden in mijn

hart en verteren alle zinnelijke en zondige verlangens, vernietigen iedere ongeregelde gehechtheid aan tijdelijke zaken, eer en rijkdom, roem, ijdelheid en hoovaardij, in een woord : alles wat mij zou kunnen verlokken tot zonde en een hinderpaal zijn op den weg der christelijke volmaaktheid.

O Heer, verdelg in mijn hart alle zonden en al de overlijfselen van zonden. Eén druppel van uw kostbaar Bloed is meer dan overvloedig voldoende om geheel een wereld van zonden rein te wasschen.

En daar Gij toch zoo ver zijt gegaan in uwe liefde, dat Gij zelfs uw kostbaar Bloed onder hevige pijnen voor ons vergoten hebt, beperk dan nu ook niet de genaden, die Gij daardoor hebt verworven, ten opzichte van mij. Laat niet toe dat in een hart, waar Gij met uwe Godheid en Menschheid uwe intrede hebt gedaan, de minste vlek van zonde nog aanwezig blijve.

Akte van Berouw

VAN ganscher harte betreur ik nogmaals mijne zonden, die uw Hart met rouw en bitterheid vervulden en uwe reine oogen zoozeer mishaagden dat Gij, de onschuldige, tot hunne delging, den schandelijken en gruwzamen dood der misdadigers hebt willen ondergaan. En als mijn berouw te klein is, vergroot het dan in mij door uwe genade.

Schenk mij een rein hart, o Jezus, en laat

zijn liefdevlam, ontstoken aan het vuur van uw Goddelijk Hart, in vereeniging met uwe liefde als een welriekende geur voor Gods aanschijn omhoog stijgen. U te kunnen liefhebben is mijn hoogste geluk, mijn grootste vreugde; uwe liefde te kunnen verliezen is mijn ergste, mijn eenigste vreeze.

O Jezus, laat niet toe dat ik ooit gescheiden worde van uwe liefde. Neem liever alles weg van mij, doch laat mij uwe liefde behouden.

Dankzegging

VAN ganscher harte dank ik U, mijn Heiland en mijn God, voor de genadige goedheid waarmede Gij in deze H. Communie tot mij zijt gekomen. Ik dank U voor al de gunsten, die Gij in dit heilig Sacrament mijne ziel wederom hebt medegedeeld. Ik kan U niet voldoende danken, mijn hart is te klein, te nietig om U een waardigen dank te betuigen. Doch wat van mijn kant ontbreekt, moge goed worden gemaakt door de dankgebeden, die mijne trouwe Bewaarengel, de Machten des hemels, Engelen en Aartsengelen, Cherubijnen en Seraphijnen U opdragen in mijn plaats; door den dank, welken alle Heiligen en Zaligen des hemels U brengen; en vooral door den dank van uwe H. Moeder Maria, dien zij U gaf hier op aarde en dien zij U thans, verheerlijkt, eeuwig in den hemel toebrengt.

Al die betuigingen van dank leg ik neder voor U en vereenig ze met den dank van uw Goddelijk Hart aan den Eeuwigen Vader voor de verheffing uwer heilige Menschheid en voor alle genaden, die door uwe oneindige verdiensten aan heel het menschelijk geslacht en ieder in het bijzonder zijn medegedeeld en nog zullen geschonken worden. Wil deze mijne dankbaarheid jegens U, o Jezus, aannemen voor al de tranen die Gij gestort hebt, voor al uw vermoeienden arbeid, voor de ketenen die Gij om mijnentwille hebt gedragen, voor al den smaad, dien Gij op U hebt genomen, voor al de druppelen Bloeds om mij vergoten, voor al de bewijzen van uwe liefde, voor ieder oogenblik van zaligheid, mij door U bereid, en voor alle akten van liefde, die Gij mij door uwe heilige verdiensten hebt mogelijk gemaakt.

Opoffering

Ik offer mij geheel aan U op, met ziel en lichaam, met al mijne krachten en hoedanigheden. Van af dit oogenblik zal alles in mij toegewijd zijn aan uw dienst en goddelijk welbehagen.

Beschik volgens uw heiligen wil over mij en over alles wat mij toebehoort ; ik stel mij vol vertrouwen in uwe handen. Geef mij de genade dat ik niet ontrouw worde aan deze opdrachten deze ernstige voornemens. Ik wil U prijzen ook in lijden en verdrukking ; geef mij slechts

geduld en volharding, om alles te verdragen ter uwer eer.

Smeekebed

EN nu, o Heer, verhoor de smeekingen die ik U ga opdragen niet alleen voor mij zelf, maar voor allen, die ik volgens uw gebod beminnen moet. Zie blz. 63.

6de Communie-oefening

VOÛR DE H. COMMUNIE

MIJN God, mijn God, bij het aanbreken van den dag is mijn eerste gedachte voor U. Mijn ziele smacht naar U, maar hoezeer ook mijn lichaam ! Als uit een verlaten, onbegeaanbare, dorre landstreek vlucht ik naar uw heiligdom om te aanschouwen uwe macht en heerlijkheid. Al mijne verlangens gaan uit naar mijn Heiland in het Tabernakel.

Akte van Geloof

MAG ik dan werkelijk weder naderen tot U, en U opnemen in mijn hart ? Ik geloof vastelijk, dat Gij zijt de sterke God, in wiens oogen de zonde en de geringste smet een gruwel is. Gij zijt de eeuwige Zoon des Vaders één in wezen met Hem, even machtig, even wijs, even heilig, even oneindig en rechtvaar-

dig. Ik geloof ook, dat gij voor ons zijt menschgeworden, geboren uit de Maagd Maria; dat Gij U zelven na een leven van pijnen en smarten vrijwillig hebt overgeleverd in de handen uwer vijanden, om ons ten heil te sterven aan het Kruis, en Uden Vader als zoenoffer op te dragen. Ik geloof, dat Gij, na ten derden dage te zijn verrezen van den dood, nog veertig dagen lang vertrouwelijk hebt omgegaan met uwe Apostelen, en daarna voor hunne oogen zijt ten hemel gevaren, waar Gij als God en Mensch van uwe heerlijkheid bezit hebt genomen. En op het einde der dagen zult Gij wederkeeren om te oordeelen de levenden en de dooden. Ik belijd, dat die zelfde God-mensch hier tegenwoordig is in het H. Sacrament, en werp mij voor Hem in het stof neder.

Akte van Ootmoed

Ik erken en belijd voor U mijne onwaardigheid en mijne zondigheid. Voor enkele jaren lag ik nog in den afgrond van het niet. Toen hebt Gij, o God, uwe goedertieren en medelijdende blikken op mij gevestigd, en mij in het leven geroepen. Maar gelijk mijn lichaam stof is en asch, en weldra tot stof en asch zal wederkeeren, zoo was mijn ziel door de schuld mijner eerste ouders een voorwerp van uw afschuw, en werd spoedig door mijn eigene zonden een voorwerp van uw rechtvaardigen toorn

en verachting. Ja, ik erken het, uit mij zelt kwam slechts ellende, nood en dood.

Vertrouwen en Smeekgebed

VAN U echter ontvang ik leven en geluk. Hier in het Heilig Sacrament zijt Gij niet de geweldige en vergramde God, die alle zonden meedoogenloos vervolgt en straft. Neen, hier zijt Gij de barmhartige, de goedertierene, wiens vreugde het is te zijn met de kinderen der menschen en hun vergeving, nieuw leven en kracht te verleenen. Wel verlangt Gij, dat men U geeft een harte ten minste van zware zonden vrij, maar ik mag hopen dat mijne ziel, door uwe hulp, in dien staat van genade zich bevinde. Nog zuiverder echter van vlekken en fouten wilt gij mijne ziel maken door dit H. Sacrament - aldoor meer zaden van deugd verlangt gij uit te strooien in mijn hart, en groei en wasdom te geven.

Gij wilt mijne ziel vaster met U door liefde vereenigen, haar uwen Geest inblazen en voorbereiden om eenmaal volheilig aan uwe glorie in den hemel deel te nemen. O kom dan, mijn Jezus, en ontsluit uwe macht en ontfermende liefde voor mijne ziel. U, den rijke en vrijgeveige, roep ik aan : verlicht mijne armoede; U, den barmhartige en deernisvolle, smee ik : verminder mijne ellende; U den Heilige, wiens oogen het

onheilige niet kunnen aanschouwen,
U bid ik: verdelg in mij alle kwaad.

Om uwe liefde tot God en uw ijver voor zijne glorie, vernietig in mij alles wat Hem tot smaad en oneer kan zijn. Omdat Gij Koning zijt, laat niet toe dat ik een trage dienaar zij; omdat Gij mijn verlosser zijt, duld niet dat uw Lichaam, dat gij mij als voedsel reikt, in mij slechts karige vruchten drage. Om den wille uwer gerechtigheid, neem mijne partij op tegen de belagers en onttrek mijne ziel aan de macht des vijands, die in haar uw werk zoekt te vernietigen. Kom dan, o Jezus, Gij alleen zijt mijn heil; heel de wereld en al de machten der hel kunnen mij niet scheiden van U.

Mijn Jezus, ik werp mij vol vertrouwen in uwe armen. Gij alleen kunt mij redden van het eeuwig verderf; Gij, mijn liefderijkste Vader en Verlosser, die uit bezorgdheid voor mijn geluk den dood hebt ondergaan; Gij, mijn eenig Goed, die alle eer en alle liefde waardig zijt. Beter dan ik zelf kent Gij, o barmhartige en milde Verlosser, mijn zwakheid en onvermogen. En juist om mijne zwakheid te steunen, om mij uit te rusten met uwe kracht en uwe genade, schenkt Gij U zelven aan mij in het Allerheiligst Sacrament. Gij hebt het gezegd, o Jezus: « Die mijn Vleesch eet, zal leven om mijnentwille »; « wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, blijft

in Mij en Ik in hem ; » « wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt. heeft het eeuwige leven, en ik zal hem opwekken ten jongsten dage. »

Op uw macht, op uwe goedheid en op uw trouw, steun ik met rotsvaste zekerheid. Sta mij slechts toe dikwijls en waardig te naderen tot uw heilige Tafel, dan ben ik verzekerd van mijne zaligheid ; dan zal ik mijn zondige neigingen overwinnen, en volharden in uwe liefde tot den dood.

Op U, o Jezus, heb ik al mijn hoop gesteld. Door uw bitter lijden en sterven hebt Gij voor geheel het menschdom en ook voor mij de rijkste schatten van genade verworven.

In dit heilig Sacrament komt Gij tot mij, en schenkt mij met volle handen van den rijkdom uwer verdiensten. Met onbeperkt vertrouwen hoop ik dan ook te verkrijgen van U alle genaden, die noodig zijn om te leven hier op aarde naar uw welbehagen en hiernamaals het eeuwige leven bij U in den hemel te verwerven. Gij geeft mij U zelven tot onderpand. Hetgeen Gij mij hier reeds schenkt, is wel oneindig hoog verheven boven alle vergankelijke schatten, die ik in tijd en eeuwigheid van U zou kunnen ontvangen. Zou ik nu kleinmoedig zijn en twijfelen of Gij mij het mindere zult geven, terwijl Gij mij het allergrootste als onderpand biedt ? Dat zij verre van mij ! Op U, mijn Jezus, stel ik al mijn

vertrouwen en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden. Geef mij uwe liefde en ik ben rijk genoeg !

Akte van Liefde

GEEF mij uwe liefde en laat mij haar behouden al de dagen mijns levens. Zonder uwe liefde ben ik arm en ellendig, ongelukkig boven alle mate, geestelijk dood en een prooi voor den eeuwigen dood. Wel is waar hoop ik te zijn in uwe liefde ; maar vermeerder die liefde, o Jezus. Zie, ik bemin U thans met geheel mijn hart, als mijn hoogste, oneindig, beminnenswaardig Goed. Het beste en beminnelijkste, dat ik vinden kan in eenig schepsel, is slechts een zwakke weerschijn van de volheid uwer goedheid en beminnelijkheid. Gij hebt derhalve oneindig hooger aanspraken op mijne liefde dan eenig schepsel ; en ik zal niet zoo dwaas zijn U deze verschuldigde liefde te onthouden. Ik heb U lief uit den diepsten grond van mijn hart ; ik verfoei al de oogenblikken mijns levens, waarop ik weigerde U te beminnen en U beleedigde in plaats van U lief te hebben.

Uwe groote, gestadige liefde maakt mij beschaamd en spoort mij aan U met hernieuwden ijver te beminnen. In uwe oogen, oneindige God, ben ik een nietig schepsel, en toch, hoe is het mogelijk, Gij hebt mij uitverkoren als voorwerp uwer liefde. Gij waart niet tevreden mij

als uw dienaar en uw knecht te behandelen en met weldaden te overladen. Neen, Gij hebt mij tot uw kind willen aannemen, om mij met oprechte vaderlijke te kunnen beminnen. Van af het begin der eeuwen, nog vóór hemel en aarde waren geschapen, hebt Gij aan mij gedacht en mij voorbestemd tot de hoge eer en waardigheid van uw kind te zijn. En nimmer hebt Gij uwe liefdevolle en medelijdende blikken van mij afgewend. Reeds voor duizenden jaren heeft uwe wijze Voorzienigheid alles voorbereid om mij op het voor U bestemde uur het levenslicht te schenken. Ik was het voorwerp uwer liefde en zorgen, toen Gij mijn Jezus, als sterfelijk mensch het werk der verlossing voltrokken hebt. Uwe liefde zocht mij, toen Gij nederlaagt in de kribbe, uwe liefde zocht mij, toen Gij stierft aan het Kruis. Wat een koude onverschilligheid en grondelooze boosheid zou het wezen, als ik U mijne wederliefde weigerde, nadat Gij mij zoo mateloos hebt liefgehad ! Neen, ik heb U lief met heel mijn hart, en ik wil U beminnen al de dagen mijns levens, totdat ik U in de eeuwige zaligheid kan beminnen met eene liefde, die nimmer verloren gaat.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof en Aanbidding

JEZUS, Gij behoort aan mij en ik aan U. Welk een wonder van almacht en liefde hebt Gij gewrocht! Laat mij U thans aanschouwen met een levendig geloof en U omhelzen met eene sterke liefde. Verlicht mijne ziel met een straal van uw helder licht, opdat ik gevoele en beseffedengrooten afstand, welke ligt tusschen U en mij. Gij zijt de Almacht, de oneindige Wijsheid, de Waarheid, de grenzenlooze Goedertierenheid, de onomkoopbare Trouw, en ik ben onmachtig, onwetend, onstandvastig en zondig. Doordrongen van mijne nietigheid en onwaardigheid roep ik nog eenmaal tot U uit geheel mijn hart: O Heer, ik ben niet waardig dat Gij komt in mijn hart, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden.

**Overweging van de Weldaden
der Verlossing**

GIJ handelt alleen volgens uwe liefde en beschouwt niet mijne onwaardigheid. Deze onbegrijpelijke liefde dwong U, oneindigen God, één in wezen met den Vader, neder te dalen tot onze ellende, de menschelijke natuur, ons vleesch en ons bloed aan te nemen, te willen geboren worden uit de Maagd Maria in een stal, koude en honger te

verduren, als kind reeds vervolging te lijden, als leeraar en wonderdoener, arm en miskend, Judea door te trekken.

Die liefde dwong U als zoenoffer voor onze zonde U den dood te wijden, boeien en banden, valsche beschuldigingen, veroordeeling en gruwzamen hoon te verduren. Die liefde dwong U de gruwzame geeselslagen der beulsknechten te verdragen, uw hoofd te laten omwinden met een kroon van scherpe doornen, uw kruis op te nemen en aan dat schandhout uw goddelijk leven te offeren, om voor mijne zonden te boeten en mij rijke heilgenaden te verwerven.

En toch was uwe liefde niet voldaan. Om dat Offer uwer onmetelijke liefde te vereeuwigen, draagt Gij U op iederen dag, ofschoon op onbloedige wijze, door tegenwoordig te zijn in het H. Sacrament des Altaars, om persoonlijk de rijke schatten uwer verdiensten aan ieder uwer kinderen in 't bijzonder te kunnen mededeelen.

Vereeniging met Jezus

JA, mijn Jezus, Gij, de almachtige, eeuwige God, maar ook de menschgeworden Zoon Gods, die voor mij zijn bloed gegeven heeft en gestorven is, Gij zijt de mijne en ik ben de uwe. Nu Gij zijt in mij en ik in U ben, op zoo veelvuldige wijze U toebehoor, laat mij nu in volkomen gemeenschap leven met U. Gij hebt immers gezegd : « Ik ben geko-

men opdat zij het leven hebben en het overvloediger hebben, » het leven dat Gij geeft en leeft is licht en Liefde. Uw geliefde leerling zegt (1 Joh : 1. 5.) : « God is Licht, en duisternis is niet in Hem », en elders : « God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God in hem. » (1 Joh. 4. 16.) Heb ik echter de liefde niet, dan heb ik volgens het woord van den Apostel niets van al wat mij baten kan. « De liefde is lankmoedig en zachtzinnig ; zij is niet ijverzuchtig en handelt niet verkeerd en is niet opgeblazen ; zij is niet eergierig, zoekt zich zelve niet, is niet verbitterd en denkt geen kwaad ; zij verheugt zich niet over het onrecht, maar verblijdt zich over de waarheid ; zij duldt alles, gelooft alles, hoopt alles, verdraagt alles » (1 Kor. 4 vv.)

Geef mij, o Heer, uw liefde en vermeerder steeds in mij eene ootmoedige, geduldige, belangelooze, werkdadige en sterke liefde. Gij hebt U voor mij vernederd en als het ware vernietigd, en gaat steeds voort dit dagelijks te herhalen op duizend verschillende plaatsen in het H. Sacrament. Uit liefde tot U wil ook ik mij zelve onthechten aan alles. In heel uw menschelijk leven hebt Gij niet gezocht uw eigen verheerlijking, maar de eer uws Vaders en mijn geluk. Naar uw voorbeeld wil ik niet zoeken mijn eigen eer, doch de vermeerdering van Gods glorie en het heil van den

naaste. Gehoorzaam tot den dood, ja tot den dood des Kruises, hebt Gij den bitteren lijdenskelk aangenomen uit de hand uws Vaders en geledigd tot den droesem. O, dat ook ik met gelijke onderwerping aan Gods wil, en verlangend den hemelschen Vader en U te behagen, alle smarten en wederwaardigheden verdrage en U trouw blijve tot den dood.

Zoo dikwerf voedt Gij mij met uw heilig Vleesch en Bloed, en ik zou reden hebben over mij zelf bevreesd te zijn, indien ik daarbij zoo weinig aan U gelijk bleef. Neen ik zal mij ernstig er op toe leggen een waardig lid te worden van uw mystiek Lichaam. Geef mij daartoe nieuwe en overvloedige genade, maar bovenal de onschatbare gunst van uwe genaden goed te gebruiken.

Dankzegging

VOORWAAR, de vloed uwer genade heeft mij rijkelijk overstroomd. Voor alle en voor iedere genade in het bijzonder zeg ik U hartelijk dank. Op de eerste plaats voor de genaden, die mij door uw heilig Sacrament des Altaars zijn geschonken, en ook voor al het andere, dat mijn deel zou geworden zijn, indien ik een beter gebruik van uwe genadegaven gemaakt had. En omdat mijn dank zoo klein en onbeduidend is, vereenig ik mij met de dankzeggingen U gebracht door al het geschapene,

met den dank van de Engelen in den hemel, der Cherubijnen en Seraphijnen, Patriarchen en Profeten, Apostelen en Martelaren, Belijders, Maagden en alle Heiligen. Ik vereenig mij met den dank U aangeboden door de allerzaligste Maagd Maria, uwe glorierijke Moeder, toen zij U, haar God en haar Zoon, voor de eerste maal droeg in hare armen, toen zij U, het geslachtofferde Lam Gods, van den dood verreezen, weder kon omhelzen, en later U ontving in het H. Sacrament des Altaars. Met haar vurigen dank vereenig ik de dankzegging van mijn hart dat zoo koud is, en bid en smee ik uwe en mijne Moeder, U te danken in mijne plaats voor al de genaden die Gij mij bewezen hebt. En wanneer deze dank, die toch eindig is, nog te gering blijkt, o allerliefste Jezus, dank ik U met den dank van uw eigen Goddelijk Hart en offer U, die thans verwijlt in mijn hart, aan den Eeuwigen Vader als een dankoffer voor alle, mij en den schepselen bewezen, weldaden en genaden, als dankoffer voor alle genaden, die tot aan het einde der tijden nog zullen worden uitgedeeld; als dankoffer ook voor de groote heerlijkheid, welke Gij als God met den Vader en den H. Geest van alle eeuwigheid bezit, voor de glorie welke Gij door de verheerlijking uwer Menschheid hebt verworven en voor de heerlijkheid welke alle leden van uw mystiek Lichaam, de

Heiligen en Zaligen uwer zegepralende Kerk in alle eeuwigheid zullen genieten.

Smeekgebed

Ik bid U, breid uwe heilige Kerk uit over de aarde, en vereenig in haar alle volkeren en natiën; voer de dwalenden en afgescheidenen tot haar terug; bekeer alle zondaren, bewaar en versterk de rechtvaardigen in uwe genade, en volmaak hen in uwe liefde. Bevestig ook mij in uwe genade; laat mij nooit, nooit door een zware zonde van U gescheiden worden, maar toenemen in deugd en heiligheid, totdat ik hierboven U eeuwig moge bezitten en aanschouwen. Ontferm U ook over de arme zielen in het Vagevuur, verzacht hunne pijnen, verkort den tijd hunner ballingschap en leid hen spoedig in het land des vredes en der eeuwige rust.

Eeuwige Vader, mijn gebed verdient geene verhooring, maar uw veelgeliefde ééniggeboren Zoon heeft verdiend, dat Gij tot zijne grootere verheerlijking mij geeft waarom ik U bid. Hoor en verhoor genadig mijn smeeken; luister naar de roepstem van zijn heilig Bloed, dat schreit om genade en erbarming voor zijne broeders. Amen.

7de Communie-oefening

VOÛR DE H. COMMUNIE

Aanbidding

Nu Gij mij uitnoodigt weder deel te nemen aan uw H. Gastmaal, denk ik aan de woorden door U gesproken bij de instelling van het Allerheiligst Sacrament: «Doe dit ter mijner gedachtenis.» Zoo wil ik dan in levendig geloof overwegen al wat Gij, mijn God, gedaan en geleden hebt voor mij; het kwaad, waartegen Gij mij hebt beschermd; het goed, dat Gij mij hebt geschonken; de deugden, welke Gij mij tot voorbeeld hebt gesteld; het loon, dat Gij voor mij hebt gewonnen en mij voor eeuwig zult geven als ik U trouw blijf.

Waarlijk, Gij zijt een verborgen God, wonderbaar in uwe werken en raadsbesluiten. God van alle eeuwigheid, één in wezen met den Vader, vol van vreugde en zaligheid, die aanvang noch einde heeft en niet kan afnemen noch grooter worden; in uwe oneindige barmhartigheid hebt Gij, behalve in de zonde, gelijk willen worden aan ons, en zijt nederge-daald uit den hemel en mensch geworden om ons te verlossen van de zonde en wederom te maken tot kinderen Gods en erfgenamen des hemels.

Ik geloof en belijd vast en zonder twijfel dat Gij de eeuwige Waarheid zijt, die alles weet en ons niet kan bedriegen.

Dankzegging voor de Weldaad der Verlossing

HEEL het menschelijk geslacht lag verstrikt in de zonde, onderworpen aan al de hardheden van leven en sterven, en met geen ander vooruitzicht dan den dood der ziel en de eeuwige verwerping in het verschiet. Toen hebt Gij, o God, vol medelijden onze ellende aanschouwd en Gij, de vlekkelooze en reine, hebt op U genomen de zonde, mijne zonden en die der gansche wereld, om te boeten en overvloedige voldoening te geven aan den hemelschen Vader, en ons den hemel weder te ontsluiten. Duizendmaal dank, liefderijkste Verlosser, voor deze genade en barmhartigheid!

Wel kunt gij zeggen met den koninklijken Profeet : « Arm ben ik en met zorgen geplaagd van af mijn kinderjaren. » (Ps : 87 - 16). In volslagen armoede en bitteren nood kwaamt Gij ter wereld in den stal van Bethlehem. Toen Gij een zwak kind waart, hebt Gij de grootste ontberingen geleden gedurende den tijd uwer ballingschap in Egypte. In zwaren en harden arbeid hebt Gij uw kinderjaren doorgebracht in het huisje van Nazareth ; nog armer was uw later leven, toen Gij rondgingt predikend en leerend door Judea, en zelfs geen steen hadt, waarop Gij uw hoofd mocht neerleggen ; en eindelijk, van alles beroofd en ontbloot, gelijk aan den armste

der armen, hebt gij den geest gegeven aan het kruishout. Ik geloof dat Gij, de Zoon Gods, die de nederige gedaante van een dienstknecht hebt willen aannemen, hier tegenwoordig zijt in het Allerheiligst Sacrament, verheerlijkt en onlijdelijk, zooals Gij troont in den hemel. Maar toch, niettegenstaande uwe heerlijkheid, gehuld in het kleed der armoede, verborgen onder de schamele gedaanten van brood, opdat uwe glorie onze oogen niet verblinde en wij vertrouwvoller en stoutmoediger tot U naderen.

Met diepen eerbied en groote verwondering gedenk ik de gehoorzaamheid, die Gij beoefendet gedurende uw sterfelijk leven.

Gij, God van alle eeuwigheid, Schepper en Heer van al het geschapene, hebt vrijwillig U onderworpen aan het werk uwer handen. Vrijwillig waart Gij onderdanig aan uwe heilige Moeder en aan den H. Jozef, uwen voedstervader.

Ja, om den wil te volbrengen van uwen hemelschen Vader hebt Gij U onderworpen aan uwe onrechtvaardige rechters en hunne wreede handlangers, gehoorzaam tot den dood des Kruises. En hooger nog stijgt mijne bewondering, wanneer ik bedenk, dat Gij thans nog, ofschoon Gij zijt binnengegaan in uwe heerlijkheid en glorie, gehoorzaamt aan het woord van iederen priester, zelfs van den zondigen en onwaardigen, en in het

Allerheiligst Sacrament U geheel aan zijn willekeur overgeeft. O Jezus, bij de beoefening dezer onbegrijpelijke gehoorzaamheid hebt Gij steeds mijn geluk voor oogen gehad ; ik breng U daarvoor mijn hartelijken dank.

Met bijzondere vreugde denk ik ook aan de liefde en erbarming, welke Gij geheel uw leven aan arme zondaren en wreed beproefden hebt betoond. Hoevele moeiten hebt Gij U getroost, hoevele tranen hebt Gij biddend vergoten, hoe gloeiend hebt Gij verlangd dag aan dag, om de zondaren tot U te trekken en te bekeeren ? Hoevelen hebt gij door de kracht uwer genade tot andere menschen gemaakt en vergeven ? Hoevele ziekten genezen, smarten gelenigd en kommer weggenomen ? O ware het mij gegeven een blik te slaan in uw Goddelijk Hart, rustend in het Tabernakel, en zijn werken te kunnen nagaan ! Wat een aantal lijdens zou ik zien, die Gij op onzichtbare wijze, van uit uw H. Sacrament vertroost ; zwakken die Gij sterkt, zondaren, die Gij wakker schudt uit den doodslaap der zonde ! Hoeve lerechvaardigen, die Gij steunt en brengt tot grooter volmaaktheid, hoevele stervenden, die Gij opneemt en eeuwig onverbreekbaar met U vereenigt !

Gebed om Gelijkvormigheid met God

TOON ook mij, o Heer, uwe wijsheid, uwe barmhartigheid en macht.

Hier in uw heilig Sacrament zijt Gij voor mij het begrip aller deugden en iederen dag hernieuwt Gij het voorbeeld der heldhaftige deugden, door U eens beoefend. En dat alles doet Gij om mij te sterken en te onderrichten, want het is uw verlangen, dat ik naar mijn zwakke krachten uw voorbeeld navolge. Ik reken op de hulp uwer werkdadige genade. Hoe zou ik om U te ontvangen durven naderen met een hart, dat niet arm, niet onthecht is aan alle aardsche goederen en tevreden met wat uwe Voorzienigheid beschikt? Hoe zou ik nadertreden en U, die gehoorzaamdet tot den dood, in mijn hart durven ontvangen, als ik mij trotsch boven anderen verhef en niet van harte mij buig voor den wil van anderen, die Gij mij tot overheden hebt gegeven? Maar vooral, hoe zou ik het bestaan te rusten aan uw Hart, zoo vol liefde ten opzichte van God en de menschen, indien mijn hart koud is of lauw voor God en zijn heiligen dienst, stug tegenover den naaste, ongevoelig voor de lijdenden, hardvochtig tegen de zondaars? O Jezus, was ik tot heden te weinig gelijkend aan U, dan wil ik van af dit oogenblik ten minste verlangen U meer gelijkvormig te worden, en met uwe genade ijverig streven wat meer te doen voor mijne ziel dan strikt noodzakelijk is.

Geliefde mijner ziel, ik belijd voor U mijne nietigheid en onwaardigheid. Om

mijne tallooze zonden had ik verdiend gestraft en van uwe goedheid uitgesloten te worden ; maar in plaats daarvan overlaadt Gij mij met nieuwe weldaden. Zoo mag dus mijne ellende geen reden zijn om mij van U te verwijderen of minder op U te vertrouwen. Mijn gansch vertrouwen stel ik niet op eigen verdiensten, maar op den overvloed uwer verdiensten, waaraan Gij mij wilt deelachtig maken. O kom dan, mijn Jezus, en vier met mij het Gastmaal uwer liefde. Laat een liefdestraal uit uw lijdend er liefdevol Hart nederdalen in het mijne, opdat verteerd worde alles wat U mishaagt. Ja, bereid Gij zelf mijn hart tot een waardige woonplaats, en kom dan, en neem daar uw intrek. En verrijk mijn arme ziel niet met aardse goederen, maar met eeuwige, onvergankelijke schatten, met de deugden van uw Goddelijk Hart. Laat mij geheel de uwe zijn, en de uwe blijven in eeuwigheid ; hier aan U gelijkend in nederigheid, hierna maals deelgenoot uwer heerlijkheid. O Jezus, ik geloof in U, o Jezus, ik hoop en vertrouw op U ; o Jezus, ik heb U lief met geheel mijn hart. Mijn Jezus, ik verlang naar U ; wel ben ik niet waardig, o Heer, dat Gij komt onder mijn dak, doch spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond zijn !

NA DE H. COMMUNIE

**Oefening van
Liefde en Vereeniging met Jezus**

JEZUS behoort mij, en ik behoor aan Hem. Onder de Sacramenteele gedaante van brood rust Gij nu in mijn hart. Ik geloof en belijd onwrikbaar, dat Gij hier wezenlijk en persoonlijk tegenwoordig zijt. Gij mijn Heer en mijn God, dezelfde menschgeworden Zoon van God, die eens voor mij in de kribbe lag, die voor mij door Judea rondtrok, in uitputting en vermoeienis, die honger en dorst, verachting en spot om mij heeft verduurd, die zich onder folteringen en in verlatenheid heeft overgeleverd aan den dood, en leeggebloed is aan het Kruis om mij te verlossen.

Welbeminde mijner ziel, Gij zijt mijn eenig verlangen. Met al de krachten mijner ziel, met iederen vezel van mijn hart wil ik U liefhebben als mijn hoogste, mijn eenig geluk. Geloofd en geprezen zij uwe genadevolle komst in mijn hart. Geprezen zij de heerlijkheid en glorie, waarmede uwe heilige Menschheid troont aan de rechterhand des Vaders.

Geprezen zij uwe oneindige Godheid en Macht, waarin Gij zetelt, in ongeñaakbare Majesteit van eeuwigheid tot eeuwigheid. Geprezen zij het gansche koor van hemelingen, die bij U zijn als

leden van uw Lichaam en deelen in uw geluk.

Zie, o Heer, ook ik ben een der ledematen van uw Lichaam en thans door de H. Communie verbindt Gij mij weer nauwer aan U, hecht Gij vaster den band, die mij met U vereenigt en vermeedert Gij mijne liefde tot U. Maar ik ben nog niet zoo onafscheidbaar aan U verbonden als de Zaligen in den hemel. Mijne zwakheden en booze neigingen kunnen mij nog van U verwijderen. O laat toch nooit zoo groot ongeluk mij overkomen. Bind mij vaster aan U en uwen heiligen wil, opdat geen schepsel noch vreugde, geen leed noch wereld of hel mij van U kunne losmaken. Breng mijne ziel, besproeid door uw heilig Hartebloed, tot den eeuwigen Vader, dat Hij mij opneme onder het getal zijner uitverkorenen. In deze kostbare oogenblikken, nu Gij, mijn Verlosser en Zaligmaker, vertoeft in mijn hart, vraag ik U als teeken mijner uitverkiezing de genade der gelijkvormigheid met U, zooals gij waart in den staat van uwe vernedering op deze wereld.

Gebed om in alles op Jezus te gelijken

Gij hebt armoede geleden en gebrek, laat mij ten minste arm zijn naar den geest; versterf in mijn hart dat verlangen naar rijkdom en aardsch bezit, laat mij armoede en achterstelling

vreugdevol verdragen. Gij, mijn God, waart en zijt aller dingen Heer; de grootste schatten hadt Gij kunnen bezitten op deze wereld, maar' uit liefde tot mij hebt Gij den bittersten nood verkozen. En thans nog laat Gij U opsluiten in armoedige tabernakels en kerken, en treedt Gij binnen in de hutten van armen en zieken, om hun tot teerspijze te zijn. Leer ook mij de aardsche goederen verachten en geringschatten, en ze gebruiken slechts als middel om schatten van hemelsche goederen te vergaderen.

Mijn Leermeeester en Verlosser, toen Gij rondgingt hier op aarde, hebt Gij gesproken tot de wereld deze woorden: «Leert van mij omdat ik zachtmoedig en ootmoedig van Harte ben». In deze oogenblikken nu Gij U zelf geheel en onverdeeld aan mij schenkt, smee ik U: prent deze leer diep in mijn hart. Neem mijn hart, herschep het, maak het ootmoedig en zachtmoedig, gelijkvormig aan het uwe. Dat geen beledigingen door menschen mij aangedaan, geen tegenspoed (inwendig of uitwendig) mij tot ongeduld prikkelen, doch dat ik, al wat mij overkomt, onderworpen en vertrouwwol uit uwe vaderhand aanneeme. Om mij te genezen van mijne hoovaardigheid hebt Gij, Gods menschgeworden Zoon, die alle eer en verheerlijking waardig zijt, de gedaante van een dienstknecht aangenomen en zijt Gij gelijk geworden aan den nederigsten

en meest verachten der menschen, een voorwerp van hoon en smaad. Zelfs hier in het H. Sacrament, waar gij onder schamele gedaante uwe Godheid en Menschheid verbergt, zijt Gij voor mij een toonbeeld van ootmoed. Hoe kan ik dan, de volgeling van den nederigen Jezus, nog trotsch zijn, terwijl ik niets bezit dat eere, en alles dat oneer en verachting verdient.

Mijne zonden zouden luide tegen mij getuigen, als ik, die slechts stof ben en asch, mij zou durven verhoovaardigen. De zonde alleen is mijn eigen werk, en één enkele is al voldoende om mij te maken tot een onwaardige en diep beneden allen te verlagen. O Jezus, Licht des hemels, dat verlicht alle menschen die komen in deze wereld, verlicht thans, nu Gij vertoeft bij mij, mijne ziel, opdat zij moge inzien hare onmacht, onwaardigheid en nietigheid. O Jezus, hemelsche Sterkte en Kracht, versterk mijne ziel, opdat zij handele volgens het bewustzijn van hare nietigheid en onwaardigheid en ook dienovereenkomstig behandeld wensche te worden, en U navolge die zachtmoedig en ootmoedig zijt van Harte.

Gebod om de Liefde Gods te verkrijgen

JEZUS, Gij alles verterend vuur, Gij hebt gezegd: « Ik ben gekomen om het vuur te brengen op de aarde, wat wil ik

anders dan dat het ontbrande?» (Luc : 12. 49.) Ontsteek in mijn ziel dat vuur uwer liefde, opdat het verdelgen moge, zij het ook in den smeltkroes van lijden, wat zondig is en mishaaft aan U. Maak week en kneed mijn versteend hart en vorm het geheel naar uw welbehagen. Ontsteek in mijn ziel het vuur uwer liefde en wakker het aan tot een fellen gloed. Dat ik U en uwen heiligen wil liefhebbe boven alles, nu en altijd tot aan mijn laatsten ademtocht, en van diezelfde liefde brande gedurende gansch de eeuwigheid. Laat oplaaien dat liefdevuur tot hoogslaande vlammen, en laat mij toenemen in ijver voor U en uwe glorie ; dat ik geheel moge opgaan in den arbeid voor U en voor de zielen, die U dierbaar zijn, zooals Gij U hebt opgeofferd door lijden en arbeid ten behoeve van heel het menschelijk geslacht.

Akte van Zelfopoffering

BIJ uw komst op aarde was de eerste bede, die uw hart ontvlood, een vrijwillige overgave tot verheerlijking van den eeuwigen Vader en vervulling van zijn heiligen Wil.

«Offers en geschenken hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een Lichaam gegeven ; brand- en zoenoffers waren U niet aangenaam. Toen sprak Ik hetgeen bij de Profeten staat geschreven : « Zie, ik kom, in de boeken staat het geschre-

ven, om te vervullen uw wil, o God.» O Jezus, thans bij uw komst in mijn hart, spreek nu dat gebed ook over mij, offer mij op het altaar van uw Heilig Hart aan uwen eeuwigen Vader, tot zijn verheerlijking en om te volbrengen zijnen Wil. Zie, o Jezus, mijn hart is bereid! Zeg mij wat Gij beveelt, en beveel wat Gij verlangt. Ik zal U toebehooren met lichaam en ziel voor tijd en eeuwigheid. Laat niets mij scheiden van uwen H. Wil. Ik wil U gehoorzamen en prijzen uwen heiligen Wil te allen tijde.

Dankzegging

DEZE overgave aan U en uwen heiligen Wil is de dank, dien ik U breng voor de onuitsprekelijke genade, mij heden weder geschonken door uw heilig Vleesch en Bloed. Mijn dank is werkelijk al te klein. Tot vergoeding van wat ik te kort kom, offer ik U den dank en de lofprijzingen uwer Engelen, Cherubijnen en Seraphijnen en van alle koren der Engelen, in het bijzonder van mijn Engelbewaarder, die U zal prijzen en danken in mijne plaats. Ik offer U op de lof- en dankliederen van al uwe Heiligen, der Martelaren, Belijders, Patriarchen, Profeten en van uwe heilige Apostelen. Maar bovenal draag ik op aan U de lof- en dankzegging uwer heilige Moeder, de allerzaligste Maria. Zij is ook mijne Moeder. Niet alleen breng ik U dank voor al de weldaden, die Gij mij hebt

bewezen in deze H. Communie, maar ik dank U voor al de gaven en genaden, die Gij aan ieder uwer Heiligen, bijzonder aan uwe heilige Moeder in overvloed hebt verleend. En omdat alle aardsche lof te nietig is, wend ik mij tot uw Goddelijk Hart, en bied het als offerande den eeuwigen Vader, tot dankzegging voor al het goede aan de schepselen bewezen en voor de oneindige verhefing en glorie, uwe Allerheilige Majesteit ten deel gevallen.

Smeekgebed

GIJ hebt mij zelf geleerd, vol vertrouwen te naderen tot U, en alvorens te scheiden van U, o Jezus, smeek ik derhalve uit den aandrang mijns harten: Geef mij de groote genade, te volharden tot het einde. Doch niet alleen voor mij zelf vraag ik dat, maar voor allen, voor wie ik verplicht ben te bidden en voor wie zich in mijne gebeden hebben aanbevolen. Neem allen na dit aardsche leven op in uwe eeuwige heerlijkheid. Bekeer de zondaren, verlicht de dwalenden en ongeloovigen, geef kracht en sterkte in de bekoring. Verlicht en verlos de arme zielen in het Vagevuur. Amen.

8ste Communie-oefening**VOÛR DE H. COMMUNIE****Akte van Geloof en Zelfverloochening**

MIJN God en Verlosser. Gij noodt mij weder deel te nemen aan het hoogheilig Gastmaal van uw kostbaar Vleesch en Bloed. Duizenden en nogmaals duizenden hebt Gij reeds gespijzigd met dit Brood des hemels en kracht gegeven tot den pelgrimstocht, die hen uit het oord der ballingschap voert naar het eeuwig vaderland. En ook thans weder roept Gij uwe kinderen in groote scharen tot uwen bruiloftsdisch, om hen te steunen en te versterken op het enge pad der deugd, dat alleen ten hemel leidt. Reeds van af de eerste tijden hebben die woorden geklonken van uitnoodiging en belofte, welke allen, die geloovig uw raad volgden, zoo zegenvol zijn geweest.

Maar hoe zou ik, arme zondaar, het wagen mij te voeden met dat Brood der Engelen? Hebben mijne veelvuldige zonden en al de beledigingen, uwe goddelijke Majesteit aangedaan, mij niet gemaakt tot een voorwerp van afschuw in uwe oogen?

Ik weet echter, o mijn God, dat Gij een barmhartige Vader zijt; Gij zult geen enkel uwer kinderen verstooten als het rouwmoedig terugkeert. Gij weigert hun niet eens den rijkdom uwer gena-

den, integendeel, Gij wilt hen uitrusten tot hooger volmaking. Gij verlangt zelfs hen te verheffen boven de heiligheid dergenen, die wel nooit U hebben beleedigd door zware zonden, maar ook nooit zich in staat wanen heldhaftige deugd te beoefenen.

Met een vast geloof en levendig vertrouwen nader ik dan tot U. Ik neem vastelijk en zonder eenige twijfeling aan, dat Gij hier tegenwoordig zijt, de eeuwige Zoon van God, mensch geworden uit de Maagd Maria, gekruisigd voor onze zonden, gestorven en begraven. Ik geloof, dat Gij na uwe verrijzenis zijt opgeklommen ten hemel, waar Gij zettelt aan de rechterhand des Vaders om eenmaal tekomenen te oordeelen gansch het menschedom. Ik geloof, dat Gij onder de nederige gedaante van brood en wijn wezenlijk tegenwoordig zijt, om ons door uwe persoonlijke tegenwoordigheid vaster te hechten aan U.

Oefening van Vertrouwen

Ik vestig al mijn vertrouwen op U; al wat ik ben en bezit leg ik neder in uwe handen, overtuigd dat het daar veiliger berust dan bij mij. Mijn geluk gaat U veel meer ter harte dan mij zelf; Gij zult voor mij grooter zorg dragen dan ik dat zo.1 doen. Geef mij slechts deze eene genade, dat ik nooit mij onttrekke aan uwe goddelijke leiding, doch steeds trouw haar volge; dan

is mijn eeuwig heil verzekerd. Ja allerheiligst Hart van Jezus, ik vertrouw op U!

Akte van Liefde

O JEZUS mijn God, ik heb U lief met geheel mijn hart. Gij zijt mijn Vader, mijn Vriend, Gij alleen de welbeminde mijner ziel. Wat ik naast U nog bemin, laat mij dat liefhebben om uwentwille. Gij alleen verdient oneindige liefde om U zelven. Toch kan ik, arm schepsel, zelfs met inspanning van al mijne krachten, U slechts kleine bewijzen van liefde geven. Moge ik U tenminste beminnen zoo veel in mijn vermogen is, en geef Gij mij dan de genade, dat dit vermogen tot inniger en offerv aardiger liefde steeds grooter worde. O had ik een hart gloeiend van liefde als dat der Seraphijnen, een hart vol van die daadkrachtige liefde, welke de Heiligen in den Hemel U getoond hebben; een hart als van uwe heilige Moeder, vol van hare moedige en sterke liefde! Ik vereenig mij met hare liefde, en mijn vurigste wensch is, dat de liefdegloed van Maria de koudheid van mijn hart verdrijve.

Verlangen en Zelfopoffering

KOM dan, mijn Zaligmaker, ik verlang naar U, kom weder in mijn hart. Heersch onbeperkt als Heer en Koning over mij en over al wat mij toebehoort. Al het mijne is het uwe, wijl ik het ont-

vangen heb uit uwe handen, en Gij het in stand houdt elk oogenblik en het bewaart voor mij. Het uwe is alles, daar Gij het gekocht hebt met den duren prijs van uw Bloed. Al het mijne is het uwe, want in zoover het mogelijk is, geef ik het U uit ongedwongen liefde, en ik zou het U wel willen schenken in volleneigendom, indien het U niet alreeds op zoovele titels toebehoorde.

Moge deze algeheele overgave van mij zelve U een kleine vergoeding bieden voor al wat ik, helaas, door mijne zonden U heb ontroofd. Vol zielesmart kniel ik neer voor U en uit liefde tot U doet het mij van harte leed, zoo dikwijls U te hebben beleedigd. Door bemiddeling van den priester hoop ik vergeving mijner zonden verkregen te hebben. Maar reinig mij aldoor meer van zonden en boezem mij in een geweldigen, onverwoestbaren haat tegen de zonde, opdat ik U, den Allerzuiverste, in een smetteloos hart ontvang. En gevoed met de spijs der Engelen, hoop ik tot den laatsten dag rein en zuiver te leven.

Jezus, eeuwige Waarheid, ik geloof in U. Jezus, machtige en getrouwe God, Vader van barmhartigheid, ik hoop op U. Jezus, mijn opperste Goed, ik bemin U boven alles. Jezus, mijn God en mijn al, ik verzucht en verlang naar U.

O Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond worden !

NA DE H. COMMUNIE

Geloof en Aanbidding

ZIE, de Heer en Meester is gekomen in zijn tempel, Hij is nedergedaald in den tempel mijner ziel. Juichend en jubelend wil ik mijn God tegemoet snellen. Jezus de Vorst des vredes, hoog verheven boven alle koningen en wiens aanschijn heel de wereld wenscht te aanschouwen, Hij is verheerlijkt en wil zich zelf verheerlijken in mijne ziel.

O Jezus, mijn ziele behoort U, ja alles wat ik ben is uw eigendom! Ontvouw voor mij, het armste en onwaardigste der schepselen, uwe wijsheid en uw macht, den rijkdom uwer genaden, uwe liefde en barmhartigheid.

Vol geloof aanbid ik U als mijn Heer en Koning, mijn God en Verlosser. Gij waart God van eeuwigheid en zijt mensch geworden uit de Maagd Maria toen de tijden vervuld waren. In uw mensche-lijke natuur heeft de eeuwige Vader U aangesteld als koning van Sion, zijn heiligen berg, tot wien alle volkeren moeten gaan om geluk en waarheid te vinden. Hij heeft U gesteld tot Koning aller menschen, tot Koning der gerechtigheid, die allen, in liefde en trouw aan hem onderworpen, voert tot de bronnen des heils en des eeuwigen levens, maar allen, die hem weerstreven, als rechtvaardige rechter prijsgeeft aan het verderf, dat zij zelf hebben gezocht.

Eerbewijzing

MET alle Heiligen en Rechtvaardigen, die geschaard staan onder uwe bannier, en verkwikt werden door uw liefdemaal, kom ik U, den hoogsten Koning, mijnehulde brengen en opnieuw den eed van trouw zweren. Ik kom met alle Engelen en Heiligen, die voor U hunne kronen nederleggen en u viëren als den grondlegger hunner zegepraal en eeuwig geluk. O kon ik de harten van alle menschen neerleggen aan uwe voeten! En kon ik de harten van alle dwalenden en ongeloovigen uit de duisternis voeren in het wonderbare licht des geloofs.

Dat zij hun verstand mochten onderwerpen en kennen en belijden den éénen waren God en Hem, dien Hij gezonden heeft, Jezus Christus, zijn ééngelboren Zoon! Ik zou wel alle zondaren willen bekeeren en in hunne harten elke zondige begeerlijkheid willen verstikken, om er te doen ontvonken die heilige liefde tot God, waardoor zij levende ledematen van uw Lichaam worden.

Toewijding aan Jezus

OPNIEUW wijd ik mij aan U, en kies U tot Heer en Koning, die heerschen moet over mij naar zijn welbehagen. Neem mij aan, o Jezus, als een uwer strijders. Ontvonk en vermeerder in mij uw heilige liefde, vervul mij geheel met

uwen Geest en met de deugden van uw Goddelijk Hart. Leer mij zijn ootmoedig, zachtmoedig en geduldig, leer mij uw plaatsbekleeders gehoorzamen en allen, die over mij hebben te bevelen ; leer mij de aardsche goederen en alle vergankelijke eer en genoegens verachten ; leer mij de kruisen en wederwaardigheden blijmoedig dragen. Leer mij U liefhebben met eene sterke liefde, welke niet afhankelijk is van voorspoed of ongeluk, welke door overvloed noch gebrek, door bekoring noch vervolging, door droefheid noch vreugde, door leven noch dood zich laat aftrekken van U. O geef mij die liefde, welke van geen rusten of verpoozen weet, en in werken voor U en uwe glorie geheel opgaat.

Sta mij ter zijde, o Jezus, vast en veilig, en geen vijand wil ik vreezen ; dan zal ik nooit den moed verliezen maar kloeker en ijveriger worden in uw heiligen dienst.

Dankzegging

GIJ hebt beloofd : « Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem. » (Joh. 6. 57) « Hij zal leven om mijnentwille ». (6. 58). Zonder twijfel zult Gij dus voldoen aan mijn verlangen en een nieuw leven mij schenken. Ik dank U allernederigst voor deze waarlijk goddelijke vrijgevigheid en voor de onuitsprekelijke gunst dat Gij gekomen zijt in mijn hart. Help mij,

Heer en Verlosser, door uw Goddelijk Hart, U en den eeuwigen Vader dankzeggen. Geholpen door U, durf ik God danken niet alleen voor de gunst mij nu bewezen, maar ook voor alle andere genaden, welke Gij uwe Heiligen en Zaligen bewezen hebt en nog bewijzen zult en voor de heerlijkheid, welke de Zaligen in den hemel reeds bereikt hebben. Zoo ook voor het geluk, dat gij mij hebt toebe-reid, en mijn deel zal zijn indien ik U slechts trouw blijf tot het einde.

Ja, voor dit alles breng ik dank aan uw Hoogheilig Hart, dat in mij nog tegenwoordig is. Ik dank U eveneens voor al de genaden en bewijzen uwer goedheid, die ik versmaad, verkwist en misbruikt heb, en diepe smart gevoel ik over mijne ondankbaarheid. Ik dank U ook voor alle genaden en gaven, die anderen verkwist en misbruikt hebben, waarvoor zij U nooit erkentelijkheid hebben betuigd.

Mocht ik mijn hart kunnen opdragen als een zoenoffer voor al de zonden en ondankbaarheid der gansche wereld, maar bovenal voor den smaad, U aangedaan in het H. Sacrament des Altaars!

Vergoeding en Eerherstel.

JA, liefderijkste Jezus, bron van alle liefde, Vader van barmhartigheid God van alle vertroostingen, Gij hebt de onuitsprekelijke rijkdommen van uw Goddelijk Hart ons, armen en onwaardig-

gen, ter beschikking gesteld. Ik dank U voor de ontelbaar vele weldaden mij en anderen bewezen, en bijzonderlijk voor de weldaad van het heilig Sacrament des Altaars. Ik wensch eerherstel te geven voor al de beleedigingen in dit onbegrijpelijk liefdegeheim uw liefdevol hart aangedaan door mij en anderen.

Tot dat doel offer ik mij zelf en al mijne verdiensten, verworven en nog te verwerven door uwe genade.

Door de reine handen van Maria, uwe maagdelijke Moeder, bied ik U dit offer aan. Zij is ook mijne Moeder, en ik heb haar gekozen tot mijne Meesteresse en mijne Beschermster. Door hare bemiddeling zal mijne gave U welgevallig zijn. Door hare voorbede hoop ik dat mijn te kort worde aangevuld en wij, ik en voor wie ik bid, mogen verkrijgen de genadeder volharding, en de zielen in het vagevuur eene spoedige verlossing. Amen.

9de Communie-oefening

Voornamelijk voor den tijd van
Advent en Kerstmis

VOÛR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

ZIE, de Verwachte aller volkeren komt tot zijnen tempel ; Hij, mijn Heer en Verlosser, de Zoon van God, komt tot mij, om te wonen in mijne ziel.

Uw eerste komst op aarde, mijn Za-

ligmaker, werd uit uw Naam aangekondigd door de Profeten (Agg : 2. 7) « Nog een weinig tijds en ik zal hemel en aarde, land en zee beroeren. En alle volkeren zal ik opschrikken. En de Verwachte aller volkeren zal komen, en zijn huis vervul ik met heerlijkheid. »

Verborg en in het allerheiligst Sacrament onder de gedaante van brood, wilt Gij stilen onbemerkt uwe komst vieren in mijn hart; maar uwe goddelijke Wijsheid en Macht worden toch daardoor geopenbaard.

Eéns hebt Gij gezegd aan uwe Apostelen : « Zalig de oogen, die zien wat Gij ziet; voorwaar ik zeg U, vele koningen en Profeten verlangden te zien hetgeen gij ziet, te hooren, wat gij hoort en hebben het niet gehoord. »

Ook ik zie wel niet met de oogen mijns lichaams uwe heilige menschheid, zooals de Apostelen die aanschouwden, maar door de oogen des geloofs zie ik haar hier wezenlijk en waarachtig tegenwoordig. En ik geloof vast en onwrikbaar, dat Gij met Vleesch en Bloed, met Lichaam en Ziel, met Godheid en Menschheid mij zoo nabij zijt en op het punt U zóó innig met mij te vereenigen, als gij voorheen niet eens met uwe leerlingen vereenigd waart. Hoe gelukkig moet ik mij zelf dan niet prijzen, dat ik Hem als spijsze mag nuttigen, Wien koningen en Profeten tevergeefs hebben verlangd alleen maar te zien en te hooren.

Akte van Verlangen

GIJ waart en blijft, o Jezus, de verwachte aller volkeren, de verlangde van heel de wereld. Zonder U is de wereld leeg en dood, vol duisternis en verderf. Gij alleen brengt licht en leven, verzoening met God en belofte van eeuwige zaligheid.

Adam heeft door te zondigen geheel het menschelijk geslacht overgeleverd aan de zonde en hare gevolgen. Verloren was het paradijs, de hemel gesloten, de aarde vol leed en kwellingen, het lichaam onderworpen aan den dood, en een eeuwige dood der menschen einde. Doch in dezelfde stonde, waarin dit doodvonnis werd geveld, klonk reeds als uit de verste verte een bemoedigende stem, die een Verlosser beloofde.

En de gedachte aan die toekomstige verlossing door U, mijn Heiland, den nazaat der Vrouw, wier naam vijandschap zou stellen tusschen U en den vader van het kwaad, deed de hoop herleven in de harten onzer eerste ouders. Geloovend in U deden zij boete voor hunne zonden en vonden genade bij God en scheidden uit dit leven in brandend verlangen naar U.

En die Verlosser, naar wiens komst mijne voorouders geheel hun leven lang, jazelfs nog duizenden jaren na hun dood, in het voorgeborchte zoo vurig uitzagen, is hier tegenwoordig met al zijne gaven

van verzoening en verdiensten. Binnen enkele oogenblikken zal hij rusten in mijn hart. De verlangens van al die duizenden jaren zou ik wel willen verzamelen in mijn hart, opdat evenredig aan de grootte en den gloed van dit verlangen de Heer mij mocht verzadigen en zijne genadegaven mij uitmeten. En langzaam naderde die belofte hare vervulling, helder, duidelijker en klaarder klonk zij bij tijd en wijle in de ooren van het uitverkoren volk, en grooter en heviger werd het verlangen. «Dauwt, hemelen, den Gerechte, en gij, wolken, regent den Rechtvaardige. Dat de aarde zich opene en den Heiland voortbreng» (Is. 45. 8.) Mocht Gij scheuren het hemelgewelf en nederdalen.» (Is. 64. 1)

Kom, Emanuel, verdelg de zonde en vervul de aarde met gerechtigheid en vrede; zóó uitte zich het verlangen der Koningen en Profeten en alle rechtvaardigen in Israël.

Met diezelfde roepstem, die al sinds eeuwen en eeuwen is weggestorven, roep ik om U, o Jezus, in de blijde zekerheid spoediger door U verhoord te worden.

Wel is nu de belofte vervuld, maar mijn verlangen naar U mag daarom niet minder zijn. Het werk der verlossing hebt Gij volbracht, mijn Jezus, maar iederen dag en ieder uur zult Gij nog uitdeelen den rijken schat der genade door U gewonnen, en naar uw goedvin-

den aan iedere ziel in grooter of kleiner mate doen toekomen.

« Open wijd uwen mond en ik zal hem in overvloed vullen », zoo spreekt Gij door den Psalmist. Dat openen van den mond beteekent het verlangen mijner ziel. Hoe grooter mijn verlangen, hoe inniger mijn verzuchten, zooveel te rijker zult Gij mijn ziel vervullen met uwe gaven. O ontsteek Gij zelf in mij een vurig verlangen naar U, een onbegrensd verlangen; en geef mij een onbeperkt vertrouwen.

Oefening van Nederigheid en Liefde

Ik weet, o mijn God, en ik beken het voor U, zonder uwe genade ben ik arm, blind en naakt. O Jezus, tooi mij met het gewaad uwer heilige verdiensten, want zonder bruiłoftskleed mag ik niet verschijnen aan uwen disch. Bekleed mijne voeten met het schoeisel van gehoorzaamheid, opdat ik steeds de paden uwer heilige geboden bewandele, omgord mijne lendenen met onthouding en matigheid, opdat ik steeds onbevlekt en zuiver voor U verschijne. Omhul mij met het kleed uwer heiligmakende genade, opdat ik als uw kind verschijnen kan.

Steek den ring van trouw aan mijn vinger, opdat ik U trouw blijve en tot mijn laatsten ademtocht volharde in uwe liefde.

Zonder U, o Jezus, lig ik hulpeloos langs den weg, evenals de ongelukkige die

in handen van roovers viel, uitgeschud, ontbloot en met wonden overdekt.

O mijne Zaligheid, kom bij mij! Druppel uw goddelijk Bloed, de olie uwer barmhartigheid en den wijn uwer liefde in mijne ziel, opdat ik, gezond geworden, ontwake tot een nieuw leven en U diene en love al mijne dagen. De profeet zegt ons: «Zie, de heer God komt met Macht en zijn arm zal regeeren» (Is. 40. 10). Toon aan mij deze macht. «Als de herder zal hij zijne kudde weiden, en het lammetje dragen in zijne armen en nederleggen in zijn schoot.» Door het H. Doopsel, o Jezus, ben ik geworden een schaapje uwer kudde; kom uw arm, hulpeloos en ziek schaapje te hulp, dat zonder U een prooi wordt van verscheurende dieren en ellendig zal omkomen. Gij helder licht, dat is opgegaan over allen die ronddwalen in duisternis en zitten in de schaduwen des doods, verlicht ook mijne arme, blinde ziel. Laat mij inzien, hoe arm en hulpeloos en gebrekkig ik ben, opdat ik mij vernedere voor U, doch laat mij tevens begrijpen uwe macht en goedheid, opdat ik vol betrouwen blijve. Toon mij de boosheid der zonde als het grootstekwaad, opdat ik haar verfoeie en vermijde. Doe mij begrijpen het nuttelooze van al het vergankelijkke en de waarde van alle geestelijk goed, opdat ik het aardsche verachte en ik met al de

krachten mijner ziel streve naar het eeuwige. Laat mij U kennen als de volheid der genade, de bron van alle goed, het einddoel der geheele schepping, opdat ik U alleen liefhebbe met al de krachten mijner ziel en U alleen diene al de dagen van mijn leven.

Volgens de belofte zal uwe komst de overtredingen doen ophouden, de zonde doen eindigen, de ongerechtigheid verdelgen, en de rechtvaardigheid laten zegevieren.

Breng die hemelsche werkingen te voorschijn in mijn ziel, leg mijne zondige neigingen het zwijgen op. Verster knij, opdat de zonde mij niet meer overwinne, versier mijne ziel met vele deugden, opdat zij in heiligheid en rechtvaardigheid dit leven doorbrengt. Laat mij als een levende rank van U, den waren wijnstok, vruchten voortbrengen, die Uwer waardig zijn; dat ik steeds inniger vereenigd worde met uw goddelijk Hart. Dat uw Geest mij vervulle en ik één worde met U in mijn doen en laten, denken en voelen, in leven en streven, tot uwe eer en glorie.

Zie, o Jezus, met spijt en schaamte over mijne zonden nader ik tot U. Groot is echter ook mijn vertrouwen in de verdiensten van uw bitteren dood en uwe barmhartige liefde. Ik verlang naar U. Geef mij het leven, een overvloedig leven.

NA DE H. COMMUNIE

Liefde, Lof en Dank

VERVULD is mijn wensch, gestild mijn verlangen.

Jezus, de sterke, de almachtige God, maar ook de liefhebbende Vader en Vriend, rust thans in mijn hart, en wereld noch hel kunnen Hem mij ontnemen. Aan zijne handen heb ik mijne toekomst vertrouwd voor tijd en eeuwigheid.

Mijne ziel, loof den Heer, roem, mijn Geest, in Jezus, mijn God en Verlosser. Ik zeg U dank en ik verheug mij over de oneindige heerlijkheid, die Gij als God van eeuwigheid geniet en over de glorie, die uwe Menschheid is ingegaan nu Gij zetelt aan de rechterhand uws Vaders als Koning over Engelen en menschen.

Uw vreugde is ook mijne vreugde, uwe glorie is mijne glorie. Voltooi, o Heer, uwe zegepraal. Voer allen, die Gij ledematen van uw Lichaam hebt gemaakt, met U in de heerlijkheid des Vaders. Verdelg in mij en in hen iedere smet en vlek en alle onreinheid der zonde. Zend uwen heiligen, levendmakenden Geest, opdat ik en al de uwen slechts leven door U, voor U en in U. Hoe vurig was het verlangen der Patriarchen en Profeten naar uwe komst. Gedurende hun aardsche leven aanschouwden zij U slechts met de oogen des geloofs en van verre. Hoe groot was hun jubel en blijdschap, toen zij, wachtend in het voorgeborchte, ver-

namen, dat Gij gekomen waart in de wereld! Toen wisten zij, dat de dag hunner verlossing nabij was, der zonden schuld spoedig gedelgd en de hemel geopend zou worden. En in onuitsprekelijke dankbaarheid hebben zij zich neder geworpen voor U, en zich met al wat zij bezaten U aangeboden. Hoe zal ik dan U danken en met welke innige hartelijkheid mij en al wat in mij is opdragen aan U! Want ik aanschouw U niet alleen in het geloof, maar ik bezit U, met Godheid en Menschheid; en niet als den toekomstigen Verlosser, maar als den Zaligmaker, die door zijn lijden en dood het werk reeds volbracht heeft, en den volten prijs der verlossing neerlegt in mijne ziel.

Met wat blijdschap verlangde naar U de H. Jozef, de laatste en grootste der oudvaders! En met welk een gevoel van dankbaarheid en liefde heeft hij U later in zijne armen genomen! Hem was 't vergund U als kind te zien en te dienen, U te voeden, te liefkoozen en te omhelzen. En toch hebt Gij mij in zekeren zin grooter gunst bewezen en begenadigd boven uw H. Voedstervader. Uw waarachtig Lichaam en Bloed, dat werd opgeofferd voor de zonden der menschen, hebt Gij hem niet tot spijsgegeven gelijk aan mij.

Welke dankbaarheid kunt Gij dan niet rechtmatig van mij verwachten! Aan U wijd ik derhalve al de dankzeggingen, die mijne lippen kunnen stame-

len en al de liefde, die ik in staat ben te gevoelen. Maar omdat mijn dank zoo onbeduidend is, offer ik U in mijn plaats den dank van alle Heiligen in den hemel en van alle rechtvaardigen der geheele wereld. Amen.

Met welke overgave en zelfopoffering, met welke onuitsprekelijke dankbaarheid en brandende liefde heeft de Maagd Maria U ontvangen in haren zuiveren schoot, toen de Engel haar de blijde boodschap bracht dat zij was uitverkoren de Moeder van God te zijn!

Hoe liefdevol en dankbaar heeft zij U verzorgd in uwe kinderjaren, heeft zij U, den verkondiger der Waarheid, overal gevolgd, en doorboord met het zwaard der smarte, medegevoeld uw bitter lijden, uw oogen zien breken aan het kruis, uw Lichaam genomen op haren schoot! Met welk eene liefde en vreugde heeft zij, na uwe verrijzenis, U gesloten in hare armen; met hoe groote liefde, eerbied en verlangen heeft zij na uwe hemelvaart U ontvangen in de H. Communie, gelijk ik U daar straks ontvangen mocht! Ach, mocht een klein vonkje van dat liefdevuur, van die vurige dankbaarheid en volkomen zelfopoffering mijn hart doorgloeien! Zie, o Heer, al de liefde en belangstelling betoond door uwe allerheiligste Moeder bij uwe geboorte, bij uwen dood aan het Kruis, bij uwe verheerlijking en het ontvangen der H. Communie, draag ik op aan U tot

dankzegging en vergoeding voor de genade, die Gij U hebt gewaardigd mij heden wederom te schenken. En ik vereenig mijn dank en mijne liefde, die zoo lauw is, met haar vurigen dank en liefde. O, de geringe dankbaarheid van mij, uw onwaardig kind, zult Gij niet versmaden als zij vereenigd wordt met den dank van zulk eene Moeder.

En evenals Maria haren dank en hare liefde heeft neergelegd in uw Goddelijk Hart, om met U en door U, U te danken en te beminnen, evenzoo vereenig ook ik mij met uw Allerheiligst Hart.

Gebod tot den Verlosser

O GENADIGE Heer en Verlosser, voltooï nu in mijne ziel het werk, waarvoor Gij gekomen zijt. Gij wilt haar reinigen van hare vele fouten en onvolmaaktheden, want de minste smet mishaagt U. Ja, verdelg in mijne ziel elke onzuiverheid van zonde, zij het ook in den smeltkroes des lijdens. Gij wilt verzwakken en vruchteloos maken de booze hartstochten en begeerten, welke een voortdurend gevaar tot zonde zijn; geef dan, o Heer, dat ik mij niet laat leiden door mijne booze neigingen, maar door uwe genade. Gij wilt mij beschermen tegen de bekoringen van wereld en duivel, opdat geen enkele zware zonde den band onzer vriendschap verbreke. O, toon dan uwe macht en verbied den booze mij te naderen, wanneer Gij ziet

dat ik zou bezwijken ; geef mij moed en kracht om te overwinnen in elken kampstrijd en U trouw te blijven. Prent immer dieper en vaster in mijn ziel de deugden van uw Goddelijk Hart : geduld en ootmoed, zachtmoedigheid en gehoorzaamheid, zuiverheid en versterking, behulpzame naastenliefde, maar boven alles zuivere, offerv aardige liefde tot God. Want deze is het vuur, dat Gij op de wereld zijt komen brengen en wilt ontsteken in de harten der menschen. En nu Gij gekomen zijt in mij, wakker dat liefdevuur aan tot hooge machtige vlammen, die nooit meer zullen gedooft worden.

Gebod tot de Heiligen

A LLE Heiligen des Hemels, vooral Gij, die U hebt gevoed met het Vleesch en Bloed des Heeren, en daardoor tot uitnemende heiligheid zijt gekomen ; leert mij zoo groot voordeel trekken uit de tegenwoordigheid van mijn Heiland in dit H. Sacrament, dat het ook mij heilig make. Bidt voor mij onzen heiligen Verlosser, dat hij de volheid van zijn goddelijken zegen over mij uitstorte.

Gij allen, heilige Engelen, Cherubijnen en Seraphijnen, en alle koren der zalige Geesten, bijzonder mijn H. Engelbewaarder, leert mij den verborgen God aanbidden, met dien eerbied waarmede

Gij zijn aanschijn aanschouwt en U nederwerpt voor Hem; leert mij dezelfde gevoelens van onderwerping en overgave aan zijn heiligen Wil te toonen als Gij koestert in den hemel. Heilige Apostelen, heilige Johannes de Dooper, H. Jozef, voedstervader van Jezus, geeft mij uw hart en deelt mij mede van de liefde, welke U bezielde, toen Gij met uw lichamelijke oogen den Heer hebt aanschouwd van aanschijn tot aanschijn en met Hem vertrouwelijk mocht omgaan.

En Gij, allerheiligste Moeder des Heeren en ook mijne Moeder, geef Gij in mijn plaats God den Verlosser, uwen Zoon, eer en dank, liefde en aanbidding. Breng Hem over mijne bede om volharding en voortdurenden vooruitgang in zijne liefde. Hij kan U niets weigeren. Mijne Moeder, mijne Meesteresse en mijne Voorspreekster, beveel mij aan uwen Zoon, toon mij aan uwen Zoon, verzoen mij met uwen Zoon en wil vergoeden door uwe verdiensten en voorbede de tekortkomingen, waaraan ik mij bij deze H. Communie mocht hebben schuldig gemaakt. Amen.

10de Communie-oefening

Ook geëigend voor het feest van Maria
Boodschap.

VOOR DE H. COMMUNIE Akte van Geloof

MIJN Heiland en Verlosser, een
hooggewichtige dag is weder
voor mij aangebroken. Ik mag
deel nemen aan uw heilig Gastmaal, U
nuttigen en op de meest innige wijze mij
vereenigen met U. Het heilig Geloof
leert mij en ik neem vastelijk aan, dat Gij
zelf, mijn God en Heer, mijn Verlosser
en Redder, mijn toekomstige Rechter en
mijn huidige boezemvriend hier onder
de schamele gedaante van brood met
Godheid en Menschheid, met Ziel en
Lichaam, met Vleesch en Bloed geheel en
onverdeeld, glorievol en onsterfelijk
tegenwoordig zijt.

Voorheen zijt Gij nedergedaald in den
schoot der Maagd, om mensch te wor-
den voor onze zaligheid; thans, gehoor-
zaam aan het priesterwoord, daalt Gij
neder in verborgenheid op onze Altaren;
en hetzelfde Vleesch en Bloed, dat Gij
hebt aangenomen uit de H. Maagd
Maria, brengt Gij op onbloedige wijze
ten offer aan den hemelschen Vader,
en reikt Gij uwe geloovigen tot spijsze.
Ook in mijn hart wilt Gij heden afdalen.
O ware mijn hart gelijk aan dat der za-
ligste Maagd Maria, toen Gij in haar uwe

woonplaats naamt om het geheim der menschwording te voltrekken! Van alle eeuwigheid was het voorbestemd, dat zij rein en ongerept zou wezen in uwe oogen, getooid met het pronkgewaad der rijkste deugden, waarbij zelfs de heiligheid der hoogste Engelen moest verbleeken. Van af het eerste oogenblik van haar bestaan werd zij gevrijwaard van de erfzonde en van alle persoonlijke zonden, die nooit toegang tot hare ziel hadden. Zulk eene zuiverheid paste wel aan haar, in wie Gij, de Allerreinste, de bron van alle heiligheid, wildet afdalen, met wie gij als werkelijke Zoon, volgens uwe menschelijke natuur, wildet vereenigd zijn. Maar zou mijne ziel, waarin Gij, dezelfde menschgeworden God, wilt wonen, niet moeten versierd zijn met gelijke zuiverheid? En ach, hoe besmeurd en onrein is integendeel mijn hart! Want al is het, naar ik vertrouwen mag, vrij van groote zonden en in staat van heiligmakende genade, toch is het nog vol van ontelbare kleine fouten en nalatigheden, en door de overblijfselen van zonden wordt het nog bezoedeld in uwe oogen. O, moge het vuur der liefde en van het berouw, waarmede ik mijne zonden verfoei, de overgebleven onzuiverheden wegbranden, en uwe genade mij geheel rein wasschen, opdat de woonplaats, welke ik u bied, Uwer niet al te onwaardig zij! O Maria, onder alle schepselen hebt Gij den Heer het meest be-

haagd. Geef mij iets van uwe reinheid en uw deugdensier, opdat ik den menschgeworden Zoon van God, die ook uw Zoon is, behoorlijk kan ontvangen en herbergen.

Smeekgebed

EEUWIGE Vader, ter eere van uw eengeboren Zoon, hebt Gij gezorgd, dat de H. Maagd, zijn uitverkoren Moeder, niet alleen vrij bleef van elke zonde-smet, maar ook werd uitgedost met de heldhaftigste deugden. Geef mij ten minste een enkelen straal van dien glans harer deugden, om daarmede de armoede en naaktheid mijner zielewoning een weinig te bedekken ; want uw eenige Zoon wil zich verwaardigen bij mij binnen te treden. Zend mij uwen heiligen Geest, die over Maria, zijne welbeminde, met de volheid zijner gaven is neergedaald. Zij werd verheven tot de hoogste waardigheid en bleef ootmoedig van harte ; zij was bestemd de Moeder van God te worden en beschouwde zich slechts als dienstmaagd des Heeren. Om wille van hare nederigheid, verbrijzel mijn hoogmoed en maak mij ootmoedig van harte. Zij werd uitverkoren tot Moeder van den Koning der koningen, tot gebiedster der wereld, en zij bleef gehoorzaam en onderdanig aan woord en werk des Heeren. Om wille van hare gehoorzaamheid en onderdanigheid, buig mijne eigenzinnigheid en laat mij gewillig gehoor geven aan uwe beschikkin-

gen en ingevingen. Zij mocht deelen in de heerlijkheid Gods en zonder aarzelen deelde zij, ten tijde der vernedering, in den smaad en het lijden van den Messias, haren Zoon. Om wille van haar offermoed en liefde tot het lijden, geef mij ook dien geest van zelfverloochening en liefde tot het kruis, opdat ik alle wederwaardigheden, welke ik in uwen dienst ondervinden mocht, kloek en blijde zelfs moge dragen.

Hoe zou ik durven naderen tot uw disch, zonder deze gevoelens van ootmoed en onderwerping aan uwen heiligen Wil, zonder het vaste voornemen trouw te blijven aan U in kruis en in lijden ! Hoe zou ik U, het Zoenoffer voor mijne en voor ons aller zonden ja voor de zonden van geheel de wereld, U, die zich vernederd hebt en gehoorzaam werdt tot den dood des Kruises, in mijn hart durven ontvangen ?

Hoop en verlangen

JEZUS, mijn Heiland, met de hulp uwer genade, ben ik nu zoo onderworpen aan uwen heiligen Wil, dat ik het vaste voornemen heb U trouw te blijven tot den dood, in vreugde en leed, in geluk en ramp, in tegenspoed en droefheid. Ik ben vastelijk besloten te strijden tegen het kwaad en liever alles te verliezen dan door eene zware zonde uwe vriendschap te verbeuren. Maar Gij weet beter dan ik, hoe onstandvastig mijn wil is en

hoe zwak mijne krachten zijn. Gij weet hoezeer ik uwe genade noodig heb, en zonder die hulp mijn best gemeente voornemens verdwijnen. Ik belijd en erken voor U mijne zwakheid en armoede, maar met des te grooter vertrouwen werp ik mij in uwe armen en smeeke U dringend om hulp. Aan het kruis hebt Gij voor mij verdiend die genade van bijstand. De onuitputtelijke genadenschat, door U zoo duur gekocht, berust geheel in uwe handen. Gij kunt daarvan uitdeelen op welke wijze en wanneer Gij wilt. Uwe vrijgevigheid, goedheid, medelijden en barmhartigheid kent geen grooter genoegen, dan met volle handen die schatten weg te schenken. En zou ik dan niet vast vertrouwen, dat Gij ook mij van dien rijkdom uwer genaden wilt mededeelen?

Ja, mijn Heiland, dit is juist het doel waarvoor Gij het Allerheiligst Sacrament hebt ingesteld: uwe kinderen te geven van den overvloed, dien Gij hebt verdiend door uw lijden en sterven. «Wie mij eet, zal leven om mij.» (Joh. 6. 58) Door het H. Sacrament des Altaars wilt Gij ons het leven, het bovennatuurlijke leven der genade hier op aarde mogelijk en zijn instandhouding gemakkelijk maken, en zodoende het bovennatuurlijke leven der heerlijkheid in den hemel verzekeren.

Mijn geest verblijdt zich in U, mijn God en mijn eenig Heil. Ik verheug mij

in U als in mijn steun en sterkte. Al zouden de vijanden mijner ziel in machtige legerscharen tegen mij uittrekken, ik zal niets vreezen; want ik weet dat Gij mijn Jezus, mijn God, voor mij en met mij zult strijden.

Kom dan, o Jezus, kom mij vervullen met uwe genade. Kom en neem bezit van mij, opdat ik uw eigendom zij voor nu en altijd. Verlicht mijne ziel, vervul haar met heilige gevoelens en sterk al hare vermogens door uwe genade. Dring door tot mijn innerlijkst wezen en verdrijf daar alles wat U mishaaft.

Kom nu, o Jezus, ik verlang naar U. Vergroot in mij dat verlangen steeds meer en meer.

Akte van Liefde

ZIE, ik omhels U in den geest met al de liefde waartoe mijn hart in staat is. Gij zijt waarlijk het Licht der wereld! Ook voor mij zijt Gij het licht, dat schijnt in de duisternis, mijn sterkte in zwakheid, de eenige troost mijns levens.

Gij zijt mijn herder en leeraar, weldoener en vriend, vader en broeder; Gij zijt mijn God en mijn al, mijn opperste goed, en zonder U is voor mij niets als duisternis, dood en ellende. U heb ik lief met geheel mijn hart, meer dan al wat ik bezit in deze wereld. Ik verheug mij over uwe macht en heerlijkheid, en het is mijn eenige wensch U te aanschouwen in eeuwigheid, een eerepalm te

zijn in uwe handen, tot uw eeuwigen roem en lof. Kom, o Jezus, mijn verborgen God, druk U zelve als zegel in mijne ziel, tot onderpand mijner onsterfelijke zaligheid.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

Ik heb Hem gevonden, dien mijne ziele liefheeft, ik wil Hem behouden en niet meer van mij laten gaan (Hoogl : 3. 4) Gij vertoeft gaarne bij mij, want Gij hebt immers gezegd dat uwe vreugde is te zijn bij de kinderen der menschen. Was ik maar in staat uw verblijf bij mij aangenaam en voor mij zegenrijk te maken.

Maar ik heb gevonden eene woning, welke U zeker zal bevallen : het Hart uwer heilige Moeder. Daarheen wil ik U voeren, haar lofprijzingen en deugden U aanbieden. Met alle heilige gevoelens en akten van deugd, waarmede Maria U opnam, toen Gij in haar zijt Vleesch geworden, vereenig ik mijn zwakken dank. En in deze vereeniging zult Gij ook mijnen nietswaardigen lof niet versmaden.

Akte van Liefde

MIJN God en mijn Zaligmaker, met Godheid en Menschheid thans verblijvend in mijn hart, ik aanbid U met al mijne krachten. Ik verheugen ver-

blijd mij over uwe goddelijke macht en heerlijkheid, over uwe wijsheid en rechtvaardigheid, over uwe barmhartigheid en liefde. Maar ook in uwe heilige Menschheid begroet ik U als Heer en Koning. Op het oogenblik uwer menschwording hebt Gij mij tot uwen broeder aangenomen en geheel uw persoon, uw leven en sterven voor mij den Hemelschen Vader aangeboden.

Daarvoor breng ik U mijn diepsten dank en met al de innigheid mijner ziel bemin ik U, mijn Heiland, die even wezenlijk en waarachtig als eertijds bij uwe H. Moeder, thans bij mij uw intrek hebt genomen.

En hooger nog zal stijgen mijne liefde, vereenigd met die uwer heilige Moeder, wanneer ik denk aan al het lijden dat Gij, mijn Heiland, hier tegenwoordig met Godheid en Menschheid, voor mij hebt willen verduren. Maria, uwe heilige Moeder, heeft al dat lijden te voren aanschouwd, zij wist dat het ook haar gold en zij ontvlamde in nog vuriger liefde. Ik zie nu al dat leed en lijden als werkelijk volbracht, en moet derhalve ook in grooter liefde tot U ontbranden. Met innigen dank en warme liefde omhels ik in den geest uw heilig Lichaam, dat in de kribbe van Bethlehem armoede en koude heeft verdragen, zich vermoeide en afmatte met handenarbeid in het eenvoudig huisje van Nazareth, honger en dorst, hitte en vermoeienis, inspanning

en uitputting heeft verduurd op uwe tochten door Judea; uw hoogheilig Lichaam dat Gij, mijn Verlosser, vrijwillig als zoenoffer hebt neergelegd op het altaar, aan de boeien en banden uwer vijanden, aan den grievendsten smaad en hoon, aan geeselslagen en doornenkroon, aan scherpe nagelen en wreede lans hebt overgeleverd, totdat de laatste druppel van uw bloed voor onze zaligheid vergoten was. Al dat lijden en die pijnen herdenkend, omhels ik uw gemarteld Lichaam in diepen rouw om mijne zonden, die al dit leed over U gebracht hebben.

Maar hartelijk dank ik U tevens en bied ik U innige wederliefde, wenschend alleen voor U te leven en te sterven.

Met Maria dank ik U vurig voor den hoogen prijs door U betaald en voor het hoogste goed, dat Gij ons verworven hebt. Ja, de oneindige grootheid van dien prijs doet mij eerst recht beseffen de grootheid van het gevaar, waaraan Gij mij ontruikt hebt, en de grootheid der weldaad, welke Gij voor mij gewonnen hebt. Met Maria begroet ik U als Verlosser der wereld. Zonder uwe tussenkomst waren wij knechten van Satan en den eeuwigen ondergang ten prooi gebleven. Zonder U lagen wij gekluis'erd in de zonde, onbekwaam ons los te rukken, niet in staat U te dienen en ons eeuwig heil te bewerken. Gij alleen ver-

mocht de hel te sluiten, de kluisters der zonde te verbreken. Gij alleen vermocht rechtvaardigheid en heiligheid aan de wereld te brengen en de poorten des hemels weder te openen. Gezegend en geprezen zij uwe komst op aarde, geloofd en gebenedijd uw komst in mijne ziel ! Ik bid U, toon U ook in mijne ziel een Verlosser, voltooi aan haar uw werk, ontruk haar aan alle kwaad, stel haar in staat het goede te doen en rijke verdiensten te vergaderen, opdat zij U eenmaal moge loven en danken in eeuwigheid.

Maar niet alleen voor mij zelf wil ik U lof en dank geven. Toen Gij nederdaaldet in den schoot uwer heilige Moeder, stroomde uit haar hart een dankgebed voor heel de wereld. Ook ik vereenig mij met haren dank, om U mijne erkentelijkheid te betuigen voor al de gunsten en weldaden, welke Gij alle menschen en ieder in het bijzonder geschonken hebt.

Met blijden dank prijs ik U voor alle gaven en genaden, waarmede Gij de alerzaligste Maagd Maria hebt overladen ; voor alle gaven en genaden, die Gij bewezen hebt en in eeuwigheid nog zult verleenen aan den H. Jozef, aan uwen voorlooper den H. Johannes den Dooper, aan de H. Apostelen, de heilige Patriarchen en Profeten, de ontelbare heilige Martelaren, Belijdersen Maagden, aan alle heiligen en uitverkorenen, aan alle Engelen en hemelsche koren. Ik dank U eveneens voor zoovele genaden, waarvan

geen gebruik gemaakt is; voor alle gaven en weldaden, welke Gij bij trouwe medewerking nog hadt willen geven; maar bijzonder dank ik U voor al degenaden, welke verkwist werden door hen die verloren gingen, en voor al het goede waarvoor zij, die het ontvingen, U nooit dank hebben gebracht.

Voornemen, Overgave en Smeekgebed

Ik mag en wil U niet alleen met woorden danken. Ook tot mij hebt Gij gericht de woorden van de H. Schrift: « Zoon, geef mij uw hart ». Welaan, mijn hart met al zijne gevoelens en neigingen, met al zijne krachten en hoedanigheden, mijn wil en mijne vrijheid, schenk ik U. Al meermalen heb ik U beloofd en het vaste besluit genomen uwe geboden te onderhouden, mij te onderwerpen aan uwe raadsbesluiten en mij geheel toe te vertrouwen aan uwe goddelijke Voorzienigheid. Met den ootmoed en de diepe onderwerping, met die heldhaftige gelijkvormigheid en overgave aan uwen H. Wil, waarmede Maria de Boodschap des Engels ontving en sprak: « Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw Woord »; met diezelfde gevoelens beziel, wil ook ik uitroepen: Zie, Heer, hier is uw dienstknecht, handel met mij naar uw wil en welgevallen. Te lang reeds was ik wederspanning aan uw goddelijken Wil, en te dikwerf heb ik U

zwaar beleedigd. Van af dit uur zal uw wet gegrift staan in mijn hart; zullen uwe geboden het richtsnoer voor mijn leven zijn: dat verlichting en opwekkingen van den heiligen Geest mij gestadig leiden door dit leven. En al zou het mij strijd en zelfoverwinning kosten, dat alles is niets vergeleken bij hetgeen mijn ziel U heeft gekost. De knecht is toch waarlijk niet beter dan zijn meester, en de leerling staat niet boven zijn leeraar. Versterk mij met uwe genade en ik ben sterker dan al de vijanden mijner ziel.

Ik betreur en verfoei al mijne zonden, en wensch wel dat ik kon uitwischen al de oogenblikken mijns levens, waarin ik U heb beleedigd. Geef dat ik door verdubbelden ijver al die verloren uren mag terugwinnen, en door een deugdzaam leven vergoeding bieden voor al die fouten en gebreken. Eene eeuwigheid van opofferend leven en onophoudelijken dank zou niet voldoende zijn om U naar behooren te danken voor deze eene weldaad. Moge dan ten minste het korte leven, dat mij nog rest, vol zijn van daden der erkentelijkheid en der liefde, opdat ik eenmaal den heerlijken plicht moge hebben U nog inniger te danken in eeuwigheid. Dit, o mijn Jezus, vraag ik van U krachtens uwe komst in mijn hart; ik vraag echter niet alleen voor mij zelf, maar voor al mijn bloedverwanten en weldoeners, voor al mijne vrienden en vijanden. Ik bid voor alle rechtvaardig-

gen, dat Gij hen doet volharden en toenemen in uwe genade; voor alle zondaren smee ik om bekeering en boetvaardigheid. Schenk hulp en troost ter gelegener ure aan alle beproefden, verdrukten en ongelukkigen. Ik verhef ook mijne smeevende stem voor alle dwalenden en ongeloovigen, dat Ge hen wilt verlichten en bekeeren, en zij in uwe heilige Kerk hun eeuwige zaligheid mogen vinden. Zie, mijn Jezus, voor hen allen hebt Gij uw kostbaar Bloed vergoten, en staat Gij voor het aangezicht van den eeuwigen Vader nog niet als Rechter, maar als Middelaar. O, vraag ook deze zielen van Hem op als uw eigendom. Hij zal U schenken de volkeren als uw erfdeel en heel het aardrijk als uw bezit.

Stort den overvloed uwer barmhartigheid uit over hen, die in stervensgevaar verkeerden of in doodstrijd liggen en heden nog moeten verschijnen voor uwen rechterstoel. Laat geen enkele hunner verloren gaan. En wanneer zij nog in staat van zonde zijn, verlicht, waarschuwen en bekeer hen. Schenk hun een oprecht berouw, opdat zij met de verdoemden U niet vloeken, maar met de Zaligen in den hemel zonder ophouden uwe overgroote barmhartigheid prijzen. En ten laatste wil ik ook gedenken de zielen der afgestorvenen, bijzonder mijne bloedverwanten en allen voor wie ik verplicht ben te bidden, maar ook hen, die het dierbaarst zijn aan U en uwe H. Moeder

en degenen, die hier op aarde geen voor-
sprekers hebben. Geef hun krachtens het
Heilig Sacrament en de H. Offeranden
der Mis, die over geheel de wereld wor-
den opgedragen, verlichting en bevrij-
ding hunner strat, opdat zij spoedig mo-
gen binnengaan in de eeuwige vreugde.

En nu, mijn Jezus, zegen nog een-
maal uw onwaardig kind ! Door de voor-
spraak van de allerheiligste Maagd, uwe
en ook mijne Moeder, vergeef mij al de
fouten en tekortkomingen, die ik bedre-
ven mocht hebben in deze H. Communie,
bij de voorbereiding of de dankzegging.
Schenk uwen goddelijken zegen aan al
mijne werken, mijn doen en laten, opdat
het moge strekken tot vermeerdering
uwer glorie en tot mijn eeuwig heil.

11de Communie-oefening

Ook deze oefening kan genomen worden
voor het feest van Maria Boodschap ; bijzon-
der ter eere der H. Menschwording.

VOOR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

MIJN Heer en mijn God, ik dank U
van harte voor de groote wel-
daad, die Gij mij heden wilt be-
wijzen door wederom in de H. Commu-
nie tot mij te komen.

Met een levendig geloof en diepen
eerbied kniel ik voor U neer. Door de

oogen des geloofs zie ik U hier wezenlijk en waarachtig tegenwoordig. Ja, met uw waarachtig Vleesch en Bloed, met Godheid en Menschheid zijt Gij hier verborgen onder de schamele gedaante van brood. Gij laat mij drinken uw kostbaar Bloed, dat bij de wreede geeseling en gruwzame hamerslagen en schrikwekkende kruisiging vergoten is. Tot spijsze reikt Gij mij uw hoogheilig Lichaam, hetzelfde dat geboren werd en gelegen heeft in een kribbe; dat drie en dertig jaren van aardsch leven vermoeienis en arbeid heeft getorst en dat Gij den dood hebt gewijd als een zoenoffer voor onze zonden.

En datzelfde Hart vol liefde en medelijden met zondaren, bedroefden en lijdenden, bereid om redding te bieden aan wie gered wilden worden, is hier tegenwoordig en geeft zich aan mij als voedsel der ziel. Ja Gij, mijn Heiland, geheel en onverdeeld, gelijk Gij zetelt aan de rechterhand van uwen Vader, verschuilt U onder nederige gedaante van brood, opdat ik tot U zou durven naderen en U ontvangen in mijn hart.

Ik geloof, o Jezus, uwe woorden, want uw woord is de waarheid en het eeuwige leven. Gij hebt gezegd: « Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed ». Ik geloof en belijd vast en onwankelbaar: dit is uw Lichaam en Bloed. Uw levend Lichaam, uw goddelijk Lichaam, waarin Gij één van wezen met den Vader en den H.

Geest als één en dezelfde God leeft en regeert in alle eeuwigheid.

Akte van Hoop

ALS Gij, mijn God en Heer, met zulk eene zelfvernedering wilt komen tot iederen geloovige en ook mij uitnoodigt U heden als voedsel te ontvangen, dan mag en moet ik wel alle goed van U verwachten. Onbeschrijfelijk groot moet het geschenk zijn, dat Gij U voorstelt mij te geven in het Allerheiligst Sacrament, want zoo groot en wondervol is het middel dat Gij aanwendt. Gij gebruikt immers uwe Almacht om dat wonder te wrochten, Gij hebt zelfs tot dat doel uwe Godheid diep willen vernederen. Uw opperste wijsheid kan zulk eene vernedering niet gedoogen indien het slechts was om kleine dingen te werken. Neen het uitwerksel van dit goddelijk Sacrament moet al mijn begrip te boven gaan. Ja, zoo is het inderdaad. Mijn Heiland, door uw heilig Sacrament wilt Gij mijne ziel vervullen met genaden, uwe heilige liefde ontvonken en bevestigen, mij geheel in U doen opgaan, mij afkeerig maken van het aardsche en mij doen verlangen naar den hemel. Alleen mijne onvolmaaktheid, slechte voorbereiding en traag verlangen kunnen deze uitwerkingen belemmeren.

Kom dan, o Jezus, met een straal van uw licht en brandende liefde. Verklaar de duisternis mijner ziel, opdat ik moge

inzien, hoe ik alle goeds heb in uw bezit alleen, en hoe onwaardig en nietig alles is buiten U. Schud mij wakker uit mijne traagheid ; dat ik ernstig overtuigd worde, hoe arm en ellendig ik ben zonder U, welke gevaren van eeuwig verderf mij omringen, wanneer uwe beschermende hand mij niet vasthoudt. Ontvonk mijn ijver, opdat ik ontbrande in heiligen toorn tegen mij zelf, omdat ik gedurende zoovele jaren de beuzelarijen dezer wereld nagejaagd, en zooveel tijd heb verkwist, die mij gegeven was, om schatten voor de eeuwigheid te vergaderen. Geef dat ik door vurige liefde al de vroegere dwaasheden herstelle ; en bewerk Gij, o Heer, door deze heilige Communie eindelijk al hetgeen Gij vroeger reeds in mij hadt willen uitwerken. Gij alleen, o Jezus, zijt mijne toevlucht en mijne sterkte. Aan U vertrouw ik mijn lichaam en mijne ziel, mijn tijd en mijne eeuwigheid. Handel met mij naar uw heilig welbehagen.

Akte van Ootmoed

Is het niet vermetel van mij te durven nadertreden om mij zoo allerinnigst te vereenigen met U, den oneindig Reine en Heilige, den allerhoogsten Heer en onbeperkten machtoverder over al het geschapene ? Ik toch ben een zoo nietig schepsel, onzuiver en zondig. Met den hoofdman van het Evangelie moet ik bekennen uit den grond van mijn hart :

Heer, ik ben niet waardig dat Gij komt onder mijn dak; maar spreek slechts één woord en — niet mijn knecht — neen ik zelf, mijne ziel zal gezond worden.

Ik belijd voor hemel en aarde, dat ik slechts stof en asch ben, niet waardig mijne oogen op te slaan tot U. Ik belijd, dat ik in zonden ben ontvangen en geboren werd als een voorwerp van uw gerechten toorn, dat ik door vele persoonlijke zonden mijne onwaardigheid heb vergroot en uwe heilige Majesteit heb veracht en beleedigd. Had ik altijd mijn plicht volbracht, dan zou ik volgens uwe woorden zijn een onnutte dienstknecht, hoeveel te meer dan moet ik nu beschouwd worden als een nuttelooze en strafverdienende knecht, daar ik uwe heilige geboden zoo vaak heb geminacht en vertreden.

En toch, niettegenstaande al mijne geringheid en onwaardigheid, noodigt Gij mij uit deel te nemen aan uw bruiloftsmaal. Ja, Gij beveelt mij en dreigt mij met het verlies des eeuwigen levens, indien ik weigeren zou tot U te komen en U te ontvangen in mijn hart. « Wanneer Gij het Vleesch van den Zoon des menschen niet eet en zijn Bloed niet drinkt, zult Gij het eeuwig leven in U niet hebben ». (Joh : 6. 54).

Mij beroepend op uw bevel en vertrouwend in uwe goedheid durf ik naderen tot uwe H. Tafel. Wel geloof ik

door het H. Sacrament der Biecht van mijne zonden gereinigd en getooid te zijn met het bruiloftskleed der heiligmakende genade, maar toch kniel ik nogmaals in smartvol berouw voor U neder. Ik verafschuw al het bedreven kwaad, omdat ik mijn God, mijn hoogste goed, dien ik lief heb boven alles, daardoor zoozeer heb mishaald. Vergeef, Heer, uwen armen dienaar zijne schuld, wasch door uw H. Bloed al mijne misslagen af, en bekleed mij voor altijd met het bruiloftsgewaad uwer vriendschap en heiligmakende genade. Dan durf ik moedig naderen tot uw heilig Gastmaal, vol vertrouwen, dat ik door het nuttigen van uw heilig Lichaam en Bloed niet mij zelve het oordeel geve, maar dat het strekke tot genezing en steun voor mijn lichaam en mijne ziel.

Akte van Verlangen

Ik kom dan tot U met een vurig verlangen. Geef mij uwe genade, overvloedige genade, en ik ben rijk genoeg! Gij verlangt zoo hevig naar mij, hoe zou ik dan kunnen achterblijven? Wek mijne zwakke verlangens op door uw eigen verlangen. Reeds in de eerste oogenblikken, toen Gij bij de boodschap des Engels, in de allerzuiverste Maagd Maria het Vleesch hebt aangenomen en zijt Mensch geworden, ontvlamde in uw hart het vuur der liefde voor de eer van uwen hemelschen Vader en het heil der

menschen. Reeds toen gold dat liefde-verlangen mijn eeuwig geluk ; ieder in het bijzonder, mij en al mijn noodwendigheden hebt Gij klaar en duidelijk voor den geest gehad. Reeds toen hebt Gij innig verlangd voor mij arbeid en vermoeienis te verdragen, pijnen en smarten, zelfs den dood te verduren voor mij. Krachtig hebt Gij toen reeds verlangd, door uw lijden en sterven vergeving mijner zonden te bekomen, genaden en verdiensten en het recht op den hemel te verwerven, en mij als onderpand uw heilig Vleesch en Bloed in het H. Sacrament des Altaars na te laten. Ja, van af dat eerste oogenblik hebt Gij zonder ophouden verlangd naar mijn onsterfelijke zaligheid. Onophoudelijk hebt Gij uitgezien naar het uur, waarin het laatste Avondmaal gevierd en het H. Sacrament des Altaars zou worden ingesteld, getuigen de woorden tot uwe Apostelen gesproken. Gij hebt immers gezegd : Met groot verlangen heb ik verlangd dit Paaschmaal vóór mijn lijden met U te nuttigen. (Luc. 22. 15) En nog aldoor blijft Gij haken naar het oogenblik, waarin Gij U telkens opnieuw aan mij geven en met genaden zult overladen.

Niet om U zelven koestert Gij dat verlangen, want mijne liefde kan uw geluk niet vermeerderen ; neen, Gij doet het uit reine, belangelooze liefde voor mij en mijne zaligheid. O hoe groot zal mijn verlangen zijn naar U, mijn Jezus,

daar het hier mijn geluk, mijn eeuwig heil en de vermeerdering van mijn eeuwige glorie geldt. Zend, o Heer, een straal van uwen heiligen Geest, opdat mijne liefde en verlangen naar U, vooral in deze oogenblikken, meer en meer ontvlamme. Jezus, ik geloof in U, Jezus, ik hoop op U, Jezus ik heb U lief boven alles en zie verlangend uit naar uwe komst. O kom, mijn Jezus, wijd mijne ziel tot uwen tempel en uw eeuwig eigendom!

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

Ik aanbid U met een vast en onwrikbaar Geloof, Mijn Heiland en Verlosser hier tegenwoordig met Godheid en Menschheid, met Ziel en Lichaam. O kon ik tellen al de wonden, waaruit Gij voor mij hebt gebloed, al de geeselslagen die Gij voor mij hebt ontvangen, al de druppelen bloeds die Gij voor mij vergoten hebt! Ik omhels U in heilige liefde en oprechte smart over al mijnezonden, die de oorzaak zijn van uw bitter lijden, en ik dank U voor uwe onbegrijpelijk groote liefde.

Lof en Dankzegging

Wat zal ik U wedergeven voor al uwe liefdeblijken, en bijzonder voor dit ééne mij heden geschonken, nu Gij zelf komt nederleggen in mijn hart den schat van verdiensten door uw heilig lijden en sterven gewonnen! Ik

weet geen grootere lofprijzingen U te brengen dan door mij te vereenigen met uw Goddelijk Hart, en met de lofliederen, die van at het eerste oogenblik van uw Mensch-zijn uit dat Goddelijk Hart zijn opgestegen.

In dat oogenblik hebt Gij ook mij reeds als uw broeder aangenomen, om met mij en door mij den eeuwigen Vader lof, dank en liefde te betuigen. Duld dan, mijn Heiland, dat ik mij vereenige met uwen dank en uwe liefde om den eeuwigen Vader te loven en te prijzen, en mij zelf aan te bieden als dankoffer.

Het schoonste loflied, dat ooit is opgestegen ten hemel, weerklonk op het oogenblik, toen uw Goddelijk Hart voor 't eerst begon te kloppen, als een loflied tot eer en glorie van God en zijne oneindige volmaaktheid en heerlijkheid. O Jezus, met dien lofzang van uw allerheiligst Hart wil ook ik thans loven en prijzen de eindelooze Majesteit van God en de heerlijkheid der allerheiligste Drie-vuldigheid. Uw dank vol liefde gloed gold de gansche volheid der genaden en gunsten, waarmede uw allerheiligste, menschelijke Ziel overstroomd werd, en hare wondervolle vereeniging met den Persoon des Woords, waardoor Gij God en Mensch tesamen zijt. Met uw Goddelijk Hart vereenig ik tevens mijn dank voor de onvergelykelijke heerlijkheid, welke Gij mijn Verlosser zijt deelachtig geworden. Ik dank met U voor uwe verheffing

tot Heer en Koning aller volkeren, tot heerscher en gebieder over hemel en aarde, over Engelen en menschen, over het gansche heelal en alles wat is en wezen zal. Ik verbind mijn dank aan den uwe voor alle genaden en voorrechten, die werden geschonken aan de allerzuiverste Maagd Maria, uwe en ook mijne Moeder ; voor al de zegeningen en heerlijkheid, welke Gij hebt bewezen aan uwe uitverkorenen en welke Gij hun nog in de toekomst schenken wilt.

Op de eerste plaats echter laat mij U, o Jezus, dankzeggen door en in vereeniging met uw Goddelijk Hart, voor al de genaden en weldaden, welke Gij mij hebt bewezen en in de toekomst nog denkt te bewijzen.

Van af het eerste oogenblik uws levens hebt Gij mij liefgehad ; Gij hebt uwen hemelschen Vader gedankt voor al de genaden, die Gij voor mij hebt verkregen. Gij waart hem dankbaar, dat Gij voor mij vermoeienis en gebrek verduren, lijden en sterven mocht voor mij en ten koste van zoo duren prijs mij vergeving mijner zonden en het recht op den hemel mocht verkrijgen. Mijn Jezus, nedergebogen in het stof, dank ik U op dat oogenblik voor deze liefde. Laat mij eeuwig U dankbaar zijn.

Toen Gij ten uitvoer gingt brengen het raadsbesluit van den eeuwigen Vader ten opzichte van de verlossing der wereld, door uw lijden en dood, wist Gij

wel dat, naar het woord van het H. Evangelie, de Vader alles U in handen gegeven had. — Gij hebt Hem vurig gedankt voor deze volmacht, en Gij hebt haar gebruikt bij het laatste Avondmaal, toen Gij, na in nederigheid aan de voeten uwer Apostelen te hebben geknield, het wonder uwer almacht werkte voor hen en voor mij en voor alle geloovigen tot het einde der tijden; het wonder van dit H. Sacrament, waarin Gij U onder de nederige gedaante van brood, tot spijsze geeft aan de zielen. Verzonken in den afgrond van mijn nietigheid, dank ik U voor deze liefdegave.

Akte van Liefde

HOE kan ik U wederliefde geven voor de groote liefde welke Gij mij bewezen hebt? Maar ik hoor wat Gij zelf zegt: «Wie mijn geboden onderhoudt, hij is het die mij liefheeft».

Alleen in gevoelens zal mijne liefde derhalve niet kunnen bestaan, doch zich moeten toonen door daden. Maar al te goed weet ik, dat zonder de hulp uwer genade ik niet in staat ben, U op waardige wijze lief te hebben. Maar ik weet ook dat Gij mij deze genade, wanneer ik er slechts om vraag, gaarne zult schenken. Ik smeeke U derhalve uit den grond mijns harten, verleen mij steeds uw machtigen bijstand, opdat ik U metterdaad beminne door altijd trouw uwe geboden te onderhouden en nauw-

gezet uwen heiligen Wil te volbrengen. Ik maak dit vaste besluit en leg het neder aan uwe voeten, mijn Jezus; nooit wil ik afwijken van uwe heilige Geboden, maar ernstig streven U aldoor meer en meer te behagen; ik wil toenemen in deugd, in ernstige vervulling der plichten van mijn staat en een getrouw navolger zijn van uw Goddelijk Hart.

Bij uwe heilige menschwording hebt Gij U zelf als zoenoffer aangeboden voor alle ongerechtigheden, welke den hemelschen Vader door de zonden der menschen reeds waren en nog voortdurend zouden worden aangedaan. Gij hebt voor de menschen, uwe broeders, den losprijs willen betalen en den hemel weder openen. En opdat uwe liefde met grooter klaarheid schitteren zou, hebt Gij verkozen in een zwaar, moeitevol leven en een gruwzamen dood dat zoenoffer en dien prijs te doen bestaan. De Apostel zegt in zijn brief aan de Hebreëuwn: (10. 5. vv.) Bij zijn intrede in deze wereld spreekt Hij: offers en gaven hebt Gij niet verlangd, maar een Lichaam hebt Gij Mij bereid. Brand- en zoenoffers hebt Gij niet gewild. Toen sprak Ik: Zie, Ik kom, het staat geschreven in de wet, opdat ik uwen Wil volbreng. Deze volledige onderwerping aan den wil en het welgevallen van den eeuwigen Vader, deze heldhaftige overlevering aan den verschrikkelijksten dood, die U steeds

voor oogen stond, waren de daden uwer liefde. Ook ik wil mijne liede in daden omzetten door volkomen overgave aan uw Wil en dien van uwen Vader, doorge-
willige aanvaarding van de beschikkingen en besluiten uwer vaderlijke Voorzienigheid, ook van den dood wanneer en op welke wijze het U behaagt. Ik wil slechts leven en sterven voor U, en uw dienaar wensch ik te zijn, o Jezus, in leven en in dood.

Smeekgebed

TEN laatste vereenig ik mijne beden met al de smeekingen, die uw Goddelijk Hart gedurende de jaren van uw sterfelijk leven tot den hemelschen Vader heeft opgezonden voor mij en alle menschen, uwe broeders. Toen Gij U aanbodt als slachtoffer voor de zondaren, heeft uw allerheiligst Hart luide geroepen om genade en vergeving voor hen. Alles, waarom Gij in dat uur gesmeekt hebt, heeft de eeuwige Vader ter uitdeeling in uwe handen gelegd. Thans vraag ik U, schenk mij die genaden, opdat zij strekken mogen tot mijn heiliging en tot verwerving van mijn eeuwig geluk. Gij hebt toen gebeden voor uwe Kerk en voor alle geslachten, welke haar zullen toebehooren; Gij hebt gesmeekt voor de zondaren, voor de dwalenden en ongeloovigen, voor de rechtvaardigen en voor alle bedrukten en ongelukkigen. Ook nu nog klopt uw hart vol mededoo-

gen voor hen. die uwe erbarming noodig hebben en voor wie de tijd van barmhartigheid nog niet verstreken is. Dat door uwe barmhartigheid ook mijn medelijken worde opgewekt voor mijne medemenschen. Verhoor genadig de gebeden, die ik voor hen opdraag ! Zegen al mijn bloedverwanten en vrienden, verrijk hen met uwen hemelschen zegen en laat ons vereenigd in den hemel uw goddelijk Aanschijn beschouwen. Zegen ook mijne vijanden, en allen, die mij ooit eenigleed hebben berokkend. Neem onder uwe machtige bescherming de heilige Kerk en hare Overheden, den Paus uwen plaatsbekleeder, alle overige herders en bestuurders en gansch het geloovig volk. Vernietig de aanslagen uwer vijanden, beschaam hen en bekeer hen tot U. Doe de rechtvaardigen volharden en gestadig voortgang maken in de deugd, en geef den zondaren een volmaakt berouw en de genade hunner bekeering. Ontferm U in het bijzonder over allen, die in gevaar van sterven zijn en heden nog moeten verschijnen voor uwen rechterstoel. O, dat uw heilig Bloed voor dezen niet verloren ga en zij uwen H. Naam niet eeuwiglijk lasteren. Ontferm U ook over hen, die dwalen en ongeloovig zijn, breng hen tot het licht des waren geloofs en laat hen binnen gaan in uwe ééne H. Kerk, de groote Arke des eeuwigen Heils. — Erbarm U over de zielen in het Vagevuur, die toch uwe vrienden en lievelin-

gen zijn, maar die, om te voldoen aan uwe rechtvaardigheid, nog tijdelijke straffen moeten uitboeten. Dat zij geholpen door uwe rijke verdiensten en de gebeden der zegepralende en strijdendé Kerk, spoedig kwijschelding bekomen en weldrade eeuwige Heerlijkheid mogen binnen gaan. En nu, o Jezus, zegen nogmaals mij en al mijne werken, opdat ik voor tijd en eeuwigheid U geheel toebehoore.

12de Communie-oefening

(Het Geheim van het Bezoek van Maria aan hare nicht Elisabeth).

VOOR DE H. COMMUNIE Akte van Geloof

VANWAAR geschiedt het mij, dat de Moeder des Heeren tot mij komt? Zoo luidden vol bewondering de woorden van Elisabeth bij het bezoek van Maria, in wie zij de Moeder van God erkende. — Met hoe oneindig grooter verwondering moet ik dan uitroepen: Vanwaar geschiedt mij de onschatbare genade, dat mijn Heer en God niet enkel komt tot mij, maar zich verbergt onder de arme gedaante van brood, en spijsze mijner ziel wil worden?

Neen, nooit heeft God zich geschonken aan eenig volk, zooals Hij zich geeft aan den christen en voortdurend nog zich geven wil. Maar hoe zal ik een zoo voor-

naam Gast ontvangen en Hem eene waardige woning aanbieden ? Het is een schepsel volslagen onmogelijk de on-eindige Majesteit een passende verblijf-plaats te bereiden. Al zou ik duizenden jaren besteden om mijne ziel te reinigen en te versieren met deugden, dan zou zij nog geene waardige woning wezen voor zoo hoog een Gast. Want Hij is de menschgeworden Zoon Gods, levend en glorievol, zooals Hij zetelt aan de rechterhand zijns Vaders, ofschoon verbor-gen voor mijn lichamelijk oog onder den schijn van brood, om ons geloof op de proef te stellen en zich als spijs te kun-nen aanbieden. Dat alles geloof ik zonder zweem van twijfel op het onbedriege-lijk Woord van den Zoon Gods zelf. En wanneer dan God in eigen persoon tot mij wil komen, dan kan ook God alleen eene waardige woonplaats zijn ; mij ont-breekt alles om haar te bereiden voor Hem.

Vereeniging met Maria en Jozef en met den H. Joannes den Dooper

WAT blijft mij dan anders over dan U ten minste aan te bieden de de ontvangst en de verblijfplaats met welke Gij U hebt vergenoegd, en die U zelfs welgevallig was gedurende uw aardische leven ? Het Hart namelijk en de gevoelens der heilige Moeder Gods, die U boven allen behaagde ; de gevoe-lensendeugden van den H. Jozef, uw voed-

stervader; de zaligheid en de verrukking van uwen H. Voorlooper, van wien uw eigen woord heeft getuigd, dat hij was de grootste onder de menschen.

Toen Gij als Messias, als door God gezonden Verlosser, uw taak gingt aanvaarden, hebt Gij zelf deze Heiligen uitgevoren tot uw naaste omgeving. Gij zelf hebt hunne zielen klaar gemaakt voor hun hooge roeping en innige vereeniging met U. Maar niet alléén uwe genade heeft hen voorbereid tot deze verheven taak, ook zelf hebben zij vrijwillig met uwe genade medegewerkt. O, wil ook mijne ziel zoo bereiden, opdat ik in innige vereeniging met U het allerheiligst Sacrament naar behooren kan ontvangen. Zie, ik ben bereid de inspraken uwer genade op te volgen.

Voor alles zie ik bij deze U zoo na staande Heiligen de grootste reinheid des harten en oprechten haat tegen de zonde, een heldhaftig geloof, diepen ootmoed en een brandend verlangen naar U. Verwek ook in mijn hart dezelfde gevoelens en gesteldheid des harten en gelijke deugden.

Niet alleen de heilige Maagd Maria hebt Gij als de Allerzuiverste U van eeuwigheid uitgevoren en gevrijwaard van alle smet, zelfs van de smet der erfzonde, maar ook uw heiligen Voedstervader hebt Gij onder duizenden uitgevoren, in hem vereenigd al de voorrechten en genaden der heilige Patriarchen, hem rein

en rechtvaardig bewaard, zelfs, sinds de allerzaligste Maagd hem als echtgenoot was toevertrouwd, hebt Gij hem tot zulk eene zuiverheid verheven, dat hij met haar één was van hart en van ziel.

Terwille zijner heilige zuiverheid, reinig ook mijn hart van alle vlekken, en geef mij tranen van smartvol berouw om mijne zonden en ongerechtigheden af te wasschen. Bij uwe komst in de wereld brandde uw hart van een fellen haat tegen de zonde; verteer als met een heilig vuur, door den eindeloozen zondenhaat, waarvan uw heilig Hart gloeide, al de zondesmetten mijner ziel, opdat zij voor U een zuivere verblijfplaats moge worden. Reeds in den schoot uwer Moeder liet die haat tegen de zonde en de ijver haar te verdelgen U geen rust. Zonder uitstel spoordet Gij uwe Moeder aan naar Elisabeth te ijlen. En door de woorden van vrede, welke Maria sprak, heiligtet Gij het kind dat Elisabeth droeg in haren schoot, en bevrijddet Gij den Voorlooper nog vóór zijne geboorte van de macht des vijands en de ketenen der zonde.

Haat tegen de Zonde

MIJN Jezus, ik geloof en ik belijd, dat Gij hier tegenwoordig zijt. Dezelfde haat tegen de zonde vervult ook hier uwe Ziel; hetzelfde verlangen de macht van Satan te breken, de zonde te verdelgen, bezielt ook hier uw Hart. De

kracht van uw arm is niet verzwakt. Spreek dan ook tot mij een woord van vrede, verstik in mij met den adem van uw mond de werken van den booze en de zonde met al hare overblijfselen. Reinig mijn harte van alle onreine en onbehoorlijke, van alle ijdele en zondige gedachten. Neem weg van mij dien harden geest van hoogmoed en eerezucht, van laster en nijd, van onkuisheid en begeerlijkheid, van twijfelzucht en wantrouwen. Beschaam de vijanden mijner ziel, die mij in het verderf zoeken te storten.

Akte van Vertrouwen

ZIE, in vertrouwvol geloof stel ik op U mijne hoop en mijne sterkte. — Evenals de Heiligen — bijzonder zij die verkeerden in uwe onmiddellijke omgeving —, vol onwankelbaar vertrouwen in droefenis en wederwaardigheden bij U hun toevlucht zochten, zoo zoek ook ik bij U, mijn Jezus, redding en heil.

Al zou mij evenals den H. Jozef twijfel overvallen, beproeving en moeilijkheden mij treffen gelijk hij ondervond op zijn vlucht naar Egypte en tijdens zijn verbanning, al zou mijne ziel bedroefd en ontroostbaar zijn, evenals Maria en Jozef, toen zij gedurende drie dagen naar U zochten; toch zal mijn hart vastelijk vertrouwen blijven op U en biddend hulp en bevrijding verwachten.

Akte van Ootmoed

OFSCHOON Maria en Jozef en eveneens de H. Joannes wisten dat zij rijk waren, erkenden zij toch ootmoedig hun eigen nietswaardigheid. Naar hun voorbeeld moet ook ik doordrongen zijn van mijne nietigheid, om de gaven, welke Gij mij door het H. Sacrament wilt mededeelen, te kunnen aannemen. Ik moet mij wel bewust zijn van mijne zwakheid en onwaardigheid, om door U te worden verrijkt. Ik heb heel wat meer redenen dan die Heiligen, om mij diep voor U te vernederen. Mijn aangeboren zwakheid en armoede, mijne ontelbare, vrijwillige nalatigheden en gebreken, ja, mijne groote zonden en ongerechtigheden getuigen maar al te luide tegen mij. En al heeft uwe barmhartigheid, naar ik vertrouw, mijne zonden vergeven, zij zijn en blijven toch mijn werk en zullen steeds voor mijn geest staan en mij nederig maken.

Uit de diepte mijner ellende roep ik tot U, en uwe ooren zullen luisteren naar de stem van mijn smeeken. Hoe zwakker ik zelf ben en hoe machtiger mijne vijanden zijn, des te moediger en vaster mag ik hopen op U, o Jezus, en op de hulp, die Gij mij wilt verleen in het H. Sacrament. In deze verwachting zal ik niet worden teleurgesteld.

Verlangen

KOM dan, o Jezus ! De dorre aarde mijner ziel versmacht naar U, mijn armoede en de wonden mijner ziel roepen om U. Mijn koud hart verzucht naar U. Kom en ontsteek in mij het vuur uwer liefde. Jezus, voor U leef ik, Jezus voor U sterf ik, U, o Jezus, behoort ik in leven en dood.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding en Dankgebed

BIJ het bezoek uwer heilige Moeder sprong de heilige Joannes op van vreugde, toen hij uw nabijheid voelde en om uwe verdiensten van den H. Geest vervuld en geheilgd werd. En zou ik niet jubelen van blijdschap, nu diezelfde Verlosser nog dichter tot mij is gekomen en met Godheid en Menschheid bij mij is ingegaan, om mij heiliger te maken en mijn kindschap Gods te komen bevestigen ?

Gezegend zij uw genadevolle komst ! Ik loof en prijs uwe onbegrijpelijk groote goedheid en vrijgevigheid. Ik omhels U met al de liefde mijns harten. Blijf bij mij en laat mij bij U, neem mij onder uwe bijzondere goddelijke bescherming, zelfs dan wanneer uwe sacramenteele tegenwoordigheid heeft opgehouden.

U loof en prijs ik om uwe groote heerlijkheid, om de roemrijke daden uwer liefde, uw bitter lijden en sterven, door

U verdragen uit liefde voor de menschen, voor mij. Ik loof en prijs de wonderbare vinding uwer goddelijke wijsheid en liefde, om in dit H. Sacrament altijd te blijven bij ons tot aan het einde der dagen. Ik loof en prijs al uwe weldaden mij en alle schepselen geschonken en welke in eeuwigheid nog door U zullen uitgedeeld worden.

Met Maria, uwe heilige Moeder, wil ik U prijzen, en haar wil ik vragen U te danken voor de genade der heiliging mij geschonken in deze H. Communie, gelijk zij het eenmaal gedaan heeft voor de genade welke den H. Joannes te beurt viel. Met denzelfden lofzang waarmede zij U verheerlijkte op dat oogenblik, wil ik thans U lof en dank brengen.

Lofzang en Gebed

(In navolging van Maria's Magnificat.)

MIJNE ziel maakt groot den Heer en mijn geest verheft zich in blijdschap om God, mijn Heil! Welke vreugde en jubel kan den jubel evenaren, waarvan mijn hart nu vol moet zijn, omdat ik God bezit, mijn opperste Goed, mijn Alles.

« Hij heeft neergezien op de nederigheid zijner dienstmaagd, en van nu af zullen alle geslachten mij zalig prijzen », zoo sprak uwe Heilige Moeder. Ja in hare eigen oogen was Maria klein en gering, omdat zij ootmoedig was als nooit iemand vóór haar, en na haar

nooit een wezen zal. En juist daarom heeft God haar verheven tot Moeder van zijn Zoon en Koningin van hemel en aarde. Met alle geslachten wil ook ik zalig prijzen de H. Maagd en U, mijn Verlosser, danken voor hare verheffing tot de hoogste waardigheid. Ook op mij hebben gerust uwe blikken en Gij hebt mij doen zitten aan uwe H. Tafel, zoodat de Engelen des Hemels verbaasd staan over de onmetelijke weldaad en hooge eere, welke mij geworden zijn. Zij verwonderen zich over de welwillendheid, waarmede Gods Zoon zich verwaardigt een nietig schepsel gelijk ik zoo te begunstigen en het zelfs boven de Engelen te verheffen. En om zulk eene bevoorrechting roemen zij mij gelukkig. O, Gij heilige Engelen, dankt den Zoon Gods voor mij en blijft dringend smeeken voor mij bij den troon van den Allerhoogste, dat ik die oneindige gave Gods steeds naar waarde blijve hoog houden, haar beware en ten goede gebruike, zoodat ik eenmaal verdiene zalig geprezen te worden voor eeuwig.

« Want Hij die machtig en wiens Naam heilig is heeft aan mij groote dingen gedaan ». Ja, het groote door God verricht aan Maria, is niet bestemd voor haar alleen. Alle menschen en ook ik zullen in zekeren zin daaraan deel hebben. Iets groots is het dat Maria Moeder werd van God, dat God de Zoon uit haar het Vleesch heeft aangenomen, ja,

de waardigheid van Moeder Gods was voor haar de oorsprong en kiem van alle andere genaden en gunsten. Want zonder deze waren al hare genaden niet zoo'n kostbaar en begeerenswaardig goed dat zij in vergelijking konden komen met die hooge waardigheid, tot welke Gij, o God, door uw zoendood ons allen hebt uitverkoren. Want toen de vrouw van het Evangelie uitriep: «Zalig de schoot die U gedragen heeft en de borsten welke U gevoed hebben», toen zeydet gij ernstig en beteekenisvol: «Ja zalig zij die het Woord Gods aanhooren en het bewaren». Gij komt met den Vader en den H. Geest tot hen, die uwe woorden onthouden en volbrengen; en Gij neemt uw intrek bij hen, hervormt hen, prent diep in hunne zielen het teeken van bovennatuurlijk kindschap Gods, en maakt hen tot erfgenamen des hemels. Dit is in den volsten zin geschied bij Maria. God heeft de heiligheid van zijnen Naam in Maria het schitterendst geopenbaard en dat is hare eigenlijke grootheid. Maar ook mij hebt Gij, mijn Verlosser, weder in rijke mate daarin laten deelen. O, oprechte dank zij U daarvoor gebracht! Bewaar in mij uw gave, en dat gansch mijne ziel, al hare werken en gedachten luide getuigen: «Heilig is uw Naam». Opzettelijk richt ik tot U juist deze bede, mijn Heiland en Verlosser, dat verheerlijkt worde uw Naam door voortdurende

heiliging mijner ziele. Want daardoor geeft Gij uwen dienstknecht het grootste bewijs uwer barmhartigheid, en uwe barmhartigheid is het immers, zooals Maria verder lofzingt, die gaat van geslacht tot geslacht voor allen die U vreezen.

Ja, uwe barmhartigheid roep ik in en niet uwe gerechtigheid. Oordeel niet uwen dienstknecht en vergeld hem niet naar zijne werken, want zij zijn zondig en verdienen uwe straf. Ja, zelfs de schijnbaar goede werken zijn vaak zoo vol gebreken en fouten en nietswaardig in uwe oogen. Maar uwe barmhartigheid gaat alles te boven. Tot haar wend ik mij en om uwe oneindige verdiensten, sterk mij tegen de booze neigingen, verwijder alle gevaarlijke gelegenheden tot zonde, geef moed en kracht in de bekoringen. Doe mij zegevieren over de vijanden mijner ziel, geef mij geduld in lijden, matiging en versterking in voorspoed, ijver en trouw in de beoefening der deugd, en bovenal volharding in uwe genade tot in het uur van mijnen dood. Wel vraag ik veel en groot, doch voor uwe milddadigheid is niets te veel en niets is te groot voor uwe macht.

«Gij hebt getoond de kracht van uwen arm en verstrooid de hoovaardigen van harte. Gij hebt de machtigen van hun troon gestooten en de ootmoedigen verheven.» Verhef U ook thans, Heer, en verdrijf de vijanden van mijn heil. Het zijn niet slechts mijne vijanden, maar

ook uwe tegenstanders. De duivel gaat rond, zoekend ook mij te verslinden; maar mij zoekt hij, omdat ik uw werk ben, U haat hij en mij haat hij om uwentwille. Hij gunt U niet de eer en glorie, welke ik als schepsel U geven moet en waartoe ik door zoovele gunsten en genaden verplicht ben. Toondan uwe macht, bescherm uwe eer tegen de aanslagen van den booze, vrijdel zijne plannen, maak zijne wraak te schande. Doe mij zegevieren over zijn bekoringen en laat mij niettegenstaande zijne verzoeken sterk blijven in uwe liefde. Mijn God, mijn Heer en mijn Koning, werp den trotschen Lucifer ter neder van zijn troon, en leer mij ootmoedig en nederig zijn in eigen oogen opdat ik eenmaal door U verheven worde tot den troon uwer Majesteit om eeuwig U te prijzen in gezelschap van alle Heiligen en Vorsten des Hemels.

«De hongerenden hebt Gij met goederen overladen en de rijken hebt Gij zonder iets van U laten gaan». Verre zij het van mij verzadiging te zoeken in aardsche en zondige genoegens, welke mij den smaak voor het bovennatuurlijke en bovenaardsche zouden bederven en ten slotte slechts droefenis en leegte des harten achterlaten. Geef mij liever een waren afschuw voor al wat zondig is of gevaarlijk voor mijne ziele. Maak mij hongerig naar het hemelsche goed en naar alles wat mij daartoe brengen

kan, zelfs al zou ik ook gedurende de jaren mijns levens groote en zware offers aan mijn zinnelijkheid moeten brengen. Doe mij dorsten naar de waterbronnen uwer genade; die ontspringen ten eeuwigen leven. Vol moed en geestdrift wil ik drinken uit den kelk des heils, welken Gij mij toereikt. — En al ware hij ook vermengd met bittere druppelen uit den lijdenskelk van uw ééngelboren Zoon; die liefde van uwen Zoon, mijn Verlosser, zal hem kostelijker maken voor mij dan alle genoegens der wereld.

Bewijs uwen dienstknecht deze groote barmhartigheid, dat mijne ziel er smaak in vinde, deel te hebben aan het lijden van uwen veelgeliefden Zoon. Tot den droesem heeft Hij den vollen kelk geleden, laat ook mij dan ten minste eenige druppelen proeven uit dien kelk.

Gij wilt uwe uitverkorenen gelijkvormig maken aan uwen Zoon. Maak mij Hem gelijkvormig in geduld, in zijn ijver voor uwe eer, in zijn overgave aan uw H. Wil, in zijne vurige liefde tot U en zijne broeders, opdat ik moge hopen Hem eenmaal gelijkvormig te zijn in zijne heerlijkheid. Zie, om dat te bereiken heeft uw lieve Zoon in het H. Sacrament bij mij zijn intrek genomen. «Gelijk ik leef om den wille van den Vader, zoo zal hij, die Mij eet, leven om mij» (Joh: 6. 58.) Mocht ik altijd leven door Hem en zijn heilige verdiensten,

met Hem, door navolging zijner deugden, voor Hem tot zijn grootere eer en verheerlijking, waarin ik mijn geluk en mijn zaligheid in eeuwigheid hoop te bezitten.

Smeekgebed

Nu is het genadenrijke oogenblik aangebroken, en kan ik van U, mijn God en Verlosser, alles verkrijgen. Ik vertrouw op uwe goedheid en barmhartigheid en almacht, en beroep mij op uw onbedriegelijk woord: «Vraagt en gij zult verkrijgen» en «Alwie iets zal vragen in mijnen Naam, hem zal Ik het geven». Volgens uw verlangen en in uwen Naam, vraag ik niet om aardisch bezit of vergankelijke eer, maar ik bid U om sterkte in bekoringen en gevaren, opdat ik immer zegeviere over de zonde en mijn kwade neigingen overwinne. Ik bid U, geef mij heiligheid volgens mijn staat en kracht tot het verrichten van goede werken opdat ik voortgang make in alle deugden en rijk worde aan werken, die Uwelgevallig zijn.

Nochtans bid ik U niet alleen voormij zelve, maar ook voor al mijne bloedverwanten, weldoeners, vrienden en vijanden. Ik bid U, bescherm alle rechtvaardigen en doe hen toenemen in uwe genade. Schenk oprecht berouw aan de zondaren, hulp en troost aan de beproefden, bedrukten en verongelijken. Ik

bid U ook, voor alle dwalenden en onge-loovigen terug tot uwe Kerk, verlicht en bekeer hen, opdat zij in uwe Kerk hun eeuwig heil mogen vinden. Zie, mijn Jezus, ook voor hen hebt Gij vergoten uw kostbaar Bloed, voor alle menschen staat Gij daar voor het aangezicht van uwen eeuwigen Vader niet als Rechter, maar als Middelaar. O, vraag ook deze zielen aan uwen Vader. Hij wil U geven alle volkeren als uw erfdeel, en heel het aardrijk als uw eigendom.

Ontferm U in het bijzonder over allen, die in gevaar van sterven of in doodstrijd zijn en heden nog voor uwen rechterstoel verschijnen moeten. Laat geen enkele dezer zielen verloren gaan. Wanneer zij nog zijn in staat van zonde, verlicht en bekeer hen. Schenk hun een oprecht berouw, opdat zij niet voor eeuwig verstooten U lasteren gedurende een gansche eeuwigheid, maar vereenigd met de Zaligen des Hemels uwe groote barmhartigheid, zonder ophouden, prijzen mogen. — En ten laatste ook een gebed voor de zielen in het Vagevuur. In het bijzonder voor mijn dierbaren en voor allen, voor wie ik verplicht ben te bidden. En wel voornamelijk voor de zielen welke het dierbaarst waren aan U en uwe H. Moeder, en die zielen, welke geene voorsprekers hier op aarde meer hebben. Geef hun door de kracht van het heilig Sacrament en van alle H. Misoffers, welke worden opgedragen over ge-

heel de wereld, verlichting in hunne pijnen en eene spoedige bevrijding, zoodat zij weldra uwe heerlijkheid bezitten mogen.

En nu, mijn Jezus, alvorens tescheiden uit uwe onmiddellijke tegenwoordigheid, zegen nog eenmaal uw onwaardig kind. Vergeef mij door de voorbede van Maria, uwe en ook mijne Moeder, alle tekortkomingen en fouten waaraan ik mij bij deze H. Communie, zoowel in de voorbereiding als dankzegging, heb schuldig gemaakt. Stort uwen goddelijken zegen uit over mijn arbeid, mijn streven en leven. Dat alles strekke tot uw grootere eer en tot mijn eeuwig geluk. Amen.

13de Communie-oefening

(Voor het hoogheilig Kerstfeest.)

VÓÓR DE H. COMMUNIE Geloof en Aanbidding

« **E**RE zij God in den hooge en vrede den menschen op aarde». Zoo klonk de stem des Engels, toen Gij, mijn God en mijn Heiland, te Bethlehem als mensch geboren werdt en als een klein kindje nederlaagt in de kribbe.

Maar niet allen zouden dien vrede hebben. Wel was hij bestemd voor iedereen die hem verlangde, maar zooveel, helaas, stieten hem van zich. Hij

daalde neder over hen, die door hun goeden wil een voorwerp van Gods welbehagen waren. Hij gold den vromen herders, die in blijde verwondering de vreugdevolle tijding van de geboorte des Verlossers aanhoorden en haastig toesnelden om Hem hulde en onderdanigheid te betuigen. Maar bovenal was die vrede voor de allerzuiverste Maagd Maria en den H. Jozef, die het goddelijk Kind in hunne armen mochten sluiten en met Hem armoede en ontbering, heel zijn levenslot zouden deelen.

Heden geldt mij de belofte des Engels op bijzondere wijze. Want op het woord des priesters zal de Verlosser der wereld opnieuw worden geboren in het H. Sacrament en niet alleen in mijne armen, maar in mijn hart willen rusten en zich mijne ziel tot spijs geven.

Denzelfden Heiland en Verlosser, vóór negentien eeuwen geboren uit eene zuivere Maagd, door haar in arme windselen gewikkeld en neergelegd in de kribbe, aanbid ik thans in het allerheiligst Sacrament des Altaars. Over eenige oogenblikken zal Hij nederdalen in mijn hart. O, mijn Heer en mijn God, ik geloof vast en zonder twijfel dat Gij hier tegenwoordig zijt met Godheid en Menschheid, met Ziel en Lichaam, met Vleesch en Bloed, glorierijk en onsterfelijk, zooals Gij waarachtig troont in den Hemel. De leer uwer Kerk en uwe eigen onbedriegelijk woord blijft mij borg voor deze waarheid,

en geeft mij grooter zekerheid dan wanneer ik U met eigen oogen aanschouwde.

Ik kniel daarom neder voor U met de gevoelens der vrome herders, van den H. Jozef uw voedstervader en uwer hooggebedijde Moeder Maria. Gelijk zij voor U, in de kribbe, aanbiddend lag nedergebogen, zoo buig ook ik mij diep in het stof. Luide belijd ik: Ik ben niets, en Gij zijt Mijn Heer en God, van wien ik ieder oogenblik en geheel afhankelijk ben. Ik ben minder nog dan niets, daar ik U, den oneindigen God, zoo dikwijls en zoo zwaar beleedigd heb. Gij echter zijt de Hoogheilige en Rechtvaardige, de Alwetende en Almachtige; hemel en aarde en al het geschapene rust in uwe handen, Gij geeft leven en aanzijn, en zonder uw wil zou alles terugvallen in het niet.

En toch hebt Gij aangenomen de nederige gestalte van een dienstknecht, zijt mensch geworden, arm en verlaten, van alles ontbloot. En dat hebt Gij gedaan om mijnentwille, om mij te redden, van de zonde te verlossen en mij het recht op den hemel te verwerven.

Hoop en Vertrouwen

Zou vrees mij hebben bevangen, wanneer ik U had mogen aanschouwen en aanbidden, toen Gij nederlaagt in de kribbe? Neen! alles ademde vrede en liefde, alles wekte op tot vertrouwen en gerustheid, tot medelijden en wederlief-

de. Maar hier, in het allerheiligst Sacrament, verbergt Gij nog meer uwe Godheid en macht; nog dringender noodigt Gij mij uit vol vertrouwen te naderen tot U en te nemen uit den overvloed uwer rijkdommen. Welaan, uwe goddelijke uitnoodiging heeft mij moed geschonken, en ik kom zonder vreeze. Wel klinkt mij in de ooren het ernstig vermanend woord van den Apostel: «De mensch beproeve zich alvorens hij ete van dit Brood en drinke uit dezen Kelk; want wie onwaardig eet en drinkt, hij eet en drinkt zich zelven het oordeel, daar hij het Lichaam des Heeren niet onderscheidt». Maar ik vertrouw met uwe genade in het H. Sacrament der Biecht uit den mond van uw priester het woord van verzoening en vrijspraak te hebben vernomen, en derhalve in staat van genade te zijn.

Daarom durf ik vol vertrouwen naderen tot uwe heilige Tafel en hoop onwrikbaar, dat het nuttigen van uw heilig Vleesch en Bloed mijne ziel niet ten oordeel maar tot grootere heiliging strekken zal.

Akte van Verlangen

TOT wien anders zou ik mij wenden dan tot U? Gij alleen hebt de woorden des eeuwigen levens. Hoe verlangend hebben de Oudvaders naar U uitgezien! Abraham, de vader der geloovigen, verheugde zich in uwe komst,

en hij aanschouwde toch dien dag slecht in den geest en in de verte. De heilige Profeten van het Oude Verbond hebben zuchtend versmacht naar U: «Dauwt, hemelen den Gerechte en gij, wolken, regent den Rechtvaardige; dat de aarde zich opene en den Heiland voortbreng». (Is. 45. 8) Mocht mijn hart zóó verlangen naar U! Neen, van veel vuriger verlangen moet ik gloeien, daar Gij mij zoo nabij zijt en over eenige oogenblikken zult komen in mijn hart, daar nederleggen den geheelen schat van uw verlossingswerk en mij zoo innig vereenigen met U, als nooit een ziener en profeet des Ouden Verbonds heeft kunnen vermoeden.

O, wek Gij zelf in mij dat verlangen op; zend mij uwen H. Geest, dat Hij vrage en verzuchte voor mij, opdat mijn verlangen des te vollediger vervuld worde.

De H. Geest ontstak dat brandend verlangen in de harten der herders van Bethlehem, en zij spoedden zich naar de kribbe om uw genadevollen blik en uw zegen te ontvangen. IJverig en vol liefdeverlangen als zij, kom ook ik en strek mijne armen uit, niet enkel om U te aanschouwen en te omhelzen, maar om U binnen te leiden in mijne ziel. — De heilige Jozef, uw voedstervader en zuiverste Bruidegom uwer hooggezegende Moeder, zag verwachtend uit naar het oogenblik, waarop hij U, zijn pleegkind, zou

aanschouwen en dragen in zijne armen ; waarop Hij U in uwe Menschheid zou mogen dienen, beschermen en verzorgen. Zoo wensch ik het oogenblik nabij, waarop ik U mag ontvangen en mij zelve stellen in uwe handen als uw dienaar en eigendom. — Ja, gelijk Maria, de onbevleete Maagd, naar U verlangde met een brandend verlangen, en den Zoon, haar geschonken door den H. Geest, wenschte te aanschouwen, Hem te drukken aan haar hart, met moederlijke zorgen te omringen, zich zelf en al hetgeen zij bezat te geven, om Hem te dienen en te verplegen; zóó wenschte ik naar U te kunnen verlangen en voor den korten tijd, dat gij in het H. Sacrament bij mij vertoeft, U eene woning aan te bieden gelijk Maria in hare onvergelykelijke reinheid voor U steeds bereid hield. Dit, o Heer, is mijn grootste verlangen en eenige wensch.

Ootmoed en Berouw

HELAAS, deze heilige gevoelens zijn verre van mij. Herstel Gij dan, mijn Verlosser, door uwe heilige verdiensten al wat mij ontbreekt. Mijn flauw verlangen, mijne geringe liefde, de koudheid van mijn hart wil ik ten minste door dieperen ootmoed en door erkenning mijner kleinheid en onbeduidendheid trachten goed te maken. Zie, nogmaals belijd ik voor U, en voor den Hemel mijne onwaardigheid ; nog-

maals leg ik bloot al de wonden mijner ziel en de zonden, waardoor ik den liefderijksten Vader heb be eedigd. Ik verwek nogmaals een hartgrondig berouw uit zuivere liefde tot U, en ik wijd mij opnieuw en geheel aan uwen heiligen dienst. Laat mij in eeuwigheid niet door eene enkele zonde van U gescheiden worden. O Jezus, mijn Alles, ik bemin U thans met al den liefdegloed mijner ziel. Bezegel door uwe komst in mijn hart voor eeuwig dezen vriendschapsband. Kom, o Jezus, mijn hart is gereed om U te ontvangen. O Heer, ik ben niet waardig dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond zijn.

NA DE H. COMMUNIE

Lofprijzing

IN dit gelukkig oogenblik kan ik zeker niet beter doen, dan instemmen met den lofzang der Engelen : « Eere zij God in den hooge en vrede den menschen op aarde. » Gij, mijn Jezus, de menschgeworden Zoon van God, rust nog in mijn hart, met Ziel en Lichaam, met Godheid en Menschheid. Door U is het « Eere zij God », gekomen op deze schuldige wereld. Gij alleen zijt in staat den eeuwigen Vader de Hem toekomende eer te bewijzen. Uwe diepe vernedering, aanvangend in de kribbe en voltooid aan het Kruishout, heeft Hem ³²oneindige eer

gebracht. En dat blijft Gij doen in het H. Sacrament tot aan het einde der dagen. Gezegend zij uwe nederdaling onder ons en om onzentwille! Gij hebt den eeuwigen Vader verheerlijkt, en door het allerheiligst Sacrament wilt Gij alle kinderen uwer Kerk als ledematen van uw mystiek Lichaam verzamelen om hen, met U vereenigd, den Vader tot eere en lof als offergave op te dragen. Zie, van af dit oogenblik geef ik mij vrijwillig aan U en bied mij met U den hemelschen Vader aan; op dit oogenblik aanvaard ik reeds vooraf al hetgeen Hij voor tijd en eeuwigheid omtrent mij besloten heeft. En ik geef het Hem met een blijmoedig hart, ten teeken der hoogste eerbewijzingen nederigste onderwerping.

Akte van Liefde

MET U en door U verwek ik een akte der innigste en sterkste liefde, die mij mogelijk is. U, mijn God en mijn Alles, mijn schepper en beschermer, mijn vader en vriend, mijn Verlosser en liefdevolle Voorzienigheid, U wil ik aanhangen met onverbreekbare liefde. Ik verheug mij over uwe oneindige heerlijkheid en zaligheid, over uwe almacht en heerschappij, over uwe oneindigheid en Godheid en ik hoop en wensch eeuwig mij in uwe heerlijkheid te mogen verblijden.

Dankzegging

MET U, mijn Jezus, en door U bedank ik voor al het goede, dat ooit iemand ter wereld van Gods vaderlijke gunst verkregen heeft. Voor al, waarvoor Gij in de kribbe reeds uwe dankbaarheid getoond hebt, breng ook ik nu mijn dank. Welke vurige dank ontstroomde uw harte voor die onmetelijke zee van genaden en gaven, die uw menschelijk Hart overstelpte toen Gij wezenlijk in den Persoon van Gods Zoon, met de Godheid vereenigd, en tot Hoofd en Koning der geheele Menschheid werd aangesteld! Ook ik dank met U voor uwe groote verheerlijking, maar tevens voor alle verdiensten welke Gij hebt opgehoopt voor de menschen, en voor de harde moeiten en bitter lijden, waardoor Gij, naar Gods raadsbesluit en in vrijwillige overgave dien schat voor ons gewonnen hebt.

Liggend in de kribbe hebt Gij, o Jezus, reeds gedankt voor al de rijke genaden, welke Gij mocht verdienen voor uwe H. Moeder en op haar toepassen. Met U en door U breng ook ik dank voor al de genaden en voorrechten, waardoor uwe en mijne Moeder zoo hoog verheven werd boven alle schepselen, en zich thans eeuwiglijk mag verheugen aan uwe zijde. In de kribbe hebt Gij God gedankt voor alle genaden en rijke verdiensten, welke ter wille van U den H. Jozef werden ge-

schonken en verder in de toekomst nog zouden gegeven worden, zoo ook voor alle genaden, welke den vromen herders en rechtvaardigen te beurt vielen, en welke eenmaal zouden megedeeld worden aan uwe Apostelen en Martelaren, aan uwe Heiligen en zelfs aan alle zondaars en ongeloovigen. Ook ik dank U voor al die genaden, welke zoovele duizenden en nogmaals duizenden uit de zonde hebben gebracht tot rechtvaardigheid en het eeuwig leven. Maar tegelijkertijd dank ik U voor al de genaden, welke vruchteloos zijn gebleven door de schuld dergenen, die ze ontvingen.

Voor al echter dank ik U, gelijk Gij het reeds hebt gedaan in den stal van Bethlehem, voor al de genaden die Gij tijdens uw leven voor mij, onwaardige en ondankbare, met zooveel moeite en zorg, zoo zwaren arbeid en droevig lijden hebt verworven en mij vrijgevig medege-deeld. Ik dank U voor al de genaden waaraan ik ben deelachtig geworden door deze H. Communie, geef dat ze voor mij niet onvruchtbaar blijven. Ik bid U tot uwe eer en de eere uws Vaders, laat uw genaden het zaad zijn dat rijke vruchten draagt voor het eeuwig leven.

Smeekegebed

O, geef dat uwe genadevolle komst in mijn ziele niet vergeefsch zij. Van uit de kribbe hebt Gij „Bethlehems

herders tot U geroepen en hunne oogen verlicht, opdat zij U zouden kennen als den waren Verlosser der wereld; en Gij hebt hunne harten in liefde ontvlamd, opdat zij zich zelf en al hunne bezittingen U mochten offeren; Gij hebt hunne zielen gezuiverd van alle fouten en gebreken, opdat hun offer U welgevallig zoude zijn. Wanneer ik maar niet verhinder de uitwerking uwer genade, dan wilt Gij thans in het heilig Sacrament mij niet minder verrijken met uwe gaven en genaden. O, verlicht dan mijne duisternis, smelt in den gloed uwer goddelijke liefde de ijskorst, die mijn hart omsluit. Geef mij een vast, onwankelbaar geloof, waardoor ik U als mijn Heiland, mijn hoogste en eenig goed, mijn alles erkenne en belijde. Geef mij een standvastig vertrouwen op uwe onmetelijke goedheid en onbedriegelijke trouw, opdat ik steeds in allen nood tot U mijne toevlucht neme, en in de ure des gevaars bij U hulp en redding zoeken en zegeviere over al de vijanden mijner zaligheid.

Geef mij een aldoor groeiend verlangen naar hemelsche goederen, eene diepe verachting voor al het aardsche en vergankelijke, opdat niets van deze wereld mij ooit verblinde en van U losrukke, of mijne liefde tot U verzwakke. Bovenal, bevestig mij voor goed in uwe liefde en in trouwheid aan uwe geboden, zoodat vreugde noch leed, geluk noch ongeluk,

troost noch verlatenheid ooit die liefde vermindere, doch dat alles integendeel medewerke om mij inniger te vereenigen met U, welgevalliger te maken in uwe oogen en meer en meer U te verheerlijken.

O Jezus, neem bezit van mij geheel en al, beschik over mij en alles wat ik heb naar uw goddelijk welgevallen. Van te voren aanvaard ik reeds alles wat Gij beschikken zult over mij, in volledige overgave aan uw H. Wil en vertrouwend op uwe vaderlijke goedheid; ook den dood neem ik aan en het uur en de omstandigheden van mijn sterven, alles gelijk Gij het wilt.

Met volle overgeving aan uwen heiligen Wil neem ik alles aan van U; handel met mij naar uw welbehagen. Gij weet wat mij ten val zou brengen. O, wend dat goedgunstig van mij af. Gij hebt het in uwe macht mijnen wederspanningen wil te onderwerpen aan uwen Wil en wenschen: om de eer van uw Naam maak mij dan zalig en heilig.

Hemelsche Vader, Gij hebt uwen éénegeboren Zoon voor mij in deze wereld gezonden. Om mij hebt Gij Hem doen geboren worden in armoede, in pijnen en smarten laten sterven aan het kruis. Voor mij hebt Gij Hem zich zelven laten geven als spijs in dit hoogheilig Sacrament. Ik smee U dringend, laat toch deze vernedering van uw veelgeliefden Zoon voor mij niet vruchteloos zijn.

Vader, verheerlijk uwen Zoon, opdat uw Zoon ook U verheerlijke! Verheerlijk Hem in mij, doordat Hij in mij toone de macht zijner ontferming en zijner verdiensten; doordat Hij vorme mijne ziel tot een afbeeldsel zijner deugden, doordat alzoo Gij met uwen ééngelboren Zoon en den H. Geest in eeuwigheid door mij geprezen en verheerlijkt wordt.

Doch niet alleen voor mij zelf smee ik U; uw Zoon is ons aller Heiland; tot verlossing van allen heeft Hij zijn kostbaar Bloed vergoten. Ik leg daarom voor U open aller behoeften. Zie genadig neer op mijn bloedverwanten en vrienden, op alle nabestaanden en die voor mij hebben gezorgd of aan mijne zorgen zijn toevertrouwd. Zegen hen allen; en laat ons vereenigd eenmaal uw goddelijk Aanschijn aanschouwen. Zegen mijne vijanden en hen, die mij ooit eenig leed berokkend hebben. Neem onder uwe machtige bescherming geheel de H. Kerk met haar Opperhoofd den Paus, uwen plaatsbekleeder; alle overige Herders en Bestuurders en geheel het geloovige volk. Vernietig de aanslagen harer vijanden, verneder hen en bekeer hen tot U. Schenk den rechtvaardigen volharding en gestadigen voortgang in de deugd; den zondaren de genade van een oprecht berouw en bekeering. Ontferm U over allen, die in gevaar van sterven zijn en heden nog voor uwen rechterstoel verschijnen moeten. Geef dat uw kost-

baar Bloed voor hen niet nutteloos vergoten zij en zij eeuwig uwen Heiligen Naam zouden lasteren.

Ontferm U over hen die dwalen en ongeloovig zijn, breng hen tot het licht des waren Geloofs, en doe hen binnen gaan uwe ééne Kerk, de ark des eeuwigen heils. Ontferm U ook over de zielen in het vagevuur, de zielen uwer vrienden en lievelingen, welke nog niet voldaan hebben aan uwe rechtvaardigheid en nog tijdelijke straffen te boeten hebben. Dat zij door de gebeden der strijdende en zegevierende Kerk en door uwe overvloedige verdiensten kwijschelding bekomen en spoedig de eeuwige heerlijkheid mogen binnengaan. Zegen, o Jezus, nogmaals mij en al mijne werken, opdat ik de uwe zij voor tijd en eeuwigheid. Amen.

14de Communie-oefening

(Bijzonder voor het Feest van de Besnijdenis des Heeren en van den Zoeten Naam Jezus.)

VOOR DE H. COMMUNIE

Geloof en lofprijzing

GEPREZEN zij uw H. Naam, mijn God, omdat Gij heden mij weder hebt uitgenoodigd tot den maaltijd, voor uwe kinderen bereid in het Allerheiligst Sacrament des Altaars. In werkelijkheid zal ik daar eten het

Vleesch van uw menschgeworden Zoon en drinken zijn kostbaar Bloed, dat Hij, het zoenoffer voor de zonden der wereld, heeft vergoten.

Als Jezus en Verlosser wil ik hem ontvangen in mijn hart. Hemelsche Vader, dezen Naam hebt Gij Hem gegeven nog vóór zijn menschelijke ontvangenis. Door dezen Naam hebt Gij ons voor oogen willen stellen de taak, die Hij zou aanvaarden, de weldaden en al het goede, dat wij van Hem mochten verwachten.

Gelukzalige Naam, buiten welken geene redding mogelijk is! Machtige Naam, waarvoor moeten buigen de knieën van allen, die zijn in den hemel, op aarde en onder de aarde! Vreeswekkende Naam, waarvoor sidderend de booze geesten vluchten. Heiligste Naam, onder welke de Heiligheid zelve op aarde verschenen is, en die het eene met zonden bevleete wereld mogelijk heeft gemaakt teschitteren in engelachtige reinheid en heilichheid; liefelijke Naam, die wederom vreugde en zaligheid gebracht heeft in dit tranendal, ons den vrede en het bezit van God in eeuwig gelukkig leven weder verzekerd heeft.

O Jezus, laat mij aanroepen uwen H. Naam, en U zelve ontvangen in mijn hart met zoo groot geloof, vertrouwen en verlangen, dat mijne ziel deelachtig worde aan alle goederen in schatten, welke deze H. Naam in zich bevat.

Gebed tot den H. Jozef

O HEILIGE Jozef, hoe heeft uwe ziel gejubeld, toen Gij voor de eerste maal door den mond des Engels den heiligen Naam Jezus hoordet verkondigen. « Gij zult zijn naam Jezus noemen, want Hij zal zijn volk van de zonden verlossen ». En hoe steeg uwe vreugde, toen Gij voor het eerst het Goddelijk Kind met dien Naam hebt toegesproken ! Als uitgestorte olie is deze Naam : Hij verlicht, verzacht en voedt. De naam Jezus, uitgesproken door U en in uw hart overwogen, verlichtte uwen geest en toonde U al de schatten, die wij hebben in Jezus ; als zachte balsem druppelde deze Naam in uwe ziel, en verzachtte al de moeilijkheden en lasten van dit leven ; Hij daalde als voedsel in uw binnenste, en maakte U sterk tot beoefening van alle deugden en heldhaftige werken. Ik smeeek U, verkrijg voor mij van Jezus de genade, dat zijn H. Naam ook voor mij het bovennatuurlijk licht zij, waarbij ik kan kennen de waarde van het eeuwige en het nietswaardige van al het tijdelijke, maar dat Hij tevens moge zijn een vuur, dat mijn hart verwarmt, opdat ik het Goddelijk Kind, mijn Verlosser, met grootmoedige liefde omhelze, binnennend wat Hij lief heeft, hatend en verachtend wat Jezus gehaat en veracht heeft.

Vraag voor mij van het Goddelijk

Kind de genade dat zijn Naam als balsem zij voor mijne ziel verkwikkend en verlichtend bij alle moeilijkheden en smarten van dit leven.

Verwerf mij van het Goddelijk Kind de genade, dat zijn H. Naam als spijs en drank zij, welke mij kracht geeft tot de beoefening van alle den Heiland wegevallige deugden, tot navolging van zijn verheven voorbeeld, opdat, gelijk ik als christen zijn Naam draag, zoo ook mijn leven een afbeelding geve van zijn deugden en heiligen wandel.

Gebod tot Maria

O MARIA, Gij Moeder van het Goddelijk Kind ; nooit heeft enig schepsel met zoo groote, innige hartelijkheid en zoo blijde verrukking des geestes den Naam Jezus uitgesproken, als toen Gij voor de eerste maal uwen Zoon en den Zoon van God begroet hebt met dien hoogleiligen Naam. Gij begreep den vollen inhoud en beteekenis van dien Naam ! In opdracht van de H. Drievuldigheid heeft de Engel Gabriël U gezegd : « Gij zult ontvangen en eenen Zoon baren, en zijn Naam zult gij Jezus noemen. Hij zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en God de Heer zal Hem geven den troon van zijn vader David ; en eeuwig zal hij heerschen in het huis van Jacob, zijn Rijk zal geen einde hebben ». (Luc : 1. 31 - 33) Hoe troostvol klonk U deze voorzegging !

Hoe levendig stond voor uw geest de grootheid van uw Zoon, zijne Godheid en macht, telkens als Gij uitspraak den Naam van Jezus ! Geen enkel schepsel is grooter heil en zegen geschonken dan U door Hem. Geheel de wereld, al de menschen, die Hij noemde zijn broeders, allen, welke hoopten op Hem en zich nauw met Hem vereenigden, zouden heil en zegen ontvangen door zijnen Naam. O, ontsluit door uwe machtige voorbede de oogen mijner ziel, opdat ik kennen leere uwen Zoon, de beteekenis van zijnen Naam begrijpe en met geestdrift belijde. Hij is het Licht, dat verdrijft de duisternis over de menschheid gekomen door den zondeval. Hij is de sterke held, die den buit ontrukkt aan den boozen geest, den vijand van God en der menschen ; Hij is de weldoende Geneesheer, heelend de wonden der ziel ; Hij is de goddelijke bemiddelaar en verdediger, verzoenend den Vader, als zijn toorn gaat losbarsten over de boosheid en dwaasheid der menschen ; Hij is de goddelijke Verlosser, die den hoogsten prijs voor onze zielen betaalt, ze koopt voor zich, en allen die zulks verlangen erfgenamen des hemels maakt ; Hij is de Koning der wereld, de Heer der eeuwigheid, die zijn trouwen dienaar vorsteljik beloon en hem met zich heerschen laat in eeuwigheid. Maria, Moeder der schoone liefde, van kinderlijken eerbied en heilig vertrouwen, wees Gij bij uwen Zoon

mijne voorspreekster. Ik erken Jezus, uwen Zoon, als mijn Heer en Verlosser, mijn God en mijn Rechter, mijn Koning en liefdevollen Vriend, als mijn eenig goed en mijn alles. Met al wat ik heb en bezit ben ik geheel zijn eigendom en wil zijn eigendom blijven in eeuwigheid. Door uwe bemiddeling, o Maria, is Hij de onze geworden, laat mij door U de zijne worden en blijven. Al wat ik heb, mijn lichaam en mijne ziel, mijn verstand en mijn wil, mijne vreugde en leed, alles leg ik in uwe handen, reikgij het uwen Goddelijken Zoon, opdat Hij het aanvaarde als zijn eigendom, en Hij in mij verheerlijkt worde voor tijd en eeuwigheid.

Gebod tot Jezus

O JEZUS, wil mij in waarheid een Jezus, een redder zijn! In diepe ellende ligt mijne ziel aan uwe voeten. Weliswaar hoop ik met de hulp uwer heilige verdiensten, uit den staat van zonde te zijn opgeheven en in staat van heiligmakende genade als uw vriend en kind te zijn aangenomen. Maar al hoop ik het bovennatuurlijk leven te bezitten, mijn ziel is toch ziek en met wonden overdekt, met zoovele fouten en dagelijksche zonden bezoedeld, dat ik uwe rechtvaardige straffen verdien en nauwelijks mijne oogen durf opheffen tot U. En het ergste is, dien schat der heiligmakende genade draag ik in zoo broos een vat, dat ik voortdurend gevaar loop

hem te verliezen. De booze vijand met zijn aanvallen, de kwade hartstochten in mijn binnenste, de slechte wereld met haar aanlokselen en verkeerde voorbeelden: — alles spant samen om mij den kostbaren schat uwer genade en vriendschap te ontrooven en voor eeuwig mij te verderven. Talrijk en machtig zijn mijne vijanden, mijne kracht is zwak en niet duurzaam. Hoe zal ik den geweldigen strijd bestaan en overwinnen? Gij alleen kunt mij sterken en helpen ter zegepraal. O, richt op mij uwe barmhartige oogen, verlos mij van mijne ellende, bevrijd mij van zonden en nood.

Ja, Gij wilt mij helpen. Door den Psalmist spreekt Gij ons toe: (Ps. 49-15) «Aanroep mij in dagen van droefenis, ik zal u redden en gij zult mij verheerlijken». Wanneer het U tot eere en glorie strekt de bedrukten te redden uit hunne verdrukking, verheerlijk dan U zelve in mij en geleid mij aan uwe sterke hand ongedeerd door de gevaren des levens, en beschaam de pogingen der vijanden van mijn geluk.

Mijn Jezus, vol betrouwen kom ik tot U. Niet alleen veroorlooft Gij mij uwen Naam aan te roepen, maar op dit oogenblik wilt Gij in eigen Persoon bij mij uw intrek nemen, met Lichaam en Ziel, met Vleesch en Bloed, in het H. Sacrament des Altaars U gevend aan mij als voedsel en versterking voor mijne ziel. Ik wil dan ook, dat niets mijn ver-

trouwen op U en mijn verlangen naar uwe gaven beperke. Ik geloof in U, die zijt de eeuwige, onbedriegelijke waarheid; bovenal geloof ik vastelijk dat Gij waarachtig God en Mensch, hier wezenlijk en waarlijk tegenwoordig zijt in het H. Sacrament des Altaars, en U zelve aan mij ten spijsgeven wilt om den rijkdom van uw bovennatuurlijk leven aan mij mede te deelen.

In den geest werp ik mij neder voor U en verdiep mij in den afgrond mijner nietswaardigheid en zondigheid. Ik betreur nog eenmaal al de zonden mijns levens, waardoor ik U, mijn hoogste en beminnaarswaardig goed, mijn grootsten Weldoener en liefderijksten Vader en Verlosser heb beleedigd. Schenk dan eenmaal nog vergeving aan uw berouwvol kind. Ik stel mij geheel in uwe handen en geef mij over aan uwe leiding en beschikking voor tijd en eeuwigheid. Ik bid U, onderhoud in mij een vast vertrouwen op uwe almacht en goedheid; eene standvastige liefde tot U, opdat vreugde noch leed, voor- noch tegenwoordig mij scheiden van U. Geef mij slechts uwe liefde en genade en ik ben rijk genoeg. Kom, o Jezus, ontsteek in mij het vuur uwer liefde, zooals het door U is ontstoken in het hart uwer hoogheilige Moeder en in de harten van al uwe getrouwe dienaren: Kom dan en neem in de H. Communie bezit van mijn hart en laat niet toe dat het U ooit ontno-

men worde. O Heer, ik ben niet waardig dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond zijn.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Aanbidding en Ootmoed

O MIJN Jezus, geprezen zij uw genaderijke komst in mijne ziel. Het beste wat ik kan doen is, mij diep te vernederen voor uwe oneindige Majesteit. Gij, de afgrond van zuiverheid en heiligheid, ik een afgrond van zonde en boosheid. Gij, de afgrond van Macht; ik een afgrond van zwakheid. Gij de afgrond van alwetendheid en Wijsheid, ik een afgrond van onwetendheid en dwaasheid. Gij, de afgrond van ontferming en een vuurzee van liefde, ik een afgrond van eigenbelang en koude onverschilligheid. Gij de afgrond van rijkdom en schatten, ik een afgrond van armoede en ellende.

Doch Gij zijt gekomen om mij te verrijken met uwe gaven. O, zend een straal van uw licht in de duisternis van mijnen geest; zend een vonk van uw liefdevuur in mijn hart, opdat het ontbrande in liefde tot U; laat vallen een druppel uwer genade en zalving in mijne ziel, opdat zij rijk en welgevallig worde in uwe oogen.

Zelfopoffering

GIJ, Geliefde mijner ziel, zijt nu de mijne en ik ben de uwe. Prent diep

in mijn harte nu uw heiligen Naam. Druk U zelven als een zegel op mijne ziel. Ja, geef haar een onuitwischaar merkteeken, dat mij stempelt tot uw volkomen eigendom, en dat mij een waarmerk zal zijn dat de zonde en de wereld geen bezit meer kan nemen van mijn hart.

Onbeperkt zijt Gij mijn Meester, want Gij hebt mij het bestaan geschonken en blijft mij ieder oogenblik in het leven behouden. Maar een nieuw recht op onbegrensde heerschappij hebt Gij verworven, door mij vrij te koopen van zonde en dood, volgens het woord van den Engel tot den H. Jozef: « Gij zult zijn naam Jezus noemen, want Hij zal zijn volk verlossen van de zonde ». Ja, mijn Heer en God, als niet reeds de titel van Schepper en Verlosser U gaf het volle eigendomsrecht op mijn persoon, zoo zou ik mij vrijwillig en uit liefde aan U schenken om met mij te handelen naar welgevallen. Want als Gij, de Allerhoogste, uit liefde tot mij U zoo diep vernedert dat gij de gedaante van een dienstknecht hebt aangenomen, dan is het niet meer dan passend en betamelijk dat ook ik mij verneder om uwentwille en vrijwillig mij als uw knecht en dienaar aanbied.

Maar neen, niet tot knecht en dienaar wilt Gij mij maken. Mij gelden ook de woorden, door U gesproken tot uwe Apostelen: « Ik noem U geen knechten,

want de dienstknecht weet niet wat zijn Heer verricht ; maar vrienden heb ik u genoemd, omdat al wat Ik van den Vader vernomen heb, Ik ook U verkondigd heb ». Ja, Gij hebt mij gemaakt uw vriend en uw broeder, een lidmaat van uw mystiek Lichaam.

Laat mij daarnaar mijn leven inrichten en geheel van uwen geest doordrongen worden.

Dankzegging

IN dit oogenblik wil ik mij geheel met U vereenigen en in U en door U en met U en uw allerheiligst Hart den eeuwigen Vader danken voor al het goede mij ooit bewezen. In 't bijzonder dat Hij U heeft aangesteld als mijn Heiland en Verlosser en mij thans met uw heilig Vleesch en Bloed heeft gevoed. In vereeniging met uw heilig Hart wil ik Hem liefhebben uit al mijne krachten en mij zelven als een brandoffer van liefde Hem ter eere voor eeuwig opdragen. Ik wil Hem danken uit gansch mijn hart voor al de genaden, waarmee hij heeft versierd uw menschelijke Ziel ; voor al de genaden en voorrechten geschonken aan uwe allerheiligste Moeder ; voor al de gunsten en barmhartige beschikkingen zijner goddelijke Voorzienigheid, waaraan de H. Jozef, de H. Johannes de Dooper, alle H. Patriarchen, de H. Apostelen en Martelaren en al uwe Heiligen en Uitverkoren en zijn deelach-

tig geworden. Met U en door U wil ik vurig God danken voor alles, waarvoor Gij, mijn Heer en Verlosser, den eeuwigen Vader uw dank hebt gebracht.

Akte van Berouw

MET U en door U wil ik in de diepste droefheid mijner ziel de zonden en beledigingen verafschuwen, der goddelijke Majesteit aangedaan sinds de eerste overtreding. Bovenal heb ik berouw over alle groote en kleine zonden, welke ik ooit durfde bedrijven, ik verberg ze in uw Goddelijk Hart, o Jezus, en ik vereenig mijn al te gering leedwezen met het harteleed, dat Gij, mijn Heiland, in uw sterfelijk leven ondervonden hebt om mijne zonden. O, geef mij een enkelen druppel van die bitterheid des harten en zulk een berouw, dat ik zelfs de laatste overblijfselen van schuld en straf kan uitdelgen.

O mijn Heiland, vanaf het eerste oogenblik van uw sterfelijk leven. sinds Gij aanvaardet de taak van Verlosser der zonden en ellende, tot aan het laatste oogenblik, waarop Gij hangend aan het Kruis hebt uitgeroepen: « Het is volbracht », heeft de smart om de zonden van anderen U niet verlaten. Ik bid U, laat mijn hart ook immer treuren, op de eerste plaats over mijne eigen zonden en vervolgens over de zonden der geheele wereld, opdat het mij voortdurend aanspore door grooter liefde en bereidvaar-

diger beoefening van goede werken voldoening te geven voor wat ik U aan eere en mijzelven aan verdiensten te kort heb gedaan.

Vereeniging met Jezus en Smeekgebed

MIJN Heer en mijn God, nu Gij in het H. Sacrament bij mij zijt binnen getreden, laat ik U niet van mij gaan, alvorens Gij mij gezegend en geheel vervuld hebt met uwen Geest. Zie, de eer van uwen Vader en de uwe is er mede gemoeid. Want deze bestaat immers hierin, dat Gij uwen eeuwigen Vader kunt wijzen op U gelijkende kinderen, doordrongen van uwen Geest, volgend uwe voetstappen, denkend als Gij, arbeidend, biddend en lijdend als Gij; kinderen, die getrouw hunne plichten vervullen volgens den staat en de omstandigheden waarin ze geplaatst zijn door uwe goddelijke Voorzienigheid.

Van af dit oogenblik wil ik ijverig in acht nemen de vermaning van uwen Apostel: « Wat Gij doet in woord en in werken, doet alles in den Naam des Heeren Jezus Christus, door Hem dankend God den Vader », (Coloss : 3. 17) Toon mij de macht uwer genade, verander mijn hart en maak het gelijkvormig aan het uwe. Indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen. O, spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. Uit mij zelve ben ik alleen zondig en

ellendig. Gij zijt de reinheid zelve, ik ben geheel onrein; Gij zijt de ootmoedige, ik vol trots en hoovaardij; Gij zijt geduldig en zachtmoedig, ik vol toorn en ongeduld, vol wraakzucht en nijd; Gij zijt zoo liefdevol en barmhartig, ik zoo hard en zelfzuchtig. Gij zijt vol zielskracht en zelfverloochening, ik zoo lafhartig en week; Gij zijt brandend van ijver jegens God, ik zoo lauw en traag. Zie, ik leg voor U open al de armoede en de wonden mijner ziel. Duidelijker en klaarder staat al mijn ellende voor uwe oogen dan zij mij bekend is. Gij hebt het in uw macht mij van al dit kleine te verlossen. Uwe goedheid en erbarming kent geen grooter vreugde dan heil en zegen te verspreiden. Zoo hoop ik dan ook vastelijk, dat gij mij wilt verhooren en uwe reddende hand naar mij zult uitstrekken, in al mijn zielenood. Wel weet ik, dat Gij mij niet helpen zult zonder mijne medewerking, zonder dat ik moedig de reddende hand aangrijp en medehelp met de mij geschonken genade. Met uwe hulp heb ik dat goede voornemen gevormd; mocht ik zwak zijn en wankelen, geef mij dan kracht en sterkte om te volbrengen. Zie, ook mijn zwakken wil leg ik neder in uw goddelijk Hart. Beschik over mijn wil, en geef hem mij terug, besloten uit liefde tot U te arbeiden. Alle handelingen van mijn lichaam, alle gedachten van mijn geest, al de verlangens en neigingen van mijn

wil moeten zijn als even zoovele dankgebeden en lofliederen der vurigste liefde tot U. Bevestig in mij dit goede voornemen, en geef dat ik in eeuwigheid niet gescheiden worde van uwe liefde en genade.

Voorspraak

Ik wil U niet verlaten en heengaan uit uwe tegenwoordigheid, alvorens U mijne vurigste gebeden te hebben aangeboden voor al mijne dierbaren, voor vrienden en vijanden. Bewaar en bescherm hen in alle gevaren en kwellingen. Bevestig allen in uwe vriendschap en liefde, of indien zij uwe genade verloren hebben, geef hun die dan weder, opdat zij, volhardend tot het einde, in uwe liefde en vriendschap dit leven mogen verlaten. Bescherm en verdedig uwe H. Kerk met den Paus en alle overheden en geheel het christen volk ; dat zij toeneme in deugd en heiligheid ; breid haar uit over geheel de wereld en beschaam de aanslagen harer vijanden. Schud wakker uit den slaap der zonde al de doode lidmaten der H. Kerk, uwe Bruid, dat zij zich bekeeren tot U. Bewaar hen en bied hun in uw allerheiligst Hart eene schuilplaats tegen zonde en dood. Zend ook een straal van uw goddelijk licht over alle dwalenden en ongeloovigen, opdat zij, door de waarheid verlicht, vurig naar U verlangen en zich laten terugvoeren tot de ééne kudde,

wier herder en leider Gij zijt. Vraag hen op als uw eigendom van den eeuwigen Vader en neem hen zoo vast in uwe hoede, dat geen van allen Uooit ontrukt worde. Amen.

15de Communie-oefening

(Voor het Feest der H. Driekoningen.)

VOOR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

« **D**IT is het teeken van den grooten Koning; laat ons gaan en Hem zoeken en onze geschenken, goud, wierook en myrrhe, aanbieden ». Deze woorden geeft heden de H. Kerk de drie Wijzen in den mond, als de taal waarmede zij elkander hebben aangemoedigd, toen zij onder de leiding der wonderbare ster den nieuwgeboren Heiland der wereld gingen zoeken en aanbidden.

Grooter geluk zal heden mij te beurt vallen. Mij trekt een ander teeken van den grooten Koning, het H. Sacrament des Altaars.

Ja, dit hoogheilig Sacrament is het grootsche teeken van den hoogsten aller koningen; het is een levendig, levengevend teeken, rijk aan inhoud. Het bevat den Koning der koningen, den Heer van het heelal met Godheid en Menschheid, wezenlijk en waarachtig, ofschoon

verborgen voor de oogen des lichaams en alleen zichtbaar door het geloof van den christen.

Ik geloof vast en onwrikbaar het onbedriegbaar woord van God, die plechtig heeft verklaard: « Dit is mijn Lichaam »; « dit is mijn Bloed ». (Marc: 14 - 22 - 24), « Mijn Vleesch is waarlijk spijs en mijn Bloed is waarlijk drank. Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem ». (Joh: 6 - 56).

Dat is het teeken van den grooten Koning; ik wil gaan en Hem aanbidden in zijn H. Sacrament, ik wil Hem aanbidden en nuttigen, opdat mijn ziel leve en leve in overvloed.

Ja, in het allerheiligst Sacrament des Altaars heb ik U, mijn Heiland en Verlosser, waarlijk tegenwoordig; denzelfden, dien de wijzen uit het Oosten in de armen zijner Moeder hebben erkend en aanbeden. Daar verborgt Gij uwe Godheid, hier verbergt Gij zoowel uw Godheid als uwe Menschheid. Maar ik geloof en belijd beiden zonder zweem van twijfel en met gansch mijn hart. Ik kniel neder voor U met dezelfde geloofsonderwerping als waarmede die H. Mannen, de eerste uitverkorenen uit het heidendom, U hebben aanbeden. Zij aanschouwden U als een zwak en hulpeloos kind en toch geloofden zij in uwe almacht; zij zagen U arm en ontbloot van alles en toch geloofden zij in U, de bron van allen

rijkdom ; zij zagen U verborgen en verlaten en toch geloofden zij aan uwe heerschappijen uw alvermogen. Zij hadden gewaand den nieuwgeboren Koning, wiens komst hun medegedeeld was door de sterre, te vinden omgeven van aardschen luister in het paleis van een koning dezer wereld, maar hun geloof werd niet geschokt, toen zij in plaats daarvan slechts armoede en verlatenheid aantroffen.

Hier in het H. Sacrament aanschouw ook ik niets van uwe macht, o Jezus, niets van uwe goddelijke Majesteit noch van uw koninklijken luister. Maar ik laat mij niet beschamen door het levendig geloof en den heldenmoed der Wijzen. Het inwendig licht des Geloofs, dat Gij liet opvlammen in hunne zielen, was hun voldoende om hun natuurlijk verstand en hunne zintuigen te wantrouwen en in diep gelooven voor U neder te vallen. Geef mij, o Heer, een zoo sterk, zoo heldhaftig, zoo levendig geloof als dat van deze heiligen. Dat ik toch niet met een traag en koud geloof, maar met levendig voelend geloof en diepen eerbied belijde en erkenne Hem, die zit aan de rechterhand des Vaders en de eerbewijzen van ontelbare scharen van Engelen en Heiligen in ontvangstneemt ; dien de Seraphijnen met gesluierd aanschijn aanschouwen en voor Wien de Tronen en Heerschappijen, diep buigend, zingen : « Heilig, Heilig, Heilig ».

Akte van Vertrouwen

NIET zonder reden hebt Gij hier in het H. Sacrament al uw goddelijke macht en goddelijken luister verborgen. Uwe liefde voor mij heeft dat gedaan, opdat ik met meer vertrouwen en zonder vreeze tot U naderen, ja U als voedsel zou durven nuttigen. Wie zou stoutmoedig genoeg zijn om U zo dicht te naderen, zich zoo innig met U te vereenigen, indien hij ook slechts een zwakken schijn uwer goddelijke Majesteit kon waarnemen? Duizendmaal dank, mijn Jezus, voor uwe niet te begripen goedheid en welwillendheid. Vol vertrouwen kom ik dus tot U. Gij hebt zooveel gedaan om U in het H. Sacrament aan mij te schenken. Al uw macht hebt Gij aangewend ten einde dat nooit gehoorde wonder te voltrekken: brood te veranderen in uw heilig Lichaam, wijn te veranderen in uw heilig Bloed, en met uw heilig Lichaam en Bloed tegelijk uwe Ziel en uwe Godheid, geheel u zelve, levend en glorievol aan mij te schenken. Uwe oneindige wijsheid hebt Gij aangewend om uwe goddelijke Hoogheid te verbergen onder de nederige gedaanten van brood en wijn. En wanneer Gij nu de gansche volheid uwer macht en uwer wijsheid uitput om mij dezen hemelschen Maaltijd te bereiden, dan hebt Gij ook ongetwijfeld oneindige schatten

van genade in dezen H. Maaltijd voor mij gereed gehouden. Dan mag ik niet zo eng van harte zijn, dat ik mijne vragen en beden zou beperken. Dan kan ik nooit te veel verhoplen, nooit te hooge verwachtingen koesteren, mits hetgeen ik vraag zal strekken tot mijn waarachtig welzijn. Neen, mijn Jezus, ik wil geen grenzen stellen aan mijn smeekingen. Weliswaar ben ik vol van ellende, maar uwe macht en uwe erbarming kunnen mij bevrijden van mijne zwakheden. Ik hoop en vertrouw, dat Gij op de eerste plaats mijne ziel zult reinigen van hare vlekken en vervolgens mij zult instorten eene vurige liefde tot U en mij verleenlen de genade in al mijn werken steeds te zoeken U en uw welbehagen. Sta mij bij in alle gevaren en bekoringen, bewaar mij voor het vallen in de zonde, bovenal voor zware zonden, en geleid mij, na de beproevingen van dit leven, tot U, naar de plaats waar Gij U zelven in al uw luister voor eeuwig aan uwe uitverkorenen te genieten geeft.

Akte van Verlangen

MIJN Jezus, kom dan tot mij en vervul mij met uwe genade. Hoe weinig heb ik verricht om mij tot uwe genaderijke komst voor te bereiden? En toch weet ik, naar de hoedanigheid mijner voorbereiding en mijner verlangens zult Gij afmeten de genaden, die door uw H. Sacrament mij ten deel worden

Hoevele en groote moeilijkheden hebben de Wijzen uit het Oosten zich getroost om U te vinden en te verschijnen voor U. Den spot der ongeloovige omgeving, die voor dwaasheid hield de gehoorzaamheid, waarmede zij de ster volgden; de moeilijkheden eener langdurige reis, de gevaren verbonden aan het doortrekken van vreemde landen, de argwanende sluwheid van den goddeloozen Herodes: dat alles hebben zij niet geteld, als zij maar mochten verschijnen bij de wieg van Hem, van wien zij slechts vaag vermoedden dat Hij was de Heiland der wereld. Hoe gering zijn de vermoeienissen en van hoeweinig beteekenis de offers, welke ik gebracht heb en nog te brengen heb, om te kunnen komen in tegenwoordigheid van U en op de meest innige wijze te worden vereenigd met U, dien ik zonder twijfel en met een rotsvast geloof erken als den Heiland der wereld, van wien ik weet dat Hij is de voltrekker van het verlossingswerk, en mij heden de overvloedigste vruchten van zijn lijden en zoendood wil mededeelen.

O mijn Jezus, geef mij den ijver en dat alles opofferend verlangen dezer heilige mannen, en vergoed hetgeen ik ben te kort gekomen in mijne voorbereiding om U te ontvangen. Neem in uwe almachtige handen mijne ziel en bereid haar voor, opdat zij straks U moge ontvangen op eene waardige wijze. Heilige

Maria, Moeder Gods, bid voor mij, armen zondaar, nu in het oogenblik, dat ik de H. Communie ontvang. Verkrijg voor mij een levendig, vast geloof, een onwankelbaar vertrouwen, een vurig verlangen en eene standvastige liefde tot uwen Zoon. Geef mij deel in de liefkozingen, waarmede uw zuiver Hart den Zoon Gods en ook uw Zoon heeft omhelsd, en welke Hem zijn aangeboden door de drie Wijzen, opdat uw Zoon, mijn Heer en mijn God, eene waardige woning vinde bij mij en mij moge rijk maken uit den overvloed zijner genaden.

Akte van Liefde

Op zulk eene wijze bemin ik mijn Heer en mijn Verlosser met geheel mijn hart en gansch mijn vermogen. Kom, heilige Geest, ontvonk in mij meer en meer het vuur uwer goddelijke liefde! Maak mijn koud hart brandend van liefde voor mijn Heiland, die zich verbergt in het H. Sacrament onderschamele gedaanten. Moge deze liefdegloed al de roestvlekken mijner zonde wegbranden.

Ik betreur uit den grond mijns harten al de ongetrouwheden van mijn leven, omdat zij, mijn God, uwe liefde wederstreven en uw allerheiligst Hart, o Jezus, in zoo bitteren nood en pijnlijk lijden gebracht hebben. Van af dit oogenblik ben ik geheel de uwe en wil slechts leven voor U, naar uw welbehagen. Bevestig

mijn voornemen door uwe genadevolle komst en verleen mij rijkelijk genade om het ten uitvoer te brengen; Jezus voor U leef ik; Jezus, voor U sterf ik; Jezus, de uwe ben ik in leven en in dood.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Aanbidding en geloof

MIJN God en mijn Verlosser, thans wezenlijk en waarachtig in mijn hart tegenwoordig, met de Wijzen uit het Oosten aanbid ik U en buig mij voor U in het stof.

Gij hebt de zielen dezer heilige mannen bestraald met uw goddelijk licht; wil ook mijn arme ziel verlichten, opdat ik worde doordrongen van de waarheid, wie Gij zijt en wie ik ben. Dring deze wetenschap zóó diep in mijne ziel, dat die kennis onuitwischbaar zij en nimmer iets van hare levendigheid of kracht verliezen kan. Ja, ik geloof en belijd: Gij zijt mijn God, mijn Schepper en mijn Heer; ik behoor U toe met elken vezel van mijn hart. Iedere gedachte en neiging mijner ziel, iedere waarneming mijner zintuigen en elke beweging van de ledematen mijns lichaams, moet zijn als een prijs- en danklied en strekken tot uwe grootere eer en verheerlijking. Ik geloof en belijd, dat Gij, de eeuwige Zoon van God, ter wille der menschen, uwe broeders, en ook voor mij, zijt menschgeworden uit de Maagd Maria, om ons

menschen te verlossen van de zonde. Ik geloof en belijd dat Gij, om mij te behoeden, voor het eeuwig verderf en mij de gunst van God weder te verwerven, U zelve hebt overgeleverd aan den gruwzamen dood des Kruises; en dat ik daardoor opnieuw ben geworden uw eigendom en al wat ik heb en ben voor tijd en eeuwigheid U toebehoort. O, neem geheel bezit van mij. Verdelg al hetgeen U mishaaft en verander mij door de kracht uwer genade in een voorwerp van blijvend welbehagen.

Ik geloof en belijd, dat Gij mijn God, mijn Verlosser en toekomstige Rechter, thans met de schatten uwer verdiensten en met de door uw kostbaar Bloed zoo duur gekochte genaden in mijn hart uwe intrede hebt gedaan. Maar ach, ik ben zwak, slecht en ellendig, uit mij zelve vermag ik niets; zonder de hulp uwer genade kan ik niet eens een goede gedachte koesteren, welke waarde voor het eeuwig leven heeft.

Zonder uwe genade ligt mijne ziel in de boeien der zonde, en gevangen in de slavernij van den boosen vijand. Zonder uwe genade vervliegen mijne goede voornemens, en mijn wil, steeds ten kwade geneigd, mist de kracht en standvastigheid om het goede te volbrengen. In U echter vind ik steun en sterkte. Gij zijt mijn alles, mijn éénig goed: als machtige en rijke kunt Gij mij helpen, als liefdevolle en barmhartige wilt Gij mij hel-

pen; alwijs en alwetend, verstaat Gij het mij te helpen op zulk eene wijze, dat ik in de bekoringen zegeviere, in het goede blijve volharden en als uw kind in uwe liefde sterve. O, verberg mij diep in uw allerheiligst Hart, opdat ik nooit van U worde weggerukt, maar steeds blijve in uwe heilige liefde en daarin voortgang make om eens met den Vader en den H. Geest in den hemel U te prijzen. Laat mij in het allerheiligste Sacrament U zóó genieten, dat aan mij bewaarheid worde uw heilig woord: «Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt heeft het eeuwig leven en ik zal hem opwekken ten jongsten dage. (Joh : 6, 55)

Opoffering in vereeniging met de drie Wijzen

DE vrucht van dit allerheiligste Sacrament mij te verzekeren, moet echter niet mijn eenig streven zijn bij deze H. Communie. Ik wil U, o Jezus, in mijn harteene aangename woonplaats bereiden. En dan kan ik met een gerust gemoed de zorg voor mij zelve toevertrouwen aan uwe machtige liefde. Doch mijne ziel is zoo koud en leeg, dat ik niets kan vinden om het U behagelijk te maken. Alle heilige Engelen en Hemelingen nodig ik dan uit in mijne plaats U te aanbidden en lief te hebben. Heilige Maagd Maria en heilige Jozef, reine Bruidgom, leent mij uw hart en leert mij de liefdeblijken, welke Gij het Kindje

Jezus in zijne armoede te Bethlehem hebt gegeven. Heilige Wijzen uit het Oosten, wekt in mij de gevoelens, waarmede Gij zijt nedergeknielt voor het Kindje Jezus en uwe offers hebt aangeboden. Vereenigd met hen, kniel ik neder voor U, mijn Jezus, in den geest U opdragend al hetgeen zij als bewijs van de innigste genegenheid huns harten, in werkelijkheid U aanboden. Aanvaard dan, o mijn Heiland, het goud der liefde, die mij opnieuw vast en sterk aan U verbinden moet. O mocht die liefde zoo gloeiend zijn als die der Serafijnen; mocht zij wezen zoo krachtig, dat zij mij losrukte van alles wat niet behoort tot U en de reinheid der liefde tot U zou kunnen bevleken! Met het goud dezer liefde offer ik U op al het vergankelijke goud van aardsche eer en rijkdommen, en ik wil trachten mijn hart vrij te houden van alles wat Gij veracht en mij verwijderen kan van U.

Met de Wijzen uit het Morgenland offer ik U den wierook van godsvrucht en aanbidding. Doe mij thans, nu Gij bij mij zijt in het H. Sacrament uwer liefde, ontroerd worden, gelijk het een zondaar betaamt, door de oneindige grootheid uwer goddelijke Majesteit. Dat al de vermogens mijner ziel zóó op U zijn gericht, dat geen enkele gedachte aan het aardsche mij afleide. Alléén denkend aan het hemelsche, wil ik U opdragen mijn lof- en dankliederen, mijne verlangens en

mijne gebeden, opdat zij als een zoete wierookgeur de wolken doordringen en weer nederdalen op mijne ziel als een milde dauw van genaden, welke vruchten ten eeuwigen leven voortbrengt.

Vereenigd met de Wijzen uit het Oosten, offer ik ten laatste, o Jezus, U ook de myrrhe van zelfverloochening en versterving mijner verkeerde hartstochten. Uw heilig woord roept tot ons (Math : 16, 24) : « Wie mij volgen wil, verloochene zich zelf ». Door het H. Sacrament wilt Gij ons versterken in den kamp tegen den boozen vijand en onze eigen kwade hartstochten. Ja, Gij zelf wilt in ons bestrijden en verzwakken de booze begeerlijkheid. Van ons echter verlangt Gij medewerking en goeden wil, en de toestemming tot den machtigen invloed uwer genade ; alleen op die voorwaarde wilt Gij ons brengen tot de overwinning en ons schenken de kroon der eeuwige zaligheid. Zie, o Heer, ik ben bereid. Gesterkt door U, zal ik strijden aan uwe zijde ; gevoed door uw heilig Vleesch en Bloed, als offer voor mijne zonden gebracht aan het Kruis, wil ik afstervend der zonde, alléén voor U leven, om gestorven in U, door U in een nieuw, glorievol leven te worden binnengeleid.

Smeekebed en voorspraak

Ik heb nu dit goede voornemen gemaakt, geholpen door uwe genade;

zonder uwe krachtige hulp echter zal ik niet in staat zijn het te volbrengen. Ik ga daarom niet uit uwe tegenwoordigheid, alvorens U, mijn Heiland, nog eens dringend te hebben gevraagd, mij uwen zegen te schenken. Sterk mij in den strijd en in de bekoringen, bewaar mij in uwe liefde, en geef mij de groote genade der volharding tot den dood.

Doch niet alleen voor mij zelven vraag ik U die groote genade der volharding, maar voor alle rechtvaardigen, in het bijzonder voor hen, die aan mij verbonden zijn door de banden des bloeds, en voor allen, die mij op de een of andere wijze eene weldaad hebben bewezen. Ik bid U ook, o Jezus, bekeer de zondaren, verlicht de dwalenden en ongeloovigen. Bescherm en verhef uwe heilige Kerk. Behoed de overheden van uwe Kerk en heilig hen en ook heel het geloovig volk. Verlicht de zielen in het vagevuur, in hunne pijnen en bespoedig hare bevrijding.

Mijn Jezus, barmhartigheid ! Allerheiligst Hart van Jezus, ik vertrouw op U. Ik geloof in uwe liefde voor mij. Jezus, door U leef ik ; Jezus voor U sterf ik ; Jezus, U behoer ik toe in leven en in dood. Amen. Maria, Moeder van barmhartigheid, wees mijne voorspraak bij uwen Zoon, en verkrijg voor mij volharding in zijnen dienst en in zijne liefde. Amen.

16de Communie-oefening

(Voor het Feest van Maria Lichtmis.)

VOOR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

IN gezelschap van den grijzen Simeon, uw trouwen dienaar, ga ik heden op naar uwen tempel. Uw dienaar wist niet welk een geluk hem zou te beurt vallen; doch, luisterend naar de ingevingen van den heiligen Geest, spoedde hij zich naar het huis Gods, en hij werd gelukkig door de groote gunst, hem daar geschonken. U, o Jezus, liggende in de armen uwer Moeder, mocht hij begroeten als den Heiland der wereld en U zelfs in zijne armen nemen.

Eenzelfde geluk, ja, ik mag zeggen een veel grooter geluk zal heden mij te beurt vallen. Ik ken en begrijp het groote heil, mij heden weder bereid door U. Bij het H. Doopsel heeft de H. Geest mij gemaakt een lidmaat van uw Lichaam, en daardoor mij geschonken het voorrecht te worden gespijzigd met uw heilig Vleesch en Bloed. Gij, mijn Heiland, noodigt zelf mij uit, U te ontvangen, en bedreigt mij met het verlies des eeuwigen levens zoo ik weigeren mocht te naderen tot uwen heiligen Maaltijd. « Indien Gij het Vleesch van den Zoon des Menschen niet eet en zijn Bloed niet drinkt, zult gij het eeuwig leven in U niet hebben » (Joh : 6, 54).

Ik weet en ik geloof vastelijk, dat Gij, o Jezus, in het heilig Sacrament des Altaars wezenlijk tegenwoordig zijt, met Godheid en Menschheid, dezelfde God, die eens nederlag in de kribbe en als klein Kindje gedragen werd op de armen zijner zuivere Moeder; dezelfde God, dien Simeon sloot in zijn armen, Hem prijzend als het licht voor de heidenen; dezelfde God, die rondtrok door Judea, de leer des heils verkondigend, weldaden bewijzend naar lichaam en ziel; dezelfde, die zich vrijwillig overleverde in de handen zijner vijanden en voor de zonden der wereld den smartvollen en vernederenden kruisdood heeft willen doorstaan; dezelfde God, ten derden dage verreezen van den dood, thans tronend aan de rechterhand des Vaders, vanwaar Hij zal komen om te oordeelen gansch de wereld, beloonend de goeden en strafvend de kwaden.

Dit levendig geloof steunt op het goddelijk, onbedriegbaar en waarachtig woord, dat Gij hebt gesproken tot uwe Apostelen: «Dit is mijn Lichaam; dit is mijn Bloed...; doet dit ter mijner gedachtenis.»

Akte van Hoop en Vertrouwen

EVEN onbedriegelijk is een ander woord, gekomen van uwe lippen: «Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, heeft het eeuwig leven, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage.» (Joh:6,55).

Opdat deze troostrijke belofte vervuld worde, verlangt Gij slechts dat ik steeds waardig U ontvang en U trouw blijve tot in den dood. Daar ik met de hulp uwer genade dit stellige voornemen heb gemaakt, hoop en vertrouw ik vast in deze H. Communie te ontvangen nieuw leven voor mijne ziel, en verwacht ik de machtige hulp uwer genade. Daardoor hoop ik sterk te zijn in den strijd tegen de aanvallen van Satan en van mijn eigen kwade begeerlijkheden; door het volbrengen van goede werken U trouw te blijven, en in uwe liefde en vriendschap mijn aardsche loopbaan te eindigen.

Hoe weinig echter heb ik gedaan om mij voor te bereiden tot dit zalig oogenblik, waarin Gij U geheel aan mij schenken gaat. Simeon, van wien Gij getuigt in de H. Schrift, dat hij rechtvaardig bevonden werd, heeft ter belooning van zijn deugdzamen levenswandel eerst op het einde zijner dagen de genade ontvangen, U als Kind te mogen dragen in zijne armen, en ik zou wanen dat reed een half uurtje van godsvrucht en ingetogenheid genoeg is, om waardig mij tot uwe komst voor te bereiden! Ik weet wel, uwe goedheid en welwillendheid is tevreden met de voorbereiding, welke ik in mijne omstandigheden U kan aanbieden. Maar laat ik dan zoo nuttig mogelijk besteden de weinige oogenblikken, welke ter mijner beschikking zijn;

laat mij niet lauw, maar ijverig ieder oogenblik gebruiken om mij te oefenen en te volmaken in levendig geloof, vertrouwende hoop, vurig verlangen, onbeperkte overgave en innige liefde tot U.

Gebed tot de H. Maagd Maria

MARIA, Moeder van Jezus en ook mijne Moeder, met welke gevoelens van heldenmoed hebt Gij zelve, op den gedenkwaardigen dag, toen Simeon uwen Zoon in zijn armen sloot, Hem opgedragen aan den Hemelschen Vader, en als uwen Eenig- en Eerstgeborene vrijgekocht door het wettelijke offer en opnieuw aan uw hart gedrukt? Wek ook in mij zulke gevoelens en oefeningen van deugd, opdat ik in dit uur uwen Zoon ontvang op eene Hem welgevallige wijze. Als Gij uwen Zoon nederlegdet in de handen van den priester, heeft Hij hernieuwd de eerste offergave, welke Hij bracht bij zijne intrede in deze wereld: «Geschenken en offeranden hebt Gij niet gewild. Gij hadt geen welbehagen in brand- en zoenoffers, maar een Lichaam hebt Gij mij bereid. Zie Ik kom — in de Schrift staat het geschreven —, om te volbrengen uwen wil». (Hebr: 10,5 v. v.) Met deze opdracht van uwen Zoon hebt Gij, Maria, de uwe vereenigd; U en alles wat gij hadt en hebben zoudt in de toekomst, hebt gij in vurige liefde nedergelegd in het Hart van uw Kind, voegend bij zijne offerande het offer van u zelve.

Aanvaard, o Moeder, ook mijn hart en leg het neder in het Harte van uw goddelijk Kind. Ook ik wil geheel mij opofferen met Hem, al mijn doen en laten, mijn vreugde en mijn leed, het tegenwoordige zoowel als de toekomst, opdat uw goddelijke Zoon daarover beschikke tot zijne eere en tot glorie van den hemelschen Vader in tijd en eeuwigheid. Meer geven kan ik niet ; maar Gij, o Moeder, kunt door uwe machtige voorspraak voor mij bij uwen goddelijken Zoon verkrijgen, dat hij door zijne genade mij meer en meer zuivere en heilige, zoodat mijn offer Hem steeds welgevalliger worde. Weiger mij uw voorspraak niet, vooral niet in dit oogenblik : ter eere van uwen Zoon en U zelve, bereid mijne ziel door grooter volmaking van mijn offer tot eene waardige woonplaats voor mijn Heer en Verlosser.

Gebod tot den H. Jozef

HEILIGE Jozef, reine Bruidegom der zalige Maagd Maria en voedstervader van mijn Verlosser, ook Gij hebt innig deel genomen aan Jezus' opoffering in den tempel. Ook Gij hebt al de levensdagen, welke U nog overbleven, door de handen van het Kind Jezus aan God opgedragen ; alleen voor Jezus hebt Gij geleefd. Zijn toekomstig lijden aanschouwend, hebt Gij Hem met diepe smart maar ook met groote liefde en vreugde in uwe armen gesloten. Verkrijg

voor mij dat ik dienzelfden Jezus, die voor mij heeft geleden en voor mij zoo groote verdiensten heeft verworven, met gelijke liefde ontvang in mijn hart en voortaan leve alleen voor Hem. O Jezus, verhoor mijne voorsprekers, verhoor mijne smeekbeden ! Kom en toef niet mij geheel tot U te nemen. Jezus, in U leef ik; Jezus, in U sterf ik; Jezus, aan U behoort ik in leven en in dood.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding

« **L**AAT nu, Heer, uwen dienaar in vrede gaan, want mijn oogen hebben het heil aanschouwd, dat Gij hebt bereid voor alle volkeren », zoo mag ik uitroepen evenals de rechtvaardige Simeon, toen Hij denzelfden Heiland mocht houden in zijne armen, dien ik thans in mijn hart draag, verborgen onder Sacramentele gedaante.

Wel vraag ik U niet het einde mijner dagen, indien Gij in uwe goedheid en voorzienigheid mijn leven nog wilt verlengen ; maar ik vraag dit eene : kom op het einde van mijn leven weer tot mij om mij in uwe vriendschap en vrede uit dit leven te geleiden naar de eeuwigheid. Ook bid ik U, verlaat mij thans niet, blijf bij mij tegenwoordig in het H. Sacrament, totdat Gij mij uwen vrede geschonken hebt en de genade om mij zelven steeds in dezen vrede te bewaren.

Hoe is het mogelijk dat Gij, de oneindige, de eeuwige Koning en Heer der heerlijkheid, uw intrek hebt genomen bij mij, een nietswaardige in uwe ogen, uw schepsel uw onbeperkt eigendom, nietswaardiger zelfs dan het niets, omdat ik het gewaagd heb U, den Oneindige, door mijne vele zonden te beledigen, en in opstand te komen tegen U! Ik belijd mijne onwaardigheid en mijne nietigheid en loof en prijs uwe goedheid en grootheid. Ik verfoei en betreur al mijne zonden, en neem mijne toevlucht tot uwe welwillendheid, uwen rijkdom en uwe macht. Bedek met de schatten uwer verdiensten de armoede en naaktheid mijner ziel.

Dankgebed en lofprijzing

Ik ben uit mijzelven niet in staat U naar behooren te beminnen en te prijzen; laat mij dan U loven en prijzen zooveel ik kan, en vergoedt Gij bij uwen Hemelschen Vader, door uwe vurige liefde en groote dankbaarheid, wat mijne zwakke krachten te kort schieten. Met U en door U en uw Goddelijk Hart breng ik mijn innigsten dank voor de welwillendheid, waarmede Gij heden bij mij uw intrek hebt genomen. Uit den diepsten grond mijns harten dank ik U voor de instelling van dit hoogheilig Sacrament en voor alle genaden, welke Gij mij meermalen door dit Sacrament hebt geschonken, van af de eerste maal, dat Gij mij waar-

dig keurde U te ontvangen in de H. Communie, ja, van af het oogenblik, dat ik U voor de eerste maal mocht aanbidden in uw H. Sacrament, tot op dit oogenblik, nu Gij al deze genaden opnieuw bevestigt en rijkelijk vermeerdert. Ik dank U voor al de genaden door dit H. Sacrament uitgestort over geheel de heilige Kerk; voor alle genaden, welke Gij schenkt aan de uwen en die, helaas, menigwerf door uwe ondankbare kinderen worden verkwist en versmaad; zoo ook voor alle genaden, die bij uwe rechtvaardigen rijke vruchten van deugd en heiligheid voortbrengen en in de zielen uwer verheerlijkte kinderen tot vrucht der gelukzaligheid, van eeuwige liefdevolle vereeniging zijn gedijd.

Bijzonder dank ik U voor de volheid van genade, waarmede Gij het Hart uwer allerzuiverste Moeder, die ook mijne Moeder is, door dit H. Sacrament hebt verrijkt; ja, ik dank U voor de eer en heerlijkheid, welk U als Eengeboren Zoon des Vaders ook in uwe Menschheid is ten deel geworden. Laat nooit dit dankgebed zwijgen in mij, maar dat het voortklinke in alle eeuwigheid!

Opoffering

U DANKZEGGEN { met zoo zalige ontboezeming des harten als het deden uwe uitverkorenen en de Engelen des hemels, neen, dat kan ik niet; maar wat de Heiligen niet meer kunnen, dat

kān ik: U danken met eene offervaardige liefde. Zie, ik offer mij geheel aan U, mijn lichaam en ziel met al hare krachten en vermogens. Zij zijn uw eigendom, Gij hebt ze geschapen en onderhoudt hen door uwen machtigen wil. Zij zijn dubbel uw eigendom, want Gij hebt mij en alles wat ik bezit tegen den hoogsten prijs vrijgekocht uit de macht van den boozen vijand, en daardoor ben ik opnieuw uw eigendom geworden. Toch geeft Gij mij over alles vrije beschikking en wilt mij en al wat mij toebehoort als een vrijwillig offer aanvaarden. Mijn Heiland en mijn Verlosser, mij zelven en al wat ik bezit leg ik vrijwillig in uwe handen. Door trouwe opvolging uwer geboden en medewerking met de ingevingen uwer genade wil ik het bewijs leveren mijner ernstig gemeente liefde en dankbaarheid. Aan U beveel ik al de lotgevallen mijns levens en de laatste oogenblikken, als mijn ziel de aarde zal verlaten. Ik aanvaard nu reeds uit uwe hand allen voorspoed en aller rampen, alle leed en ziekten, alle beproevingen en vertroostingē, welke ik in mijn leven zal ondervinden. Ik neem ze aan, o Jezus, als een bewijs uwer liefde; zij zullen het middel zijn om voortgang te maken in uwe liefde en genade en om U mijne liefde te toonen. Geef mij uw steun en hulp slechts om alle beproevingen te doorstaan tot uwe eere en onverlet te overwinnen.

Gebed en voorspraak

TOT uitvoering dezer heilige voorne-
mens, nedergelegd aan uwe voeten,
heb ik noodig uwe genade, uw grooten
en machtigen bijstand. Zonder uwe
hulp ben ik onwetend en slecht. Wanneer
Gij mij niet verlicht en versterkt, zal ik
bezwijken onder de bedriegerijen en beko-
ringen van den vijand. Krachtens deze
H. Communie en terwille der liefde,
waarmede Gij U zelven aan mij hebt ge-
schonken en met mij vereenigd hebt,
smee ik U, geef mij het licht en de
sterkte, die uitgaat van uw Goddelijk
Hart. De grijze Simeon, die U droeg op
zijne armen, noemde U het Licht der
heidenen, de roem van het volk Israëls.
Wees niet alleen het Licht voor mijne
ziel op al mijne wegen, de glorievolle
Leider, door wiens hulp ik roemrijk zal
zegevieren over de vijanden mijns heils;
Wees ook de roem en kracht en over-
winning van allen die in U gelooven, en
als kinderen uwer Kerk, ledematen zijn
geworden van uw Lichaam. Bevrijd hen
van gevaren en bekoringen, waarmede
de verleider hen onophoudelijk be-
nauwt. Behoed hen voor de gevaren
der zonde, doe hen toenemen in deugd;
reik hun uw hand wanneer zij struikelen
en richt hen op, voer hen terug tot het
leven der genade, wanneer zij gevallen
en doodelijk getroffen zijn. Verlicht de
heidenen en ongeloovigen, levend in de

duisternis des doods zonder kennis van den waren God. Wees een licht voor de dwalenden die U, den waren Zoon van God, en de heilige Kerk en haar opperhoofd niet erkennen. Ruk den sluier af van hunne oogen, laat een straal uwer genade doordringen in hun hart, opdat zij, der waarheid onderworpen, uwe Kerkbinnentreden en zich onderwerpen aan U en de geboden uwer heilige Kerk. Geleid allen, die nog buiten uwe kerk zijn, in den éénen schaapstal uwer kudde en hiernamaals in de immer groene velden der eeuwige gelukzaligheid. Laat ook een straal uwer ontferming nederdalen in den kerker des Vagevuurs, troost deze rechtvaardige, maar nog niet gelouterde zielen, verminder hare pijnen, vervroeg hare verlossing, opdat zij in blijden jubel U danken voor al de weldaden, en in mijn plaats U danken voor de genaden welke Gij mij in dit H. Sacrament geschonken hebt. O Jezus. bewaar mij steeds in uwe liefde, vermeerder haar in mij, dan ben ik rijk genoeg.

17de Communie-oefening

(Ter Gedachtenis aan de Vlucht naar Egypte.)

X VOÛR DE H. COMMUNIE Geloof

O MIJN God en Heer, ik kniel neder voor U en aanbid U. Alhoewel verborgen onder de gedaante

van brood, erken ik U als mijn God en Verlosser, den waren Zoon van God, één van Wezen met den Vader, bekleed met de menschelijke natuur, waarlijk mensch, geboren uit de Maagd Maria, onzen broeder naar het vleesch. Gedurende uw sterfelijk leven hebt Gij uwe Godheid verborgen, hier in het allerheiligst Sacrament verbergt Gij ook uwe Menschheid. Op uw woord geloof ik in uwe Godheid en in uwe Menschheid, want uw woord is leven en waarheid.

Uit liefde tot de menschen hebt Gij U vernederd en aangenomen de gestalte van een dienstknecht. En toen Gij kwaamt tot uw eigendom, heeft uw volk U niet erkend, en de Uwen hebben U versmaad. Wat Gij toenmaals ondervonden hebt bij uwe intrede in de wereld, datzelfde gebeurt nog thans, o mijn Heiland, wanneer Gij komt in het H. Sacrament des Altaars. In de herbergen was geen plaats voor U, een stal werd uw geboorteplaats en eene kribbe was uwe wieg. En alsof deze versmading niet voldoende was, zocht men reeds U te dooden als pasgeboren kind. Gij werdt gedwongen te vluchten naar Egypte, om daar de dagen uwer eerste kindertjaren door te brengen. Verborgen en onbekend keert Gij terug naar het land van Israël en groeit op in Nazareth. En na enkele jaren van openbaar leven sterft Gij aan het Kruis als een misdadi-

ger, den grootsten hoon en pijnlijkste smarten ten prooi.

Smeekgebed

Ook hier, o Jezus, komt Gij tot uw eigendom, en wordt Gij versmaad door hen die U toebehooren. Wel gelooft ieder katholiek, dat Gij hier verborgen onder de schamele gedaante van brood, met Vleesch en Bloed, met Lichaam en Ziel, met Godheid en Menschheid tegenwoordig zijt. Maar veler geloof is zoo zwak en zij gedragen zich alsof zij niet geloofden en een ijdel symbool voor zich hadden. Zij verlangen zoo weinig naar U, dat zij weken, maanden, ja zelfs jaren laten voorbijgaan, zonder U te ontvangen in het Allerheiligst Sacrament des Altaars. Uw overgroote vrijgevigheid en uw vurig verlangend Hart stelt uwe rijkdommen ter hunner beschikking. Zij versmaden uwe gaven, of veranderen door het onwaardig ontvangen der H. Communie deze hemelsche zielespijs in een doodelijk vergift.

O mijn Heiland, het doet mij innig leed, U zoo verlaten te zien; het meeste echter smart het mij dat ik zelf behoort tot hen, die door hunne lauwheid en ongevoeligheid uw Hart pijn hebben gedaan. Vergeef mij, o Jezus, mijne tekortkomingen en nalatigheden; door het verdubbelen van mijn ijver wil ik trachten U schadevergoeding te geven.

Vereeniging met Maria en den H. Jozef

Ik vereenig mij met Maria, uwe allerzuiverste Moeder en met den H. Jozef, uwen voedstervader. Met welke hevige zielepijnen hebben Maria en Jozef U gedragen op hunne armen, toen zij, gehoorzamend aan het bevel van den Engel, met U vluchtten naar Egypte, om U te onttrekken aan de moordplannen van Herodes! Uw lijden, uwe vervolging heeft hunne harten doorboord met een zwaard van droefheid; zoo doervlijm ook mijn hart met smart over de nalatigheden en ongetrouwheden, waaraan Gij blootstaat in het allerheiligst Sacrament. Hun heldhaftig geloof aan uwe Godheid was eene vergoeding voor het ongeloof van zoovelen; zoo wil ook ik in geheele onderwerping van mijn verstand voor U nederknielen en geloof vast en belijd luide mijn geloof in U. En ik bied U mijn geloof als een plechtig protest tegen het ongeloof zooveler, die verblind door hun trots, U en uwe overgroote liefde niet willen erkennen. Gelijk Maria en Jozef U hebben aanbeden, en in den geest zich steeds voor U nederwierpen en tot in het stof vernederden, zoo ook aanbid ik U in allen ootmoed. En ik offer U op deze zelfvernedering en aanbidding, vereenigd met de aanbidding, welke Engelen en Heiligen U bewijzen, tot vergoeding der vele oneerbiedighe-

den, U in het H. Sacrament des Altaars aangedaan. Evenals Maria en Jozef U met vurige liefde omringden en van gansch harte zich wijdden aan U, om te leven alleen voor U en met U, zoo ook wil ik, bijzonder in dit oogenblik, U liefhebben met al de krachten mijner ziel, U liefhebben ter vergoeding voor de lauwheid en onverschilligheid waarmede ik U zoo dikwijls ontvangen heb, en welke Gij nog voortdurend van zoo onnoemlijk velen moet ondervinden in het H. Sacrament des Altaars. Vanaf heden wil ik slechts leven voor U en met U, en leven naar uw voorbeeld en mij zelven offeren voor U.

Gebed

ZONDER uwe hulp echter kan ik dat niet; Gij alleen kunt mij daartoe bekwaam maken door uwe genade. O kom dan, mijn Jezus, neem bezit van mijn hart. Kom en geef door het H. Sacrament van uw Vleesch en Bloed mij sterkte om een nieuw leven te beginnen, U en uwen hemelschen Vader ter eere. Bereid Gij mijn hart, o Jezus, door een levendig geloof, een onwrikbaar vertrouwen op uwe liefde en macht; door sterke, krachtdadige liefde en volledige overgave aan U. Maak mijn hart vrij van alle zondige verkleefdheden, van alle ijdele verlangens en begeerten, en laat slechts groeien en bloeien het eenig verlangen om te leven voor U

en welgevallen te vinden in uwe oogen.

En wanneer Gij dan mijn hart hebt bevrijd van al wat U mishaagt, vervul het dan met uwe genaden en gaven, welke Gij met een van liefde gloeiend Hart mededeelt in het Allerheiligst Sacrament, opdat het H. Sacrament in mij volledig en geheel uitwerke wat Gij verlangt.

Jezus, ik geloof in U ; Jezus, ik hoop op U ;

Jezus, ik heb U lief met geheel mijn hart.

Jezus, ik leef voor U ; Jezus, voor U sterf ik ;

Jezus, U behoort ik toe in leven en in dood.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding en Lofprijzing

IN den diepsten afgrond mijner nietigheid verneder ik mij voor U, en ik aanbid U, o Jezus, als mijn God en Heer, mijn Verlosser en toekomstigen rechter. Vanwaar komt mij het groote geluk, mijn God en mijn Al te dragen in mijn binnenste, en Hem mijn armzalig hart als woonplaats te mogen aanbieden ? O, spreek slechts uw machtig en liefdevol woord en op dit zelfde oogenblik zal mijne ziel gezuiverd worden en stralend in glans van deugden, eene minder onwaardige verblijfplaats voor U zijn.

U prijzen, beminnen, danken en loven zij thans mijn eenig verlangen. Alle En-

gelen, al het geschapene noodig ik uit met mij U te prijzen. Dat de van liefde gloeiende Seraphijnen en Cherubijnen mij leenen hunne liefde, en U loven en prijzen in mijne plaats. Maria, uwe hoog begenadigde Moeder, vraag ik met mij en voor mij U te dienen, te beminnen en te danken voor de genade mij verleend door uwe komst in mijn hart. De liefde waarmede zij U als klein kindje omhelsde, verzoette de bittere armoede van Bethlehems stal, en verzachtte de moeilijkheden van uwe vlucht naar Egypte.

De liefde, waarmede zij U thans in mijn hart begroeten en loven wil, zal uw verblijf in mijn koude, leege ziel voor U aangenamer en voor mij zegenrijker maken. Ook den H. Jozef, uw voedstervader, noodig ik uit mij te helpen U eene waardige ontvangst te bereiden en mij te schenken de gevoelens van ootmoed, volkomen zelfopoffering, overgave en sterke liefde, waarmede hij U in uwe kinderjaren heeft verpleegd, beschermd en ontruikt aan de vervolging uwer vijanden.

Herinnering aan het Lijden van Christus

MIJN Heiland, ik neem U op in mijn hart en begroet en ontvang U niet enkel als den Koning der heerlijkheid, maar ook als den om mijnentwille zoo diep vernederden Zoon des menschen.

Gij zelf hebt bij de instelling van het H. Sacrament, als een testament des Nieuwen Verbonds uwen apostelen opgedragen : « Doet dit tot mijne gedachtenis ». Zoo dikwerf ik U zal ontvangen in dezen heiligen Maaltijd, moet ik gedenken het lijden, dat Gij hebt willen verduren tot ons aller welzijn, de groote dingen die Gij aan ons hebt gedaan, de onuitsprekelijke voorbeelden van deugd, welke Gij mij gegeven hebt.

Akte van Gelijkvormigheid met den Heiland

BOVENAL prijs en verheerlijk ik de armoede waarin Gij, ontbloot van alle aardsche goederen, zijt verschenen in deze wereld en uwe kinderjaren, verre van alle geriefelijkheden, in het ouderlijke huis hebt doorgebracht. En zelfs hier in het hoogheilig Sacrament versmaadt Gij niet het kleed der armoede; Gij verbergt U onder de nederige gedaante van brood, Gij woont in de meest verlaten, leege tempels en tabernakels, en komt als teerspijze voor uwe geloovigen in de armste hutten. Maar niet alleen wil ik loven de armoede, waarvan Gij mij zulk een voorbeeld geeft, maar ik vraag U ook diep in mijne ziel dien geest van armoede te prenten, opdat ik ten minste geestelijk los worde van alle ijdele goederen en nietswaardigheden dezer wereld; dat ik mij niet verheffe in voorspoed en rijk-

dom, maar gaarne mijne behoeftige en nooddruftige medebroeders geve van mijn overvloed. Dat ik niet moedeloos worde in tegenspoed, doch vol vertrouwen mijne zorgen aan U opdrage en mij verheuge met U, mijn God, gebreken en ongemakken te mogen verduren. Ik loof en verheerlijk uw geduld in de verlatenheid, waarin Gij als vreemde'ing te midden van heidensche volkeren, de jaren uwer jeugd hebt doorgebracht. En thans in het Heilig Sacrament ondervindt Gij een zelfde verwaarloozing. Eenzaam en verlaten verblijft Gij in vele kerken, zonder bezoek, zonder aanbidding; dikwijls zelfs te midden van menschen, die U oneerbiedig bejegenen en miskennen, en door hunne zonden beleediging op beleediging stapelen. Moge uwe verlatenheid mij een krachtige aansporing zijn, uit liefde tot U alle lasteringen, verlatenheid, miskenning en kwaadspreken geduldig te verdragen. Geef dat in de beproevingen mijne liefde tot U en den evennaaste niet wankele, opdat ik, naar uw voorbeeld en volgens uwen wil, het kwaad met goed vergelde. Gij ook hebt immers vergeving geschonken aan uwe vijanden en mij geleerd te bidden voor hen. Dat het voorbeeld uwer verlatenheid mij sterk make, mij zelven alle genegenheid te ontzeggen, zoodra deze mij ook slechts de geringste aanleiding tot zonde zou kunnen geven.

Ik prijs en verheerlijk de liefde van

uw allerheiligst Hart. Reeds als klein kind aanschouwdet Gij in het volk, dat U omgaf, de zonde en haar bederf. Met diepe smart over de belediging, uwen hemelschen Vader aangedaan, en vol medelijden met het ongelukkig lot der menschen, hebt Gij vurige gebeden aan God opgedragen voor het menschdom, dat in de duisternis van het ongeloof verzonken lag. Ook hier in het allerheiligst Sacrament doorgloeit een zelfde liefde uw menschelijk Hart. En al is deze liefde niet lijdend, zoo veel te werkzaam is zij, daar de oneindige grootheid van het op Golgotha volbrachte zoen-offer, de weegschaal der goddelijke rechtvaardigheid ten gunste der zondaren doet overslaan. O, moge deze liefde en het liefdevol verlangen van uw allerheiligst Hart ook mij treffen, alle zonden in mij uitroeien, en mij eveneens met eene groote liefde tot mijn naaste vervullen. Dat ik al mijne gebeden en goede werken mag verrichten met de hulp uwer genade, tot dit groote doel: de verwerving van de genade der bekeering voor de zondaren en der genade van volharding voor de rechtvaardigen.

Ik prijs en verheerlijk ook de macht, waarmede Gij door uwe intrede in deze wereld de afgodsbeelden hebt vernietigd, afgodendienaren in Godsvereerders, zondaren in rechtvaardigen veranderd hebt. De kracht van uw arm is niet gebroken; in het allerheiligste Sacrament zijt Gij

nog de Almachtige, op wiens wenk allen moeten gehoorzamen, wiens wil niemand kan weerstreven. Zoo laat uw kracht, o God, ook werken in mijne ziel; vernietig de afgodsbeelden, die ik daar heb opgericht, en alles, waarin mijne hartstochten lust mochten vinden. Verdelg en dood in mij alle ongeregelde begeerten en hervorm mijne ziel naar uw welbehagen; van zondig maak haar heilig en rechtvaardig; van lauw, liefdevol en ijverig. Verander hare zelfzucht in onbaatzuchtigheid, hare traagheid en zwakte in moed en offervvaardigheid. Ja, geef mij een nieuw hart, dat al het aardsche veracht als slijk, alleen zoekend U, mijn Jezus, den Gekruisigde.

Gebed en Voorspraak

MIJN Heiland, ik verlaat U niet alvorens Gij mij gezegend hebt. Mijne smeekingen en mijn noodwendigheden leg ik vol vertrouwen in uw Hart. Gij hadt medelijden en erbarming met het volk dat niet eens tot U bad; hoe zoudt Gij dan weigeren U te ontfermen over hem, die ootmoedig en vertrouwensvol smeekt tot U? Ik vraag U uit den grond mijns harten, geef mij sterkte en kracht ter bestrijding mijner hartstochten, ter overwinning in de bekoring en tot volharding in uwe liefde en genade, zoodat ik van nu af niet meer door de zonde van U gescheiden worde, steeds voortgang make in deugd en heiligheid

en zuivere liefde tot U, en in de ure des doods mijne ziel overgeve in uwe handen om eeuwig U te loven en te prijzen met al de uitverkorenen des hemels.

Ja, verdelg in mij tot in den grond de heerschappij der zonde; niet slechts in mij alleen, maar in geheel de wereld. Verijdel de plannen van uwe tegenstanders, bescherm de heilige Kerk, hare herders, al hare overheden en kinderen; verbreid haar alom en breng al der wereld volkeren in haren schoot. Verlicht de dwalenden, bekeer de ongeloovigen, vermaan de zondaren, versterk de rechtvaardigen. Verwijder alle verderfbrennende gevaren en rampen, en doe alle beproevingen in overwinning en eeuwigdurenden zegen verkeeren. Schenk de schatten uwer genade aan mijne bloedverwanten en allen voor wie ik in het bijzonder verplicht ben te bidden, aan mijne weldoeners en ook aan hen, die mij ooit hebben beleedigd of thans nog kwaad toewenschen.

Ontferm U over de arme zielen in het vagevuur, verleen hun kwijschelding van de nog overblijvende straffen der zonde en neem hen spoedig op in uwe eeuwige zaligheid. Amen.

18de Communie-oefening

(Ter eere van het verborgen Leven van Jezus in Nazareth.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

BIJ het begin van den dag moeten mijne eerste gedachten en gevoelens gewijd zijn aan U, mijn Heer, mijn God en Verlosser. Vooral heden, nu Gij mij weder uitnoodigt tot U te komen en U te ontvangen in het Allerheiligst Sacrament des Altaars. En nu Gij mij weder zoo dringend vraagt mijne ziel in te richten tot eene plaats, waar Gij het heilig gastmaal van uw Vleesch en Bloed met mij kunt vieren.

214 Akte van Geloof

WAT kan ik beter doen, dan eerst weder verlevendigen mijn geloof en uit den diepsten grond mijns harten mij overtuigen, dat Gij zelf hier tegenwoordig zijt onder de gedaante van brood, Jezus Christus, God en Mensch, even wezenlijk en waarachtig als Gij nederlaagt in de kribbe, verzorgd door Maria en Jozef, aangebeden en vereerd door de herders en de Wijzen uit het Oosten; even waarachtig als Gij hebt rondgewandeld in Judea, zegenend en weldoend, kranken genezend, zonden vergevend, de boodschap des Heils der wereld verkondigend, even waarlijk als Gij in het laatste Avondmaal U zelven hebt

gegeven ten spijsze aan uwe Apostelen; volgens het verlangen van uwen Vader U den vijanden overgeleverd hebt en als zoenoffer voor de zonden der menschen den smartelijken kruisdood gestorven zijt; even zeker als Gij zijt opgeklimmen ten hemel en zult wederkeeren om heel de wereld te onderwerpen aan uw oordeel. O, ik geloof vast uw Woord, eeuwig waar en onbedriegelijk: «Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed. Wie mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt blijft in Mij en Ik in hem»; «Ik zal hem opwekken ten jongsten dage».

Akte van Hoop

HOE troostvol klinkt deze belofte: Gij in mij en ik in U! Hierdoor legt Gij in mijne ziel het onderpand des eeuwigen levens. Zou ik kunnen twijfelen aan deze woorden, die getuigen van uwe almacht en trouwe liefde? Weliswaar heb ik veel te vreezen ter oorzaak mijner zwakheid en booze neigingen, maar op uwe machtige liefde heb ik gesteld al mijne hope. Van mij slechts hangt het af door het Sacrament uwer liefde versterkt te worden tegen den vijand en het verblijf uwer heerlijkheid in te gaan.

Akte van Verlangen

O kom dan en bezegel op nieuw het verbond tusschen hemel en aarde door uw goddelijk Bloed aan het Krui

bezegeld. Toenmaals hebt Gij ook mij tegen zoo kostbaren prijs tot broeder verworven en mij kind en erfgenaam gemaakt van den hemelschen Vader.

Hecht vaster steeds en onverbreekbaarder de banden welke mij vereenigen met U. Zonder U heerscht duisternis, dood en ellende, in U is leven, licht en vreugde. Mijne ziel verlangt naar het licht, dat Gij in haar ontsteken, en naar het bovennatuurlijk leven, dat Gij haar schenken wilt. Vermeerder in mij dat verlangen tot U, verwek aldoor een nieuwe begeerte naar uw Gastmaal met zijn overvloed van genadegaven, want naar de mate van mijn verlangen zult Gij mij verrijken met uwe gunsten.

Vernedering en Berouw

Ik ben onwaardig eenig bewijs uwer goedertierenheid en vrijgevig goedheid te ontvangen, veel meer derhalve, te worden gespijzigd met het Brood der Engelen. Voor U belijd ik mijn onwaardigheid. Van nature een kind der gramschap, ben ik door mijne vele persoonlijke zonden in den waren zin des woords een voorwerp van afschuw in uwe zuivere oogen. Indien Gij acht slaat op mijne boosheden, Heer, hoe zal ik dan kunnen bestaan? Gij echter zijt de barmhartige Vader, altijd geneigd vergeving te schenken, vol verlangen uwe vijanden te maken tot uwe kinderen en hun het eeuwig leven te schenken. Zie, ik

hoop door een waar berouw en door de woorden van kwijschelding des priesters, vergeving mijner zonden te hebben verkregen. Ik leg ze echter nogmaals met een oprecht berouw neder voor uwe voeten, o mijn Heiland voor mij gestorven, en ik smeeek en bid U : Reinig mij steeds meer en meer van mijn schuld en schep in mij een zuiver hart. Bevestig in mij uwen koninklijken geest, tooi mij met het bruiloftskleed, opdat ik in het volste vertrouwen uwe zegenvolle komst te gemoet ga, waar Gij met mij en ik met U het hoogfeest uwer liefde vieren.

**Gebod om deelachtig te worden
aan de Vruchten der H. Communie**

GIJ zijt waarlijk een verborgen God. Gij zijt gekomen in deze wereld en hebt verkeerd met de menschen, zoo zacht en vriendelijk en eenvoudig als waren zij uwe gelijken. Hoe liefelijk en vol zaligheid, voor hen die U van nabij beschouwden; was uw verborgen leven, toen Gij te Nazareth uwe jeugdjaren doorbracht in den kleinen huiselijken kring, slechts door Maria en Jozef gekend als de Zoon van God! En toch, hoe was der wereld tot heil uw stil, verborgen leven in Nazareth's huisje en werkplaats? Uw verheven voorbeeld van ootmoed en ingetogenheid heeft ten allen tijde ontelbare geloovigen opgewekt uw voorbeeld na te volgen, en den nederigen arbeid van hun eenvoudig

en alledaagsch leven te heiligen met innerlijke oefeningen van deugd, waardoor zij zich zelve een onuitputtelijke bron van verdiensten openden. Uw heilige verzuchtingen en vurige gebeden, onder uwen arbeid opstijgend tot den hemelschen Vader, uwe vermoeienis en inspanning, hebben zoovele genadegaven doen nederdalen over de wereld en ook over mij, en een rijken oogst van zielen gewonnen.

Hoevele druppelen van genade hebben uwe schijnbaar toevallig gesproken woorden doen vallen in de harten van hen, die met U verkeerden ; tot hoeveel oefeningen van deugd, uw hemelschen Vader ter eere, opgewekt ? O, ik dank U voor al die vurige gebeden, voor al de vermoeiende voetstappen en voor den afmattenden arbeid, welke Gij voor alle menschen en ook voor mij U hebt getroost. Hoe liefelijk en beminnelijk komt Gij mij voor in deze verborgenheid ! Hoe meer verborgen en ongekend Gij hebt willen zijn om mijnentwille, zooveel te grooter moet ook mijne liefde voor U zijn. Inderdaad, hier in het allerheiligste Sacrament houdt Gij meer nog U verborgen dan in Nazareth ; hier geeft Gij meer nog U prijs aan de veronachtzaming en willekeur der menschen. Daarom, o mijn Jezus, moet en wil ik in dit heilig Geheim U des te grooter liefde bewijzen ; want dit alles doet Gij en dult Gij, opdat ik steeds vrijen toegang

hebbe tot U, en zonder vreeze tot U nadere. O kom dan en voltrek in mijne ziel al datgene dat Gij er gaarne zoudt voltrekken. Niet zonder reden heeft uwe wijsheid gewild de vele wonderen van Almacht en Goedheid, in dit Sacrament voltrokken. Neen, uw hoogverheven doel daarbij is de volkomen heiliging mijner ziel. Kom, o Jezus, mijn vurigst verlangen is, dat Gij bezit neemt van mijn hart en het vormt naar uw welbehagen.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding en Lofprijzing

Hij is aan mij de geliefde mijner ziel en ik behoor aan Hem. Ik wil Hem behouden en zal Hem niet laten gaan. In den geest val ik neder voor uwe voeten, o Jezus, en aanbid U uit den grond mijns harten. Hoe zou het mogelijk zijn U een waardige ontvangst te bereiden? O, ik weet het: geen engel, geen enkel schepsel, ook niet de verhevenste engelen gezamenlijk, hebben U zóó behaagd, als het Hart van Maria, haar ootmoed, hare liefde, hare opoffering, haar vurigste verlangens naar uwe glorie en het heil der menschen. Ik nodig dus haar uit, uw verhevene Moeder, met haren zuiveren Bruidegom den H. Jozef, om in mijne plaats U te willen danken, loven, prijzen en aanbidden.

Vereeniging met Maria en Jozef

Ik vereenig mij met de heilige gevoelens van Maria en Jozef, met de oefeningen van deugd door hen verricht, toen zij in het huisje van Nazareth verkeerden met U, als opgroeienden knaap en jongeling. Hoe zalige oogenblikken hebben zij doorleefd, als, na volbrachten arbeid, zij luisterden naar uwe woorden! Wat heilig vuur van liefde heeft hunne harten doorgloeid, als zij hoorden uit uwen mond de woorden des Eeuwigen Levens en voor hunne oogen de nog verborgen geheimen van het heilig Geloof tot klaarheid kwamen! Spreek ook tot mij, o Heer, uw dienaar luistert; spreek tot mij woorden van troost en vrede, toon mij uwen heiligen Wil en geef mij de kracht hem in alles te volbrengen.

Dankzegging

WAKKER aan in mijn hart dezelfde vurige liefdevlammen, welke Gij hebt opgewekt in het hart van uwe allerheiligste Moeder en van den H. Jozef. Een vonk uit uw heilig Hart heeft hunne harten ontstoken. Verteer ook mijn hart geheel en al door deze liefde. Door de handen van Maria en Jozef draag ik mijn hart op aan uw oneindig liefdevol Hart. In vereeniging met hen en uw hoogheilig Hart breng ik den eeuwigen Vader dank, zooals eens Hem

gebracht werd in Nazareth's rustige woning.

Ik dank op dezelfde wijze waarmede Gij, mijn Jezus, thans nog in het H. Sacrament des Altaars dank brengt, voor de eindelooze eer en heerlijkheid welke Hij met U en den H. Geest als God geniet in alle eeuwen der eeuwen; gelijk Gij Hem dankt voor alle genaden en onmetelijk rijke gaven ontvangen in uwe allerheiligste Menschheid, als Kroon der Schepping en Hoofd der uitverkorenen, voor alle gunsten en groote voorrechten waarmede de zalige Maagd Maria, uwe zuivere Moeder, zoo rijkelijk is versierd geworden; zoo dank ik U voor alle genaden waardoor Gij hebt geheiligd, beschermd en verheerlijkt den H. Jozef, den H. Johannes den Dooper, uwe Apostelen en Martelaars en alle Heiligen en Zaligen des Hemels; voor alle genaden en weldaden, mij onwaardig schepsel reeds bewezen of nog toegedacht, voor alle genaden zonder een woord van dank ontvangen en misbruikt of verworpen. Voor dit alles dank, lof en eer aan de H. Drievuldigheid in alle eeuwen. En U, mijn Jezus, hartelijk dank voor de instelling van het hoogheilig Sacrament, waarin Gij U vereenigt met mij op de meest innige wijze, en het mij mogelijk maakt den eeuwigen Vader een dank-offer te kunnen brengen overeenkomstig de grootte zijner weldaden.

Nu is het tijd dat ik vrucht trekke

uit deze H. Communie, en dit hoogheilig Sacrament in mij zijn volle uitwerking hebbe. Onzichtbaar en verborgen hebt Gij in het stille leven te Nazareth gewerkt aan het heil der wereld. Nog meer verborgen en onzichtbaar werkt Gij hier in het H. Sacrament en wilt Gij thans uw werk voltrekken in mijne ziel. Zie, alle vermogens mijner ziel open ik voor U: handel daarmede volgens uwe liefde en barmhartigheid, uwe goddelijke wijsheid en macht. Mijne ziel is uw onbeperkt eigendom; Gij kunt haar gelijkvormig maken aan U, haar hechten aan U in onwankelbare, onvergankelijke liefde. Spreek slechts één woord en dit kunnen wordt werkelijkheid. Daartoe zijt Gij immers tot mij gekomen in het allerheiligst Sacrament, opdat uwe liefde zich dieper zou wortelen in mijne ziel en deze meer deel zou hebben aan uw goddelijk leven. Dat geen enkele minuut verloren ga van dezen kostbaren tijd, waarin Gij als God en Mensch persoonlijk bij mij vertoeft, en geef dat geen enkele uwer genaden ongebruikt blijve. Meer dan liefde tot U, steeds toenemende liefde, kan ik niet vragen, en met minder dan die liefde mag ik mij niet tevreden stellen. Gij zelf, mijn Heer, hebt mij het verlangen, U lief te hebben, ingestort. En dat hebt Gij niet gedaan om mij onbevredigd te laten, maar om mijn honger naar uwe liefde te verzadigen. Maar niet in gevoelens alleen moet mijne liefde be-

staan. Neen, ik begeer eene liefde die zich uit door de daad en volle overgave aan uw heiligen wil. Zie, o Jezus, ik houd U vast met geheel de sterkte van mijn wil; ik heb U boven alles lief en maak het vaste voornemen te volharden in uwe liefde trots alle stormen en bekoeringen, in vreugde en leed, in leven en dood. Verleen mij daartoe den machtigen bijstand uwer genade.

Gedreven door liefde tot U kniel ik neder en aanbid U en den Vader en den H. Geest in het H. Sacrament des Altaars als den éénen God in drie Personen. Ik aanbid den eeuwigen Vader, Hem dankend voor de eindelooze liefde die hem drong U, zijnen ééniggeboren Zoon, op te dragen, mij te verlossen en mijn zielespijs te zijn. Ik offer Hem alle akten van aanbidding en dankzegging door de Engelen en Heiligen des Hemels en alle rechtvaardigen hier op aarde Hem gebracht. Ik prijs Hem, ik bemin Hem, met alle liefde, dank-en lofprijzingen, die Gij, zijn veelgeliefde Zoon, in het H. Sacrament Hem aanbiedt. En Hem smEEK ik, moge Hij bewerken dat allen U erkennen, liefhebben, eeren en danken, en uwe kinderen dikwerf en op waardige wijze in het H. Sacrament U ontvangen.

Ik aanbid U, den eeuwigen Zoon Gods, en dank U voor de oneindige liefde waarmede Gij zijt mensch geworden, in een naakten stal geboren, opgevoed in een armoedige stulp, prijsgegeven aan hon-

ger en dorst, koude en hitte, vervolging en smaad, geeseling en doornenkroon, wreede nagels en smartvollen dood aan het harde kruishout. Ik dank U met heel de strijdende en zegepralende Kerk voor de gave van dit hoogheilig Sacrament als voedsel mijner ziel. In alle geconsacreerde hostiën der geheele wereld aanbid ik U en dank U in plaats van allen, die U niet kennen en geen dankbaarheid betuigen. Mijn leven zou ik willen geven, indien Gij in dit Sacrament werdt erkend, U liefde en eer werd geschonken; indien ik kon verhinderen de vele oneerbiedigheden en de heiligschennende behandeling, welke U daar worden aangedaan. Ik heb U lief, o Jezus. Ik wensch U te ontvangen en te be-
minnen met dezelfde liefde en reinheid van ziel en verlangens als Maria. Ja zelfs met de volmaakte liefde van uw eigen allerzuiverst Hart. O geliefde Bruidegom mijner ziel, volvoer door uw heilige sacramenteele tegenwoordigheid in mijne ziel datgene, waarvoor Gij gekomen zijt, en laat mij liever sterven dan onwaardig U te ontvangen.

O heilige Geest, van eeuwigheid voortkomend van den Vader en den Zoon, ik aanbid U en dank U voor de eindelooze liefde, waarmede Gij hebt voltrokken dat onuitsprekelijk geheim der menschwording, en uit het zuiver bloed der zalige Maagd Maria hebt voortgebracht het allerheiligst Lichaam van Jezus

Christus, die in het hoogwaardig Sacrament de spijsz mijner ziel is. Ik bid U, verlicht mijnen geest, reinig mijn hart en de harten aller menschen, opdat wij deze groote weldaad uwer liefde naar waarde steeds schatten en het H. Sacrament immer eerbiedvol ontvangen mogen. Amen.

19de Communie-oefening

(Ter Gedachtenis aan het Verlies en het Wedervinden van Jezus in den Tempel.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

MIJN Jezus, heden wil ik weder deelnemen aan den H. Maaltijd van uw kostbaar Vleesch en Bloed, waarmede Gij wenscht mij te verkwikken. Heden wil ik bijzonder overdenken hoe Gij als knaap van 12 jaren, zonder voorkennis uwer heilige Moeder Maria of van haar zuiveren Bruidegom den H. Jozef, zijt achtergebleven in Jeruzalem's tempel, en uwe ouders drie dagen hebt laten doorbrengen in naamlooze smart over uw verlies.

Ik aanbid U en zeg U dank voor het verhevene voorbeeld van deugd, ons daar gegeven, voor de vermeerdering van deugd en verdiensten, uwe ouders daardoor bereid; en voor de genade en de aanspraak op de eeuwige heerlijkheid, uwe uitverkorenen daardoor verworven.

U erken en belijd ik als mijn Heer en mijn God. Vrijwillig hebt Gij gekozen den staat van onderworpenheid en waart Gij uw ouders onderdanig gelijk een gewoon menschenkind. Onder die nederigheid erken ik uwe oneindige, goddelijke macht en majesteit. Ja, ik aanschouw nog dieper vernedering ; ik zie U gehoorzamen aan het woord van elken priester, niet slechts van den vromen, maar ook van den zondigen, den goddeloozen. Maar toch geeft het heilig Geloof mij de zekerheid dat Gij, de Heer van goddelijke Majesteit en heerlijkheid, hier tegenwoordig zijt. Ik vertrouw niet alleen op het oordeel van mijn verstand, ik geloof vast en onwrikbaar uw waarachtig woord.

Niet alleen geloof ik aan uw waarachtig woord, dat Gij wezenlijk en werkelijk in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt met Godheid en Menschheid, glorievol en onsterfelijk gelijk Gij troont in den hemel ; ik hoop ook en vertrouw, dat Gij tot mijne heiliging hier tegenwoordig zijt en mij wilt schenken in rijken overvloed het bovennatuurlijk leven. Daarom verbergt Gij den glans uwer Godheid, opdat ik niet vreeze maar het durve onderstaan, dikwijls te naderen tot U, en zelfs iederen dag U te nuttigen als voedsel mijner ziel. Wanneer Gij zoovele middelen aanwendt om mij als het ware te dwingen tot U te komen, en U zelven aan mij te geven,

zoudt Gij dan karig U betoonen in het mededeelen uwer gaven ?

Reeds bij uw verblijf in den tempel als twaalfjarig kind, was het de liefde voor mij en mijn geluk, welk U deed besluiten uwe ouders het nameloos leed te laten dragen van U te zijn gescheiden. Daardoor wildet Gij hun het bewijs leveren dat het heil der wereld, ook mijn heil dus, en de eer uws Vaders bij U vóór alles ging en Gij bereid waart, het dierbaarst hier op aarde daaraan ten offer te brengen. Het heil der wereld en de eer van uw hemelschen Vader, ook mijn heil ging U, o Jezus, al de eeuwen door tot aan de instelling van het Allerheiligst Sacrament vóór alles ter harte. Hoe groot en begeerenswaard moet dan niet wezen wat met zulk een offer door U werd gekocht en uw verlangen zoo heeft opgewekt ! O, ik vertrouw vastelijk te verkrijgen den rijken schat van genade, waarnaar ik zoo vurig verlang. O Jezus, toef niet, maar kom !

O Maria en Jozef, ik heb innig medelijden met U om de groote smarten, welke Gij verdragen hebt, toen Gij op den terugkeer naar Jezuzalem tevergeefs uw goddelijk Kind zocht te midden uwer reisgenooten. Wat bittere tranen en slapeloze nachten heeft dat verlies U gekost ! Ik loof uwe onderwerping aan Gods H. Wil en den vurigen ijver welke U drie lange dagen uw goddelijk Kind heeft doen zoeken. En ik dank U voor de

offermoedigheid en liefde waarmede Gij, vereenigd met uw goddelijk Kind, al deze smarten hebt opgeofferd voor het heil der wereld. Ook om mijnentwille hebt Gij dit leed verduurd ; innig bedank ik U daarvoor en vraag U, voor mij te verkrijgen een oprecht berouw, opdat ik beweene mijne zonden, de oorzaak van uw lijden. Want verlangen om vergoeding te geven voor de zonden heeft het goddelijk Kind aangespoord tot zijne eigen groote smart dit groote leed U te laten overkomen.

Verwerft mij terwille van uw lijden de genade van nimmer door een zonde mijn goddelijken Verlosser en zijne vriendschap te verliezen. En mocht mij ooit dat groot eonheil wedervaren, geeft dat ik dan niet ruste alvorens door een volmaakt berouw en oprechte bekeering weder in zijne genade te zijn aangenomen.

In dit oogenblik, nu ik op het punt sta den goddelijken Verlosser in het allerheiligste Sacrament te ontvangen, vraagt nu voor mij een recht levendig geloof, een vast vertrouwen, diep leedwezen over al mijne zonden, een onbeperkte overgeving aan den goddelijken Wil, eene diepgevoelde liefde en een vurig verlangen, voortgang te maken in de deugd en in heiligheid, ten einde met U, mijn Jezus, mijnen Heiland, steeds meer en meer vereenigd te worden.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding

« **H**OE liefelijk, Heer, zijn uwe woontenten, mijn ziele verzucht naar uwe tabernakelen. Mijn hart en mijn lichaam verheugen zich in den levenden God ».

Als de psalmist zoo spreken kon over Gods tegenwoordigheid in het Oude Verbond, welke gevoelens moeten mij dan doordringen in dit oogenblik, nu ik niet alleen geniet de innige nabijheid Gods van het Nieuwe Verbond, maar mij verheugen mag in zijne onmiddellijke tegenwoordigheid, en mijn Verlosser en mijn God heb ontvangen in mijn hart ! Zoo wil ik dan met alle vermogens en krachten mijner ziel, mij zelven met al wat ik heb en bezit voor U nederwerpen en belijden dat ik niets ben in uwe oogen. Al wat leeft en zich beweegt, het redelooze en het met verstand begaafde schepsel, is voor U als een druppel in den oceaan ! Hoe kan ik dan genoegzaam mijne eigen nietigheid inzien ! Hoe is het dan mogelijk, dat Gij, de Allerhoogste, de Eeuwige en Oneindige, komt tot mij als een vriend tot zijnen vriend, als een broeder tot zijnen broeder ? O ! hoe onbegrijpelijk diep hebt Gij, in uwe goedheid, willen nederdalen !

Liefde en Berouw

Ik verheug mij over uwe goedheid en ontvang U met alle bewijzen van

liefde. Niets ter wereld kan worden vergeleken bij uw bezit. Ja, zelfs in den hemel is er buiten U niets wat mij gelukkig en zalig kan maken. Ik haat en verfoei alle oogenblikken waarin ik U heb miskend en versmaad, alle uren doorgebracht op eene wijze, welke U mishagde, en waarin ik ben afgeweken van uwe liefde. O, kon ik ze vernietigen al de uren, doorleefd in vijandschap met U, alle oogenblikken waarin ik U, al ware het in de kleinste zaken, niet welgevallig was. Door de vurigste akten van liefde zou ik daarvoor U vergoeding willen geven. Ik noodig al de hemelsche Geesten, de Cherubijnen en Serafijnen uit U lief te hebben en ik zou wenschen U te kunnen aanbieden de heerlijke gevoelens van liefde, die hen steeds bezielen. Ik vraag de H. Maria Magdalena, den H. Petrus en alle heilige boetelingen mij deel te geven aan hunne liefde, toen zij van uwe lippen de woorden der vergeving hunner zonden vernamen, opdat ik met zulke gevoelens van liefde en berouw mij voor U nederwerpe. Ik wensch mijn hart ontvlamd en verteerd door dien zelfden gloed van vurige liefde, welke brandde in de harten van Maria en Jozef, toen zij U bij de weder-vinding in den tempel in hunne armen sloten. Niet door hunne ongetrouwheid of door hunne schuld hadden zij U verloren en na droevig zoeken U wedergevonden. Maar ik heb U en uwe bijzon-

dere gunsten verloren door eigen schuld, door mijn allergrootste schuld. En toch, uwe barmhartige genade heeft mij het onverdiende geluk geschonken, U weder te vinden en U in het H. Sacrament des Altaars te bezitten. Wel duizendvoudigen dank ben ik U, o Jezus, schuldig !

Opoffering en Dankgebed

WAT kan ik U aanbieden ten bewijze mijner dankbaarheid ? Gij zijt mijn God en hebt mijn gaven niet noodig. Al mijn doen en laten, eene gansche eeuwigheid door, kunnen volstrekt niet vermeerderen uwe heerlijkheid en zaligheid. Mijn goeden wil, waarvan niet Gij maar ik de groote voordeelen geniet, is alles wat ik U kan aanbieden. Maar ook dat nog is een geschenk uwer genade. Ik geef hem U ; beschouw hem als uw eigendom. Ik wil U trouw blijven tot in den dood. Neem weg uit mijn leven de oogenblikken, welke Gij voorziet dat ik zal misbruiken U ten smaad. Dat al de oogenblikken, welke uwe goedheid en voorzienigheid mij nog toestaat, worden gebruikt tot uwe verheerlijking en om U te beminnen ! Allerzoetste Jezus, van U heb ik ontvangen dezen wil en dit verlangen, geef mij door uw H. Sacrament ook de genade ze te volbrengen. Aanvaard in dit uur het verbond dat ik sluiten wil met U : dat al mijne gedachten, al mijne verlangens, alle bewegingen van mijn lichaam mogen zijn even zoovele daden

van liefde jegens U, mijn opperste Goed, even zoovele lofprijzingen en dankgebeden, in welke ik blijf herhalen: « Eeuwigdurende lof en dank zij Jezus Christus in het hoogheilig Sacrament des Altaars. » En omdat mijn geringe dank niet voldoende is voor al uwe weldaden, vereenig ik mij met alle schepselen en noodig al het geschapene uit U zijne dankbaarheid te betuigen. Zon, maan en sterren, bergen en heuvelen, zeeën en rivieren, wat groeit en bloeit, de vogelen des Hemels, de dieren op aarde en de visschen der wateren, alle volkeren der wereld, geloovigen en rechtvaardigen, alle Heiligen en Engelen des hemels, ik noodig hen allen uit te loven, te prijzen en te danken Jezus, mijn God, voor de instelling van het heilig Sacrament en voor het groote voorrecht, waaraan Hij mij heden heeft deelachtig gemaakt. Zalige Maagd Maria, Moeder van mijn Verlosser en ook mijne Moeder, Gij die zoo eenig uwen Heer hebt behaagd, dank in mijnen naam God den Heer! En al dien dank, ik weet het, kan niet worden vergeleken bij de grootte der weldaad mij heden geschonken. Ik neem dan ook mijne toevlucht tot U, o Jezus, tot uw allerheiligst Hart. Nu Gij U aan mij hebt gegeven met al uwe verdiensten, durf ik mij vermeten den lof en dank, dien Gij zelf gebracht hebt aan uw eeuwigen Vader, als den mijne te nemen, en den eeuwigen Vader aan te bieden als eene

volkomen vergoeding voor de genade mij bewezen.

Zie, o Jezus, gedurende uw aardsche loopbaan hebt Gij U mijner herinnerd, en den hemelschen Vader gedankt voor de genaden, welke Hij U toestond voor mij van zijne rechtvaardigheid te verkrijgen. En ook voor alle genaden, welke mij heden in deze H. Communie zijn ten deel gevallen, bracht Gij reeds uwen dank.

Moge ik, o Heer, mijn stamelend dankgebed met deze dankbetuigingen vereenigen.

Gebed voor de Geloovige Zielen

U LOVEN en prijzen in het hemelsch geluk kan ik nog niet. Uwe genade en barmhartigheid heeft mij echter in staat gesteld verzoening voor anderen te verkrijgen. Zoovele heilige zielen versmachten nog in de plaats der zuivering en zien verlangend uit naar hunne bevrijding en het bezit der eeuwige zaligheid. Gij, o Heiland, hebt het voor mij mogelijk gemaakt, door mijne gebeden en goede werken die bevrijding te bespoedigen. Zie, de goede werken verricht en nog te volvoeren met de hulp uwer genade, offer ik op door de handen uwer gebenedijde Moeder, ten behoeve der arme zielen in het Vagevuur, opdat zij, bevrijd van hunne pijnen, voor uw troon in den hemel neergeknield, U loven en prijzen en danken

in mijn naam. Verhoor mijn gebed, door de kracht van uw allerheiligst Bloed, ook voor hen vergoten, reinig hunne zielen van alle smetten en vervul hun vurig verlangen naar U. Ontferm U over hen, o Jezus, ontferm U over hen, bijzonder over hen, die mij in dit leven na bestonden, of die lijden door mijne schuld.

Gebed voor de Levenden

GODDELIJKE Verlosser, schenk ook den rijkdom uwer goddelijke gunsten aan uwe H. Kerk en alle hare kinderen hier op aarde, vooral aan hen die in gevaar zijn van uwe liefde te verliezen; bewaar en bevestig hen in uwe genade. Bekeer de zondaren, bovenal die in gevaar van sterven verkeeren. Schenk uw licht aan de dwalenden en ongeloovigen, dat zij allen U belijden mogen als den waren Zoon van God, zich aansluiten bij uwe H. Kerk en in haar vinden het leven der genade hier op aarde en hiernaals het leven der eeuwige liefde. Amen.

20ste Communie-oefening

(De miskende Liefde van den Verlosser.)
(Geschikt voor den 1sten Vrijdag.)

VOÛR DE H. COMMUNIE**Akte van Geloof**

EERBIEDIG naderend tot het H. Sacrament des Altaars belijd ik eerst mijn katholiek geloof: Ik geloof in God den Vader, den Almachtigen, Schepper van hemel en aarde; en in Jezus Christus, zijn eengeboren Zoon, onzen Heer; Die ontvangen is van den H. Geest, geboren uit de Maagd Maria, Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruist, gestorven en begraven; Die is nedergedaald ter helle, ten derden dage verreezen van de dooden; is opgeklommen ten hemel en zit aan de rechterhand van God, zijn almachtigen Vader, vandaar zal Hij komen oordeelen de levenden en de dooden. Ik geloof in den H. Geest, de heilige katholieke Kerk, de gemeenschap der Heiligen, de vergiffenis der zonden, de verrijzenis des vleesch en het eeuwige leven. Ik geloof al hetgeen Gij, de eeuwige Waarheid, ons gezegd hebt en ons leert door uwe H. Kerk. Ik geloof dat Gij, de menschgeworden Zoon van God, in het H. Sacrament des Altaars glorievol en onsterfelijk met Godheid en Menschheid, met Lichaam en Ziel tegenwoordig zijt. Voor dit heilig Geloof heb ik alles veil, en in dit H. Geloof wil ik leven en sterven.

Akte van Hoop

GIJ zijt waarlijk een verborgen God, verborgen voor ons oog door de gedaante van brood. Ik hoop en vertrouw op U, en ik verwacht een rijk aandeel in uwe verdiensten en genaden, door U nedergelegd in dit heilig Geheim voor al uwe kinderen, die met een geloovig en liefdevol hart U ontvangen.

Akte van Liefde

Ik heb U lief, mijn hoogste goed, ik bemin U boven alles met al de kracht mijner ziel. Wat ter wereld zou ik kunnen beminnen, indien ik U niet liefhad? Al wat mijne liefde zou kunnen opwekken, is tegenover U niet meer als een waterdruppel vergeleken bij den onmetelijken Oceaan. Hoe zou ik dan U niet beminnen, die in zoo rijken overvloed al wat liefdewaardig is vereenigt? Hoe zou ik U niet beminnen, daar Gij, die toch allerm minst mijne liefde noodig hebt, mij zoo belangeloos hebt liefgehad. Van alle eeuwigheid hebt Gij aan mij gedacht, en op den door U bestemden tijd mij in 't leven geroepen, mij gegeven lichaam en ziel, al de krachten des lichaams en al de vermogens der ziel, en tot op het oogenblik hebt Gij mij in het leven bewaard. Op welke wijze zal ik deze onverdiende liefde kunnen vergelden? Wat kan ik anders doen dan U liefhebben met geheel mijne ziel en uit gansch

mijn hart. Maar Gij zijt nog verder gegaan. Van eeuwigheid hebt Gij een blik vol erbarmen op mij geworpen en zijt mensch geworden om mijnentwille. Gij hebt aangenomen een menschelijk lichaam en eene menschelijke ziel. En in deze menschelijke natuur hebt Gij armoede, koude, pijnen en vervolgingen verduurd, zijt Gij overgeleverd aan den smadelijksten dood des kruises en hebt onder de hevigste smarten uw leven gegeven. En dat alles uit liefde tot mij, om mij te bevrijden van de zonden. Hoe zal ik U deze onbegrijpelijk groote liefde kunnen vergelden? Het eenige wat ik kan doen is deze liefde dankbaar erkennen, haar bewaren in mijn hart, mij zelve in onbeperkten eigendom aan U overgeven, opdat Gij naar welgevallen over mij beschikken zoudt.

Zie, o Jezus, vooral in deze oogenblikken herdenk ik de groote liefde, waarmee Gij mij tot het einde bemind hebt. Ik herdenk ook uwe goddelijke wijsheid en macht, waarvan getuigde uw lijden en sterven en dat grootste bewijs uwer liefde, dat Gij hebt geschonken en nog voortdurend in het H. Sacrament blijft geven. Reeds van alle eeuwigheid hadt Gij vooruit gezien hoe weinig wederliefde uw deel zou zijn voor uwe menschwording en uw sterven als zoenoffer voor ons. En toch, dat vooruitzicht heeft U niet weerhouden, om te trachten op eene zoo goddelijke wijze onze liefde te winnen. Van alle eeuwigheid

wist Gij reeds, voor hoe ontelbaar vele schepselen uw bitter lijden, uw smadelijke dood en kostbaar Bloed nutteloos zouden zijn. En toch heeft dat alles U niet weerhouden uw H. Bloed te vergieten om ten minste hen, die door U gered wilden worden, krachtiger tot U te trekken.

**Medelijden met Jesus,
bij het Vooruitzicht van zijn Lijden**

Ook in uwe heilige menschheid mag ik uw Hart begroeten als het heiligste Hart, dat in zich bevat alle schatten van wijsheid en wetenschap. Ook als mensch hebt Gij duidelijk de toekomst doorschouwd, en de vrucht van uw heilig lijden evenals de verijdeling daarvan hebt Gij gekend van af het eerste oogenblik van uw menschelijk bestaan. En toch, uit liefde tot mij hebt Gij alles aanvaard. Voor U in het stof nederknielend smee ik U, laat ten minste van af dit uur uw heilig lijden niet vruchteloos voor mij zijn.

Bij den aanvang van uw lijden, toen Gij toeliet dat doodsangst op U nederviel, hebt Gij in uw heilig Hart reeds van te voren al de bitterheid willen proeven, welke de snoode ondank van zoo velen U bereiden zou en waarmede duizenden de goddelijke liefdedaad van het verlossingswerk zouden vergelden. Toen hebt Gij gevoeld al dien angst, die walging en benauwdheid des harten en toch

hebt Gij U zelven als zoenoffer voor de wereld overgeleverd.

Uwe liefde was sterker dan de dood. En toen Gij dienzelfden avond het brood naamt in uwe heilige handen, het veranderend in uw allerheiligst Lichaam en voor altijd dit aanbiddelijk geheim van uw Vleesch en Bloed insteldet, stond voor de oogen uwer ziel niet slechts het verraad van Judas, maar al de beledingen, al de smaad, welke ooit het allerheiligst Sacrament zouden worden aangedaan.

Gij aanschouwdet reeds, hoe het H. Sacrament zou worden onteerd en met voeten getreden en hoe menig ongeloovige door de miskenning van uw H. Sacrament uwe liefde zou versmaden. Gij hebt toen reeds gezien de heiligschennende en onwaardige Communiën, de lauwheid en onverschilligheid, waaraan zoo vele rechtvaardige zielen zich zouden schuldig maken. Dit alles drukte als een centenaarslast op uw heilig, doch menschelijk voelend Hart, en toch al die smart en smaad heeft uw liefdevol Hart niet kunnen terughouden om hen, die U ontvangen willen, de macht te geven kinderen Gods te worden, steeds op volmaakter wijze, door hun deelname aan uw goddelijk leven. O Jezus, vol verwondering en ten diepste mij vernederend, kniel ik voor U neer. Ik dank U voor uwe groote liefde; vol smart, maar ook vol verlangen nader ik tot U, om te ont-

vangen al de gaven en genaden, welke Gij in het allerheiligst Sacrament met zoo groote liefde en zoovele smarten mij bereid hebt. Buiten U is slechts dood en verderf, in U alleen is leven en zaligheid.

Verlangen

DIEN avond, waarop Gij U zelven tot voedsel gaaft aan uwe leerlingen, hun de macht verleenend, ter uwer herinnering datzelfde wonder te verrichten, hebt Gij gedacht aan mij en aan deze H. Communie, in welke ik U thans ga ontvangen. Vurig hebt Gij verlangd door deze H. Communie mij te overladen met uwe genade. O, verwezenlijk nu uw verlangen. Kom bij mij, verlaat mij niet alvorens mij te hebben gezegend en alle krachten en vermogens mijner ziel te hebben gewijd tot uwen heiligen dienst. Heilige Maria, Moeder Gods, alle Heiligen des Hemels en alle koren der Engelen, helpt mij waardig mijn Heiland ontvangen en maakt mij deelachtig aan zijne zegeningen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE

HEILIG Hart van Jezus, ik geloof in U, heilig Hart van Jezus, ik stel al mijn vertrouwen in U. Allerbeminnelijkst Hart van Jezus, ik heb U lief; geef dat ik U steeds meer en meer beminne.

Aanbidding en Gebed om Vergeving

GEHEEL mijn hart en ziel leg ik open voor U. Geheel de wereld en haar lot ligt voor U opengeslagen. Van af het eerste oogenblik van uw menschelijk bestaan aanschouwdet Gij verleden en heden en toekomst van elke menschenziel, hare deugden of boosheden, en wist Gij wat er van haar zou worden, opdat Gij naar het raadsbesluit van den eeuwigen Vader uw hooge priesterlijk en koninklijk ambt in allen deele zoudt kunnen uitoefenen. Thans ziet gij alles zonder lijden of leed in de glorie uwer heerlijkheid. Maar tijdens uw sterfelijk leven heeft die voorwetenschap U groot hartzeer berokkend. Hoe smartelijk heeft U gepijnigd het weten van zooveler verloren gaan, voor wie uw kostbaar Bloed vergeefs zou worden gestort! Hoe wreed heeft U gekweld het vooruitzicht van zoovele versmadingen, welke Gij zoudt hebben te verdragen in het Allerheiligst Sacrament: de onwaardige communieën, maar ook de lauwe, welke U verhinderen de gewenschte heiliging in de zielen van die U ontvangen, te bewerken. Drukt niet op mij een groot deel der schuld aan het leed en lijden van uw Allerheiligst Hart? Diep beschaamd, o Heer, lig ik neder voor U, den Godmensch, dien ik ontvangen heb, en vraag U vergeving voor al het leed, dat ik uw Hart heb aangedaan. Ik heb een innig berouw

over mijne ondankbaarheid ; ik wil dat zoeken te vergoeden door grootere liefde tot U en vuriger ijver. O gepijnigd Hart van Jezus, ik heb met U zoo'n innig medelijden ! Ik zou U wel vergoeding willen geven voor de ondankbaarheid van gansch de wereld, doch al mijne liefde en al mijne goede wil vermogen dit toch niet. Daarom wil ik uw eigen goddelijk Hart opdragen als eene vergelding voor de zonde van mij en van allen.

Akte van Liefde

MAAR toch met grooter innigheid wil ik U liefhebben, ten minste naar den maatstaf mijner zwakheid en uwer genaden. Hoe meer Gij wordt beleedigd en onteerd in het Allerheiligst Sacrament, des te heller straalt uwe liefde, daar Gij toch, niettegenstaande Gij vooruit al de versmadingsen weet, die U zullen treffen, als een gevangene der Liefde blijft toeven in het tabernakel en verlangend wachten dat iemand komt en U binnenlaat in zijn hart, waar Gij uw avondmaal met hem viert.

Dat van dezen liefdegloed uws Harten een vonk moge overspringen in mijn hart ; dat het offerv aardig worde en nooit U weigere, wat Gij verlangt, steeds vereenigd met U in tijd en eeuwigheid !

Smeekebed

MAAR Gij ziet, mijn Jezus, ook de zwakheid en onstandvastigheid van mijnen wil. Gij kent het geweld der

bekoringen, die mij overvallen ; Gij doorschouwt de arglistige vijanden mijner ziel ; Gij kent de gevaren, welke van buiten en van binnen mij bedreigen, de gelegenheden, welke mij ten val zouden brengen. Maar Gij ziet ook het middel en de wijze om het gevaar te ontgaan en bewaard te blijven tegen de beproeving ; Gij kunt mijn verstand zoo klaar verlichten en mijn wil zoo sterk maken door uwe genaden, dat ik uit alle gevaren zegevierend te voorschijn trede. Bij de liefde van uw heilig Hart, versterk mij door uwe wijsheid en kracht ; houd verre van mij alle gevaar tot zonden of geef mij de kracht overwinnaar te blijven ; dood in mij de booze lusten, de begeerte naar rijkdom en eer ; verwijder van mij den geest van vijandschap, nijd en tweedracht ; bevestig integendeel mij in den geest van eensgezindheid, deemoed en zachtheid, vooral van werkdadige liefde tot God en den naaste, die zegeviert over alle kwaad, het bittere verzoet, alle moeilijkheden en beproevingen tot verdiensten doet gedijen.

Overgave aan God

ZIE, ik geef mij gansch aan U over ; ik wil volgen de inspraak uwer genade : dan ben ik ook zeker dat geen leed mij ten nadeele kan zijn, dat alles, geluk of ongeluk, troost of tegenslag, vreugde of droefheid mij zal helpen voort-

gang te maken in uwe liefde, en mijn eeuwig heil bevorderen en bevestigen.

In dit heerlijk oogenblik, nu ik U, mijn Heer en Rechter, onder de sacramentele gedaante in mijn hart bezit, kunt Gij mij niets weigeren, daar ik niet vraag om aardsche en vergankelijke goederen, maar om het eeuwige en onsterfelijke, dat ons toestroomt uit uw Hart.

Voorspraak

STORT eveneens den overvloed uwer genaden uit over allen, die mij ter harte gaan, mijne weldoeners en vrienden en vijanden, over dwalenden en ongeloovigen, voer hen, die van U zijn gescheiden, tot het licht der wijsheid en het leven der genade, bevestig de rechtvaardigen die leven in U, tot standvastigheid en volharding; breng hen, die gevaar loopen, in veilige haven, en bevrijd de lijdende zielen in het vagevuur, opdat zij mogen genieten het heil van de aanschouwing uws Aanschijs.

Zie, nu moet ik heengaan van U. Maar ik wensch dat in mijn naam U blijven loven mijn Bewaarengel en al de Engelenkoren, de Heiligen des hemels, de Profeten en Apostelen, de Martelaren en Belijders, de Maagden en vooral uw heilige Moeder Maria. Met hen wil ik vereenigd zijn en in deze vereeniging moge al mijn doen en laten, mijn gaan en komen, ja iedere ademtocht zijn voor

U als een loflied : » Eere en dank zonder ophouden aan het heilig en goddelijk Sacrament ».

Vele aflaten zijn aan dit gebed verbonden, waaronder : 100 dagen telken dag eenmaal ; bidt men het elken dag, dan een volle aflaat onder de gewone voorwaarden van biecht, H. Communie en gebed tot intentie van Z. H. den Paus. Zie Raccolta blz. 124.

21ste Communie-oefening

(Ter Gedachtenis aan het Lijden van Christus.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

« **Z**oo dikwijls Gij dit doet, doet het tot mijne gedachtenis ». Door deze woorden hebt Gij, o Heer, aan uwe Apostelen en uwe H. Kerk vermaakt het heilig Geheim van uw Vleesch en Bloed, als eene gedachtenis aan het bitter lijden waaraan Gij U zelve na het laatste Avondmaal gingt overleveren. En uw Apostel vermaant ons ernstig : « Zoo dikwerf Gij dit Brood zult eten en drinken uit dezen Kelk, zult Gij den dood des Heeren verkondigen tot zijne wederkomst » (1 Kor : 11. 26).

Getrouw aan uw bevel overdenk ik uw heilig lijden, en ik aanbid U en prijs U, omdat Gij door uw kruis en lijden de

wereld verlost hebt. Nederknielend aan uwe voeten, vraag ik vol ootmoed: geef dat uw hoogheilig, om mijnentwille vergoten, Bloed en uwe vreeselijke pijnen niet voor mij verloren zijn. Laat deze heilige Communie, welke ik zoo aanstonds hoop te ontvangen, mij geven een rijk aandeel aan de door U smartvol verworven verdiensten. Ik leg mijne ziel in uwe genadevolle handen. Gij, mijn Heer en mijn God, hebt haar gekocht, zij is uw eigendom.

Ik overweeg, o Heer, den bitteren voor-
smaak van uw allerheiligst lijden, dien Gij geproefd hebt bij het laatste Avondmaal, toen Gij zeidet aan uw verslagen Apostelen: « Waarlijk ik zeg U, een onder U zal mij verraden ». Welke gevoelens hebben toen overstroomd uw diepbedroefd Harte, op het oogenblik dat Gij nederknieldet voor Judas om hem de voeten te wasschen en Gij met eigen hand hem uwe heilige Spijzetoereiktet; Gij deedt dit om zijn versteend hart te vermurwen, waarin het voornemen reeds was U te verraden. Gij hadt ook hem lief, den verraderlijken Apostel. En hoe smartvolgetroffen was uw van liefde gloeiend Harte, als, gelijk schijnt geschied te zijn, uw eerste overgave van U zelve in het H. Sacrament voor Judas de gelegenheid werd tot eene heiligschennende Communie, en deze bron van zegen voor hem eene aanleiding werd tot eeuwige verwerping.

Ik smeeek U bij de groote bitterheid, toenmaals ondervonden door uw goddelijk Hart, geef dat ik toch nooit mij schuldig make aan eene onwaardige H. Communie, en dit Brood des Levens voor mij nimmer worde een voedsel, dat den dood brengt.

Ik overweeg, o Heer, den bitteren doodsangst, de droefheid, walging en benauwdheid, waardoor bloedig zweet uit uw gepijnigd Harte werd geperst, toen Gij biddend in den hof van Olijven gansch den last van het komend lijden en de zwaarte der zonden eener geheele wereld reeds te voren hebt willen torsen. O Jezus, ik heb deernis met uw ontzettend lijden; vol schaamte verberg ik mijn aangezicht, want ik weet, dat ook mijne zonden en mijne ondankbaarheid schuld hebben aan uwen doodangst en het bloedig zweet, geperst uit uw huiverend Harte. Thans, nu ik U, mijn Redder en Verlosser, die eenmaal voor mij zoo veel smarten hebt verduurd, wezenlijk en waarachtig in dit allerheiligst Sacrament zal ontvanger, bid ik U: geef mij de genade door vuriger liefdeijver vergoeding te geven voor al uw lijden, en in plaats van rouw en pijn uw Harte vreugd te bereiden door mijne goede werken.

O Jezus Christus, ik denk aan de koorden, waarmede Gij uwe machtige handen liet binden, toen Gij, verraden door Judas met een kus, omringd van gerechtsdienaren, als gevangene ge-

sleurd werdt voor den rechterstoel van den Hoogen Raad der Joden. Dezelfde liefde, die U dreef U te laten boeien, houdt U thans ook nog gevangen in duizenden tabernakelen, gebonden aan nederige gedaante van Brood en aan het woord des Priesters. Met groote droefheid om uw lijden, maar ook met groote blijdschap over uwe liefde dank ik U, voor de kluisters, die Gij gedragen hebt, al den smaad en bespottung die Gij hebt geduld, en ik smEEK U bij uw heilig Sacrament, geef mij kracht en genade, de banden uwer geboden steeds gewillig te dragen, en zóó uit liefde tot U geboeid te zijn, dat dood noch eeuwigheid mij van U kunnen scheiden.

O Heiland en Verlosser der wereld, ik overweeg het onrechtvaardig doodvonnis, waaraan Gij U hebt onderworpen. En ik zie uwe oogen vol tranen, uw hart verscheurd van smarte over mijne en heel der wereld zonden; ik gedenk de bloeddende wonden geslagen door de snerpende geesels; de onnoemlijke pijnen, waarmede de wreede doornenkroon uw heilig Hoofd gefolterd heeft; de scherpe nagelen en doorboorde handen en voeten van uw hoogheilig lichaam; ik denk aan uw kostbaar heilig Bloed, vergoten voor mijne en aller menschen zonden, uitgestort tot den laatsten druppel, en aan de hevige pijnen met welke uwe Ziel uit liefde tot mij van uw Lichaam gescheiden is.

Gebed tot den Lijdenden Heiland

HIER in het H. Sacrament des Altaars is tegenwoordig hetzelfde heilig Lichaam en hetzelfde heilige Bloed, dat op het Kruis geofferd werd. Gehoorzaam aan uw bevel zal ik binnen enkele oogenblikken uw allerheiligst Lichaam en Bloed nuttigen. Vervul, Heer, mijne ziel met een blijvenden haat tegen de zonde, en met diep en innig berouw en een onbreekbaren wil om U toe te behooren en uwen heiligen Wil te volbrengen in tijd en eeuwigheid. Delg uit door uw Bloed de zonden welke mij bevlecken, en vernietig het doodvonnis, dat Gij in uwe gerechtigheid over den zondaar gevelde hebt. Bevrucht mijne ziel door uw heilig Bloed, opdat ontbloeien in haar en rijke vruchten voortbrengen al de deugden, die u welgevallig zijn, en Gij eenmaal in mij moogt vinden de volheid der goede werken, welke Gij met de hulp uwer verdiensten in mij wilt wrochten.

Tevergeefs hebt Gij, in harden sterfensnood neerliggend voor uwen hemelschen Vader in den hof, hulp en troost gezocht bij uwe Apostelen. Geheel alleen moest Gij ledigen den lijdenskelk door den Vader U bereid. Maar later, toen Gij als Verwinnaar van dood en hel, na uwe glorievolle Verrijzenis en Hemelvaart over uwe zwakke leerlingen den H. Geest en zijne kracht hadt uitgestort,

hebben uwe H. Apostelen bij de viering der heilige Geheimen van uw Vleesch en Bloed vol eerbied en aandacht overwogen uwe droefheid en uw lijden, dat Gij tot heil der wereld hadt gedragen.

Gebed tot de Heilige Apostelen

O HEILIGE Apostelen en discipelen des Heeren, deelt mij mede de verheven gevoelens, de heldhaftige akten van deugd, door U verwekt, toen Gij op het punt stondt uwen God en Heiland te ontvangen in het H. Sacrament des Altaars. Geef mij uw levendig geloof, dat U nog inniger Hem tegenwoordig deed zien dan toen de oogen uws lichaams Hem mochten aanschouwen. Geef mij die onwrikbare hoop en het onwankelbaar vertrouwen, dat U in alle omstandigheden deed verwachten de zegepraal over wereld en zonde, en de kroon des eeuwigen levens. Verkrijgt ook voor mij die sterke liefde, welke U, trots alle moeilijkheden en vervolgingen, als trouwe dienaren en werktuigen in de hand van uw Meester en Heer, niet deed zoeken eigen eer of roem, maar alleen Christus en zijn grootere verheerlijking. Vraagt voor mij bij Gods troon de genade, zóó goed voorbereid te mogen naderen tot zijn Liefdemaal, dat ik als vrucht dezer Communie moge ontvangen een verdubbelden ijver voor Hem en voor de vermeerdering zijner glorie.

Gebod tot de H. Moeder Gods

EN Gij, o Moeder des Heeren, Gij hebt al de droefheid en angst, al het lijden en al de zielesmartten van Uwen Zoon steeds gedragen in uw hart. Gij hebt met Hem medegevoeld en geleden, toen Hij zich zelven aanbood tot zoen-offer voor de wereld. En diezelfde gewaarwordingen hebt Gij nog ondervonden, ook toen uw Zoon en uw God reeds was binnengegaan in zijne glorie, en zoo dikwijls Gij zijn liefdemaal hebt gevierd in het heilig Sacrament. O, deel mij ten minste een klein gedeelte mede der heilige gevoelens, waarmede Gij hebt genuttigd dit heilig Geheim, waaraan uw Zoon ook mij thans wil laten deelnemen. Ik vereenig mijne gebrekkige voorbereiding met de deugden door U beoefend; maak goed wat aan mij, uw kind, ontbreekt en beveel mij aan Jezus uwen Zoon.

Jezus, ik geloof in U, vermeerder mijn geloof: Jezus, ik hoop op U, versterk mijne hoop! Jezus, ik bemin U, verlevendig in mij uwe liefde. Heer, ik ben uwer ganschelijk onwaardig. Ik moest uitroepen: « Heer, ga weg van mij, ik ben een zondig mensch ». Doch neen, Gij beveelt mij U te naderen. Buiten U vind ik slechts dood, bij U het eeuwig leven. O kom dan, vurig verlang ik naar U, kom en verlaat mij niet meer.

NA DE H. COMMUNIE
**Liefde en Mededoogen tot den
Verlosser**

« **I**k wachtte, of iemand medelijden zou hebben met mij, en er was niemand ; of iemand mij zou troosten, en ik vond hem niet ! ». (Ps. 68-21) In deze bewoordingen voorspelde de koninklijke Profeet uw heilig Lijden. En wat Gij toen vergeefs hebt gezocht, dat zoekt Gij ook thans nog in het H. Sacrament des Altaars, het gedenkteeken van uw lijden en sterven tot aan het einde der dagen. Zoudt Gij ook hier vruchteloos zoeken ? Neen, o mijn Heiland, dat mag niet geschieden. Wel worden veel beledigingen U aangedaan in het H. Sacrament uwer liefde, zoodat, indien Gij niet onlijdelijk waart in den staat uwer verheerlijking, nieuw verdriet en smaad uw Hart zouden pijnigen. Evenwel vindt Gij onder het getal uwer getrouwen toch wel enkele grootmoedigen, wien uw bitter lijden en kruisdood, alsook de beledigingen U in het allerheiligst Sacrament aangedaan, zeer ter harte gaan. En door vermeerdering van eerbied en aanbidding, door vollediger zelfopoffering en zuiverder liefde pogen zij te vergoeden de ondankbaarheid der wereld, die wel zal voortduren tot den jongsten dag. Thans, nu Gij met Godheid en Menschheid woont in mij, is het mijn vurigste wensch mij aan te sluiten bij deze schare

van getrouwe zielen. O laat mij slechts in dezen lijdenden toestand, liefdevol U omhelzen.

Vereeniging met den Verlosser in zijne Verlatenheid

JA, thans herberg ik U, den Heiland, die bij uwe geboorte geen ander verblijf hebt kunnen vinden dan een armen stal, en als klein kind reeds moest verduren zoo bittere armoede en verlatenheid. O kom, neem uw intrek bij mij. Al zou heel de wereld U verlaten, ik blijf U trouw, ik zal U opnemen en van U verkrijgen wat Gij beloofd hebt aan degenen, die U ontvangen: de macht een kind van God te worden, en dieper steeds in mijn ziel dat kindschap Gods te prenten. Ik bezit U thans, den Zoon Gods, door doodsangst benauwd. Ja, met innig medelijden overweeg ik de smarten door U geleden in den Hof van Olijven, en ik smEEK U, laat mij een enkelen druppel van dien lijdenskelk proeven, zoodat ik met U kan weenen over uw lijden, met U bloedige tranen storten over de zonde, met U verfoeien en bejammeren de ondankbaarheden der wereld.

Vereeniging met den Heiland in zijne Versmading

GIJ zijt hier, o Jezus, en ik omhels U, mijn gekroonden, bespotten en versmaden Heiland. Ik omhels U, o Jezus, en kus in den geest uwe voeten, en in

dezen staat van vernedering zijt Gij mij in zekeren zin nog dierbaarder dan in uwe glorie en heerlijkheid. Door de kracht van uw heilig Vleesch en Bloed in dit heilig Sacrament wilt Gij leven in mij en mij gelijk maken aan U. Maak mij aan U gelijk in smaad en vernederingen, omhul mij met uw kleed, dat kleed van verachting en spot, geef ten minste dat ik, uit liefde tot U en gedachtig aan uwe versmading, geduldig en zonder vijandige gevoelens verdrage al het onrecht, dat mij mocht worden aangedaan.

Vereeniging met den Heiland in zijn Smarten

LIEFKOZEND omhels ik uw heilig Li-
chaam. Voor mij zijt Gij geslagen,
bedekt met bloedende wonden, en hebt
Gij uw koninklijk hoofd met scherpe
doornen laten kronen, uwe handen en
voeten met nagelen laten doorboren en
uw goddelijk Bloed doen vloeien om af
te wasschen de zonden van geheel de
wereld; en uw hoogheilig Hart, na uw
dood met een lans doorstoken, heeft den
laatsten druppel bloeds gegeven in liefde
en lijden. O levende God en Koning van
mijn hart, prent diep in mijne ziel uwe
heilige wonden en namelooze pijnen, op-
dat met U ik lijde en met U beminne.
Dat ik nooit vergete den hoogen prijs,
welken Gij betaald hebt om mij te ont-
rukken aan mijne vijanden en voor U
zelf te winnen. Door deze H. Communie

wil ik geheel U toebehooren, met lichaam en ziel, met al mijne krachten en vermogens. Mijne werken en verdiensten, het tegenwoordige zoowel als de toekomst, mijn tijdelijke en eeuwige belangen en alles leg ik in uwe handen. Al wat Gij beschikt over mij, is wel gedaan. Ik aanvaard alles uit uwe handen en wil het gebruiken tot uwe eer en uwe verheerlijking in eeuwigheid. Ik wil U loven, U liefhebben, alléén werken voor U.

Dankgebed aan den Eeuwigen Vader

ALMACHTIGE, eeuwige Vader, uit den diepsten grond mijns harten dank ik U voor de onuitsprekelijke weldaden en genade mij bewezen, doordat Gij uw veelgeliefden Zoon aan bitter lijden en dood hebt overgegeven om mij te verlossen van mijne zonden. Ook dank ik U, dat Gij heden mij weder hebt toegestaan deel te nemen aan den maaltijd van het Vleesch en Bloed van den voor mij geofferden Jezus, uwen Zoon. De Engelen zijn verbaasd, de Hemelen kunnen niet begrijpen de groote barmhartigheid en genade, welke Gij uitstort over het menschelijk geslacht, en waarin ook heeft gedeeld mijne zondige en onwaardige ziel. Ik gevoel mij niet in staat U naar behooren te danken of uwe goedheid te vergelden. Trouwens, al wat ik heb is uw rechtmatig eigendom. Ik offer U op al wat ik ben en bezit, als een bewijs mijner erkentelijk-

heid. En tot dank voor de ontelbare genaden mij geschonken, offer ik U mijn wil en mijne vrijheid; beschik er over naar uw welgevallen. Ik offer U tot dank den lof, de vurige liefde van al de bewoners van hemel en aarde. Engelen en menschen, alle rechtvaardigen dezer wereld en alle zaligen hierboven, vereenigt U met mij, om God te danken en te prijzen voor het groote goed, dat Hij aan mij verricht heeft.

Dankzegging aan den Goddelijken Zoon

EENIGGEBOREN Zoon des Vaders, mijn Heer en mijn God, ik dank U zoo-veel ik vermag voor die onbegrijpelijke liefde, waarmede Gij door aanneming der menschelijke natuur aan mij hebt willen gelijk worden. Ik dank U voor de vernedering, welke Gij geleden hebt om mij te redden en weder als uw kind aan te nemen.

Het was U niet voldoende éénmaal te sterven voor mij, Gij hebt uw allerheiligst, voor mij geofferd lichaam verbor-gen onder de arme gedaante van brood, om in dit sterfelijk leven voortdurend U zelven mij ten spijs te zijn, en neuen overvloed van genaden te geven aan mijne ziel. Al wat kan loven en prijzen, danke voor mij den Heer voor zijne goddelijke vrijgevigheid! Uit den grond mijns harten dank ik U in vereeniging met allen, wie de nuttiging van uw hei-

lig Vleesch en Bloed heeft gebracht tot het eeuwig leven. Bevestig, o Heer, wat Gij in mij hebt tot stand gebracht.

Dankzegging en Gebed tot den H. Geest

KOM, o H. Geest, uitgaand van den Vader en den Zoon, een in wezen en God als zij, door wiens macht het geheim der menschwording is voltrokken en de geheimen der H. Kerk elken dag voltrokken worden, ik dank U voor de weldaad van het allerheiligst Sacrament en voor den stroom van genaden, welken Gij door dat H. Sacrament uitstort over allen, die door uwe tegenwoordigheid in zich tot sterke ledematen van Christus gemaakt zijn. Moge ik steeds uwe leiding volgen; verbind mij zoo vast aan U, dat niets mij meer van U verwijderen kan; uw tempel wil ik zijn en blijven in alle eeuwigheid. Onderricht mij, H. Geest, leer mij bidden in deze oogenblikken, nu Jezus Christus lichamelijk rust in mijn hart; leer mij vragen in zijnen Naam.

Ik steun niet op eigen krachten of verdiensten, maar ben vol vertrouwen op de oneindige verdiensten van Jezus, mijn Heer en mijn Koning. Nooit kan Hij te veel vragen aan zijnen Hemelschen Vader. Voor mij vraagt Hij niet de dingen dezer wereld, maar goederen die eeuwig duren: vereeniging met Hem, onderwerping aan zijnen H. Wil, zege-

praal over de booze hartstochten en zondige begeerten, volharding in zijne liefde. Hij vraagt voor mij, dat ik met Hem volge den weg, welken de Vader Hem liet gaan, een kruisweg van smart en lijden naar de overwinning en de heerlijkheid.

O H. Geest, vervul mijne ziel met een vurig verlangen naar deze goederen, leer mij bidden en smeeken om hun bezit, totdat ik verhooring vinde voor mij en voor allen, die ik in mijn gebed moet gedenken. Verlicht de ongeloovigen, bekeer de zondaren, versterk de zwakken en beproefden, schenk den rechtvaardigen volharding en verleen de overledenen de eeuwige rust. Heer Jezus Christus, moge de genade van uw heilig Sacrament mij geleiden op al mijne wegen. Door hare hulp gesterkt, hoop ik vele goede werken te kunnen volbrengen. Iedere gedachte, iedere klopping van mijn hart zij eene hernieuwing van het verbond, dat ik gesloten heb met U.

Jezus, voor U leef ik; Jezus, voor U sterf ik. Jezus, ik wil met U zijn in leven en in dood. Amen.

22ste Communie-oefening

(Eerherstellende Communie voor de Beledigingen het H. Sacrament aangedaan.)

(Bijzonder geschikt voor den 1sten Vrijdag.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

HEER Jezus Christus, ik werp mij neder voor uw aanschijn. Gehoor gevend aan uw uitnoodiging, wil ik al mijne krachten inspannen om mij waardig voor te bereiden om U te ontvangen in het allerheiligst Sacrament des Altaars; U wil ik eene niet al te onwaardige woonplaats bereiden.

Ik weet wel, zonder de hulp uwer genade ben ik niet in staat eenige godvruchtige gedachten te verzamelen. Ik vertrouw dus bij deze voorbereiding op uwe barmhartigheid en de hulp uwer genade, en ik smEEK U, leer mij opwekken die gevoelens en verlangens, welke Gij bij uwe komst in mijn hart wilt vinden.

De zalige Margaretha, uwe ootmoedige dienaress, zegt mij welke gevoelens U het aangenaamste zijn bij het ontvangen der H. Communie. Gij hebt haar dikwijls aangespoord mede te werken tot het veelvuldig ontvangen van het H. Sacrament des Altaars, om door vurige aanbidding, dankbare eerbetuigingen en alles opofferende liefde eerherstel te geven voor den smaad en de oneer U voortdurend in het H. Sacrament aangedaan.

Overweging der Beledigingen welke de Heiland blijft ondervinden

MET diep medelijden denk ik aan al de beledigingen, al den smaad U aangedaan. Hoevele ongeloovigen hebben getwijfeld aan de eindelooze liefde, waarmede Gij U geeft als voedsel onzer zielen! In hoovaardij huns harten hebben zij geweigerd een liefde bestaanbaar te achten, die zoo iets vermocht uit te denken! Zij verachtten uw hoogheilig Lichaam verscholen onder gedaante van brood, en hielden het voor natuurlijk brood. En om die reden hebben zij menigmaal uwe kerken ontwijfd, de Altaren vernield, de H. Hostiën op den grond geworpen en vertrapt onder hunne voeten. Wel treffen U niet wezenlijk al deze mishandelingen, wijl Gij onlijdbaar en glorievol zetelt aan de rechterhand des Vaders; alleen de sacramentele gedaanten kunnen zij raken.

Maar bij de instelling van het Sacrament hebt Gij voorzien al het ongelijk, waaraan Gij zoudt worden blootgesteld, en uw teederminnend harte is er droevig door getroffen. Gij hebt al deze smarten gevoeld, als waren zij U veroorzaakt in uw lijdend lichaam. Kon ik U toch duizenden harten geven, brandend van liefde, tot vergoeding van elke onteering, en mij met honderdmaal grooter eerbied voor U vernederen! Met mijn bloed zou ik willen reinigen al de plaatsen, waar

uw heilig Sacrament zoo onteerd is.

Met nog grooter smart evenwel denk ik aan de beledigingen door zoovele geloovige Christenen U aangedaan in uw heilig Sacrament. Te recht moogt Gij zeggen met den Psalmist (Ps : 54-13-vv) : « Wanneer mijn vijand mij kwaad toewenschte, ik zou het kunnen verdragen, en wanneer hij, die mij haat, mij vervolgde in overmoed, voor hem had ik mij kunnen verbergen. Maar nu zijt gij het, mijn vriend, mijn vertrouweling, die met mij hebt aangezeten aan dezelfde tafel, met mij eensgezind verblijf hieldt in Gods huis ». Ja uwe huisgenooten, o Jezus, zij, die met U hebben gedeeld uwen maaltijd, zij, die wisten en geloofden uwe werkelijke tegenwoordigheid in het H. Sacrament, zij hebben U zoo zwaar beledigd. Hoevelen naderen met besmeurde ziel tot uw heilig Gastmaal ? In eene ziel, welke door de doodzonde is geworden een verblijfplaats van den duivel, ontvangen zij U en dwingen zij U plaats te nemen naast den duivel.

O, smartelijker hebt Gij dezen smaad ondervonden bij de instelling van uw allerheiligst Sacrament dan al de vuistslagen in den nacht uwer gevangenneming, pijnlijker dan de geeselslagen in het prætorium van Pilatus en de scherpe doornen, waarmede uw heilig Hoofd werd gewond, toen Gij overgeleverd waart aan de ruwe krijgs-

knechten. Met meer recht nog dan aan het volk van Israël kunt Gij den Christenen toevoegen : « Mijn volk, wat heb ik U gedaan of waarin heb ik u bedroefd ? Antwoord mij. Wat had ik meer voor u kunnen doen, dat ik niet gedaan heb ? Ik heb U geplant als mijn heerlijken wijngaard en Gij zijt mij bitter geworden bovenmate. Ik heb U gespijzigd met manna en Gij hebt mij gegeeseld en met vuisten geslagen. Ik heb water des heils doen ontspringen uit de rotsen en U daarmede gedrenkt, en Gij hebt mij gal en edik te drinken gegeven. Ik heb U in de hand gegeven den koningsscepter en Gij hebt mijn Hoofd gekroond met doornen. Ik heb U in groote macht verheven en Gij hebt Mij gehecht aan den schandpaal des Kruises ». Deze klachten, o mijn Heiland, kunt Gij met recht uitspreken tegen zoovele geloovige christenen, die niet vreezen in het H. Sacrament des Altaars U schandelijk te verraden. Het aanschouwen van zoovele misdaden moet mijn hart doen bloeden. Ik wil U vergoeding geven voor al deze euvel daden en U ontvangen met des te grooter berouw en vuriger liefde.

En toch, ik denk aan zoovele andere beleedigingen, waarvoor Gij bijzonder gevoelig waart, waaraan ook ik mij heb schuldig gemaakt. Aan uwe trouwe dienseresse Margareta Maria hebt Gij zelfgeklaagd: « Van de meesten ontvang

ik slechts ondank tot belooning, wijl zij mij in het Sacrament van liefde met verachting, oneerbiedigheid, heiligschennis en onverschilligheid bejegenen. Maar vooral smart het mij, dit te moeten ondervinden van harten, die aan mij zijn toegewijd». Niet alleen de zonde van heiligschennis, maar ook elke vrijwillige oneerbiedigheid, onverschilligheid en nalatigheid tegenover den in het H. Sacrament tegenwoordig zijnden Verlosser: de lauwheid bij het ontvangen, de oppervlakkigheid in de dankzegging, de noodelooze en ergernisgevende overijling in zijnen heiligen dienst, dat alles deed uw Goddelijk Hart pijn als scherpe doornen. O goddelijke Heiland, hoeveel van dergelijke smarten zijn U toegebracht niet alleen door uwe vijanden, maar ook door hen, die uwe vrienden en uwe kinderen zijn en op bijzondere wijze zich aan uwen heiligen dienst hebben gewijd? Hoe moet ik mij schamen en tranen storten, als ik bedenk, dat ook ik mij heb schuldig gemaakt aan zoo menige oneerbiedigheid en nalatigheid; waar zal ik mijne toevlucht nemen tenzij tot uwe barmhartigheid? Vergeef mij, o Heer, mijne ondankbaarheid. Een rouwmoedig en vermorzeld harte is al wat ik U kan geven. Van af heden zal het zijn een hart overvloeiend van dankbaarheid, een dat in diepste aanbidding voor U zich vernedert, dat wenscht deel te hebben in uw lijden en verteerd te wor-

den door liefde tot U. Zie, o Heer, vervuld van zulke gevoelens wil ik U in deze H. Communie ontvangen. Ik offer U op al het goede door mij, met de hulp uwer genaden, verricht tot een kleine vergoeding voor al de beleedigingen, U door mij en anderen in dit H. Sacrament aangedaan.

Waren mijn verlangens naar uw heilig liefdemaal eertijds lauw en flauw, thans verlang ik naar U met des te grooter verlangen. Kom mij te hulp, o Heer, met uw machtige genade, ontvonk steeds meer in mijn hart dat begeeren naar U. Verlicht mijn verstand, o Jezus, en toon mij de ellende mijner ziel; doe mij duidelijk inzien, dat ik van mij zelven slechts dood en zonde heb; toon mij echter ook uwen rijkdom, uwe macht en uwe liefde, waardoor ik het leven overvloedig en rijkelijk bezit.

NA DE H. COMMUNIE

MIJN Heer en mijn Verlosser, in mijn hart vertoevend onder de gedaante van brood, U aanbid ik. Door den mond van uwen meest geliefden leerling doet Gij ons hooren deze woorden: «Zie, ik sta voor de deur en klop; wie mijne stemme hoort en opent zijne deur, bij hem zal Ik binnentreden om het Avondmaal te houden met hem en hij met Mij».

Ik heb U geopend den toegang mijns harten. Laat mij niet alleen naar het

lichaam deel nemen aan den H. Maaltijd van uw Vleesch en Bloed, maar ook op geestelijke wijze ten volle deelachtig worden aan al de vruchten, welke Gij verbonden hebt aan het waardig ontvangen der H. Communie.

Aanbidding en Liefde

UAANEID ik met diepen eerbied, mijn God en mijn Schepper, mijn Verlosseren mijn toekomstigen Rechter, die houdt in uwe handen de sleutels van leven en dood, van hemel en hel. Met innig smartgevoel over de zonden der wereld en over mijne zonden omhels ik uwe doorboorde voeten, uw gruwelijk verminkt Lichaam, opgeofferd voor mij en alle menschen, en ik dank U uit den grond mijns harten voor de waarlijk goddelijke goedertierenheid waarmede Gij, Heer en God, voor uwen dienaar en uw schepsel U den bloedigen dood hebt willen overleveren. Met al de liefde, waartoe ik in staat ben, wil ik U wederliefde geven voor de overgroote liefde, die Gij mij hebt bewezen.

Erkenning der eeuwig-werkdadige Liefde van den Zoon Gods

ALS God hebt Gij mij bemind met eene eeuwige liefde, als Mensch van af het eerste oogenblik van uw menschelijk bestaan. Zonder ophouden hebt Gij mij liefgehad en in eeuwigheid wilt Gij uwe liefde doen voortduren. Hoe laat ben ik

begonnen U lief te hebben, en hoe is er steeds gevaar, dat ik die liefde verlieze! Laat mij van nu af geen enkel oogenblik zonder uwe liefde zijn, geef dat ik in uwe liefde sterve en haar medeneme naar het hemelsch Vaderland.

En uwe liefde toonde zich in daden. Van af de eerste ure van mijn bestaan heeft zij mij met weldaden overladen en naar gelang mijner verdiensten wil zij voor geheel de eeuwigheid mij schenken den rijkdom en de vreugde uwer eigen heerlijkheid. Helaas, mijne liefde heeft zoo menigmaal bestaan in ijdele woorden en gevoelens. Nu wil ik U door daden mijne liefde toonen, getrouw opvolgend uwe geboden, indachtig uwe woorden: (Joh: 14. 21): «Wie mijne geboden bewaart en ze onderhoudt, hij is het die Mij liefheeft».

Erkenning der alles opofferende Liefde van Jezus

UWE liefde was vol zelfopoffering. Uwe liefde voor mij heeft U den bittersten dood doen ondergaan en in het allerheiligst Sacrament geeft Gij uw Vleesch en Bloed herhaaldelijk mij ten spijsze en toont U bereid, dagelijks voor mij te sterven indien het mogelijk ware en noodig voor mijne zaligheid.

O mijn Verlosser, hoe zwak en bekrompen is mijne liefde voor U geweest. Moge van nu af, om U te behagen, geen offer mij te groot zijn. Neem mij zelven ge-

heel : mijn geheugen, dat het zich U en uwe liefdebewijzen steeds herinnere ; mijn verstand, opdat het ten allen tijde er op bedacht zij U te gevallen ; mijn wil, opdat hij slechts verlange wat Gij wenscht, versmade wat Gij veracht, en liefhebbe wat Gij bemint.

Bewaar mijne oogen, opdat zij geen ijdele zaken aanschouwen, sluit mijn ooren voor het wereldsche, en laat hen alleen luisteren naar de ingevingen uwer genade ; beteugel mijne tong, opdat geen liefdelooze of onnutte gesprekken door haar gehouden worden, en zij alleen spreke wat mij en anderen tot heilen U tot eere strekt. Neem al mijne zintuigen en mijne ledematen in uw bezit en bestuur ze op zulk eene wijze, dat zij slechts dienstbaar zijn aan Uwe en mijne verheerlijking.

Erkenning der lijdende Liefde van Jezus

O MIJN Jezus, thans wezenlijk en waarachtig in mijn hart tegenwoordig, laat mij in den geest schouwen in de diepte der liefde van uw allerheiligst Hart, dat besloot tot de instelling van het heilig Sacrament des Altaars ; laat mij blikken in den afgrond van het lijden, dat de instelling van dit H. Geheim over U gebracht heeft. Een enkele druppel van uw Bloed, een verzuchting van uw allerheiligst Hart zou voldoende geweest zijn tot verlossing

van geheel een wereld. Aan de goddelijke gerechtigheid ware voldaan, want zoo groot een gewicht zou de geringste zoendaad van U hebben in de schaal der goddelijke gerechtigheid. Maar al was dat genoeg voor uwe gerechtigheid, uwe liefde was daarmee niet tevreden. Uwe liefde verkoos den prijs te betalen van uw kostbaar bloed tot den laatsten druppel, den prijs van bitter lijden en diepe versmading. En nog was uwe liefde niet voldaan. Niet éénmaal wildet Gij betalen dezen hoogen prijs, maar elken dag wilt Gij dezen reeds betaalden prijs opnieuw nederleggen in de handen uwer kinderen, iederen dag op onbloedige en mysterievolle wijze hernieuwen den bloedigen kruisdood en in het H. Sacrament wezenlijk en waarachtig steeds opnieuw onder ons nederdalen met dezelfde liefde, dezelfde bereidvaardigheid om U op te offeren, als waarmee Gij U eens hebt uitgestrekt op het kruis. En dat niet slechts op ééne plaats, neen, op duizenden en nogmaals duizenden plaatsen wildet Gij dit mysterie vieren tot aan het einde der dagen. Zoo ver strekte zich uit de liefde waarmee Gij ons hebt liefgehad. Mijn God, wat zal ik U voor deze liefde wedergeven? De liefde aller Engelen en Heiligen, de liefdegloed der Serafijnen is nog te gering om als waardig geschenk U te worden aangeboden.

Erkenning der miskende Liefde van Jezus

MAAR wat kan U toch hebben bewogen tot deze groote liefde voor ons menschen, uwe dienaren ? O onbegrijpelijk wonder ! Dat liefdewonder, o Jezus, heeft aan uw allerheiligst Hart het bitterste leed, den grootsten smaad gekost. Verachting, laster, miskenning en onverschilligheid was het loon voor uwe liefde. Omijn Jezus, waart Gij tot ons gekomen niet onder de nederige gedaante van brood, maar omgeven van enkele stralen slechts uwer goddelijke heerlijkheid, geen sterveling had het durven bestaan U oneerbiedig te bejegenen, zeker niet U heiligschennend te naderen. Indien Gij tot ons zoudt komen slechts zelden en alleen op enkele bevoorrechte plaatsen, dan zou de onverschilligheid en onoplettendheid plaats maken voor diepen eerbied en men zou zich zorgvuldiger bereiden voor uwe komst. Maar uwe liefde vond dat niet genoeg, want uwe liefde wildet gij ten minste toonen aan hen, die met goeden wil en eerbiedig U wenschten te ontvangen. En niettegenstaande uw Goddelijk Hart al dien smaad, al die verongelijking vooruit aanschouwde, heeft het toch de smart van dit treurig vooruitzicht willen dulden toen het besloot het H. Sacrament in te stellen.

Eerherstel en Smeekgebed

O HEER, wat kan ik beter doen dan mij ten minste vereenigen met uwe getrouwen en U liefhebben uit geheel mijn hart? De herinnering aan het onuitspreekbare leed, dat Gij uit liefde tot mij hebt willen dragen, opdat ik toch maar niets zou verliezen van de volheid der genaden, welke gegeven worden in dit H. Sacrament, die herinnering moet steeds levend blijven in mijn hart en mij vervullen met medelijden tot U, mij aansporen door grooter dankbaarheid, door inniger liefde en bereidwilliger offervvaardigheid vergoeding te geven voor den ondank, dien Gij van mij en anderen in uw H. Sacrament hebt ondervonden. Zie, mijn Verlosser, voor U kniel ik neer en smeeke U mij zelve en wat ik ben en bezit als eene kleine vergoeding te willen aanvaarden. Gij hebt beloofd bijzondere zegeningen te doen nederdalen over hen, die zich aldus opdragen aan U. O Jezus, ik vertrouw op uwe beloften. Geef mij vooreerst een blijmoedig en standvastig willen, om uw Goddelijk Hart naar mijn vermogen dit eerherstel te schenken, en geef mij, als vervulling uwer belofte, dat ik steeds toeneme in liefde tot U en volharde tot het einde.

Gebed en Voorspraak

DEZE liefde vraag ik U voor mij en ook voor allen, die mij dierbaar zijn. En voor de overheden der K. Kerk en voor hen, die zich bijzonder hebben toegewijd aan uwen dienst; voor alle zondaren, opdat in plaats van ijdele liefde tot de schepselen de zuivere liefde kome tot God. Ik bid U ook voor alle ongeloovigen en dwalenden; schenk hun het ware licht des geloofs, open hunne harten voor de stralen der liefde van uw Goddelijk Hart, opdat zij zich mogen bekeeren en zalig worden. Alle goede voornemens, heilige besluiten en alle genaden dezer H. Communie leg ik neder in de handen uwer allerheiligste Moeder, mijne Beschermster, de allerzuiverste Maagd Maria. Dat zij voor mij beware al hetgeen Gij mij geschonken hebt en moge door hare voorspraak dat alles nog rijker vruchten opleveren tot mijne zaligheid en uwe meerdere glorie. Ik vraag hare voorspraak ook voor de arme zielen in het Vagevuur, bijzonder voor de zielen mijner bloedverwanten en allen, welke eene bijzondere godsvrucht hebben gehad tot uw heilig Hart en het Hart van uwe allerzuiverste Moeder. Ik beveel haar eveneens allen, wier verlossing het meest nabij is, ook de meest verlaten zielen, wien niemand op aarde denkt ter hulp te komen. Uwe ontferming kome over ons en blijve ons

bij tot op den laatsten dag van ons leven. Amen.

23ste Communie-oefening

(Het heilig Sacrament als Samenvatting van alle wonderen.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

MIJN Heer Jezus Christus, in het H. Sacrament des Altaars hebt Gij ons niet slechts de gedachtenis aan uw bitter lijden en sterven nagelaten, Gij hebt daarin tevens een gedenkteeken van al uwe wonderdaden opgericht.

Onder al de wonderen, door U gewrocht tot verheerlijking van uw Naam, ter verkondiging uwer openbaring, kan geen enkel in vergelijking komen met het groote wonder, dat Gij iederen dag voltrekt in het allerheiligst Sacrament des Altaars. Wel zijn het geen roemvolle daden, welke wij met onze zintuigen kunnen waarnemen, zooals door U werden verricht toen Gij rondgingt door Judea om het volk te onderwijzen. Dat was toen noodig om het Geloof te kunnen planten op de wereld. — Neen, onzichtbaar, verborgen voor de oogen der wereld, zichtbaar slechts voor de oogen des geloofs, gaat Gij steeds voort dit wonder uwer Almacht, dit wonder van Waarheid en Liefde te voltrekken.

Bewondering der Goddelijke Almacht

EÉN woord van den Priester — en Gij daalt neder, God en Mensch, met Lichaam en Ziel, met Vleesch en Bloed, zalig en onsterfelijk zooals Gij troont aan de rechterhand des Vaders. Ja, ik geloof in U en uw waarachtig woord: «Dit is mijn Lichaam». — «Doet dit tot mijne gedachtenis» — «Wie mijn Vleesch niet eet en mijn Bloed niet drinkt, zal het leven niet hebben». (Joh: 6. 54) Eens hebt Gij gesproken dat scheppende woord: «Het worde», en hemel en aarde verrezen in al hunne pracht. Duizenden zonnen hebt Gij uitgestrooid door het heelal, de hemelen bevolkt met ontelbare zuivere geesten, die uw aangezicht aanschouwen en prijzen uw heiligen Naam in eeuwigheid. De aarde hebt Gij getooid met groen en bloemen, van leven vervuld en den mensch tot woonplaats bereid. De vischen der zee, de vogelen der lucht, de dieren des wouds heeft uwe hand voortgebracht, en als kroon der schepping hebt Gij den mensch gemaakt en hem aangesteld als koning om te heerschen over alle zichtbare dingen. O Heer, hoe groot, onmetelijk en verheven is uwe macht! Uwe grootheid kent geene grenzen!

Geloofd en geprezen zijt Gij in al uwe werken. Hoe klein en nietig is de groot-

heid en pracht van hemel en aarde, het wonder samenstel der levende wezens in vergelijking met het kunstwerk van Gods hand: de menschelijke natuur en het levend Lichaam van den Zoon Gods, onzen Heer en Heiland Jezus Christus! Gevolg gevend aan de opdracht des Heeren, hernieuwt elken dag en op ontelbare plaatsen de Priester door het woord der consecratie dit wonderwerk uwer goddelijke almacht. Ja, hier in dit H. Sacrament hebt Gij, o Jezus, ons nagelaten een gedachtenis, eene hernieuwing van het grootste wonder uwer goddelijke almacht.

Maar niet alleen een woord, dat voortbrengt, spreekt de Heer door den mond van zijnen Priester, maar een woord dat verandering bewerkt: de nederige substantie van brood verandert op ditzelfde oogenblik in de zelfstandigheid van het Lichaam van Jezus Christus; van brood blijven slechts de zintuigelijk waarneembare eigenschappen, en zij blijven — tegen alle wetten der natuur, al een nieuw werk van Gods almacht, — zonder de zelfstandigheid, die hen steunt en draagt.

Wie heeft ooit zulke wonderdaden gehoord? Maar dit was nog niet voldoende; zoodra de gedaante van brood ophoudt te bestaan, verdwijnt ook de tegenwoordigheid van Christus, en door een wonder van Gods Almacht blijft alleen over de zelfstandigheid waarin de substantie van brood is overgegaan. Al deze won-

deren verricht Gij, o mijn Heer, om op waarlijk verborgen wijze U zelf tot voedsel aan uwe geloovigen te geven en hunne zielen ten innigste met U te kunnen vereenigen. Ja een gedachtenis, eene levende hernieuwing zijner wonderdaden heeft Hij gewrocht, de Heer van ontferming en genade! Bevend aanschouw ik met groote verwondering uwe macht en nedergeknield in het stof aanbid ik U stil en zwijgend.

Bewondering der Goddelijke Wijsheid

HIER in het heilig Sacrament vind ik niet enkel een wonder uwer almacht, maar ook een wonder uwer wijsheid. Alleen toch eenewaarlijk goddelijke wijsheid was bij machte dit wonderwerk uit te denken.

Het menschelijk verstand gaat het te boven, die vereeniging van Godheid en Menschheid, zóó dat de tweede goddelijke Persoon een menschelijk Lichaam en eene menschelijke Ziel kon aannemen, en wij in den eenen Persoon Jezus Christus, God en mensch te gelijk erkennen en Hem als Godmensch aanbidden moeten. Slechts Gods wijsheid vond de mogelijkheid van zulk eene vereeniging. Maar in zekeren zin nog wonderlijker en onbegrijpelijker is het, hoe God en Mensch zich onder die nederige gedaante van brood konden verbergen; hoe de Godmensch, onverdeeld en ondeelbaar, ge-

heel tegenwoordig is in elk deel der H. Hostie en geheel genoten wordt door de geloovigen ; hoe hij elken dag op ontelbare plaatsen tegenwoordig is en toch onverlet in den hemel troont en heerscht. Waarlijk, o Heer, Gij zijt een verborgen en niet te begrijpen God. « Aan 't kruis is slechts de Godheid schuil gegaan, hier heeft ook uwe Menschheid zich verborgen ; maar 't Geloof doet mij beiden zien in 't H. Sacrament, en belooft mij wat de goede moordenaar van U vroeg. »

O wonder boven alle wonderen, voortgebracht uit liefde tot mij ! Ja, mijn Jezus, het voornaamste wonder uwer liefde hebt Gij voor ons gewrocht in het H. Sacrament des Altaars.

Bewondering der Goddelijke Liefde

HET menschelijk verstand kon niet begrijpen de liefde van God voor de menschen, voor zijne wederspannige schepselen, eene liefde zoo groot, dat God zelf zich vernederde om de menschelijke natuur aan te nemen en den verschrikkelijksten dood te sterven. En omdat het hun verstand te boven ging, konden zij zulk eene vernedering niet bevatten en heeft hun trots geweigerd te gelooven in Hem.

Mijn Heiland, het was U bekend, hoe zwaar het den zelfzuchtigen en hoovaardigen mensch vallen zou, te gelooven in uwe goddelijke liefde, en daarom hebt

Gij deze woorden gesproken : « Zalig, die zich niet ergert aan mij ». Maar mij, o God, zal deze liefde tot den dood geen ergernis zijn als voor zoovele joden, geen dwaasheid als voor zoovele heidenen, maar een bewijs van Goddelijke Macht en Wijsheid.

Meer onbegrijpelijk nog is het voor het natuurlijk verstand, dat God, aannemend de menschelijke natuur, zich den mensch tot spijsz geeft om zich met ieder in het bijzonder op inniger wijze te vereenigen. Voor veler hoogmoed is dit wonder een steen des aanstoots geworden. « Deze taal is hard », zeiden reeds velen onder hen, o mijn Jezus, die uit uw eigen mond de belofte van dit hemelsch Brood vernamen. « Deze taal is hard » zoo spreken ook nu de dwalenden en zij wenden zich af van de alleen zaligmakende Kerk. Ik geloof echter des te vaster en inniger uw woord, dat waarheid is, en uwe onbegrijpelijke liefde. Wel hadt Gij dezelfde genaden, verbonden aan het nuttigen van uw Vleesch en Bloed, ons kunnen deelachtig maken op een andere wijze. Uwe liefde echter heeft dat niet gewild. Uwe liefde kon zich niet scheiden van ons ; het was uw hartewensch, dat wij dikwerf en op de meest innige wijze ons met U zouden vereenigen. En om dat te bereiken hebt Gij in het allerheiligst Sacrament Ueeneblijvende woonplaats ingericht, en voort-

durend noodigt Gij ons uit : « Komt en eet mijn Brood, en drinkt den Wijn, dien ik U bereid heb ». (Spr. : 9. 5.)

Akte van Geloof

ZOUDE ik ongevoelig en onverschillig kunnen blijven, o mijn Jezus, bij de aanschouwing zoo veler onuitsprekelijk groote wonderen uwer almacht, wijsheid en liefde ? Opwekkend mijn geloof, kniel ik neder voor U in de vaste overtuiging dat Gij hier tegenwoordig zijt, Gij Heiland der wereld, die voor mij terneder lag in arme windselen en als een hulpeloos kind reeds de bitterste armoede verduurde, die later, rondtrekkend door verschillende landstreken, de blijde boodschap des heils verkondigde, en ook er toen reeds aan dacht mij den weg ten hemel te wijzen. Gij, dezelfde Heiland, die overal zijn zegen gaf, de zieken genas, de zondaren bekeerde, dooden opwekte ten leven, en toch bij zijn volk zoo weinig geloof en vertrouwen vond ; dezelfde Heiland, die op bevel der joodsche priesters gevangen genomen, bespot, gegeeseld en ter dood werd veroordeeld, gesleurd voor den heidenschen Rechter, met doornen gekroond en weder gehoord en veroordeeld en aan het Kruis onder de hevigste smarten den laatsten adem heeft uitgeblazen. Dezelfde, die ten derden dage glorievol is verrezen van den dood, heeft verkeerd te midden zijner Apostelen, voor wier oogen Hij ten

hemel klom en daar heerscht als de Zoon van God over hemel en aarde en eens zal weder komen in groote pracht en heerlijkheid om te oordeelen de levenden en de dooden. Ik geloof in U, o Heer. Ik aanbid U, alsof ik U aanschouwde met de oogen des lichaams en ik roep uit met den H. Thomas : « Mijn Heer en mijn God ».

Oefening van Ootmoed

HET is uw verlangen dat ik kome tot U en als het Brood des hemels U ontvang. Hoe zou ik, zonder uw uitdrukkelijk bevel, U durven naderen, ik uw schepsel, stof en asch, zoo menigmaal ongehoorzaam en ongetrouw ; ik die U zoo dikwijls versmaad en beleedigd heb. Allerbarmhartigste Jezus, door den mond van den Priester loopt uw boetvaardig kind ook uwe vergeving verkregen te hebben. Niettegenstaande mijne vele ongetrouwheden wilt Gij het verbond van trouw met mij hernieuwen en zelfs van uw kant bezegelen, door mij te geven uw heilig Vleesch en Bloed als spijs.

Hoop en Verlangen

AL mijne hoop, al mijn vertrouwen stel ik daarom op uwe oneindige goedheid en barmhartigheid. Niettegenstaande mijne onwaardigheid, nader ik vertrouwvol tot U. Ja mijne onwaardigheid, mijne armoede en hulpeloosheid doen mij

vluchten tot U. Gescheiden van U, zijn rampen en ellende mijn deel; bij U echter vind ik hulp, overvloedige weldaden, en volkomen zaligheid voor dit leven en hiernamaals. Gansch mijne ziel verlangt naar U, o Jezus! Jezus, ik geloof in U; Jezus, ik hoop op U; Jezus, ik bemin U met geheel mijn hart en boven alles. Ik ben de uwe in leven en in dood. Amen.

NA DE H. COMMUNIE

Aanbidding

JEZUS, levende God, Gij woont in mijn hart. Wezenlijk en waarachtig zijt Gij aldaar tegenwoordig. O wees mij een levende God en deel mij mede van uw goddelijk Leven. Gij toch hebt gezegd: «Dit is het eeuwig leven, dat zij U kennen, den eenig waren God dien Gij gezonden hebt, Jezus Christus». (Joh: 17. 3.)

Doe mij levendig erkennen en gevoelen, wat God is, wat Gij zijt, zijne eniggeboren, mensch geworden Zoon. Geef dat ik erkennen en gevoelen mag Gods almacht en kracht, mijn onvermogen en zwakheid; Gods wijsheid en alwetendheid, mijne blindheid en dwaasheid; Gods rijkdom en vrijgevigheid, mijne armoede en karigheid. Laat mij inzien mijn volle afhankelijkheid van U, grooter dan de afhankelijkheid van de lichtstraal ten opzichte der zon. En doe mij erkennen, dat uwe hand mij

steunt, uwe genade mij kracht moet geven en tot iets bekwaam maken, uw heilig Bloed mij moet reinigen en beveiligen voor de hel, uwe heilige verdiensten mijne werken vruchtbaar ten eeuwigen leven moeten maken.

Liefde en Dankbaarheid

NIET alleen echter wil ik U erkennen, maar door brandende, steeds toenemende liefde U beminnen en danken. In uw van liefde gloeiend hart dompel ik het mijne, en zóó wil ik U beminnen met al mijne krachten als mijn hoogste, mijn ééuwigste goed, mijn Vader en verlosser, mijn Alles. Ik dank U voor uwe zegenrijke nederdaling hier op aarde, en de bewoners des hemels, alle rechtvaardigen op aarde, al wat leeft en niet leeft, noodig ik uit lof- en dankliederen aan te heffen voor al hetgeen Gij aan mij gedaan hebt en nog doet. Gij zijt machtig, en heilig is uw Naam. Mijn dank is niet in staat uwe grootheid en uwe weldaden naar waarde te eeren, maar dat zal mij niet beletten U te prijzen en te danken zoo veel mij dit mogelijk is.

Smeekebed tot den Heiland

O JEZUS, Gij zijt de levende God, de eeuwige, onveranderlijke God, en toch steeds de God, die alles ten uitvoer brengt. «Mijn Vader werkt tot nu», hebt gij eens gezegd tot de Joden «en ook Ik werk». (Joh : 5. 17.)

Dit geldt ook voor de H. Communie.

Drie en dertig jaren lang hebt Gij onvermoeid voortgearbeid aan het verlossingswerk en het bezegeld met den gruwelijken dood des Kruizes. Dat verlossingswerk vruchtbaar maken voor elke ziel, allen afzonderlijk licht en kracht en de genade van Godskindschap brengen, welke gij voor allen door uw goddelijk, verdienstvol leven en sterven hebt gewonnen, dat wilt gij doen in de heilige Communie. De wonderen van almacht, wijsheid en liefde, die Gij voortdurend voltrekt door de verandering van het brood en den wijn in uw allerheiligst Vleesch en Bloed, zijn een teeken en onderpand van de andere wonderen uwer almacht, liefde en wijsheid, die Gij op geestelijke wijze werken wilt in de zielen, wanneer Gij U zelve tot spijs geeft in het wondervolle Sacrament des Altaars. Laat dit werk voor mijn heil niet afstuiten op de lauwheid en traagheid mijner ziel, die de volle uitwerking uwer genade tracht te verijdelen. O Heer, Gij kunt zegevieren ook over deze lauwheid en traagheid. Gij kunt mijn versteend hart verzachten, en de ijskorst, welke mijn hart omringt, doen wegsmelten.

Reeds door uwen profeet Ezechiël hebt Gij dit als gave van het nieuwe Verbond beloofd: (36 - 26. vv) « Ik zal U geven een nieuw hart en een nieuwen geest scheppen in U; en wegnemen zal

ik uw steenen hart en U geven een harte van vleesch, en mijnen geest zal ik in U brengen en maken dat Gij wandelt in mijne geboden en mijne wetten bewaart en onderhoudt. «Wanneer, Heer, zal uw woord aan mij bewaarheid worden, als het thans niet geschiedt, nu Gij tot mij zijt gekomen in de H. Communie om te vieren met mij het offer van het nieuwe Verbond en al zijne genadegaven te bevestigen en te vermeerderen? Ja, Gij zult mijn koud hart verwarmen en ontvlammen. Gij zijt immers gekomen om het vuur op deze wereld te brengen, en Gij wilt ook dat het zal ontbranden. Dan kan het ook niet anders, of een vuurgloed van liefde zult gij werpen in mijn koude ziel en mijn hart in vlam zetten. Ja, ontsteek in mij die liefde tot U, welke alles verteert en alles wegneemt wat U kan mishagen, eene liefde die mij doet overgaan in U, zoodat voortaan niet ik leve, maar Gij leeft in mij. Gij kunt al wat zondig is in mij verdelgen, mijne ongeregelde hartstochten onderdrukken en beteugelen. Gij kunt mij geven geduld, ootmoed, gehoorzaamheid, verachting van het aardse, liefde tot den arbeid en het lijden. Toon in mij thans uwe macht. o Heer, tot uwe meerdere eer en heerlijkheid.

Gij kent en weet al wat mij tot heil en wat mij tot onheil zou strekken. Wonderbaar is uwe bekendheid met mij. Gij dringt door tot het binnenste mijner

ziel, en in al hare schuilhoeken. Verlangt Gij dat ik de ootmoedigheid beoefene : — Gij kunt mij de gelegenheid daartoe geven en mijn hart zoo leiden, dat het die gelegenheid met vreugde en moed gebruikt. Verlangt Gij dat ik geduldig zij : Gij kunt het geduldig dragen van lijden en tegenspoed zoo begeerenswaardig voorstellen aan mijn verstand, en mijnen wil zoo sturen, dat alle ongeduld verdwijnt. Wenscht Gij van mij offervardigheid en zelfverloochening : Gij kent ontelbare middelen om mijn verstand en mijn wil zoo te richten, dat ik met vreugde en bereidwilligheid aanvaard datgene, waarvoor ik eerst zoo hevig terugschrok. Zie, o Jezus, ik ben geheel in uwe handen. Ik geef mij geheel aan U over, mijne vrijheid en geheel mijn wil. Handel met mij naar uw welgevallen. Gij hebt niet gearzeld, voor mij het H. Sacrament des Altaars in te stellen. Zou het U dan te veel zijn uwe goddelijke wijsheid en wetenschap aan te wenden om mij heilig te maken, om mij zulke gelegenheid te schenken, welke Gij vooruit ziet dat ik zal benuttigen, om mij zulke verlichtingen en opwekkingen der genade te geven, waaraan Gij weet dat ik geen tegenstand zal bieden, en die mij zullen brengen tot beoefening der deugden, waartoe Gij mij dringend uitnodigt. Mijn Jezus, mijn God, maak mij gelijkvormig aan U. Het is toch uw roem kinderen te hebben die uw evenbeeld zijn.

Eene groote aanmatiging zou het zeker van mijn kant wezen, als ik, ellendig schepsel, wenschte gelijkvormig te worden aan U, den Zoon Gods, indien Gij zelf niet in uwe overgroote liefde deze gelijkvormigheid van mij verlangdet: Uw heilig Sacrament vordert deze gelijkenis, daar ik het Allerheiligste niet binnen mag brengen in een hart dat U geheel vreemd is. Volgens uwen wil bewerkt het H. Sacrament meer en meer die gelijkenis der ziel. (Joh : 6. 58) « Gelijk ik leef om den Vader, zoo zal, die mij eet, leven om mij », zoo luidt uw groote belofte !

O Heiland der wereld en beminnaar der zielen, deel mij ruimschoots mede van uw Leven. En mag dan ook, wat ik vraag, een groot wonder uwer liefde zijn, zoo schijnt mijne bede toch niet overdreven en aanmatigend, indien ik denk aan dit wonder van liefde, dat Gij in uw hoogheilig Sacrament onder ons voortdurend voltrekt.

24ste Communie-oefening

(Het H. Sacrament als Paaschlam.)

VOÛR DE H. COMMUNIE.

JEZUS, Gij het ware Paaschlam van het nieuwe Verbond, en tevens de ware Opperpriester, Gij hebt zoozeer verlangd het laatste Paaschmaal te nutti-

gen met uwe Apostelen, wijl het was het begin van het nieuwe Paaschmaal van uw allerheiligst Vleesch en Bloed, dat voort zal duren tot op den jongsten dag.

Gij zeidet : « Vurig heb ik verlangd, dit Paaschmaal te houden met U, vóór mijn lijden ». Even vurig verlangt Gij thans dezen maaltijd met mij te vieren. Na welk eene zorgvuldige voorbereiding hebben uwe uitverkoren Apostelen dezen maaltijd met U genuttigd ! En toch gold deze voornamelijk slechts het Paaschfeest des ouden Verbonds, eene voorafbeelding van het Pascha des nieuwen Verbonds. Petrus, vol geloofsijver en uw geliefden Apostel Johannes, hebt Gij gezonden, om de plaats, hun aangewezen door uwe goddelijke Voorzienigheid, te bereiden voor de viering ; een groote, rijk versierde zaal, goedgunstig afgestaan door den eigenaar.

O Heer, ook ik verneem uwe woorden : « Maak de voorbereidselen voor het Paaschmaal, dat ik met U houden wil ». Ook ik zal U vragen : niet « Waar », maar « op welke wijze verlangt Gij dat ik de plaats voor U gereed make », want ik weet wel dat Gij in mijn hart dat feestmaal vieren wilt. Maar ach, dat is voor U zulk eene onwaardige plaats ! Moge het dan, met de hulp van uwe genade, uwer waardig worden ingericht.

Akte van Geloof

ZENDT mij de boden des hemels, het geloof en de liefde, opdat zij mijn hart bereiden. O Jezus, ik val neder voor U en met uwen Apostel belijd ik : « Gij zijt Christus, de Zoon van den levenden God ».

Hier, in het H. Sacrament des Altaars, kan ik U niet zien, noch hooren of U aanraken met mijne handen; geen enkel mijner zintuigen kan iets waarnemen van uwe lichamelijke tegenwoordigheid, maar toch, meer dan het getuigenis mijner zintuigen is mij uw allerwaarachtigst woord, en het heilig geloof geeft mij grooter zekerheid dan oog of oor mij geven kunnen. Ja, ik geloof vast en onwrikbaar in U, den Almachtige, Alwijze, Rechtvaardige, Goede en Barmhartige. Even als Gij hierboven zetelt in eeuwigheid, Koning van hemel en aarde, heerscher over engelen en menschen, op dezelfde wijze zijt Gij hier tegenwoordig met al uw glorie en majesteit, maar ook met geheel uwe goedertierenheid en toegevendheid.

O, ware ik toch dieper doordrongen van uwe tegenwoordigheid en uw nabijheid. Overweldigd door uwe goddelijke grootheid, maar ook vernederd door mijne onwaardigheid, zou ik met den H. Petrus uitroepen : « Heer, ga weg van mij, want ik ben een zondig mensch ». Doch neen, mijne ellende en uwe barmhartig-

heid dringen mij veeleer dat andere woord van den Apostel uit te spreken : « Heer, als gij het zijt, zeg mij dan te komen tot U, zelfs over de wateren ».

Akte van Liefde en Vertrouwen

MIJNE liefde zal over mijne vrees den zege behalen. Liever wil ik evenals de H. Johannes zoeken te rusten aan uw Hart en daar geheel mijne armzaligheid verbergen. Gij zijt mij een vriend en een broeder, een vader en een moeder. Vol liefde klinkt in mijne ooren uw woord : «Zou eene moeder dan haar kind kunnen vergeten en zich niet ontfemen over de vrucht haars lichaams ? En al zou zij het vergeten, ik zal U niet vergeten. Zie, uw naam heb ik geschreven in mijne handen» (Is : 49 - 15 vv) O, Gij zijt mijn eenig bezit, Gij alleen zijt goed en beminnenswaardig. Ik bemin U boven alles, aan U wil ik mij geheel overgeven, mij vast houden aan U, en U nooit meer verlaten. Ontvonk in mij steeds meer en meer de liefde tot U.

Gebed om eene waardige voorbereiding : reinheid des harten en andere deugden

GEHOLPEN door het geloof en de liefde, wil ik mijn hart versieren en verruimen, opdat Gij als in een grooten, rijk getooiden tempel uw intocht houden kunt. Zie, o Heer, het verlangen naar het aardsche heeft mijn hart ver-

vuld, verwijder die gehechtheid aan tijdelijke zaken, rijkdom, wereldsche eer en vermaken, opdat er plaats kome voor de eeuwige goederen. Help mij, vermeerder mijn verlangen en mijn vertrouwen, opdat ik rijkelijk verzadigd worde door de genaden, die Gij mij aanbiedt. Gij wilt met mij dit feestmaal houden, maar uit eigen middelen kan ik mijn hart niet inrichten en opluisteren als eene waardige feestzaal. Van mij zelve kan ik U slechts eene woning aanbieden, veel armer en eenvoudiger dan het stalletje van Bethlehem. Gij hebt mij geschonken het bruiloftskleed der heiligmakende genade, geef mij nu ook alle benoodigde versierse-len om te tooien de woning mijns harten. En wat zal deze versiering anders zijn dan de bovennatuurlijke deugden, zoo aangenaam aan uw Goddelijk Hart en die Gij uwe Apostelen zoo dringend hebt aanbevolen, toen Gij op het punt stondt hun uw heilig Vleesch en Bloed mede te deelen. Gij hebt van hen gevorderd de reinheid der ziel, niet alleen het zuiver zijn van zware zonden maar ook van de geringste fouten, die in het dagelijksch leven zoo lichtelijk de ziel komen ont-sieren. Dit hebt Gij zinnebeeldig willen beduiden, toen Gij ter voorbereiding tot de instelling van het H. Sacrament, uwe Apostelen de voeten hebt gewasschen, opdat zij, die reeds zuiver waren door de heiligmakende genade, geheel rein zouden worden, bevrijd van het gering-

ste stof. Gij hebt van hen gevorderd innige onderlinge liefde en ootmoed en hebt hun gewezen op uwe eigen diepe vernedering (Joh : 13. 14 -2) : « Als nu Ik, uw Heer en Meester, U de voeten heb gewasschen, zoo moet ook Gij elkander de voeten wasschen, want Ik heb U een voorbeeld gegeven opdat, gelijk Ik gedaan heb, ook Gij moogt doen ». Heer, maak mij oprecht ootmoedig, geef mij die reinheid des harten. En ten teeken mijner ernstige en goede gezindheid, beloof ik U reeds terstond die ware naastenliefde te zullen beoefenen, zooveel ik kan. Ik betreur nog eens mijne zonden uit den grond van mijn hart en in groote zielesmarten roep ik tot U : « (Ps : 50. 4) Wasch mij steeds meer en meer van mijne ongerechtigheden en reinig mij van mijne zonden ».

Van harte vergeef ik allen die mij hebben beleedigd. Ik smeeek U, geef hun ook de genade uwer vergevingen laat hen deelen in uwe vriendschap.

Gebed om Liefde en levendig Geloof

HET is zeker behoorlijk en rechtvaardig, dat ik mij voorbereid tot het ontvangen van het waarachtige Paaschlam. De onderhouding van een geheele reeks uiterlijke voorschriften hebt Gij gevorderd voor de deelneming aan het symbolisch Pascha. In het nieuwe Verbond hebt Gij uwe Apostelen niet met deze uitwendige gebruiken willen be-

lasten ; maar eischt des te dringender, dat zij in hun hart beoefenen datgene, wat die gebruiken voorafbeeldden.

Het joodsch Paaschlam moest in het vuur bereid worden. Gij, o Jezus, hebt U zelve bereid als Paaschlam door het vuur uwer liefde en door het lijden, dat Gij voor mij verdragen hebt. Geef dat ik het nog verder toebereide als eene voedende zielespijs door het liefdevuur, waarvan ik brand tot U. Gelijk het Paaschlam gansch moest worden genuttigd, zoo laat mij U geheel in mij opnemen : laat mij niet gedachteloos voorbijzien wat ik te danken heb aan uwe heilige Menschheid en wat ik bezit door uwe Godheid. Hier zijt Gij in uwe goddelijke macht, die reikt van het eene einde der wereld tot het andere, en Gij ontvouwt haar ten mijnen gunste, tot heil mijner ziel.

Gij zijt hier tegenwoordig met uwe alwijsheid, die hemel en aarde doordringt en de geheimste gedachten doorgrondt, voor welke heden, verleden en toekomst zijn gelijk een opengeslagen boek. Hier zijt gij met uwe barmhartigheid en goedheid, die liggen uitgestort over al uwe werken, en die blijven in eeuwigheid. Maar ook vind ik U hier in uwe voorkomendheid en vriendelijkheid jegens de menschen. Gij zelf zijt hier aanwezig, met al de verlangens naar ons geluk, welke U bezielde van af het eerste oogenblik uwer menschwording ;

met al de tranen en verzuchtingen voor ons allen, met al den harden arbeid, door U verricht tijdens uw verborgen leven in Nazareth ; met al de moeilijkheden en vervolgingen, waaraan Gij hebt blootgestaan gedurende uw openbaar leven, en met al de liefde en het medelijden waarmee Gij ziekten, lijden en zonden hebt weggenomen, met al den hoon en spot, met al de wonden en smarten, welke Gij voor mij verduurd hebt. O mijn Heer en mijn God, zou ik dan niet vast vertrouwen op U, dat Gij mij alles zult geven wat dienstig is voor mijne zaligheid ; zou ik niet vurig verlangen, dat Gij genadig uw intrek neemt bij mij en niet heengaat alvorens mij rijken zegen te hebben geschonken ? Steunend op den staf des kruises, de lenden omgord, wil ik U nuttigen, wel wetend, dat ik een maaltijd neem, die mij eens tot teerspijze zal zijn bij den overgang naar het eeuwige leven. O Jezus, wees immer in de H. Communie mijne versterking en lavenis op mijn pelgrimsreise. Want zie, ik ben een vreemdeling op deze wereld, mijn tehuis en mijn eigenlijk vaderland is hierboven. Daarheen moet ik al mijne schreden, al mijne gedachten en al mijn streven richten.

Gebod tot de Heiligen

GIJ Heiligen des hemels, die gedurende uw aardsche leven denzelfden Heiland ontvangen hebt onder ge-

daante des broods, welke nu bij mij zijn intrek nemen zal, helpt mij uw eerbied en overgeving na te volgen, opdat ik als gij, alleen niet het Lichaam en Bloed des Heeren ontvange, maar ook deelachtig worde aan de rijke vruchten vandat voor mij geofferde Vleesch en Bloed, en eenmaal met U worde opgewekt ten eeuwigen leven. Amen.

NA DE H. COMMUNIE

Liefde en geloovig Vertrouwen

Nu wil ik blijde zijn en jubelen eneere geven den Heer, want ik ben geroepen tot het bruiloftsmaal des Lams.

Waarlijk, als een bruiloftsdag, o Jezus, hebt Gij den dag beschouwd, waarop Gij onder smaad en in onnoembaar lijden den bloedigen dood zijt gestorven voor uw volk, om het vrij te maken van de zonde en voor U te winnen; en om als Bruid aan U te verbinden de heilige Kerk, welke met uw hartebloed besproeid, geboren werd uit uwe geopen-de zijde. En aldoor hebt Gij voorde heilige Kerk en al hare kinderen een bruiloftsmaal bereid uit uw offerlichaam onder de geheimnisvolle gedaante des broods, totdat Gij hierboven haar spijsigen zult op het eeuwig bruiloftsfeest met uw onverhulde Godheid. Ook mij hebt Gij uitgenoodigd heden weder deel te nemen aan uw bruiloftsmaal; ik hoop vol vertrouwen door de genade dezer

H. Spijze eenmaal aan het eeuwig gastmaal te mogen aanzitten. Wat is er voor mij nu nog in den hemel en wat zal ik zoeken op aarde buiten U ? O, was ik toch innig doordrongen van een levendig geloof in U ! Is het waarheid, bezit ik U persoonlijk, U den almachtigen God, het goddelijk Woord, den Vader gelijk in wezen, door hetwelk alles gemaakt is en zonder hetwelk niets bestaat ; U den menschgeworden God, vol goedheid en bezorgdheid voor de menschen, wiens grootste genot het is hun vele weldaden te bewijzen ; U, den overwinnaar van dood en hel, wien de Vader heeft aangesteld tot rechter over de volkeren en die van den Vader allen kunt opvragen als uw erfdeel om hen, die U willen volgen, te maken tot kinderen Gods en te plaatsen op uw eeuwigen troon !

Met U, o Jezus, bezit ik den hemel en al zijne schatten, wel is waar voorloopig nog slechts in verwachting en hoop, maar deze wordt niet bedrogen als ik mij vasthoude aan U en niet van U laat scheiden. In den H. Maaltijd van uw allerheiligst Vleesch en Bloed zal ik krachten vinden om U trouw te blijven en dit onderpand der eeuwige heerlijkheid en glorierijke opstanding niet prijs te geven. Dit is het Brood der sterken, en de Wijn die maagden kweekt ; dit is het **Brood** dat mij versterkt, om zonder vermoeienis het doel van mijn reize te bereiken ; niet het brood door den engel be-

reid, en dat Elias krachten gaf om veertig dagen lang op te gaan tot den berg Horeb, maar dit is het Brood, dat kracht geeft aan mijne ziel, om door dit aard-sche leven onverzwakt te gaan naar den ingang des anderen levens en tot den troon van God.

Lof en Dank

MET echte Paaschvreugde wil ik lofprijzen U, den Verrezene, en evenals Maria Magdalena uwe voeten omhelzen en eerbiedvol kussen. Ik wil blijde zijn en danken den eeuwigen Vader, dat Hij zoo groot een Verlosser ons gezonden heeft. Ik verheerlijk U en verheug mij in de goddelijke heerlijkheid, welke Gij eeuwig geniet. U lofzing ik en verheug mij over al de genaden en voortreffelijkheden, waarmede uwe mensche-lijke Ziel toegerust werd van af het eerste oogenblik uwer ontvangenis. Ik verheug mij over uwe oneindige verdiensten, welke Gij ons ten gunste hebt verworven, over uwe overwinning op hel en dood, uwe verrijzenis en hemelvaart.

Ik lofprijs U, en verblijd mij dat Gij zijt mijn Heer, mijn Koning en mijn rechter, in wiens handen mijn eeuwig lot berust.

Uit den grond mijns harten dank ik U voor uwe genadenrijke edelmoedigheid en uwe onuitsprekelijke vriendschap voor de menschen, die U thans ook weder dreef mij met dit goddelijk Maal te verkwikken.

Al had ik de taal der engelen en al brandde mijn hart van liefde als het hart van een Serafijn, dan zou ik nog geen quizendste gedeelte kunnen uitspreken van de dankbaarheid, die uwe weldaad verdient. Ik wensch dan ook gedurende gansch de eeuwigheid met danken voort te gaan en bied U thans reeds als bewijs mijner dankbaarheid den lofprijs aan, dien ik eenmaal in de eeuwigheid voor U hoop aan te stemmen. Alle schepselen van hemel en aarde noodig ik uit: zingt lof en dankt God voor het wonderbare dat hij aan mij gedaan heeft, Hij, die machtig is en wiens Naam heilig. In vereeniging met Maria, de allerzuiverste Maagd, uwe onbevleete Moeder en — als ik het zeggen mag met de H. Kerk — in vereeniging met de goddelijke meening waarmede Gij op aarde God hebt lof gebracht, offer ik U mijn prijs en mijn dank.

Gebod tot den Verlosser

MAAR ook Gij, mijn Heiland, laat in mij deze heilige Communie haar volle uitwerking hebben.

Toen Gij met uwe leerlingen het nieuwe Pascha vierdet, hebt Gij gezegd: «Neemt en eet: dit is mijn Lichaam, dat voor u werd overgeleverd. Neemt en drinkt allen hieruit: dit is de Kelk van mijn Bloed, van het nieuwe en eeuwige Verbond, dat voor U en voor velen zal vergoten worden tot vergeving der

zonden.» Gij wilt dat het nuttigen van uw Lichaam den zondaren strekke tot vergeving der zonde, tot volledige vergeving namelijk voor hen, die vrij zijn van zware zonde.

Delg ook door uwe tegenwoordigheid de vele fouten en zonden, waardoor ik U bijna iederen dag beleedigd heb. Geef dat ik ze verafschuwe, en minstens alle vrijwillige, zelfs de kleinste fouten zorgvuldig vermijde. Brand weg de overblijfselen van vroegere zonden, door welke ik U voorheen ernstiger heb gegriefd en wees mij vooral een sterke steun, opdat ik niet meer terugvalle in het kwaad. Gij verlangt, dat het nieuwe Paaschmaal de bevestiging zij des Nieuwen Verbonds; niet alleen het onderpand der beloften ten eeuwigen leven van uwe zijde, maar ook van onzen kant steeds een nieuwe verklaring van trouw. Ja, Heer, aldoor vaster wil ik mij hechten aan U, geef mij uwe genade, dat geen bekoring mij verlokke, geen vrees of ongeluk mij zoo bang make, dat ik mij ooit zal laten aftrekken van het onderhouden uwer geboden. Liever wil ik sterven dan U verliezen door eene zware zonde! Wanneer hartstocht mij in gevaar mocht brengen of eene bekoring mij aanlokken, roep dan de herinnering wakker aan de genade dezer H. Communie en deze gedachte zal mij moed geven, vastberaden het kwaad te overwinnen. Hoe heb ik U kunnen beleedigen, U die

zich in de H. Communie zoo innig met mij vereenigt, dat Gij mij tot voedsel zijt.

Gebed tot de Heiligen

ALLE Engelen en Heiligen Gods, komt aanbidden uwen God, thans tegenwoordig in mijn hart, en vraagt Hem de rijke vruchten van dit H. Sacrament mij overvloedig te schenken en in mij te bewaren.

Glorievolle Maagd Maria, zie genadig op mij neder; door de aanwezigheid van uwen Zoon ben ik uwer meer waardig geworden. Wees mijne voorspraak bij uwen veelgeliefden Zoon, die mij heden zoo innig verkwikt heeft met zijn Vleesch en Bloed, en wil door uwe verdienste mijne onvolmaaktheid vergoeden. Breng Gij Hem mijnen dank en smee Hem, zijne sacramenteele tegenwoordigheid niet te doen ophouden alvorens mijne ziel met zijnen zegen verrijkt te hebben.

Alle heilige Engelen, dienaren des Allerhoogsten, steeds gereed zijn bevelen te volbrengen, aanschouwt den Eengeboren Zoon des Eeuwigen Vaders, dien Gij bij zijne komst in deze wereld hebt aanbeden op bevel des Vaders. Verkrijgt voor mij, dat ik Hem in geest en in waarheid zóó moge dienen, als Gij Hem gediend hebt in zijn sterfelijk leven en thans nog in den hemel Hem onderdanig zijt.

Heilige Patriarchen en Profeten, die zoo vurig naar Hem hebt verlangd en

wien het was gegeven de geheimen Gods te kennen, ziet den Verlosser, beloofd van af den aanvang der wereld, naar wien Gij zoo vurig hebt verlangd en dien Gij toch nimmer mocht aanschouwen; verkrijgt voor mij een vurig verlangen naar Hem, opdat al zijne beloften en genadevolle werking van dít H. Sacrament volledig in mij vervuld worden.

Heilige Apostelen van Jezus Christus, roemvolle verkondigers van zijn Evangelie, ziet hier uwen veelgeliefden Meester, zoo vurig door U bemind; vraagt voor mij de genade, dat ik Hem beminne met geheel mijne ziel, dat in mij ontwake die ijver, welken Gij bij U zelve hebt voelen opkomen, toen Gij uit zijn eigen handen dit H. Sacrament hebt ontvangen.

Heilige Martelaren, aanschouwt hier Christus den Gekruisigde, voor wien gij zoo edelmoedig uw bloed vergoten hebt, bidt voor mij dat ik leven en sterven moge aan het kruis, dat hij legt op mijne schouderen, om aldus naar vermogen zijne liefde te vergelden. Heilige Belijders en kluizenaars, ziet uwen lieven Heer, voor wien Gij alle genoegens dezer wereld hebt verlaten; verkrijgt voor mij de genade, uit liefde tot Hem het geluk dezer wereld te verachten, de rampen des levens stil te verduren, en zoo spoedig mogelijk tot de hoogste heiligheid te mogen komen.

Allerzuiverste Maagden, ziet hier uwen Bruidegom, wien gij in heilige

geestdrift uwe maagdelijkheid gewijd hebt, smeekt voor mij, dat ik de zuiverheid des lichaams en der ziel onge-rept beware, opdat ik na dit leven rein en zonder smet voor God verschijnen kan. Alle Heiligen Gods, Gij de vertroosters mijner arme ziel, vóór allen mijne Beschermheiligen en mijn H. Patroon, ziet den Oorsprong van uwe heiligheid, Hij in wien Gij uw loon en uwe gelukzaligheid vindt, is tegenwoordig in mijn hart. Gedurende uw aardsche loopbaan hebt Gij, zijn woord en voorbeeld opgevolgd; bewerkt door uwe voorbede, dat ik steeds drukke uwe voetstappen op den weg der volmaaktheid en eenmaal rijk aan verdiensten in uw gezelschap worde opgenomen. Amen.

Nu ga ik heen voor een wijle, Heer Jezus, maar blijf toch niet zonder U, die zijt mijn troost, mijn geluk, mijn hoogste goed: al mijne broeders, vrienden en vijanden, en ook mijzelfen be-veel ik ootmoedig in uwe onbegrensde liefde. Toon ons uwe liefde en maak ons gelijkvormig aan U. Al mijn arbeid geschiede om U en voor U; al mijne woorden, mijne werken en gedachten mogen gericht blijven op U, die leeft en regeert in eeuwigheid. Amen.

25ste Communie-oefening

(Het H. Sacrament des Altaars beschouwd
als hemelsch Bruiloftsmaal.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

Bewondering en heilige Vreeze

HEEER Jezus Christus, Verlosser der wereld, God van vrede, ik kniel neder voor uw heilig Sacrament, erkennend daarin niet alleen het gastmaal voor uwe kinderen bereid op hun pelgrimsreize, maar ook het begin van het eeuwig bruiloftsmaal, aangelegd door den eeuwigen Vader voor mij en voor allen, die uwe uitnoodiging opvolgen en trouw blijven. Als vleesch van uw Vleesch, gebeente van uw gebeente, vormen uwe uitverkorene Zaligen daarboven dat groote mystieke Lichaam waarvan Gij het Hoofd zijt, en als ledematen van eenzelfde lichaam hebben zij deel aan uwe vreugde en heerlijkheid, en zitten mede aan uw en op den troon uwer heerschappij. Verborg en voor ons oog, alleen kenbaar door het geloof, genieten wij hier op aarde, hetgeen de zalige bewoners des hemels onverhuld aanschouwen en aanbidden. Maar, Heer Jezus, wij ook nemen innig deel aan dezelfde Godheid en heilige Menschheid, welke is vereenigd met uw goddelijken Persoon.

Heden hebt Gij mij weder uitgenoodigd te genieten den voorsmaak van dat he-

melsch gastmaal. Welaan dan, mijne ziel, bereid U voor om waardig te verschijnen aan dezen bruiloftsdisch. Zie, uw Bruidegom komt; spoed nu Hem te gemoet om Hem waardig te ontvangen. Sidderend en bevend van heilige vrees herdenk ik de waarschuwende woorden gesproken door U: «De Koning trad binnen om de genoodigden te zien en hij bemerkte een, die zonder bruiloftskleed was. En hij sprak tot hem: Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen zonder feestgewaad? Deze echter kon geen woord spreken: toen sprak de koning tot zijne dienaren: bindt hem handen en voeten en werpt hem in de uiterste duisternis. Daar zal gewezen zijn en geknars der tanden.» Hiermede geeft Gij ons eene hoogernstige les, dat wij niet zonder het bruiloftskleed der heiligmakende genade deel nemen aan het maal van uw Vleesch en uw Bloed.

Akte van Berouw

Ik hoop en vertrouw te zijn in staat van heiligmakende genade en van vriendschap met God. En al heb ik dat kleed der heiligmakende genade niet verloren door groote zonden, door ontelbare kleinere fouten, door wereldschen zin en verkeerde neigingen heb ik het toch bevlekt en besmeurd. Geef mij nu de genade, door een oprecht berouw en tranen van boetvaardigheid in deze oogenblikken, zelfs de geringste vlekken

af te wasschen. Geef dat innerlijke oefeningen van deugd en heilige voornemens mijn ziel weder haar glans hergeven. Niets zal mij te veel zijn om U op maar eenigszins waardige wijze te ontvangen.

Aanroeping der Heiligen

HEMELSCHЕ gevoelens moeten mij bezielen, nu ik naderen ga tot dezen hemelschen maaltijd. Gij, Heiligen, helpt mij, mijne ziel rijk en schitterend te tooien. Gij staat voor den troon van God om het hoogfeest te vieren des Lams, gekleed in glanzend witte gewaden, die zijn geweven uit de goede en heilige daden van uw aardsche leven.

Gebed tot de Heilige Apostelen

GLORIERIJKE Apostelen, welk een vurigen ijver voor uwen Heer en Meester heeft de viering der heilige geheimen, waaraan ik ga deelnemen, in U opgewekt! Daar hebt gij geput moed en krachten om al uw arbeid en vermoeienissen, uw lijf en leven te geven tot verbreiding van zijn rijk en getuigenis zijner Godheid. Verkrijgt voor mij een zelfden ijver voor den Heer en de belangen zijner heilige Kerk.

Gebed tot de H. Patriarchen en Profeten

GIJ heilige Oudvaders en Profeten, hoe zeer hebt gij verlangd naar de komst van Hem, in wiens tegenwoordig-

heid ik nu sta ; hoe hebt gij in uw sterfelijk leven te vergeefs gewenscht Hem te mogen aanschouwen en te hooren, dien ik thans niet slechts zien mag, doch ook aanraken en binnenleiden in mijn hart ! Verkrijgt voor mij een verlangen naar den Zaligmaker, dat even sterk is als het uwe was. Gij hebt u gevoeld als pelgrims en vreemdelingen op deze wereld, en de hemel was voor u het vaderhuis ; bidt, dat ook ik steeds moge bedenken, dat ik niet leve voor deze aarde, maar voor de eeuwigheid, waar Christus zich onverhuld aan mij zal openbaren.

Gebed tot de Heilige Martelaren

HEILIGE Martelaren, door uw bloed hebt gij getuigenis afgelegd voor uwen God en Verlosser. Gij hebt inderdaad op waardige wijze genoten het H. Sacrament des Altaars, het Brood der sterken en zijt deelachtig geworden aan de overvloedige genadegaven van dit H. Sacrament. Daardoor zijt gij geworden onoverwinbaar voor uwe vijanden en het vuur der liefde was bestand tegen het vuur der folteringen, waardoor uwe belagers trachtten u te ontweldigen den schat van uw Geloof en uw trouw tegenover God. O, verkrijgt voor mij van den Heer, dien Gij hier op aarde hebt ontvangen, gelijk ik Hem straks ontvangen zal, de genade der liefde, die mij sterk maakt tegen dood en hel.

Gebed tot de heilige Maagden en Belijders

ALLE Heiligen Gods, bijzonder Gij H. Maagden en Belijders, hebt door de kracht van dit hoogheilig Sacrament uwe zielen rein bewaard van de wereldsche lusten. Het genot dezer H. Spijze heeft U walging en tegenzin doen krijgen in de genietingen dezer wereld: hare ijdelheden hebt gij weggeworpen en daarvoor in de plaats ontvangen de schatten des eeuwigen levens. Verkrijgt voor mij, dat ik het voedsel der christenzielen zoo moge nuttigen, dat het in mij vermeerdere den honger naar de onsterfelijke goederen en ik nimmer mij late verleiden door aardsche genoegens en zondige verlangens.

Gebed tot den H. Joannes den Dooper

HEILIGE Johannes, gezegende Voorlooper des Heeren, bij de nadering van Maria, de Moeder des Heeren, zijt gij opgesprongen van vreugde in den schoot uwer moeder, en wederom hebt gij gejubeld, toen diezelfde God bij den aanvang van zijn openbaar leven, nederig het Doopsel ontving uit uwe handen.

Al uw arbeid, uw doen en laten was tot bereiding van de wegen des Heeren. Gij waart de verkondiger zijner komst, de stem des roependen: «Maakt recht de paden des Heeren; doet boete, want het

Rijk der Hemelen is nabij ». Uwe vreugde was gelijk aan het geluk van den vriend eens bruidegoms, de vreugde namelijk dat zijn eer en zijn aanzien steeg, en de uwe voor Hem verbleeken en verminderen moest. Uwe krachtig opwekkende stem heeft veler harten bereid gemaakt om Hem waardig te ontvangen. Thans kunt Gij veel van God verkrijgen. Vraag dat zijn genade mijn hart gereed make, om waardig dienzelfden Verlosser in het H. Sacrament des Altaars te ontvangen; dat de bergen en heuvelen van mijn trots door ootmoed worden geslecht; de afgrond mijner kleinmoedigheid door Godsvertrouwen en wilskracht gevuld; de ruwheid mijner hartstochten door zachtmoedigheid en vrede des harten geëffend; de dwaalgangen mijner eigenliefde door de liefde tot God en den naaste recht gemaakt worden.

Akte van Geloof

Ik geloof in allen ootmoed de tegenwoordigheid van den ééniggeboren Zoon des Vaders, den Koning der heerlijkheid, wien de Engelenscharen vol eerbied aanbidden en hun « Heilig, heilig, heilig » toezingen. Al het leven komt van U; in U en door U leeft en bestaat alles en zonder U is noch leven, noch bestaan mogelijk. Gij, de Allerbarmhartigste, die zijt mensch geworden voor ons, gestorven aan het Kruis en verreezen van den dood, legt thans uwe oneindige

verdiensten voor het aanschijn des Vaders, om genade op genade te doen nederdalen over ons. Gij zijt de Rechter der wereld, en zult eenmaal beslissen over mijn eeuwig lot.

In het vaste geloof, dat Gij hier persoonlijk tegenwoordig zijt en slechts enkele schreden van mij verwijderd, moest ik sidderend en bevend voor U nedervallen.

Vertrouwen en Verlangen

MAAR neen, ik weet dat Gij hier slechts vertoeft om mij te overladen met weldaden en genaden. Daarom verandert mijn vrees in vertrouwen en mijn beven in een vurig verlangen naar U.

Uw onbedriegelijk woord heeft mij krachtens de verdiensten van uw lijden het eeuwig leven en de verrijzenis beloofd. Wat kan ik meer verlangen dan het leven en wel het eeuwige leven? Als alle schepsel, naar het woord van den Apostel (Rom. 8. 12), naar U verzucht en in smarten ligt tot het herboren worde ten eeuwigen leven, hoe zou dan ik niet verlangen, dat de kiem des eeuwigen levens door het heilig Sacrament in mij neergelegd en al meer versterkt worde? De Almachtige en Eeuwige, die zijne almacht en eeuwige wijsheid alleen voor mijn eeuwig welzijn gebruikt, is hier bij mij, en zou ik dan niet verlangen met groot verlangen en wijd openen de

poorte mijner ziel om een rijken overvloed van genaden te kunnen opnemen ? — En als Hij, die eenmaal mijn rechter wezen zal, nu als voorspreker en vriend bij mij komt, zou ik dan niet met vreugde en vol vertrouwen, het verlede, het tegenwoordige en de toekomst in zijn handen leggen ?

O kom dan, Heer Jezus, mijne vreugde, mijn leven, mijn geluk, mijne hope, mijn Alles ! Ik hecht mij aan U met de banden der liefde. Boven alles bemin ik U, mijn Vader, mijn Broeder, mijn Vriend, Gij zijt mijn grootste weldoener, mijn Redder, mijn God, mijn hoogste goed, het doel en einde van geheel mijn wezen en van alle schepsel. O, had ik U altijd liefgehad ! Ik betreur en verafschuw al de beleedigingen, welke ik U heb aangedaan. Van af heden wil ik slechts leven voor U. Help mij door uwe werkdadige genade.

O Heer, ik ben niet waardig... !

NA DE H. COMMUNIE

Vereeniging met den Heiland

« **Z**ALIG zij, die geroepen zijn tot het Bruiloftsmaal van het Lam ». Deze geheimzinnige woorden der Openbaring over het eeuwige Bruiloftsmaal van het Lam Gods in den hemel, durf ik ook toepassen op hen die hier op aarde mogen zitten aan dezen goddelijken Bruiloftsdisch. Jezus, de Heer des Hemels, de minnaar mijner ziele, behoort mij,

en ik behoer aan Hem. Rustend aan zijn Hart, verheug ik mij in de vereeniging met mijnen God en Verlosser. Zijn vreugde is mijn vreugde, zijn heerlijkheid mijne heerlijkheid, zijn lijden moet ook mijn lijden, zijn verlangen ook mijn verlangen wezen. Al het mijne behoort aan Hem, al wat ik bezit of nog verwachten kan, het tegenwoordige en het toekomende leg ik vol vertrouwen in zijne handen en in zijn goddelijk Hart. Al mijne gedachten, woorden en werken zijn gericht op Hem, wien mijn lichaam en leven toebehoort.

Ik geloof vast en zonder twijfel, dat Gij vertoeft in mijn hart onder de gedaante van brood, dezelfde die zetelt aan de rechterhand des Vaders. En terwijl Gij verblijft in mijn hart, regeert Gij gansch de wereld, troost Gij de bedroefden en verdrukten, en luistert naar de stem van millioenen uwer kinderen. Ontelbare beproefden sterkt Gij onderwijl door uwe genade, vele rechtvaardigen wekt Gij op tot heldhaftige deugden, Gij spreekt tot de harten der zondaren en neemt genadig aan, die zich rouwmoedig bekeeren, of straft de verstokten. Heer Jezus, mijne ziel is dor en onvruchtbaar gelijk een land zonder water, erbarm U ook over haar en besproei haar en bevrucht haar met uwe genade. — Zie, thans rust in mijn hart dezelfde God, die staat voor het aanschijn des eeuwigen Vaders,

toonend zijne doorboorde handen en voeten en al de wonden, toegebracht door de zonden en boosheid der menschen, en vragend ter wille dezer wonden genaden en erbarming voor de zondige wereld. Mijn Heiland, die uw bloed hebt vergoten uit liefde tot mij, ik omhels U met diepen eerbied en berouwvol en liefkoozend kus ik uwe heilige vijf wonden. Ik smEEK U, geef dat deze wonden steeds voor mij een altoos stroomende bron van genaden mogen zijn.

Akte van Ootmoed

HOE durf ik rusten aan uwe zijde en U omhelzen, als waart Gij de Bruidegom mijner ziel? Vergeleken bij U, ben ik nietiger dan het kleinste stofje in de lucht en mijne zonden hebben mij gemaakt tot een voorwerp van afschuw in uwe oogen. Maar des te meer dank ben ik U verschuldigd, omdat Gij geen acht slaat op mijne nietigheid en mijn onwaardig - zijn, doch mij overlaadt met uwe onbegrijpelijk groote liefde. Op welke wijze zal ik, armzaligschepsel, U dank brengen voor al hetgeen ik U schuldig ben? Ik vereenig mij met al de zalige bewoners des hemels, om U mijne dankbaarheid te bewijzen, en ik noodig hen uit, U te loven en te prijzen met mij en voor mij.

Dankgebed in vereeniging met alle Heiligen

HEILIGE Aartsvaders en alle Heiligen des Ouden Verbonds, hoe vurig hebt Gij verlangd naar de vervulling der tijden en nog na het voltooien uwer aardsche loopbaan de komst des Verlossers afgewacht ! Thans is uw verlangen vervuld ; uw Heer en God heeft U toegelaten tot zijn bruiloftsmaal en gij geniet de eeuwige vreugde. En eeuwiglijk zingt daarvoor uw mond Hem lof en dank. Ziet, ook mij heeft hij toegelaten tot zijn H. Tafel, en ofschoon mij dit nog niet de hoogste voldoening kan geven, zoo word ik daardoor toch in staat gesteld om spoedig vollediger deel te hebben aan uw geluk. Maar ik kan daarvoor niet danken gelijk het behoort ; doet Gij het voor mij !

Heilige Johannes de Dooper en heilige Jozef, voedstervader van Jezus, Gij groote Heiligen, die zijt als een glorievol einde des Ouden en de overgang tot het Nieuwe Verbond, U was het gegeven den Heiland hier op aarde in lichamelijke gedaante te dienen, en Hij zelf, de Heer des Hemels, was U onderdanig. Nu dankt Gij Hem in alle eeuwigheid voor het groote voorrecht U geschonken. En toch, heden heeft de Heer in zekeren zin nog grooter gunst aan mij bewezen. Niet alleen heb ik Hem mogen dienen en aanschouwen met mijne oogen, maar

Hij heeft zich zoo diep willen vernederen, dat Hij zelf mij tot spijs werd. Wel moet ik Hem dus eeuwig dankbaar zijn.

• Ach ik smEEK U, dankt Gij Hem in mijne plaats, ik ben zoo armen kan zoo weinig.

Alle Heiligen van het nieuwe Verbond, heilige Apostelen, Martelaren, Belijders en Maagden en alle andere Heiligen, gedurende uw sterfelijk leven hebt Gij aangezeten aan een zelfden Maaltijd als ik. Gij zijt daar verschenen in schitterend bruiloftsgewaad en zijt daarom waardig bevonden over te gaan van het duistere leven des Geloofs tot het feest der onmiddellijke aanschouwing. Daar begrijpt Gij nu de volle kracht en uitwerking van het H. Sacrament, en uit geheel uw ziel dankt Gij Hem, die zoo groote zaligheid U bereid heeft door deze heilige spijs. Ook ik moet mijn Heiland danken voor dit hemelsche voedsel. Helpt Gij mij dit te doen op waardige wijze.

Moeder mijns Heeren, zie uw veelgeliefde Zoon, vleesch van uw vleesch, verblijft thans in mijn hart. Door de werking van den H. Geest hebt Gij Hem ontvangen in uwen zuiveren schoot. En op dat oogenblik zwol uw hart van dankbare vreugde. Gij hebt Hem verzorgd en verpleegd, en zijt Hem gevolgd op al zijne wegen tot aan zijn smartvollen dood. Iederen dag mocht Gij Hem ontvangen in de H. Communie op dezelfde wijze, waarop ik Hem thans ontvangen heb. Hoe wondervol dat ik

mag smaken een even groot geluk als de Moeder van mijnen Verlosser heeft genoten, een geluk dat zij ongetwijfeld hooger heeft geschat, dan ik het ooit gedaan heb. Met welk eene vurigheid hebt Gij God gedankt, wanneer Gij mocht naderen tot de H. Tafel! En hoe vurig is thans uwe dank, nu Gij eeuwig uwen Zoon, mijn God en Heer, in den hemel moogt aanschouwen! Zoo gaarne zou ik met U Hem danken voor het groote goed dat Hij ook gedaan heeft aan mij. Ja Maria, daar ik uw kind ben, beschouw Gij de genadegaven die Hij zoo overvloedig mij schenkt, als aan U zelve gegeven. Dank Jezus, uwen Zoon, met uw rein en liefdevol hart voor de weldaad dezer H. Communie, en smeeek Hem dat zij overvloedig vruchten mag dragen in mijne ziel.

Akte van Liefde tot den Verlosser

O JEZUS, Gij kent en ziet mijne armoede, mijne zwakheid en mijn onvermogen. Gij zijt mijn God en hebt mijne gaven niet noodig. De eenige vergoeding welke Gij vraagt van mij is mijn hart. Gij verlangt het als een bewijs mijner oprechte, onbegrensde liefde tot U. Zoo gaarne gaf ik U bij het Bruiloftsmaal, dat Gij wilt houden met mij, een bewijs van dezelfde belangelooze liefde, als waarmede de Heiligen U bemind hebben; o, ik heb U lief, niet ter wille uwer geschenken, maar alleen om U zelven.

Grootsch zijn uwer handen werken, en vooral de voleinding van alles, het eeuwige loon in den hemel, is groot en begeerenswaard; maar Gij zelf in uwe eeuwige heerlijkheid en onveranderlijke Godheid, zijt oneindig grooter en meer beminnenswaard. Ik bemin U boven al, want Gij zijt mijn God en mijn Koning.

Dankgebed

O JEZUS, dankbare liefde wil ik U betuigen. Op dit oogenblik nu ik ontvangen heb het H. Sacrament, waardoor Gij zoo dikwijls reeds mijne ziel hebt vervuld met geestelijke blijdschap, moet ik bedenken wat het U heeft gekost. Volgens ingeving van den H. Geest stelt de Kerk U, gekroond met doornen en gekleed in purperen gewaad, met de volgende woorden voor aan hare kinderen: « Treedt nader, dochteren van Sion, en aanschouwt den Koning Salomon met den diadeem, waarmede zijne Moeder hem kroonde op zijn bruiloftsdag, op den dag der vreugde zijns harten. » Ja, de dag van lijden, de dag van versmading en van dood, was voor U, o Jezus, een vreugdedag, een dag waarnaar uwe liefde verlangde: de bruiloftsdag U bereid door den eeuwigen Vader, de dag van verloving met uwe Kerk, die geboren zou worden uit uwe geopende zijde en gekweekt door uw hartebloed. Dit feest wilt gij vieren met

ieder der kinderen uwer Kerk. Met uw gesmaad Lichaam en het Bloed, dat leekte langs het kruishout, hebt gij den heiligen Maaltijd bereid voor uwe kinderen, totdat hun ballingschap ten einde is en zij mogen toegelaten worden tot den feestdisch in het eeuwig Jeruzalem. Met hoevele offers en smarten, o Heer, hebt Gij dan deze oogenblikken van geestelijke vreugde en zaligheid voor ons verworven! Wat liefde en dankbaarheid ben ik U daarvoor schuldig! Uit den grond mijns harten dank ik U voor uwen doodsangst, voor al den smaad en hoon, den kaakslag en de valsche beschuldigingen voor Annas en Caïphas, de spotternijen het verhoor van Pilatus; de beschimping van Herodes; voor de geeselslagen en diepe wonden, voor de smaadvolle en smartelijke kroning met doornen, voor de veroordeeling ter dood, den pijnlijken weg naar Golgotha, voor de gruwzame kruisiging, den doodstrijd en bitteren dood, welken Gij voor mij verduurd hebt, dank ik U. Heer Jezus, hoe dieper Gij U liet vernederen, des te zwaarder rust op mij de plicht U wederkeerig te beminnen. Ik heb U lief, maak dat mijne liefde steeds dankbaarder en offervardiger worde en onderhoud in mij die liefde tot in alle eeuwigheid.

Voorspraak

STORT ook den rijkdom uwer genaden uit over al mijne dierbaren, mijne weldoeners, vrienden en vijanden, over alle zondaren en alle ongeloovigen. Breng degenen, die zich van U hebben afgewend, terug tot het licht der waarheid en het leven der genade. Geef volharding aan de rechtvaardigen en de overwinning aan hen, die bekoord worden. Geleid hen, die in gevaar verkeerden, naar de haven des heils. Verlos de zielen in het vagevuur en laat hen spoedig uw Aanschijn aanschouwen in zalige verrukking. Amen.

26ste Communie-oefening

(Het Hart van Jezus, met eene lans doorboord.)

(Geschikt voor den Feestdag van het H. Hart.)

VOÛR DE H. COMMUNIE

O JEZUS, naderend tot het feestmaal van uw Vleesch en Bloed, herdenk ik de woorden, welke uw Apostel gebruikt alvorens Hij het H. Avondmaal gaat beschrijven (Joh : 13.1) : «Op den voordag van het Paaschfeest, toen Jezus wist dat zijne ure gekomen was, om van deze wereld te gaan tot den Vader, en Hij de zijnen lief-

had die waren in de wereld, heeft Hij hen bemind tot het einde ».

Erkenning der Liefde van Jezus' **H. Hart**

ACH, uwe liefde heeft alles overtroffen. Het bewijs dier overgrooteliefde, dat Gij openlijk gegeven hebt voor gansch de wereld, is uw offerdood, dien Gij vrijwillig hebt ondergaan; in hevige smarten en bloedend uit duizend wonden hebt Gij, toen uw hart werd doorstoken, zelfs den laatsten druppel gegeven van uw hoogheilig Bloed.

Het andere wonderbare teeken uwer overgrooteliefde kan slechts door het geloof aanschouwd worden: het is dit wonderwerk van uw hoogheilig Sacrament des Altaars, waar Gij uw eigen heilig Lichaam, dat was opgeofferd en verrezzen van de dooden en verheerlijkt, uwen kinderen tot spijsz heb gegeven.

Eene gedachtenis en onbloedige hernieuwing tevens van het offer van uw Bloed tot den laatsten druppel! Hier in het H. Sacrament bezit ik U en geheel uwe liefde; niet alleen den glorievol heerschenden Heiland, die nu niet meer sterven kan doch zegeviert als Koning voor eeuwig, maar ook den Verlosser, die zich offerde voor mij en in mij wil levendig houden de gedachtenis aan zijn lijden en sterven. Ja, hier heb ik mijn Verlosser met zijn van liefde gloeiend Harte, dat voor mij doorstoken werd:

mijn Verlosser, die nu in zijne glorie nog draagt de wonde in zijde en Hart, om des te duidelijker mij zijne liefde te toonen.

Ik wil dan ook bij deze H. Communie in het bijzonder er aan denken, dat ik ontvangen ga, wezenlijk en waarachtig, het Allerheiligste Hart van Jezus; het levende Hart, gloeiend van liefde, het Hart, dat als kenteeken van zijne niet te overtreffen liefde en van zijn onuitsprekelijk lijden nog draagt de lidteekenen der wonden, toegebracht door de lans van den krijgsknecht. En terwijl ik lichamenteel in werkelijkheid dit H. Hart ontvang, wil ik geestelijkerwijze mijne ziel verbergen in dat geopend Harte, en haar omgeven met uw lijden, o Jezus, met uwe liefde en glorierijke deugden.

Goddelijk Hart van Jezus, alvorens U te ontvangen, laat mij een blik slaan in de diepte van uw lijden en groote liefde. Geef dat ik U naar waarde leere schatten, en ten volle beseffe mijne nietigheid, opdat ik U liefhebbend, mij zelven verachte, en vreezend mijne eigen zwakheid op U blijve vertrouwen, en aan mij zelven onthecht, met ijver naar U verlange.

Overweging van het Lijden van het H. Hart van Jezus

HEER, ik zie U hangen aan het Kruis en sidder! Ik zie uw verscheurd hoofd, uwe doorboorde handen en voeten, geheel uw heilig Lichaam pijnlijk

uitgerekt, al uwe ledematen gefolterd; en toch, de pijnen van uw heilig Hart overtroffen al dat lijden. Daar in uw Hart voelt Gij niet alleen de kwelling des Lichaams, maar ook het ontzettende zielelijden, dat U aangreep bij het zien van de zonden der wereld, en waarmede de strenge rechtvaardigheid Gods U wilde treffen; uw Hart voelde de smart der verlatenheid, die u deed uitroepen: «Mijn God, mijn God waarom, hebt Gij mij verlaten», de smart over de ondankbaarheid van zoovelen en over de eeuwige verwerping van hen, die trots uw naamloos lijden en den hoogen losprijs zich niet wilden laten redden en voortspoedden naar het eeuwig verderf.

O, ik zie ook al het lijden, U aangedaan door mijne ondankbaarheid en koude onverschilligheid: Heer, laat deze ondeugden mij niet langer beheerschen, maar dat ik door vuriger ijver voor mijne vroegere koudheid vergoeding geve.

Overweging der liefde van het H. Hart van Jezus

Ik blik ook neder in de ondoorgrondelijke diepte der liefde van uw verwond Hart. Als God hebt Gij mij bemind van eeuwigheid. Alvorens hemel en aarde geschapen was, vóór zalige geesten U loofden, vóór zon en maan en sterren schitterden aan het firmament, vóór de aarde bloeide en leven droeg in haren schoot, hebt Gij reeds aan mij gedacht

en mij liefgehad, alle genaden der verlossing en der H. Sacramenten voor mij bestemd. En uwe menschelijke liefde voor mij, o H. Hart, begon bij het eerste oogenblik van uwe Menschwording. Van af zijn eerste beweging totdat het brak aan 't Kruis, en van af het oogenblik uwer opstanding tot op dit oogenblik van uwe verheerlijking heeft het niet opgehouden te kloppen voor mij. Wat was er dan in mij, waarom Gij mij zoozeer hebt liefgehad? Slechts ellende en armoede, verblindings en onverschilligheid, boosheid en zonde. Maar in uw levendmakende goedheid en uw mededoogen met de ellende uwer broeders, in uwe alles vermogende liefde hebt Gij het nederige verheven, wat in het stof vertreden lag op den troon geplaatst, het zondige rein gemaakt, en wat een voorwerp was van uw toorn en afschuw veranderd in een voorwerp uwer liefde. Deze waarlijk goddelijke liefde, waarmede Gij mij wildet gelijkvormig maken aan U, is hier dicht bij, in hare bron, in uw goddelijk Hart. Wanneer komt dan het oogenblik, dat ik mijn hart dompelen mag in die bron, opdat het vol worde van wederliefde tot U?

Het Verlangen van Jezus' Hart

Uw geopend Hart, dat mij toont de grootheid van uw lijden en van uwe liefde, laat mij ook aanschouwen de hevigheid van uw verlangen om mij

wel te doen en te verrijken met bovenzinnelijke, onsterfelijke goederen.

In den geest hoor ik de woorden, welke Gij eens hebt gesproken tot uwe dienaar: «Mijn goddelijk Hart is zoo ontvlamd van liefde tot de menschen en tot U in het bijzonder, dat het de gloeiende liefdevlammen niet vermag te bedwingen». — Ik zie in den geest deze vuurzee van liefde, welke stroomt uit uw Hart, en denk aan de overgrootte bewijzen van liefde, welke Gij ons gegeven hebt in uw heilig lijden. Ik hoor ook uwe klachten, dat juist het ergste van uw lijden was de ondankbaarheid, waarmede door de menschen uwe liefde zou worden vergolden. Voor elk bewijs van erkentelijkheid waart Gij bereid alles, wat Gij hebt verduurd, gering te achten, en zoudt gaarne, als het mogelijk was, nog meer willen lijden. — Ik verneem de woorden, die Gij een ander maal tot dezelfde dienaar hebt gesproken: dat juist het verlangen, geheel bemind te worden door de menschen, U er toe gebracht heeft uw Hart te openen, hun voor oogen te stellen een voorwerp en een middel, geëigend en geschikt om hen tot wederliefde op te wekken. Dat verlangen heeft U gedrongen, in uw Hart voor hen ter beschikking te stellen alle schatten van liefde, van erbarming, van genade, heiliging en eeuwige zaligheid, opdat allen die U beminnen naar hun vermogen en anderen daartoe zullen

aansporen, rijk worden aan hemelsche goederen, waarvan uw hart de volle, onuitputbare bron is.

Ik kom dan, o Jezus, mij verkwikken aan deze bronne des heils. Mijne liefde hebt Gij niet roodig, maar ik wel uwe liefde en uwe genaden. Hoe moet ik niet verlangen naar de goede gaven, die uwe liefde mij in overvloed wil mededeelen ! En toch, o Heer, moet uwe goedheid mij zelfs nog dit verlangen schenken. O Jezus, geef mij dan een zeer groot verlangen, een smachtend verlangen naar U en uw liefdevol Hart, en laat mij in overvloed putten uit deze eeuwigdurende bron.

NA DE H. COMMUNIE

ALLERHEILIGST Hart van Jezus, verborg mij in U, in die zee van lijden, liefde, rijkdommen en genaden, en erbarm U mijner. Heilig Hart van Jezus, ik vertrouw op U (300 dagen aflaat). Zoet Hart van mijn Jezus, geef dat ik U steeds meer en meer beminne (300 dagen aflaat). Jezus, zachtmoedig en ootmoedig van harte, maak mijn hart gelijk aan het uwe (300 dag. afl.)

Gebed van den H. Bernardus

IK ben nu gekomen tot het H. Hart van Jezus, en het is goed daar te vertoeven. Ik wil mij niet meer scheiden van Hem, want er staat geschreven : « De namen van hen, die zich afscheiden van U, zullen geschre-

ven worden in het stof.» (Jer. 17, 13)

Wat zal echter geschieden met hen die U naderen? Geef zelf ons het antwoord, Heer! Gij hebt gezegd aan de Apostelen die kwamen tot U: «Verheugt U daarover, dat uwe namen geschreven staan in den hemel». Denkend aan uw Hart, wil ook ik vreugdevol naderen tot U. O hoe goed en zalig is het te verblijven in dat Hart! Al mijne gedachten en al de gevoelens mijner ziel, al mijn streven en zorgen, leg ik neder in uw heilig Hart.

Gewend tot dezen tempel, dit Allerheiligste, deze Arke des Verbonds, wil ik den Heer lofzingen en aanbidden. Evenals de koninklijke Profeet heb ik gevonden, waar ik mijnen God aanbidden kan. Ik heb gevonden het Hart van mijnen Koning, van mijn Broeder, van mijn besten Vriend, het Hart van mijnen Jezus. O Jezus, uw Hart is mijn hart. En nu ik het heb gevonden, bid ik daar tot mijn God. Laat mijne gebeden doordringen tot dat Heiligdom, waar overvloedige genaden en verhooring worden gegeven, neen, laat mij zelf geheel en al binnentreden in uw goddelijk Hart. O Jezus, Gij zuiver en stralend boven alle schoonheid, reinig mij meer en meer van al mijne zonden, opdat ik, gezuiverd door U, moge naderen tot U, den Allerzuiverste, en blijven in uw Hart alle dagen mijns levens, om te kennen en te vervullen uw heiligen Wil.

Gebed van den H. Bonaventura

IN uw heilig Hart wil ik mijne woontente opslaan, daar wil ik rusten, slapen, zien en lezen, spijs en drank gebruiken, en al mijne bezigheden en handelingen verrichten. Daar wil ik spreken tot uw H. Hart en wat ik verlang, zal ik verkrijgen. O, allerheiligste wonden van mijnen Heer! Zoodra ik daar binnentreed, zink ik in de diepte zijner liefde, en ik word overstroomd van vreugde.

Gebed van den heiligen Anselmus

ZIE, Heer, zuiver is de liefde tot U, niets wat onrein is verdraagt zij; die liefde is verstandig, en zij doet den geest niet afwijken van het rechte pad; die liefde is zoet en kent geene bitterheid, want zij verzoet de aardsche bitterheid en zij wekt walging voor de zoetheid der wereld; zij wordt niet kleiner in angst en nood en is niet ter nedergedrukt in de benauwdheid.

Gebrek en lijden doet haar niet kwijnen; onder den arbeid blijft zij welgemoed, bij bedreiging onbevreesd, bij vleitaal onverschillig, bij lijden onverwonnen, en in den dood nog levend. God van mijn hart, Gij mijn erfdeel, Jezus Christus, geef dat mijn hart niet leve volgens zijn eigen verlangens, maar dat Gij leeft in mij. Laat de liefde tot U gelijk gloeiende kolen oplaaien in mijn hart tot felle vlammen. Dat uwe genade

deze vlammen in mij aanwakkere en zij voortdurend branden op het altaar mijns harten, en het diepste mijner ziel doorgloeien. Heer Jezus, moge de liefde tot U elken anderen liefdegloed in mij uitdooven.

Vereeniging met het H. Hart van Jezus

THANS draag ik uw allerheiligst Hart wezenlijk en waarachtig in mij. Het is derhalve goed en rechtvaardig, dat ik niet slechts uwe liefde gedenke, waarvan uw Hart de zetel is, maar ook al de schatten en gevoelens, waarvan uw Hart het zinnebeeld is, dat Gij getoond hebt aan uwe dienaressen Margareta Maria, toen gij haar hebt opgedragen de invoering en verbreiding van de Godsvrucht tot uw H. Hart. Niet enkel hebt Gij haar laten zien de liefdevlammen, oploeiend uit uw goddelijk Hart, maar ook de stralen van genade, welke uw Hart uitschoot naar alle kanten. Gij toondet haar het Kruis, opgroeiend uit de bloedende wonde van uw goddelijk Hart, en den krans van doornen, die het omwond. Deze zinnebeelden van uw goddelijk Hart wil ik prenten diep in mijn ziel. Het Kruis, voortkomend uit de wonde van uw Hart, leert mij hoe bereidwillig van harte Gij het zware kruis hebt opgenomen, door uwen eeuwigen Vader U gelegd op de schouderen. In den

geest hoor ik de woorden, gesproken door U bij den aanvang van uw lijden: « Staat op! Opdat de wereld erkenne dat ik den Vader liefheb, laat ons gaan ». En zoo zijt Gij uwen beulen tegemoet gegaan. « Zou ik dan den kelk niet drinken dien de Vader mij gegeven heeft ». De oorzaak van uwen kruisdood was de liefde tot uw Hemelschen Vader, en uwe liefde voor het heil der menschen. En met innige vreugde des Harten hebt Gij dat schandhout omhelsd. Met welk eene vreugde en bereidwilligheid moet ik dan niet het kruis aanvaarden mij gezonden door den Hemelschen Vader; want door dat kruis moet ik mijne eigen zaligheid bewerken.

Gebed om vergeving tot Jezus' H. Hart

DE doornenkroon, welke uw goddelijk Hart omstrengelt, is het zinnebeeld der smarten, die U folterden in het vooruitzicht van de ontelbare groote en kleine beledigingen, U aangedaan in het Allerheiligst Sacrament des Altaars, door hen, van wie Gij juist dankbaarheid en vereering hadt mogen verwachten. Ach, de beledigingen der christenen, de zorgeloosheid en gevoelloosheid zooveler, overigens rechtvaardige zielen, de lauwheid en traagheid zelfs van hen, die U bijzonder zich hadden toegewijd, waren als de scherpe doornen die uw hart doorboorden. En nu beklaagt Gij U ook bij mij met den ernst eens vaders over mijne

lauwheid en mijne gebreken, waardoor ik medeschuldig ben aan de verwonding van uw heilig Hart. Heer Jezus, mijne ziel voelt de smart van het berouw bij het aanschouwen van zooveel ondankbaarheid, waaraan ook ik mij heb schuldig gemaakt. Al de beleedigingen U door de christenen, uw volk, aangedaan in het Allerheiligste Sacrament doen mij van harte leed. Ik wil U thans door eene vurige aanbidding en oprechte liefde vergoeding geven voor al den smaad U aangedaan.

Smeekebed tot Jezus' H. Hart

O JEZUS, vurig verlangt Gij uwe genadeschatten uit te deelen aan hen, die er U om vragen en gaarne uwe gaven ontvangen. Ziehier dan een hart, dat met alle kracht verlangt naar uw en rijkdom, dat slechts begeert naar hemelsche goederen en al het andere versmaadt!

Welaan, mijn Jezus, geef mij een rijk deel aan uwe genaden en wanneer mijn verlangen te klein mocht zijn, prikkel dan eerst mijn dorst en mijn honger naar U, opdat in mij bewaarheid worde het woord van den H. Geest: «De hongerigen heeft hij met spijsen verzadigd».

Laat mij overvloedig deelen in de gunsten, welke Gij hebt beloofd aan alle vereerders van uw goddelijk Hart. Geef dat ik in vrede met mijn naaste leven moge; vertroost mij in het lijden, verander mijne lauwheid in vurigen ijver; laat mij steeds getrouwer vervullen de

plichten van mijn staat ; geef dat ik aanhoudend en krachtig bidde en arbeide tot heil der zielen. Schenk mij volharding in het goede, sterkte in het lijden, sta mij bij in het uur van mijnen dood, en wees mijne belooning in alle eeuwigheid.

Hemelsche Vader, Gij hebt uw ééngelboren Zoon opgeofferd tot redding der wereld. O Heer, onze heilige Vader, zie neder van uit uw heiligdom en hemelwoning op deze heilige Offergave, U voor de zonden zijner broeders opgedragen door onzen Hoogepriester, uwen Zoon Jezus Christus. Vergeef ons de ontelbare boosheden, waaraan wij schuldig zijn. De stem van zijn Bloed roept van af het Kruis luide tot U. Verhoor deze stem, o Heer, schenk ons vergeving, toef niet, ter wille van U zelven, mijn God, daar uw Naam is aangeroepen over hen, die hier vergaderd zijn en over uw volk. Handel met ons volgens uwe barmhertigheid.

Gesterkt met de goddelijke Spijze in het Sacrament des Heils, kniel ik thans voor U neder. Mijn Heer en mijn God, zachtmoedig en ootmoedig van Harte, bevrijd mij van alle smetten en zondige begeerten, en geef mij een grooten afkeer van al den hoogmoedigen praal dezer wereld.

Heer Jezus Christus, Zoon van den levenden God, die om de wereld te verlossen het kruishout hebt gedragen, en tot vergeving onzer zonden vergoten

al uw kostbaar Bloed, U bid ik ootmoedig, wil na mijn dood mij opnemen in uw paradijs. Amen.

27ste Communie-oefening

(De H. Communie als onderpand der verrijzenis.)

(Bijzonder geschikt voor het H. Paaschfeest)

VOOR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

JEZUS, mijn Verlosser en mijn God, Gij hebt eens deze troostrijke en be-teekenisvolle woorden gesproken : « Ik ben de opstanding en het leven. Wie in mij gelooft zal leven in eeuwigheid, ook al ware hij gestorven, en wie leeft en in mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid » (Joh. 11. 25).

Door dezewoorden hebt Gij Martha, de zuster van Lazarus, aangemaand vast te gelooven in U, den almachtigen Zoon van God. Evenals zij, kniel ik thans neder aan uwe voeten, belijdend met het hart en den mond : « Ik geloof, o Heer, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van den levenden God ».

Ook hier in het heilig Sacrament des Altaars zijt Gij de Christus, de Zoon van den levenden God, dezelfde Christus, dien Martha en Maria ontvingen in hun huis, en die den ontbonden Lazarus te voorschijn riep uit het graf en weergaf

aan het leven; dezelfde die zich vrijwillig overleverde in de handen zijner vijanden, den gruwelijken dood des kruises stierf, en ten derden dage glorieus en onsterfelijk is verrezen uit het graf; dezelfde Christus, die na veertig dagen ten aanschouwe zijner Apostelen ten hemel is opgeklommen en daar heerscht en regeert in eeuwigheid aan de rechterhand des Vaders.

Bewondering

ZALIG zijn degenen, die gedurende uw sterfelijk leven met U verkeerden mochten, luisterend naar uwe stem, uit uw eigen mond vernemen de leer des heils en zelfs het geluk hadden te vertoeven met U onder hetzelfde dak. En toch, ik mag mij niet beklagen over het voorrecht hun geschonken. De wijzen uit het Oosten en de herders van Bethlehems velden knielden aanbeddend neder voor het pasgeboren kindje en mochten U dragen in hunne armen en drukken aan hun hart, maar ik mag U in mijn hart opnemen. Maria en Martha mochten U slechts in de gedaante van een sterfelijk mensch ontvangen in hare woning en U spijzen met stoffelijk voedsel, en ik mag U ontvangen in mijn hart, mij nederzetten aan uwe tafel, waar Gij mij onthaalt op Hemelsche spijze. Uwe leerlingen en apostelen hebben uwe stem gehoord, zij hebben U gezien met hunne eigen oogen en aangeraakt met hunne handen;

grooter voorrecht, dat ook hun later ten deel viel, is mij thans geschonken ; niet alleen mag ik U, die verreezen is van den dood en zetelt in uwe heerlijkheid, aanraken, maar zelfs nuttigen en nemen als onderpand der toekomstige glorie.

Ootmoed en zelfverachting

WIE ben ik dan, dat Gij zoo aan mij denkt en mij wilt verheffen en eeren ? Heer, ik ben uw dienaar en de zoon uwer dienstmaagd. Ja, meer nog uw onbeperkt eigendom dan ooit een lijf-eigene het eigendom zijns meesters kan zijn. Mijn lichaam en mijne ziel, al wat ik heb en bezit, alles behoort U en berust in uwe machtige handen ; trekt Gij U terug van mij, dan verzink ik in het niet. In uwe oogen ben ik als stof en asch, als het kaf dat de wind verstuift, als de nevel, die verdwijnt voor de zon.

Zou ik dan durven verwachten dat Gij mij behandelen wiit als uw vriend of als een zoon ; mij liefhebben met eene liefde zoo innig, als waartoe geen vriend of vader of moeder in deze wereld in staat is, en waarvoor uwe waarlijk goddelijke opoffering en uwe goddelijke vrijgevigheid noodig is ?

Naarmate Gij meer mij verheft en grooter eer mij waardigkeurt, moet ik dieper afdalen in den afgrond mijner nietigheid. Inderdaad, hoe zou ik mij diep genoeg voor U kunnen vernederen, want niet alleen uw knecht ben ik, uw onnutte

dienstknecht, maar een oproerige, wederspannige dienaar, die door vele en groote beledigingen uw rechtmatigen toorn en zware straffen verdiend heeft. O Heer, wanneer Gij op de zonden acht geeft, wie zal dan bestaan ? Maar ik weet, bij U is vergeving en volkomen verlossing. Bij U is erbarmen en uwe barmhartigheid overtreft al uwe werken. Met diepen ootmoed en vol vertrouwen stel ik daarom al mijne hoop op uwe eindelooze goedheid en barmhartigheid.

Vurig verlangen

Ik haast mij te komen, vurig verlangend naar U als het onderpand des eeuwigen levens ; want alleen van uwe barmhartigheid en goedheid heb ik mijn heil te verwachten.

Wat baten mij al de schatten dezer wereld, alle aardsche genoegens en wereldsche eer, wat geeft het mij al zou ik alle rijken dezer aarde bezitten en heerschen over duizenden werelden, indien ik schade lijd aan mijne ziel ! Eeuwig blijft waar uw woord : (Matth : 16. 21.) « Wat baat het den mensch heel de wereld te winnen als hij schade lijdt aan zijne ziel ? ». Wat zou het mij helpen te zijn geboren en lang te leven, als door uwe verlossing mij niet ware geschonken de blijde hoop op het onsterfelijke leven ?

Zooals een gierigaard naar rijkdom, een eierzuchtige naar roem of eer en een

hongerige naar spijs of drank begeert, zoo ook en veel heviger nog verzucht ik thans naar mijn eeuwig geluk. En toch is niets meer blootgesteld aan allerlei gevaren.

Vele en machtige vijanden bespieden mij van alle kanten en trachten te rooven het eeuwig heil mijner ziel. En zelfs in mijn eigen binnenste wonen de gevaarlijkste vijanden, kwade begeerten en hartstochten, die het gemunt hebben op mijnen ondergang. Hoe verlangend moet ik dan niet uitzien naar uwe hulp en steun en voortdurenden bijstand! Naar U verlang ik, mijn Heiland, naar U, den Machtige, Alwijze, Goedertierene, die mij uwe hulp verzekert, en om mij trouwvoller te doen naderen, U zelve schenkt als onderpand uwer hulp en van het eeuwige leven. O Jezus, kom dan, ik verzucht naar U; kom, ik wensch U te ontvangen, met hechte banden mij te binden aan U, en U nooit meer te verlaten.

Uwe komst is zoo nabij! Binnen enkele oogenblikken zal ik uw waarachtig, verrezen en glorievol Lichaam ontvangen. Gij hebt gezegd: « Ik ben de opstanding en het leven ». Hier geeft Gij ons werkelijk het kostbaarste onderpand des eeuwigen levens. Verrezen van den dood, zijt Gij uwe eeuwige heerlijkheid binnen getreden. Ook ik ben een lidmaat van dat Lichaam, welks Hoofd gij zijt, en de ledematen zullen dat hoofd volgen. En

daar Gij verrezen zijt, zullen ook wij verrijzen; waar Gij verblijft, zullen ook wij vertoeven. Op deze verwachting heb ik mijn hoop gesteld.

En Gij zult mijn vertrouwen niet beschamen, mits ik dezen korten tijd hier op aarde mij zoo gedrage als het een lidmaat des verrezen Godmensch betaamt. Gij sterkt mij door uw H. Sacrament, opdat ik met blij gemoed mijn voornemen ten uitvoer brengen kan.

Kom dan, licht mijner oogen, steun van mijnen ouderdom, spijs mijns levens! Kom en stil mijnen honger naar U. Maar neen, dat veel meer het nuttigen van uw heilig Lichaam mijn verlangen naar U vergroot; als ik waardig U ontvang, dan zal aan mij bewaarheid worden, hetgeen geschreven staat in het boek der Wijsheid: «Die Mij nuttigen, zullen meer nog hongeren; die mijn Bloed drinken, zullen meer nog dorsten», en uwe voorzegging zal bewaarheid worden: «Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden».

Dat voortdurend verlangen naar U zal dan weldra, na dezen tijd, ten volle worden bevredigd in de eeuwige gelukzaligheid, waar ik, onafscheidbaar verbonden met U, met U zal leven en heerschen in alle eeuwigheid. Amen.

NA DE H. COMMUNIE

Akte van Liefde

O JEZUS, hoe beminnelijk zijt Gij als ik U mij voorstelgelyk aan het kleine Kindje liggend in de kribbe, dat ik mag binnenleiden in mijn hart. Alhoewel Gij in oneindige Majesteit regeert over alle schepsel, toch toont Gij U zóó aan mij in de kribbe als een oprecht liefhebbende Broeder, dat alle vrees en schuwheid om U te naderen wel verdwijnen moet. Ja, dat zelfs het bewustzijn veler zonden het vast vertrouwen op uwe vergiffenis niet kan verminderen. Heer Jezus Christus, hangend aan het kruis ter wille van mij, gefolterd door onuitsprekelijke smarten, zijt Gij mij nog beminnelijker dan als Kind in de kribbe. Want daar, aan het kruis, openbaart zich zoo duidelijk de grootheid uwer liefde: een God stervend voor zijn wederspannigen dienaar, voor een zondig mensch, en stervend den smadelijksten en pijnlijksten dood. Hoe grooter schande men U heeft aangedaan, des te meer beminnenswaard zijt Gij. Maar het meest beminnenswaard zijt Gij als de verrezen Christus, met de glorievolle lidteekenen uwer wonden, overwinnaar van dood en hel, vereenigend met de liefde des gekruisten Godsmensch de vrijgevigheid van den zegevierenden God.

En dezen glorievol Verrezene, getooid met de zegeteekenen zijner vijf heilige Wonden, den levenden, in eeuwigheid re-

geerenden God mensch heb ik in mijn hart ontvangen; Hij is in mij wezenlijk en waarachtig tegenwoordig. O mijne ziel, ontplooi dan al uw krachten om lief te hebben den God en Verlosser, die in U tegenwoordig is.

Begroeting van den Verlosser

VOL vreugde hebben de Heilige Vrouwen, op Paaschmorgen, uit uwen goddelijken mond den blijden groet vernomen, en nederknielend hebben zij uwe voeten omhelsd en gekust. Met even groote vreugde en eerbied zou ook ik U thans willen ontvangen en juichend begroeten en danken voor uwe heerlijkheid. En evenals Petrus wil ook ik nederknielen voor U en met een rouwmoedig en liefhebbend hart vol vertrouwen van U verwachten de genade der vergeving mijner zonden. O, ik wenschte wel U in dit oogenblik te ontvangen met eene liefde en U te roemen om uwe overwinning en verheerlijking, met een vreugde, gelijk aan die van Maria, toen Gij na uw opstanding verscheent aan haar en zij U, haar Zoon, mocht sluiten in hare armen. Door U mag ik en alle menschen hopen op de verrijzenis. En als ik U liefheb en loof als den Verrezenen om U zelve en om de verworven heerlijkheid, dan prijs en bemin ik U tevens als dengene, die het ons gegeven heeft te verrijzen, en die thans zichzelf aan mij heeft geschonken als onderpand eener glorievolle verrijzenis.

Opoffering aan Jezus en Gebed tot verkrijgen van zijnen Geest

Ik behoor geheel aan U, den thans bij mij vertoevenden, glorievol verreezen Heiland. Het is mijn vurige wensch een waardig lidmaat te zijn van uw verreezen Lichaam. Ik verneem de woorden van den Apostel: « Wanneer Gij verreezen zijt met Christus, zoekt dan wat hierboven is, waar Christus is, zetelend aan de rechterhand uws Vaders ». Gij, o Heer, moet van mij, een aardsgezinde, maken een van hemelschen zin. Dat zult Gij doen door uw heilig Sacrament. Reinig al de vermogens mijner ziel; zuiver mijne gedachten, opdat ik niet denke aan de ijdelheid dezer wereld; dat de H. Geest mij herinnere aan uw woord, uw voorbeeld, uw leven en lijden, uwe geboden en uwe ingevingen, aan uwe beloften en uwe vermaningen, Zuiver mijn verstand, dat ik niet verlange naar aardsche goederen, niet peinze hoe ik rijkdommen zal verwerven of eer en aanzien; maar dat ik overlegge hoe in rijkdom of armoede, in eer of vernedering, in vreugd of leed, ik uw wil volbrengen, uw glorie verbreiden zal. Zuiver mijnen wil en al de gevoelens en neigingen van mijn hart, opdat ik mij niet verheuge over de genoegens dezer wereld en deze niet zoek, doch mij verheuge over de blijdschap des eeuwigen levens; dat het mijn

vreugde zij hier te lijden met mijnen Heiland, te arbeiden voor God en zijn heiligen Wil te volbrengen. Geef dat mijne handelingen, woorden en werken niet worden geleid door aardsche verlangens, maar de voorlichting uwer genade en de aansporing des Heiligen Geestes mij steeds krachtig opwekken, mijn leven in te richten naar uw voorbeeld. Moge de levenskracht dezer goddelijke spijs mijn ziel en mijn lichaam doorstroomen, opdat niet mijne aardsgezindheid, maar die kracht al mijn leven regele. Gij hebt gezegd: Ik ben de wijnstok, Gij zijt de ranken. Door het ontvangen van uw H. Sacrament hoop ik steeds inniger met U te worden verbonden, te zijn als een gezonde twijg, uit U trekkend de levenssappen en voortbrengend rijke en overvloedige vruchten voor het eeuwige leven. Zonder U vermag ik niets ter zaligheid. Slechts als ik blijf in U en uwe levenskracht in mij, kan ik vruchtbare werken voortbrengen. Bewerk dit, o mijn Verlosser, door uw heilig Sacrament, tot eere van U en uw eeuwigen Vader. In het allerheiligst Sacrament schenkt Gij mij het onderpand des eeuwigen levens. Dit onderpand is echter ook een talent, waarvan Gij verlangt dat het niet renteloos blijve liggen. Geef dat ik moge woekeren met dit talent, opdat ik niet evenals de tragedienstknecht, die het in de aarde begroef, strenge rekenschap zal moeten af-

leggen en veroordeeld worden. Ik wil medewerken met uwe genade en bijzonder met de gunsten dezer heilige Communie, opdat ik evenals de getrouwe knecht eenmaal herhalen moge deze woorden : (Math : 25 20). « Heer, Gij hebt mij vijf talenten gegeven, ik heb er vijf anderen bij gewonnen ». En laat ook mij als deze goede en getrouwe dienaar eens de woorden hooren : « Wijl Gij over weinig zijt getrouw geweest, zal ik U stellen over veel; treed binnen in de vreugde des Heeren ».

Dankgebed

O JEZUS, gelijk Gij mij door dit allerheiligst Sacrament nieuw bovennatuurlijk leven geschonken hebt, zoo stroomt door dit heilig Geheim van uw Vleesch en Bloed aldoor over uwe Kerk en over al hare levende ledematen een bovennatuurlijk, goddelijk leven uit. Met hen allen vereenigd, dank ik U voor deze groote weldaad en genade, mij en alle anderen bewezen, en ik noodig alle schepselen uit, levend en levenloos, om U te danken ; alle zalige bewoners des hemels, alle Heiligen, die zich hier op aarde hebben gevoed met dit hoogheilig Sacrament, alle Engelen en Aartsengelen, alle Krachten des Hemels, Cherubijnen en Serafiijnen, die uwe Godheid onverhuld aanschouwen : dat zij allen vergoeding geven voor den dank, waartoe ik niet in staat ben.

Voorspraak

IK vereenig mij ook met hen om U te smeeken dat ook zij, die nog verkeerren in zonde, deelachtig worden aan de genaden van uw heilig Sacrament. Roep door uwe machtige genade ook hen, die nu nog ronddolen in de duisternis van dwaling en ongeloof. Ook voor hen hebt Gij uw kostbaar Bloed vergoten, en is uw heilig Lichaam smadelijk gegeeseld en met nagelen verscheurd. Laat ook hen deelen in de vruchten van het groot geheim van uw heilig Vleesch en Bloed. En ten laatste, geef ook de zielen der afgestorvenen in het vagevuur deel aan de genaden van uw hoogheilig Sacrament, opdat zij spoedig uw Aanschijn aanschouwen en in eeuwigheid U hun dank mogen brengen.

Gebed om Vergeving

BARMHARTIGE Jezus, door de voorspraak uwer gebenedijde Moeder, vergeef mij al de tekortkomingen en de fouten, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt, zoowel in de voorbereiding als in de dankzegging voor deze H. Communie. Ter vergoeding offer ik U op uw eigen goddelijk Hart en zijn verdiensten, alsook de liefde en dankbaarheid uwer heilige Moeder. Bescherm mij op al mijne wegen, bewaar mij voor zonden en laat de uitwerking dezer H. Communie in tijd en eeuwigheid in mij blijven. Amen.

28ste Communie-oefening

(Jezus onze Middelaar.)

(Bijzonder geschikt voor den Feestdag van
's Heeren Hemelvaart.)**VOÛR DE H. COMMUNIE****Akte van Geloof**

JEZUS, Hoogepriester des nieuwen Verbonds, door het offer van uw heilig Bloed zijt Gij den tempel van God in den Hemel binnengetreden, waarvan de aardsche tempel des Ouden Verbonds slechts eene afbeelding was. Daar treedt Gij op voor het aanschijn des Vaders als onze middelaar, als onze voorspreker. Niet genoeg was dit echter voor uweliefde. In het ongestoorde bezit der eeuwige heerlijkheid, denkt Gij voortdurend aan ons, uwe kinderen op aarde; Gij ziet hunne ballingschap, hun nood, hunne gevaren. En daarom daalt gij, wrochtend een ongehoord wonder, iederen dag neder op duizenden plaatsen, en verwijlt voortdurend bij ons, verbergend onder de gedaante van brood in het allerheiligst Sacrament uwe Godheid en Menschheid, uw Lichaam en Ziel, uw Vleesch en uw Bloed. Als kinderen tot hun Vader, als een vriend tot zijnen vriend kunnen wij daar vertrouwelijk naderen tot U, U klagen onzen nood, van U verwachten hulp en bijstand, ja zelfs U ontvangen als voedsel onzer ziel.

Akte van Eerbied

O GROOTSTE allerwonderen ! O diepe vernedering van mijn God en mijn Verlosser ! O onbegrijpelijke eer en verheffing van den christen ! Waarlijk, geen volk is zoo groot als het christenvolk, want geen is God zoo nabij. Ach, had ik toch een echt levendig geloof om naar waarde te schatten uwe nabijheid en te begrijpen de grootte van mijn geluk. Gij zijt werkelijk mijn vriend, tot wien ik mij wenden kan in het midden van den nacht en die mij het brood dat ik vraag, het voedsel mijner ziel, niet zal weigeren. Gij zijt de vriend, dien ik nabij weet, al kunnen mijne oogen hem niet zien en mijne ooren zijne stem niet vernemen. En toch ik weet, dat hij mij nabij is even zeker als de vriend, die aan mijne zijde staat, doch wiens gestalte wordt onttrokken aan mijn oog door de duisternis.

Ootmoed en Zelfverachting

JA, een zoo getrouw vriend en medeljaar heb ik wel nodig. Zoovele genaden heb ik ongebruikt gelaten, zoovele uwer gunsten en weldaden verkwist, mij schuldig gemaakt aan vele fouten en nalatigheden ; ja, menigmaal heb ik U beleedigd o mijn God, en zonde op zonde gestapeld. Hoe heb ik, ellendige aardworm, zoo talrijke misslagen tegen mijn Heer en God durven bedrijven ! Hij heeft mij immers geheel in zijne macht

en kan mij nederstorten in den afgrond. Ik wist het, de zonde is het grootste, het eenige kwaad in deze wereld; en een kwaad zoo groot, dat geen schepsel in staat is daarvoor naar waarde voldoening te schenken; dat alleen Gij, o Heer Jezus, door uwe oneindige verdiensten eene volledige verzoening tot stand hebt kunnen brengen. Hoe onwaardig en verachtelijk ben ik dan niet voor uw streng en rechtvaardig oordeel en hoe verfoeilijk moet ik niet zijn in mijn eigen oogen! Maar Gij, o God, zult een rouwmoedig en vermorzeld hart niet versmaden. Waarlijk, ik verdien niet zoo vele gunsten en barmhartigheden van U te ontvangen. Maar al ben ik dat alles niet waardig, ik weet toch, mijn Heiland, dat de Hemelsche Vader ter wille uwer oneindige verdiensten mij vergeving en weder nieuwe genaden schenken zal. En Gij zijt mijn middelaar bij den Vader en het zoenoffer voor al mijne zonden. (I Joh : 2. 1 v.) « Kinderkens » zoo zegt de H. Johannes, « ik schrijf u, dat gij niet moogt zondigen. Doch als ook iemand gezondigd hebbe, zoo hebben wij eenen Middelaar bij den Vader, Jezus Christus den Rechtvaardige. Hij is het zoenoffer voor onze zonden, en niet alleen voor de onze, maar voor die der gansche wereld ».

Vertrouwen

MET het grootste vertrouwen stel ik geheel mijn lot in de handen van U, mijn Voorspreker. Nog slechts enkele oogenblikken en door de H. Communie ben ik met U vereenigd. Vrijmoedig durf ik dan verklaren : mijne aangelegenheden zijn ook de uwe, en Gij zult voorzeker uwe eigen zaak glansrijk voor den rechtvaardigen toorn van Gods oordeel verdedigen. Want het blijft altijd waar wat uw liefste leerling gezegd heeft van U, den getrouwen en barmhartigen Heer : (1 Joh : 1. 9) « Als wij onze zonden belijden, is hij getrouw en rechtvaardig, om onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. » Niet slechts de zondenschuld wilt Gij mij kwijschelden : door het Sacrament van boetvaardigheid hoop ik kwijschelding der groote schuld te hebben verkregen. Maar ook de overblijfselen van zonde en mijn dagelijksche fouten en gebreken leg ik neder in den liefdebrand van uw allerheiligst Hart, vertrouwend dat zij daar geheel vernietigd zullen worden. Allerliefste Jezus, verzoen mij met uwen Vader en verkrijg mij wederom de volheid zijner genade. Met dit kinderlijk vertrouwen nader ik U en leg al mijn belangen in uwe handen.

Vurig verlangen

TOT wien anders zou ik mij wenden om weder te worden toegelaten in de tegenwoordigheid mijns Vaders dan tot U, mijn Verlosser? Zonder uwe tussenkomst waren wij allen verloren. Uw Vader heeft U echter gezonden in deze wereld, opdat allen, die in U gelooven en U beminnen met een geloovig hart, niet zouden verloren gaan, maar verkrijgen het eeuwig leven. En Gij zelf hebt U vrijwillig opgeofferd, opdat wij zouden hebben het eeuwige leven, en het overvloedig zouden bezitten. Daarvoor zijt Gij nedergedaald op onze Altaren, en geeft U zelven ons ten spijs in het H. Sacrament des Altaars, opdat ik zoude hebben dat bovennatuurlijke, eeuwige leven, opdat ik het bezitte overvloedig en onverliesbaar. O kom dan, mijn Verlosser, bevrijd mij van den eeuwigen dood, laat mij eeuwig met U vereenigd leven. Gelijk een ongelukkige, die hangt boven een afgrond, vreezend ieder oogenblik neder te storten in de diepte, en luide roepend om hulp tot den naderenden redder, zoo verzucht ook ik naar U, en smeeek U: Kom, o Jezus, red mij, en vervul aan mij uw woord, gesproken door den mond van den psalmist: «De Heer heeft verhoord de bede der armen». (Ps: 9. 11. 17) Heer, ik ben behoeftig en arm, verhoor mij volgens uwe barmhartigheid.

Ja, mijn God, oordeel mij en verdedig mijne zaak tegen het onheilig volk; verlos mij van den bedrieger en ongerechte! Want Gij, o God, zijt mijne sterkte; waarom hebt Gij mij verlaten en waarom dwaal ik treurend om, terwijl de vijand mij belaagt? Zend uw licht en uwe waarheid: zij geleiden mij en brengen mij naar uwen heiligen berg en naar uwe tenten. Ik wil opgaan tot het altaar Gods, tot God, die mijne jeugd verblijdt. Ik wil U loven met snarenspeel, God, mijn God! Waarom zijt gij treurig, mijne ziel, en waarom bedroeft gij mij? Hoop op God; want ik zal Hem prijzen als het heil mijns aanschijns en mijn God. (Ps. 42.)

En Gij, Heiligen des Hemels, bijzonder Gij, mijne heilige Patronen, die thans voor den troon van God staat en in vereeniging met onzen Koning, het Lam dat geslachtofferd is, om genade en erbarming smeekt bij uwen eeuwigen Vader voor uwe broeders, die nog in den strijd zijn, verkrijgt voor mij de genade, dat ik getooid met het luisterrijk Brui-
loftskleed, mijn God en mijn Verlosser op waardige wijze ontvangen moge. Verkrijgt voor mij datzelfde levendig geloof en dat vaste vertrouwen, waarmee Gij genaderd zijt tot dezen heiligen Maaltijd. Bovenal vraagt voor mij die vurige liefde, welke U reeds verteerde hier op aarde en die in den hemel voortgloeit in uwe harten. Wilt door uwe rijke

verdiensten vergoeden, al wat mijne armoede en zwakte te kort komt.

Jezus, Zoon van den levenden God, ik geloof in uwe tegenwoordigheid alhier. Jezus, ik hoop op U en uwe oneindige verdiensten. Jezus, U hemin ik bovenal met geheel mijn hart als mijn hoogste, mijn eenigste goed. Jezus, door U leef ik; Jezus, in U wil ik sterven; Jezus, U behoer ik toe in leven en in dood. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Akte van liefde

GEPREZEN zij uwe heilige komst, waardoor Gij mij zoo innig gelukkig hebt gemaakt! Geloofd, bemind en geprezen zij in alle eeuwigheid het heilig en goddelijk Sacrament!

O Jezus, ik wil U liefhebben zonder ophouden en zooveel ik maar kan. Gij zijt oneindig beminnenswaard om uwe oneindige volmaaktheid en uwe goddelijke eigenschappen, als de levende bron van alle goed, van al wat is. En toch, indien het mogelijk ware, zoudt Gij meer liefde nog waardig zijn om al deliefdedaden, welke Gij zoo verkwistend hebt voltrokken voor ons en nog voortdurend voltrekken blijft. Ik bemin U om het liefdewonder van uw allerheiligst Sacrament, waarin Gij niets anders verlangt dan ons uwe liefde te toonen en ons te dwingen tot wederliefde. O kon ik evenals het licht, dat eeuwig brandt voor uwe altaren, mij zelve verteeren in liefde tot U! En

toch, dat zou slechts eene zeer geringe en beperkte uiting van liefde zijn. Ik zou U daarom willen beminnen met de hartelijkheid uwer heiligen op aarde, en met den liefdegloed der Serafijnen in den hemel. Maar ook deze liefde is eindig en kan niet in vergelijking komen met uwe oneindige beminnenswaardigheid. Dat ten minste de standvastigheid mijner liefde vergoede wat aan volheid en kracht haar ontbreekt; zonder ophouden wil ik U beminnen, en na dit leven wil ik in alle eeuwigheid U blijven liefhebben als een klein bewijs van dankbaarheid voor deze heilige Communie.

Overgave

NIET als mijn rechter, doch als mijn redder en de verdediger mijner ziel zijt Gij heden tot mij gekomen. Geheel mijn hart ligt open voor U: geheel mijn verleden, het tegenwoordige en de toekomst. Alles behoort aan U in onbeperkten eigendom, daar Gij zijt mijn Heer en mijn God; alles behoort aan U, wijl Gij mij hebt verlost en vrijgekocht tegen hoogen prijs uit de macht der zonde en van den boozen vijand. Alsof het niet reeds uw eigendom ware, zoo schenk ik U, nu Gij bij mij zijt, al wat mij toebehoort. Ik geef U geheel mijn verleden en al de goede werken, met de hulp uwer genade door mij verricht, en alle verdiensten welke ik vergaderd heb; ik leg ze neder in uwe hand en geen

vijandelijke macht kan ze daar weg nemen of vernietigen. O Jezus, ik leg ook in uwe handen al mijne tekortkomingen, zonden en gebreken, niet opdat Gij ze zoudt bewaren tot den laatsten dag des oordeels, maar opdat Gij ze moogt vernietigen en mij er van bevrijden. — Ik geef U het tegenwoordige met al wat ik ben en bezit, met lichaam en ziel : reinig mij, heilig mij, stort mij alle U welgevallige deugden in, voornamelijk die deugden, welke Gij door dit heilig Sacrament des Altaars mij wilt mededeelen : uwen ootmoed en zachtmoedigheid, uwe gehoorzaamheid en geduld, uwe lankmoedigheid en vriendschap tot de menschen, uwen haat tegen de zonde en geringschatting van al het aardsche, uw vurigen ijver en brandende liefde tot God den Vader. — Ik geef U geheel mijne toekomst. Beschik over mij naar uw welbehagen, in ziekte en gezondheid, in vreugde of leed, in eer en aanzien of vergetelheid. Bewaar mij slechts in uwe liefde, Heer, en ontzeg mij uwe groote barmhartigheid niet.

Gebed om een gelukkige eeuwigheid

MIJN Jezus, eenmaal hebt Gij deze woorden gesproken (Luc : 16.9) : « Ik zeg u, maakt u vrienden door den Mammon der ongerechtigheid, opdat, als uw einde komt, zij U opnemen in de eeuwige woonplaatsen ».

Al kan ik nu ook door mijne almoezen

aan armen en noodlijdenden mij deze maken tot vrienden en voorsprekers bij den troon van God en daardoor winnen uwe vriendschap, wijl Gij beschouwt als U gedaan, wat den geringsten uwer broeders geschiedt, toch is het zeker dat Gij die aardsche goederen allerm minst noodig hebt. Gij verlangt mijn hart, mijn wil en mijne wijsheid. Zie, ik geef ze U en door deze gave wil ik U tot mijn vriend en bemiddelaar maken, opdat, als mijneinde gekomen zal zijn, Gij mij opneemt en binnenvoert in de woonplaats uwer eeuwige heerlijkheid. Wanneer Gij mij opneemt, kan niemand mij meer afwijzen, en als Gij mijn vriend zijt, kan niemand mij leed berokkenen. Laat mij, nu het nog tijd is, de oogenblikken, die mij gegeven zijn, aanwenden om U te maken tot mijn vriend en mijn voorspreker. Want waarlijk de tijd is kort. Thans nog staat de overvloed uwer rijkdom en barmhartigheid voor mij open, doch niet meer, wanneer zal klinken de roepstem: « De tijd is voorbij, nu begint de eeuwigheid ». In de ure des doods zal ik deze stem hooren. En dan is het te laat, wanneer ik verzuimd heb U tot vriend en mijn voorspreker te maken; dan zal volgens de maat uwer gerechtigheid straf of belooning mijn deel zijn. Ja, mijn Jezus, ik weet en ik geloof dat Gij, die nu rust in mijn hart, eenmaal, wellicht heel spoedig, zult verschijnen als mijn Rechter, uit wiens mond ik het onher-

roepelijk oordeel zal vernemen. Thans kan ik U nog smeeken, thans nog door mijne werken van U verkrijgen, dat uw oordeel over mij genadevol en zalig moge zijn. O barmhartige en almachtige God, verdelg in mij al hetgeen Gij veroordeelen moet. Laat in het vervolg niets wat U mishaaft mijne ziel binnensluipen, opdat Gij niets strafwaardigs in mij moogt vinden, maar alleen wat Gij kunt beloonen. Het is immers uwe vreugde, erbarming te schenken en belooning uit te deelen. Geef mij de genade, dat Gij deze vreugde bij mij vinden moogt.

Dankzegging

HOE zal ik U toch danken voor de groote genade, dat Gij, mijn Heer en mijn God, in dit allerheiligst Geheim mij weder bezocht hebt? Hoevelen in deze wijde wereld moeten dat onschatbaar voorrecht derven! En toch, hoevelen zouden U voor zulk eene gunst inniger danken, ijveriger dienen en er grooter voordeel uit trekken! Waaraan heb ik het te danken, boven zoovelen bevoorrecht te zijn? Ik vind slechts de onnaspeurlijke raadsbesluiten van uw goddelijk welbehagen en uwe onuitsprekelijke vrijgevigheid, welke helderder straalt naarmate hij, wien Gij uwe schatten mededeelt, ellendiger is.

Ik breng U mijn hartelijksten dank voor deze onschatbare weldaden. Alle Heiligen des Hemels, bijzonder mijne

heilige Patronen, looft en dankt in mijnen naam onzen God voor de mildheid, waarmede hij zich zelven schenkt aan mij. Mijn H. Bewaarengel, loof God en dank Hem voor het groote aan mij, uw beschermeling, bewezen; noodig al de deelgenoten uwer heerlijkheid voor mij God te danken: de koren der Engelen en Aartsengelen, Krachten en Machten, Tronen en Heerschappijen, Cherubijnen en Serafijnen. Vol bewondering hebt Gij gezien, hoe de groote Godmensch afdaalde tot zijn schepsel, en in het H. Sacrament zoo innige vereeniging met hem aanging als nooit te beurt had mogen vallen in uw beproevingstijd. Maar even groot als uwe verwondering is over deze onbegrijpelijk groote weldaad Gods, is ook uwe verbazing over de onverschilligheid en ondankbaarheid van den mensch. Zalige Geesten, helpt mij, arme en zwakke, mijn Jezus in het allerheiligst Sacrament te danken, Hem te loven en te prijzen, en laat mij nooit ophouden Hem door lof en danklied te verheerlijken.

Voorspraak

MIJN Verlosser, in dit allerheiligst Sacrament zijt Gij niet slechts steun en bemiddelaar van mij, maar van geheel uwe H. Kerk. Door dit H. Sacrament wilt Gij de heilige Kerk steeds inniger aan U verbinden, haar meer en meer heiligen en als uw Lichaam doorstroomen

met uwe levenskrachten, opdat alle ledematen onderling en met U, hun Hoofd, steeds inniger verbonden worden. Gij hebt dit hoogheilig Sacrament verheven tot een Sacrament uwer liefde, niet alleen van liefde jegens U, maar ook van liefde tot elkaar. Als lid van uw Lichaam, de H. Kerk, roep ik uwe hulp in voor al de andere ledematen. Bevestig alle rechtvaardigen in uwe genade, bijzonder hen, die mij dierbaar zijn en voor wie ik verplicht ben te bidden. Vervul met den geest van een waarlijk Apostolischen ijver en belangelooze liefde de hoofden uwer heilige Kerk: den Paus, de Bisschoppen, de Priesters en alle Kloosterlingen. Geef dat het christen volk meer en meer zich heilige en volmake.

Vermaan en bekeer degenen, die den band der liefde verbroken en zich van U hebben afgescheiden, en geef dat zij weder levende ledematen van uw heilig Lichaam worden.

Geef wasdom en bloei aan uwe H. Kerk, die Gij hebt gegrondvest in uw kostbaar Bloed. Dat zij gelijk worde aan een krachtigen boom, die overschaduwet geheel het aardrijk en alle volkeren. Schenk uw licht aan alle afgodendienaren en ongeloovigen, aan alle dwalenden en afvalligen, opdat zij U erkennen mogen als den Verlosser en den ééngelobren Zoon des Vaders, die U gezonden heeft. — Geef dat de kracht van dit H.

Sacrament de arme zielen des Vagevuurs ten goede kome; zij zijn U zoo dierbaar, maar hebben, helaas, uwe goddelijke gerechtigheid nog niet voldaan. Aanvaard, o Heer, als een zoenoffer de gebeden en boetewerken uwer heilige Kerk op aarde en ook mijne zwakke gebeden en geringe werken; doop ze in uw heilig Bloed, ook vergoten voor die arme lijdende zielen, opdat die werken en gebeden hunne volledige zuivering en spoedige bevrijding mogen verkrijgen.

Laat ook mij de troostrijke gemeenschap der heiligen ondervinden. Dat zij allen, in vereeniging met U mijne voorsprekers mogen zijn voor den troon van God, opdat ik door zoo veler voorspraak en bemiddeling ook des te meer en voller uwe barmhartigheid verwerve. Amen.

29ste Communie-oefening

(Jezus onze Vertrouster.)

(Voor het H. Pinksterfeest.)

VOOR DE H. COMMUNIE

Ik kom tot U, o Jezus. als een arme tot zijn rijken weldoener, als een zieke tot den geneesheer, als een schuldige tot zijnen verdediger, als een bedroefde tot zijn trooster.

Akte van Geloof

Ik geloof en ik belijd, dat hier in het allerheiligst Sacrament tegenwoordig is dezelfde, die den avond voor zijn lijden zijn bedroefde en vreesachtige leerlingen zoo wonderbaar getroost heeft. Zoo lang hadden zij vertrouwelijk met U verkeerdt, van uwen omgang genoten; om uwentwille hadden zij alles verlaten en waren U trouw gebleven in de vervolgingen en moeilijkheden, die kwamen over U.

En nu naderde het oogenblik, waarop Gij ter dood zoudt worden gebracht en van hen gescheiden worden. Ontroostbaar blikten zij in de toekomst. Toen opende zich uw liefdevol Harte, en alhoewel Gij de verloochening van Petrus, de zwakheid uwer Apostelen en hun vlucht bij uwe gevangneming vooruit wist, hebt Gij hen zacht getroost en bemoedigd: «Uwe harten mogen zich niet verontrusten... Ik ga om u eene plaats te bereiden. En wanneer ik ben henengegaan en u de plaats bereid heb, zal ik wederkomen en u tot Mij nemen. — Wat gij den Vader in mijn Naam zult vragen, dat zal ik doen. — Ik zal tot den Vader bidden en Hij zal u een anderen Trooster geven, den Geest der Waarheid, opdat Hij bij u blijve in alle eeuwigheid. — Ik zal U niet als weezen achterlaten (Joh. 14.) «De wereld zal u verdrukken, vertrouwt echter op mij, ik

heb de wereld overwonnen». (Joh : 16. 33). — Vader, ik vraag u niet hen weg te nemen van deze wereld, maar dat Gij hen wilt behouden voor het kwaad... Maak hen heilig in waarheid» (Joh : 17. 15. 17).

Deze woorden gelden niet alleen uwe toenmalige leerlingen, zij hebben ook betrekking op mij. Zelf hebt Gij in dit uur gevraagd aan den Vader : « Niet alleen voor hen smee ik U, maar ook voor allen, welke op hun woord gelooven zullen in Mij ». (Joh : 17, 20.)

Vertrouwen en vurig Verlangen

JA, ik weet en geloof onwrikbaar, dat Gij mij in uwe heerlijkheid nog steeds met uwe zorgen omgeeft. Het is altijd uw vurigst verlangen, dat ik bevrijd blijve van den kwade, dat ik door U en den Vader steeds meer te kennen en lief te hebben in heiligheid toeneme en na dezen pelgrimstocht leve met U, die leeft en heerscht daarboven in alle eeuwigheid.

En zou dan mijn hart niet vol vertrouwen zijn op U, nu Gij, mijn glorievolle Verlosser, met zulke gevoelens van welwillendheid en liefde persoonlijk uw intrek wilt nemen in mijn hart? Het ware eene belediging voor U, indien ik mij nog liet overvallen door kleinmoedigheid en wantrouwen. Vol vertrouwen aanvaard ik al hetgeen Gij mij wilt overzenden, in de vaste overtuiging dat Gij

slechts mijn bestwil op het oog hebt. En wanneer Gij mijne beden om aard-sche goederen niet verhoort, dan heb ik tevens de verzekering, dat ze niet dienstig zijn voor mijn geluk.

Mijn geestelijke armoede echter moet Gij te hulp komen. Ik zal niet ophouden met roepen, totdat Gij mij verhoord hebt : « Jezus, Zoon van David, ontferm U mijner ». Ik ben ziek en melaatsch naar de ziel. Hoovaardigheid, nijd, liefdeloosheid, hebzucht en begeerlijkheid des vleesches voeren strijd om mijne ziel. Heer, maak Gij een einde aan die worsteling ; indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen ; indien Gij wilt, kunt Gij mijne hartstochten en de vijanden mijner ziel onderdrukken. En wanneer Gij, wijl het is tot mijn grooter geluk, mij dien strijd niet wilt besparen, geef mij dan de kracht, overwinnaar te blijven in den kamp. *¶*

Ootmoed

Voor uw aangezicht mij nederwerpend, roep ik met de Kananeeische vrouw tot U : Heer, help mij ! Ontferm U mijner, o Heer, Zoon van David ; mijne dochter, mijne arme, onsterfelijke ziel wordt wreed gepijnigd door den booze ! En wanneer Gij nu om mijn geloof en mijn vertrouwen op de proef te stellen tot mij zoudt zeggen wat Gij gezegd hebt tot die vrouw : « Het is niet goed het brood der kinderen te nemen en het te

werpen voor de honden», dan beken ik met haar, niet waard te zijn, gerekend te worden onder uwe kinderen. Maar ik durf met deze kloeke vrouw U toeroepen : « Heer, ook de hondkens worden gevoed met de kruimels, welke van de tafel huns meesters vallen ». Ik smee U dus, geef mij die kruimelen, welke overblijven van de tafel uwer genaden. Dat zult Gij mij niet weigeren. Neen, Gij geeft mij niet slechts de kruimelen, maar het onverdeelde, hemelsch Brood des levens, uw eigen Vleesch en Bloed. En zoudt Gij mij dan weigeren de genaden door U verbonden aan het nuttigen dezer hoogheilige spijs ? Neen, niet als karige overblijfselen, maar overvloedig zult Gij ze mij schenken.

Met Maria Magdalena werp ik mij neder aan uwe voeten ; en weenend over mijne zonden, bevochtigend uwe voeten met mijne tranen van berouw, zal ik, evenals deze heilige boeteling niet weggaan eer Gij mij uwe vergiffenis hebt toegezegd. — Wel is waar hoop ik door de biecht vergeving mijner zonden verkregen te hebben, anders zou ik niet durven naderen tot dit allerheiligst Sacrament ; maar toch vraag ik U : reinig mij meer en meer van mijne ongerechtigheden, verteer ze door het liefdevuur, dat Gij wilt ontsteken in mijn hart, opdat ook van mij gelden de woorden, eens door U gesproken tot de boetvaardige Magdalena : « Haar worden vele zonden

vergeven, omdat zij veel bemind heeft ».

Geef mij, o Heer, alvorens ik het waag uw heilig Lichaam te nuttigen, de gevoelens van die groote boetvaardige. Geef mij den ootmoed en de zelfverachting, waarmede zij voor allen zich bekend maakte als eene groote zondares, om door U in genade te worden aangenomen. Maak, dat ik ten allen tijde en in alle omstandigheden met een heilig ongeduld mijn toevlucht neme tot U en bij U alleen mijn waar geluk zoek. Verwek in mij zoo hevige zielesmarte over al mijne zonden, als Maria Magdalena heeft gehad, toen zij hare zonden beweeende, opdat ook ik algeheele kwijschelding van U ontvang. Ontvlam in mij een zoo vurigen ijver als Magdalena bezielde, toen zij uwe heilige voeten met kussen overdekte en zalfde met kostbare olie. Evenals zij wil ik al mijn vermogen en al mijne goederen niet meer misbruiken om U te beledigen, maar aanwenden tot uw grooter eer en verheerlijking.

Gebed om eene goede Voorbereiding

O HEER, het oogenblik der ontferming is aangebroken. Heer, haast U mij te helpen ! Wanneer Gij U niet mijner erbarmt, heb ik niemand tot wien ik mij wenden kan. Juist bij deze voorbereiding kan ik uwe barmhartigheid niet ontberen. Reeds zoo menigmaal heb ik in de H. Communie de volle rijkdommen en schatten uwer genade

ontvangen en toch zoo weinig zijn nog in mij de vruchten van dit hoogheilig Sacrament. Ik ben nog zoo arm aan hemelsche goederen, mij ontbreken nog zoo vele deugden, welke Gij pleegt mede te deelen aan hen, die eene goede H. Communie doen. En moet ik dat niet toeschrijven aan mijne gebrekkige voorbereiding, zoodat ik U ontvang in een hart vol wereldsche gedachten? En is dat niet de reden, waarom ik zoo weinig de uitwerkingen van uw heilig Sacrament in mij ondervind? Neen, zoo kan en mag het niet blijven! O Jezus, bereid Gij zelf mijn hart door uwe genade en kom dan en geef mij het genot dezer goddelijke spijs en tevens zijn volle uitwerking in mijne ziel.

Gebed tot de Engelen en Heiligen

HEILIGE Engelen, Gij die het Tabernakel omgeeft en met den grootsten eerbied uwen God aanbidt, verkrijgt voor mij het levendig geloof en den diepen eerbied, die U bezielen; verkrijgt voor mij een zuiver hart, opdat de Heer bij mij een welgevallige woning vinde.

Heiligen des Hemels, vraagt voor mij van Jezus zulk eene godsvrucht als uw hart hier op aarde heeft doen gloeien van liefde voor het hoogheilig Sacrament.

Heilige Moeder des Heeren, vraag voor mij ten minste een gedeelte van uw levendig geloof, uw rotsvast vertrouwen, uw vurig verlangen, uwe ootmoedige

overgave aan den wil van God, en uwe vurige liefde, toen Gij bij de Boodschap des Engels den Zoon Gods in uw kuischen schoot hebt ontvangen en Hem later zoo dikwerf genuttigd hebt in de H. Communie.

O Heer, ik ben niet waardig !...

NA DE H. COMMUNIE

Vertrouwvolle overgave aan Jezus

HIJ, die allen troost in zich bevat, is nu mijn ! O wees Gij dan mijn eenige en waarachtige trooster in dit dal van tranen en ballingschap. — Waarlijk, ik kan uw troost niet derven ; zonder U toch is er niets dan ellende, nood en verderf ; met U rijkdom, vreugde en leven.

« Allen, die vroom willen leven in Christus Jezus, zullen vervolging lijden, » dat is naar het woord van uw Apostel (2 Tim. 3, 12) hun lot op deze wereld. Tegenspraak en kwelling van den kant der menschen, belaging en bekoring van de zijde des duivels, strijd en oproer in he. eigen hart ; dat alles bedreigt mij, trekt mij naar het kwade en brengt mij in gevaar het kostbaarste kleinood, dat ik bezit, mijn bovennatuurlijk leven te verliezen. Slechts bij U, o Jezus, is hulp en steun te vinden. In en door dit allerheiligst Sacrament des Altaars wilt Gij mij het bovennatuurlijke leven mededeelen. « Wie mij eet zal leven ter wille van mij ». Hoe troostvol klinken deze

woorden! Al zou gansch de hel zich vereenigen om het leven mijner ziel mij te ontrooven, ik behoef niets te vreezen, want voor U, o Heer, siddert en beeft de hel. Al zou ook heel de wereld opstaan tegen mij : zij is machteloos, zoolang Gij mij ter zijde staat : want Gij hebt de wereld overwonnen. En wanneer mijne hartstochten hoog opwoelen en het scheepje mijner ziel door hare bruischende golven dreigen te vernietigen : wanneer Gij bij mij zijt, kan ik niet vergaan. Gij zult den storm gebieden en in mijn hart zal rust en kalmte wederkeeren. Kort is de tijd dat Gij als God en Mensch persoonlijk bij mij tegenwoordig zijt. Ik wil daarom deze luttele oogenblikken gebruiken om mij recht innig met U te vereenigen en mijn grootste voordeel te doen met uwe aanwezigheid. Maar wat zou mij hechter binden aan U dan de band van liefde, van reine belangelooze liefde ?

Akte van Liefde

MIJN Jezus, ik heb U lief met al de krachten mijner ziel, met geheel mijn hart. Mijn geheugen moet mij steeds herinneren aan uwe almacht, wijsheid en goedheid, aan al uwe volmaaktheden, en aan al het goede, dat Gij door uwe Godheid en heilige Menschheid hebt uitgewerkt en nog steeds voortdurend werkt.

Meer en meer moet mijn verstand door-

drongen worden van uwe grootheid en beminnelijkheid, meer en meer uwe geboden overwegen en peinzen op middelen om uwe liefde met wederliefde te vergelden. Mijn wil moet steeds gericht zijn naar uwen wil en bereid tot uw heiligen dienst ; alles versmaden wat niet nader brengt tot U, alles verlangen, wat U welgevallig is en mij aan U gelijkvormiger maakt. Maar zie, mijn Jezus, dit mijn besluit en voornemen is zoo zwak en onstandvastig ; uit mijzelven kan ik ze niet houden, en zij zullen verdwijnen als rook voor den wind. Uwe genade alleen kan mij kracht geven en bewerken, dat mijne goede voornemens in daden worden omgezet. Ter wille der liefde, welke Gij mij toedraagt, nu Gij bij mij vertoeft, geef mij deze genade. Met den H. Franciscus Xaverius zeg ik tot U uit den grond mijns harten : « O God, ik heb U lief, niet omdat Gij mij redden zult of omdat Gij eeuwig straft hen, die U niet beminnen. O Jezus, aan het kruishout hebt Gij mij gevangen in uwe liefde ; Gij hebt U met nagelen en een lans laten doorboren, onnoemlijk veel pijnen, angst en kwelling, ja, den wredesten dood willen verduren en dat alles voor mij, voor mij armen zondaar. En zou ik U, mijn allerliefste Jezus, dan niet van harte liefhebben ? Niet opdat Gij mij zoudt binnenleiden in den hemel of niet eeuwig mij zoudt verwerpen ; maar gelijk Gij mij hebt bemind, zoo be-

min ik U, wijl Gij mijn God en mijn Koning zijt. » U liefhebben, leven tot uw verheerlijking, voor U arbeiden en voor U sterven, dat zij mijn troost. Weiger mij hier op aarde deze vertroosting niet, o Heer, dan zal ongetwijfeld mijn deel worden de eeuwige vertroosting van U lief te hebben hier boven, en in eeuwigheid met U en tot uwe eere te leven.

Verlangen naar den H. Geest

MIJN Jezus, Gij hebt uwe bedroefde leerlingen den H. Geest, den Ver trooster, beloofd en deze Gave des Hemels hebt Gij over hen afgezonden. O, laat ook nederdalen in mijn hart den H. Geest, den Heer en Levendmaker, den Trooster, den Geest van liefde, die van U en van den Vader uitgaat. Dat Hij die liefde, die volmaakte liefde, die schatten van liefde uitstorte in mijne ziel. Dat Hij blijve in mij, leerend en vertroostend. Volgens uwe woorden zal de H. Geest getuigenis afleggen van U (Joh : 15, 26). Laat Hem ook getuigenis van U geven in mijne ziel, zóódat ik begripe en beseffe, wie Gij zijt en wat Gij doet en gedaan hebt voor mij, opdat ik mij niet kunne weerhouden U uit geheel mijn hart lief te hebben. Laat Hem ook volgens het woord van den Apostel, getuigen in mijne ziel (Rom : 8, 15 v.) dat ik ben aangenomen door u als Gods kind, en uw kind zijnde, ook erfgenaam ben van God en mede-erfge-

naam van U, mijn Heer Jezus Christus.

Ja laat den H. Geest, den Gever van allen troost, voortdurend wonen in mij, dat hij mij helpe, mij leere bidden met hartelijk verlangen, opdat ik zóó bidde als het noodig is om het kindschap Gods te bewaren, en ik, standvastig in droefheid en lijden van dezen tijd, het volle erfdeel van U eenmaal moge erlangen.

Hoop op de genade der volharding

TOEN uwe leerlingen zich verheugden over de uitdrijving der booze geesten, die zij voltrokken hadden uit kracht uwer zending, hebt Gij hunne blijdschap getemperd, maar met groote voldoening hun hart vervuld door de aankondiging eener andere vreugde: « Verheugt U niet daarover, dat de geesten U onderworpen zijn, maar verheugt U, dat uwe namen in den hemel geschreven staan ». Wel heb ik die verzekering, welke uwe Apostelen kregen, niet ontvangen, maar toch mag en moet ik vasthouden aan de troostvolle verwachting, dat ik behoor tot het getal uwer uitverkorenen. Nu ik U bezit, den oorsprong van het eeuwig leven, durf ik ook vertrouwen het eeuwig leven te bekomen. En al wilt Gij niet dat deze hoop ontaart in valsche gerustheid, maar dat ik steeds leve in heilzame vreeze wegens mijne eigen boosheid en onstandvastigheid; ik mag toch volstrekt niet wanhopen aan

uwe hulp en genade. Vol vertrouwen hoop ik dan dat deze vreeze moge strekken tot vermeerdering mijner verdiensten en mij brenge tot eenegrootere, onbaatzuchtige liefde. Ja, mijn Heiland, terwijl ik nog slechts mijn eeuwig geluk verwachten kan, wil ik mij toch verheugen en verblijden, dat Gij thans reeds in het onverstoorbaar bezit zijt der eeuwige heerlijkheid. Uwe zaligheid is ook mijn zaligheid, uwe heerlijkheid is mijne eer en heerlijkheid, uw verlangen is mijn verlangen.

Dankgebed

ALVORENS te scheiden uit uwe tegenwoordigheid, vereenig ik mij met de lofprijzingen, welke Gij in uwe menschelijke Natuur den eeuwigen Vader hebt opgedragen. Ik vereenig mijn zwakken dank met de onmetelijke dankbaarheid, welke Gij betuigt voor de verheffing uwer heilige Menschheid; voor de grootheid en alle genaden, die uwe allerheiligste Moeder zijn ten deel gevallen; voor de verheerlijking van uwen heiligen Voedstervader, van den H. Johannes den Dooper, van uwe heilige Apostelen, Martelaren, en van alle heiligen en uitverkorenen; alsook voor alle genaden, die door den eeuwigen Vader mij zijn geschonken en ons nog steeds geschonken worden, en voor al de genaden en weldaden, aan ieder schepsel en ten allen tijde gegeven.

Zielsbedroefd wil ik mij vereenigen met het lijden, dat Gij hier op aarde verduurd hebt, en thans in uwe heerlijkheid den Vader nog opdraagt tot zoen voor mijne en der gansche wereld zondenschuld. O, laat mijn bidden en smeeken opwaarts stijgen tot den troon des Vaders met de smeekbede, die uw heilige wonden spreken, om genade en ontferming te vragen voor dedwalenden en ongeloovigen, opdat zij U kennen en volgen; voor de zondige kinderen der Kerk, opdat zij tot inkeer komen; voor de rechtvaardigen, dat zij standvastig mogen blijven in alle gevaar en beproeving en toenemen in heiligheid; voor de stervenden, opdat zij in uwe liefde mogen scheiden; voor de zielen in het vagevuur, opdat zij spoedig verlost worden. Amen.

30ste Communie-oefening

(Jezus onze Teerspijze.)

(Als bijzondere voorbereiding tot den dood.)

VOOR DE H. COMMUNIE

Akte van Geloof

LIEFDERIJKSTE Jezus, Gij zijt in het Allerheiligst Sacrament des Altaars waarachtig en wezenlijk tegenwoordig als Voedsel der sterken gedurende hun leven en als Teerspijze in de ure des doods. Ik aanbid U en ge-

loof in U vast en zonder twijfel. Hier in dit tabernakel zijt Gij opgesloten, dezelfde Christus, die zonder vermoeienis te achten rondging door de steden en vlekken van Galilea en Judea, en de leer des levens bracht aan het verlangende volk. Gij, die bij het laatste Avondmaal uwe Apostelen de voeten hebt gewasschen, alvorens U zelven te geven tot Spijze en het Geheim van uw heilig Vleesch en Bloed voor altijd in te stellen, Gij toeft nu in mijne nabijheid en wilt straks ook mijne ziele tot voedsel zijn, Gij, die dit heilig Sacrament hebt ingesteld ter eeuwige gedachtenis van uw Lijden en sterven en daarna U overleverdet aan uwe vijanden om in onuitsprekelijke smarten uw leven te geven, Gij zijt nu hier om voor mij uw bloedigen offerdood op onbloedige wijze te vernieuwen en onder den schijn van brood mij uw heilig Lichaam te laten nuttigen.

Waarlijk, een verborgen Manna hebt Gij uwen kinderen nagelaten, meer wonderbaar en heilzamer dan het Manna dat eensden Israëlitin in de woestijn geschonken werd. « Uwe Vaders », aldus hebt Gij gesproken tot de Joden, « hebben het Manna gegeten in de woestijn en zijn gestorven. Dit is het Brood, dat nederdaalt van den hemel, opdat, wie er van ete, niet sterve. Wie van dit Brood eet, zal leven in eeuwigheid; en het Brood, dat ik U geven zal, is mijn Vleesch voor het leven der wereld » (Joh. 6, 49 en 52).

Het Manna voedde het volk van Israël op zijn tocht door de woestijn naar het beloofde Land. Dit Brood in het allerheiligst Sacrament onderhoudt voortdurend het bovennatuurlijk, geestelijk leven der Christenen, die als pelgrims voorttrekken naar hun hemelsch Vaderland.

Aanbeveling bij Christus van ons stervensuur

WAARLIJK, geheel dit leven op aarde is niets anders dan eene pelgrims-reize. Hier toeven wij slechts als vreemdelingen; ons heilig burgerrecht bezitten wij in den hemel, als medeburgers der Heiligen en als huisgenooten Gods. Daarom worden wij ook door U, onzen Verlosser, gevoed met hemelsche spijs, opdat wij moedig en onvermoeid zouden voortschrijden naar het doel, dat ons wacht aan het einde des levens. Zelfs nog in het uur des doods wilt gij ons geven diezelfde hemelspijs, uw waarachtig Vleesch en Bloed, om ons sterk te maken voor den laatsten, beslissenden stap over den drempel der eeuwigheid. Wanneer dit geschieden zal, weet ik niet. Met wijze voorzorg hebt Gij voor mij dit oogenblik verborgen en vermaant mij, steeds bereid te zijn, wijl Gij komt in de ure, dat ik het 't minst verwacht.

Daarom wil ik ontvangen dit hoogheilig Sacrament op zulk eene wijze, als ware het de laatste teerspijs bij den

overgang naar de eeuwigheid ; met die gevoelens en voorbereiding derhalve, welke ik in die ure zou wenschen en waartoe ik wellicht niet in staat zou zijn door ziekte en zwakheid.

Berouw en Verfoeiing der Zonde

O, IN die laatste stonde zal de gedachte aan mijne zonden en fouten en onverschilligheid mijne ziel bedreefd maken. Laat mij, Heer, nu reeds inzien de groote boosheid, welke ligt in elke zonde, ook de kleinste. Thans wil ik haten boven alles elke zonde ; wat ik kwaad bedreven heb, is mij van harte leed, en het bewustzijn mijner zwakheid zal mij aansporen tot nieuwen ijver om iedere overtreding te vermijden, de gevaren te ontvluchten, en de middelen ter voorbehoeding zorgvuldig te gebruiken. Uw heilig Sacrament zal dezen haat tegen de zonde en mijn goeden wil nog versterken. Daartoe zijt Gij gekomen in deze wereld, volgens het woord van uw Apostel (1 Joh. 3, 8) om de werken van den boozen vijand te vernietigen. Om dezelfde reden komt Gij ook thans tot mij onder den schijn van brood. Verdelg in mijne ziel al de werken van den booze, alle zonden en wat tot zonden leiden kan ; al de kwade neigingen, welke de vader der zonde, onze rustelooze tegenstander, in deze wereld gebracht heeft.

Opwekking tot Ijver

WANNEER ik nederliggen zal in die uiterste oogenblikken, in afwachting dat mij het heilig Sacrament voor de laatste maal zal worden toegereikt, moet ik wel vurig wenschen een goed gebruik te hebben gemaakt van al de oogenblikken mijns levens tot bestrijding mijner hartstochten en verrichting van goede werken. Welnu, thans wil ik een begin maken dezen wensch tot vervulling te brengen. Met dit goede voornemen bezielde en met de innige bede, dat Gij mij sterken wilt tot het volbrengen, nader ik tot uw heilig Gastmaal. Al te lang ben ik traag geweest in uwen heiligen dienst; de rest mijner dagen wil ik benuttigen om door grooteren ijver terug te winnen wat ik verloren heb laten gaan.

Vertrouwen en Verlangen

HOE zal ik in mijn laatste ure tot U mijne smeekende stem wenschen te verheffen, en het misschien niet meer kunnen! Maar met datzelfde verlangen roep ik thans tot U: Heer, wees mijne hulp en bescherming nu en in het uur van mijnen dood. Als mij alles en allen verlaten en niemand mij meer helpen kan, o Jezus, verlaat Gij mij dan niet. Want juist dan is mijn nood ten top gestegen; de vijand zal dan alles aanwenden om mij ongelukkig te maken; maar uwe

macht is honderdmaal sterker dan de vijand. En wijl ik uit eigen kracht niet kan overwinnen, en Gij alleen mij kunt en wilt voeren tot de zegepraal, werp ik mij vol vertrouwen in uwe armen; nu reeds, terwijl Gij in de H. Communie komt tot mij, stel ik mij onder uwe schutse voor heden en toekomst en de ure van mijn dood. Laat mij schuilen in uw heilig Hart, laat mij daar sterven en het tijdelijke verwisselen met het eeuwige. O Jezus, kom, ik verlang zoo naar U, kom en bezegel den band, dien Gij gesloten hebt met mij en ik met U. Maar ontvonk in mij eerst het vuur uwer heilige liefde, opdat mijne ziel U welgevalliger worde en de werking uwer genade in haar vollediger.

Akte van Liefde

JA, ik bemin U als mijn eenigst en op-
perste goed. O, ik zou U thans wel
willen liefhebben met de vurigheid,
waarmede ik U beminnen zal, wanneer
bevrijd van dit sterfelijk lichaam, ik voor
uw aanschijn, naar ik hoop, als een ge-
lukkige verschijnen mag. Ik zou U wel
willen beminnen met den liefdegloed
der Heiligen in den hemel, die klaar uw
wezen aanschouwen; met de liefde, die
uwe heilige Moeder bezielde bij uwe
Menschwording, geboorte en kruisdood.
Alle aardsche genegenheid, ook de meest
rechtmatige en heilige, moet verdwij-
nen voor mijne liefde tot U. In U alleen

heb ik alles en oneindig meer dan ik van elders ontvangen kan. Gij zijt mijn Vader en Broeder, mijn Vriend en Wel-doener, Gij zijt de Bron mijns levens. Hoe zou ik U dan niet inniger liefhebben, dan al het andere dat beminnenswaardig is. Gij hebt mij bemind, Gij, de oneindige, een nietswaardige, Gij, de Schepper, een schepsel, een weerbarstig en oproerig schepsel; Gij hebt mij mate-loos bemind en U opgeofferd voor mij; Gij hebt mij eene onbaatzuchtige liefde betoond, want mijn God zijt Gij, die allermintst mijne liefde noodig heeft. Daarom wil ik op mijne beurt U beminnen met geheel mijne ziel, slechts om U zelven, en nooit wil ik ophouden U te beminnen. Kom, o Jezus, en ontsteek in mij aldoor meer en meer de liefde tot U.

NA DE H. COMMUNIE
**Opoffering en vereeniging
met Jezus**

HEEER Jezus Christus, Zoon van den levenden God, menschgeworden voor mij, zondaar, ik aanbid U, gelijk Gij thans aanwezig zijt in mij onder de gedaante van brood, ik geef aan U over mij zelven geheel en gansch, mijn lichaam en ziel, al wat ik heb en bezit. O Jezus, werk in mijne ziel wat Gij bedoeldet te wrochten bij uwe komst. Ik mag en kan U niet vragen om een ge-

ringe gave ; dat zou zijn uwe wijsheid en goedheid miskennen, die Gij in zekeren zin wilt uitputten voor mij. Daarom verwacht ik van U op dit oogenblik hemelsche en eeuwige goederen.

Sluit mij nu in uw allerheiligst Hart, gelijk ik daar zal wenschen opgenomen te worden in het uur van mijnen dood. Gij weet, of dit uur nog verre is of reeds nabij, en of ik nog wel ooit het geluk zal hebben U te ontvangen in het heilig Sacrament. Maar zelfs, al mocht ik nog vele jaren leven, het is toch slechts een spanne tijds en voor U zijn duizend jaren als een enkele dag. Daarom wil ik denken, dat ik U heden reeds ontving als Teerspijze voor de groote reis naar de eeuwigheid, en betoonen berouw en liefde en vertrouwen, gelijk ik wensch te bezitten in die laatste oogenblikken.

Akte van Liefde

GIJ zijt de Bron van liefde ; Gij verlangt niets zoo vurig als uwe liefde aan ons te doen blijken en in ons de liefde tot U op te wekken. Ik zou voor eeuwig ongelukkig zijn, indien ik stierf buiten uwe liefde. Maar gelukkig zal ik wezen, indien ik in staat van liefde scheide uit deze wereld, en gelukkiger nog als mijn laatste daad een akte van liefde is tot U. O Jezus, verwek in mij door de kracht van dit Sacrament uwer liefde eene liefde, die nimmer verflauwt, maar aldoor werkdadig en levendig, in de laat-

ste ure des levens met nog grooter vurigheid verlangt naar uw bezit.

Nu open ik voor U mijn hart, dat met alle krachten zich hechten wil aan U, mijn God en mijn Alles. Gij hebt mij gezocht op eene wijze, als slechts goddelijke wijsheid en goedheid kan uitdenken. Gij hebt mij gezocht in vermoeienis en lijden, in smaad en foltering en dood, als kon ik door mijne liefde U gelukkig maken. En toch is uw geluk volkomen, oneindig, en is vermindering of vermeerdering onmogelijk. Maar ik heb U wel noodig, daar ik zonder U rampzalig en alleen met U gelukkig zijn kan. Gij kent mijne onmacht beter dan ik zelf; Gij weet dat ik U niet derven kan.

Doch mijne ellenden en bekommernissen, wat ik noodig heb voor heden en toekomst, laat ik vol vertrouwen over aan uwe zorg. Aan mij zelven wil ik niet denken in deze oogenblikken, maar mij uitsluitend verblijden in uwe heerlijkheid. Ja, ik loof en prijs, aanbid en dank U om de groote glorie, die Gij geniet met den Vader en den heiligen Geest, zonder begin en zonder einde, in U zelven en uw goddelijk leven; ik loof en prijs en aanbid U om de glorie, die Gij als Mensch gewonnen hebt door uw zegepraal over dood en hel, en die eeuwig uw deel zal zijn. Ik verheug mij dat geen leed U kan treffen, geen vernedering, geen beleedigingen en zonden U kunnen kwetsen, dat alles, zelfs de haat en woe-

de uwer vijanden, moet strekken tot uwe verheerlijking. Ik verblijd mij over de glorie, waarmede Gij uwe Heiligen hebt gekroond, eene belooning van den hemelschen Vader der oneindige verdiensten van uw leven en dood. Ik verheug mij vooral in de glorie, tot welke uwe heilige Moeder Maria werd verheven, nu zij als koningin van hemel en aarde staat aan uw rechterhand, en de macht bezit aan allen, die tot haar bidden, hulp te verleenen. Ik verblijd mij, omdat Gij met een onvergankelijk loon hebt vergolden de trouwe zorgen van uwen Voedstervader den H. Jozef, den ijver van den heiligen Johannes, uwen voorlooper, de moeite en arbeid uwer Apostelen, het lijden der Martelaren, den strijd en de overwinning der Belijders, de onthouding der Maagden, de opofferingen van al uwe Heiligen en rechtvaardigen.

En ik dank U van ganscher harte voor de schatten, geschonken aan uwe uitverkorenen; voor de genaden, die Gij hier op aarde de rechtvaardigen mededeelt, en waardoor Gij de zondaren opwekt en aanspoort tot bekeering; ik dank U voor al de gunsten, mij verleend, en in het bijzonder voor deze heilige Communie. Al de dagen mijns levens wil ik U roemen en prijzen daarvoor, en ik hoop dit te kunnen doen gansch de eeuwigheid. Laat niet toe, dat deze groote genade slechts mijne verantwoording verzware en in het oordeel

tegen mij kan worden aangevoerd, maar dat zij strekke tot vermeerdering van mijn eeuwig geluk en uwe glorie. Dat deze heilige Communie in mij verdelge de kwade neigingen en uitroeie alle booze lusten en begeerten. Dat zij aankweeke en versterke liefde en geduld, deemoed en gehoorzaamheid en alle overige deugden. Moge zij wezen een krachtige bescherming tegen de aanvallen mijner vijanden, zichtbare en onzichtbare; een middel om te bedwingen al wat lichaam en ziel in opstand kan brengen. Laat deze heilige Communie mij vast en onafscheidbaar verbinden met U, den eeuwigen, waren God, en mij helpen te bereiken mijn eeuwig doel.

Gelijk ik U eenmaal op mijn sterfbed wensch te ontvangen, zoo wil ik thans U bezitten en wegschuilen in uw hoogheilig Hart, opdat Gij mijne ziel bewaart ten eeuwigen leven. O, eeuwige Vader, die uw ééngelboren Zoon hebt overgeleverd om uw dienaar te bevrijden, laat niet toe dat ik wederom valle in handen van den booze, zoodat die hooge losprijs, dat kostbaar Bloed en lijden van uw Zoon, dan te vergeefs werd betaald. Om wille van uw Zoon, die zich wederom aan mij heeft gegeven in het H. Sacrament, red mij en breng mij tot de gelukzalige aanschouwing van uw Aanschijn; op Hem stel ik al mijn hope; laat mij niet beschaamd worden in eeuwigheid.

Heer Jezus Christus, die alles hebt hernieuwd en hersteld, maak weder goed in mijne ziele wat daar was beschadigd ; herstel de schade, die ik heb aangericht ; verbeter wat ik in mijne verblindingsverkeer heb gedaan, vul aan wat ik heb verwaarloosd. Voeg bij alles, wat Gij met zoo groote liefde en volmaakte gehoorzaamheid op aarde gedaan en geleden hebt, de vereering en de onderwerping die ik U op dit oogenblik bied ; offer de geringe verdiensten, welke ik met de hulp uwer genade mocht verwerven, den hemelschen Vader in vereeniging met de onuitputtelijke schatten uwer voldoening en verdiensten, opdat door uwen rijkdom mijne armoede worde vergoed voor den troon van Gods gerechtigheid en barmhartigheid.

Gij hebt geboden : gij zult den Heer, uwen God beminnen uit geheel uw hart en gansch uwe ziel, uit al uw gemoed en vermogen ; vermeerder dan de liefde in mij, dat ik U liefhebbe gelijk Gij door mij bemind wilt worden en ik U wensch te beminnen. Geef dat ik eenmaal volkomen verrichte in het andere leven, waar ik hier in gebreke moet blijven. Verleen mij, ik bid U, dat ik U niet alleen beminne boven alles, maar ook al het andere slechts in U en om U, en Gij voor mij blijft alles en alles in tijd en eeuwigheid. Amen.

Aflaatgebeden

Om een vollen aflaat te winnen wordt onder andere gewoonlijk de voorwaarde vereischt, dat men bidde gedurende eenigen tijd volgens de intentie van den H. Vader den Paus. Naar algemeene opvatting is het voldoende, dat men 5 Onze Vaders, 5 Wees Gegroeten en Eere zij den Vader aandachtig bidt, zonder zich in het bijzonder voor te stellen de bedoeling van den H. Vader. Toch blijft het aan te bevelen het doel, dat de Paus beoogt, ter harte te nemen en God in het gebed aan te bevelen. Hiervoor kunnen dienen de volgende gebeden :

1. **A**LMACHTIGE, eeuwige Vader, zie neder op het werk uwer handen, op de Kerk van uw veelgeliefden Zoon. Zij is de Wijngaard, dien uwe rechterhand geplant heeft, laat niet toe dat wilde dieren haar vernielen. Zij is het Rijk, dat uw Zoon op aarde grondvest heeft, zoo rotsvast, dat zelfs de machten der hel het niet kunnen overweldigen. Zet wijd uit de grenzen van dat Rijk tot aan de uiteinden der wereld, opdat alle volkeren en natiën er toe behooren en voller steeds uw woord worde vervuld : « Vraag mij en ik zal u tot erfdeel geven de volkeren en tot uw bezit de uiteinden der wereld » (Ps. 2, 8). Beschut deze H. Kerk tegen de vijanden, die haar belagen van alle zijden ; maar geef haar ook leven door uw H. Geest, opdat het volk, dat

haar dient, steeds toeneme in heiligheid en aantal tot het volle getal uwer uitverkorenen.

1ste Dat Gij uwe H. Kerk beschermen, besturen en verheffen wilt, wij bidden U, verhoor ons!

(Onze Vader — Wees Gegroet — Eere zij den Vader).

2. **H**EEER Jezus Christus, mijn God en Verlosser, zie neder met de oogen uwer grenzelooze barmhartigheid en goedheid op uwen plaatsbekleeder hier op aarde, den Paus, het zichtbare Opperhoofd en den hoogsten bestuurder uwer H. Kerk. Geef hem moed en kracht en volharding in de leiding der Kerk tot deugd en heiligheid.

Laat hem niet vallen in de handen zijner vijanden; verlicht hem en leid hem zóó door uwen H. Geest, dat hij steeds het beste erkenne tot welzijn der Kerk en met standvastigheid bewerke wat hij als goed erkend heeft. Zegen en beschu alle vorsten der Kerk en de bisschoppen der gansche wereld, alle geestelijken en religieuzen en geheel het christen volk, dat allen rein en vlekkeloos blijven als lidmaten der Kerk, welke Gij U hebt verworven tot zuivere bruid door het kostbaar Bloed vergoten op het Kruis.

Dat Gij den Opperherder en allen in de Kerk wilt bewaren in uwen heiligen godsdienst — wij bidden U, verhoor ons!

(Onze Vader — Wees Gegroet — Eere zij den Vader).

3. **H**EILIGE Geest, Gij Heer en Levendmaker, den Vader en den Zoon gelijk in wezen, één God met hen, kom en verlicht en ontvonk de harten uwer geloovigen, opdat zij zich verheugen in de genade van hun heilig Geloof, het hoogschatten en het nimmer in gevaar brengen, maar door hun ijver en goede werken het steeds levendig houden. Vervul met uwen heiligen vrede de vorsten en de christen volkeren, opdat in eendracht uw volk krachtig worde en niet gehinderd door de moeilijkheden dezer wereld, zijn verlangen vóór alles richte op het eeuwige. Verlicht en verwarm ook allen, die buiten de Kerk staan, alle dwalenden en ongeloovigen, opdat zij kennen den eenen waarachtigen God en dien hij gezonden heeft, zijn eengeboren Zoon Jezus Christus, alsook de door Hem gestichte katholieke Kerk; dat zij zich niet laten verlokken door de wereld, niet laten beangstigen door hare bedreigingen, maar geloovig binnengaan in de Arke des Heils en daar mogen vinden het eeuwige leven.

Dat Gij de vijanden uwer H. Kerk wilt vernederen en bekeeren en ons allen verleenen den waren vrede — wij bidden U, verhoor ons, Heer!

(Onze Vader — Wees Gegroet — Eere zij den Vader).

LATEN WIJ BIDDEN. Wij bidden U, o Heer, verhoor genadig het smee-ken uwer Kerk, opdat zij alle dwalingen

en vijandelijkheden overwinne en in rust en vrijheid U diene.

Almachtige, eeuwige God, erbarm U over uwen dienaar den Paus N.N., en leid hem volgens uwe goedheid op den weg des heils, opdat hij met uwe genade begeere wat u welgevallig is en het met kracht volbrengende.

O God, van wien komen de heilige verlangens, de goede besluiten en werken; geef uwen dienaren den vrede, dien de wereld niet geven kan, opdat onze harten onderworpen zijn mogen aan uwe geboden, en wij, bevrijd van alle vrees voor de vijanden, onder uwe bescherming rustige tijden beleven. Door Christus, onzen Heer, Amen.

Ziel van Christus, heilig mij! — Li-
chaam van Christus, maak mij zalig! —
Bloed van Christus, laaf mij! — Water
uit de zijde van Christus, reinig mij! —
Lijden van Christus, versterk mij! —
O goede Jezus, verhoor mij! — Laat
niet toe dat ik ooit van U gescheiden
worde! — Tegen den boozen vijand, be-
scherm mij! — In de ure van mijn dood,
roep mij! — Laat mij komen tot U —
om U te loven met uwe Heiligen — voor
eeuwig in uw Rijk. Amen.

Telkenmale 300 dagen aflat; na de H. Com-
munie 7 jaren; indien men het dagelijks bidt,
eenmaal in de maand een vollen aflat onder
voorwaarden van biechten, communiceeren,
kerkbezoek en gebed volgens intentie van
Z. H. den Paus. (Pius IX, 9 Januari 1845—
Racc. 109 v v.)

Gebed na de H. Communie

ZIE mij hier, o goede en allerzoetste Jezus; voor uw aanschijn werp ik mij op de knieën neder, en met den grootsten aandrang der ziel bid en smee ik U, in mijn hart levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde te willen prenten, en een waarachtig berouw over mijne zonden en den vasten wil om mij daarvan te beteren; terwijl ik met groote zielsontroering en droefheid uwe vijf wonden bij mij zelven overweeg en in den geest aanschouw, voor oogen hebbende, wat reeds de profeet David U, o goede Jezus, omtrent U zelven in den mond legde: « Zij hebben mijne handen en mijne voeten doorboord, zij hebben al mijne beenderen geteld. » (Ps. 21, 17 en 18).

Volle aflaat voor hen, die dit gebed na Biecht en Communie bidden voor een afbeelding van den gekruisigde en gedurende eenigen tijd in gebed vertoeven naar de meening van den heiligen Vader. Pius IX, 31 Juli 1858 — *Raccolta* blz. 155.

Hier worden nog eenige schietgebeden aangehaald, waaraan aflaten verbonden zijn.

Mijn Heer en mijn God!

Bij het aanschouwen der H. Hostie, hetzij gedurende de Opheffing na de Consecratie, hetzij bij uitstelling van het Allerheiligste, telkens 7 jaren en 7 quadragenen. — Wordt

dit schietgebed dagelijks verricht, dan kan men eens per week een vollen aflaat winnen onder voorwaarden van Biecht, Communie en gebed volgens intentie van Zijne Heiligheid den Paus. — Pius X, 18 Mei 1907.

Zoet Hart van Jezus, geef dat ik U altijd meer en meer beminne.

Telkens 300 dagen aflaat. Indien dagelijks gebeden, eens in de maand een volle aflaat onder voorwaarden van Biecht, Communie, kerkbezoek en gebed volgens de meening van den heiligen Vader. Pius IX, 26 November 1876 — Racc. blz. 204.

Dezelfde aflaten onder dezelfde voorwaarden zijn verbonden (Racc. 348) aan het volgende schietgebed :

**Zoet Hart van Maria, wees mijn Heil !
Heer Jezus, ik stel mijn vertrouwen op U.**

Telkens 300 dagen aflaat : Indien dagelijks gebeden, eens in de maand een vollen aflaat onder voorwaarden van Biecht, Communie en gebed volgens intentie van den heiligen Vader. Pius X, 27 Juni, 1906. *Acta S. Sedis* 39, blz. 560.

Jezus, Maria, Jozef !

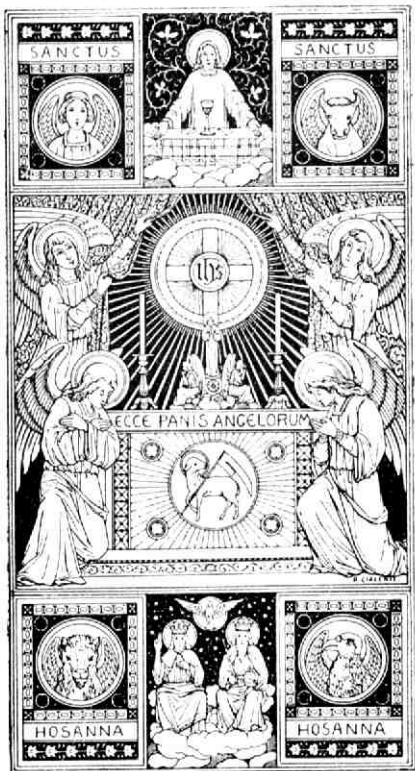
Bij aanroeping dezer heilige Namen telkens een aflaat van 7 jaren en 7 quadragenen. Bij dagelijksche aanroeping onder voorwaarden alleen van Biecht en Communie, eens in de maand een volle aflaat. Pius X, 8/16 Juni 1903. — *Acta S. Sedis* 39, blz. 373.

O Heiligst Hart van Jezus, stort de volheid van uw zegen uit over de heilige Kerk, over den Paus en de gansche geestelijkheid. Geef den rechtvaardigen volharding, verlicht de ongeloovigen, zegen onze bloedverwanten, vrienden en wel-

doeners, sta de stervenden bij, bevrijd de zielen in het vagevuur, en strek de zachte heerschappij uwer liefde over alle harten uit. Amen.

300 dagen aflaat eens per dag ; indien dagelijks gebeden, eens in de maand volle aflaat onder voorwaarden van Biecht, Communie en gebed volgens intentie van den heiligen Vader. Pius X, 15/16 Juni 1906. — *Acta S. Sedis* 39, blz. 559.

Ziehier het Brood der Engelen

GEBEDEN BIJ BEZOEK

AAN HET

Allerheiligste Sacrament of gedurende het Lof

EERSTE OEFENING

Gebed bij den aanvang van het Bezoek of het Lof

(volgens den H. Alfonsus Maria de Liguori)

MIJN Heer Jezus Christus, die uit liefde tot de menschen dag en nacht vol goedheid en liefde tegenwoordig zijt in het allerheiligst Sacrament, en allen, die U komen bezoeken, verwacht en roept en liefdevol ontvangt: ik geloof, dat Gij in het allerheiligst Sacrament tegenwoordig zijt; in den afgrond mijner nietigheid zink ik neer en aanbid U en dank U voor de vele weldaden mij bewezen; vooral echter, dat Gij U zelven hebt gegeven aan mij in dit heilig Sacrament, uwe heilige Moeder mij hebt aangewezen

als voorspreekster, en dat Gij mij hebt geroepen om U te komen bezoeken in deze kerk. Ik groet dan uw liefdevol Hart en wel met eene drievoudige bedoeling : ten eerste om U te danken voor deze groote gave, ten tweede als vergoeding voor al de oneerbiedigheden, welke U in het H. Sacrament worden aangedaan en ten derde om door dit bezoek U tevens te aanbidden op alle plaatsen, waar Gij in uw allerheiligst Sacrament het minst geëerd wordt en het meest verlaten zijt. O mijn Jezus, ik heb U lief uit geheel mijn hart ; het spijt mij dat ik U, de oneindige Goedheid, tot heden zoo dikwijls onwelgevallig geweest ben. Met de hulp uwer genade neem ik mij voor, U in het vervolg niet meer te beleedigen ; ik wijd mij thans, trots mijne ellende, geheel aan U ; ik doe afstand van mijnen wil, mijne neigingen en verlangens, van alles wat het mijne is, en ik geef het over aan U. Doe van nu af met mij en al het mijne wat u behaagt ! Ik zoek slechts uwe heilige liefde, de volharding tot het einde en de volkomen vervulling van uw wil. Ik beveel U de zielen aan in het vagevuur, bijzonder van hen, die op aarde hebben uitgeblonken door godsvrucht tot het allerheiligst Sacrament en tot de H. Maagd ; ik beveel U ook alle arme zondaren aan. Ten slotte vereenig ik, mijn lieve Verlosser, al mijn gevoelens met de gevoelens van uw liefdevol Hart, en zoo ver-

eenigd, offer ik ze den eeuwigen Vader en smeeek Hem in uwen Naam, dat Hij uit liefde tot U mijne gebeden moge aannemen en verhooren.

Telkens 300 dagen aflaat; indien dagelijks gebeden bij een bezoek aan het Allerheiligst Sacrament, eens in de maand een volle aflaat onder voorwaarden van **Biecht, Communie** en gebed volgens intentie van den heiligen Vader. — Pius IX, 7 September 1854.

Aanbidding en Smeekgebed

1. **I**N diepste aanbidding kniel ik voor U neder, mijn Jezus in het allerheiligst Sacrament, en erken U als waarachtig God en waarachtig Mensch. Met deze aanbidding wil ik vergoeding geven voor de gevoelloosheid zooveler Christenen, die uwe tempels zonder U te groeten voorbijgaan, ja dikwijls zelfs uw tabernakel, waarin Gij U gewaardigt te wonen en in liefdevol verlangen uur aan uur te wachten om U zelven te geven aan die gelooven in U. Door hunne onverschilligheid toonen zij, gelijk de Israëlieten in de woestijn, dat zij geen smaak meer hebben in het hemelsch Manna. Ik offer al die lauwheid ten zoen, het kostbaar Bloed dat gevloeid is uit de wonde van uw linkervoet. Daar verberg ik mij in den geest en herhaal duizend en duizend malen: Geloofd en gedankt zonder ophouden zij het allerheiligst en goddelijk Sacrament.

Onze Vader. — Wees gegroet. Eere zij...

2. In diepste aanbidding kniel ik neer voor U, mijn Jezus, en erken dat Gij tegenwoordig zijt in het allerheiligst Sacrament. Met deze aanbidding wil ik vergoeding geven voor de nalatigheid zooveler Christenen, die U zien brengen als den Sterke en als H. Teerspijze naar de zieken, maar U niet begeleiden en ternauwernood zelfs een uitwendig bewijs van eerbied geven. Ik offer U tot zoen van deze onverschilligheid, het Bloed dat gevloeid is uit de wonde van uw rechtersvoet. Daar verberg ik mij in den geest en herhaal duizend en duizend malen : Geloofd en gedankt zonder ophouden zij het allerheiligst en goddelijk Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader.

3. In diepste aanbidding kniel ik neer voor U, mijn Jezus, die zijt het ware Brood des eeuwigen Levens. Met deze aanbidding wil ik vergoeding geven voor de vele versmadingen, die uw Hart worden aangedaan door ontheiliging der kerken, waar Gij U gewaardigt te verblijven onder de sacramentele gedaante, om bemind en aanbeden te worden door uwe geloovigen. Tot zoen van die on-eerbiedigheden offer ik U het kostbare bloed dat gevloeid is uit de wonde van uw linkerhand ; daar verberg ik mij in den geest en herhaal duizend en duizend malen : Geloofd en gedankt zonder ophouden zij het

allerheiligst en goddelijk Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader.

4. In diepste aanbidding kniel ik neer voor U, mijn Jezus, levend Brood, dat uit den hemel is neergedaald. Met deze aanbidding wil ik vergoeding geven voor de talloze oneerbiedigheden welke dagelijks door uwe geloovigen worden begaan bij het hooren der H. Mis, waar Gij toch in overgroote liefde, op onbloedige wijze vernieuwt hetzelfde Offer, dat Gij op den Kalvarieberg voor ons heil hebt gebracht. Ik offer U tot zoen van deze ondankbaarheid het kostbaar Bloed, dat gevloeid is uit de wonde van uw rechterhand. Daar verberg ik mij in den geest en mijne stem vereenigend met de Engelen, die U vol eerbied omringen, zeg ik met hen: Geloofd en gedankt zonder ophouden zij het allerheiligst en goddelijk Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader.

5. In diepste aanbidding kniel ik neer voor U, mijn Jezus, waarachtig zoenoffer voor onze zonden. Deze aanbidding draag ik U op als eene vergoeding voor de heiligschennis van zoovele ondankbare Christenen, die het wagen U in de H. Communie te ontvangen in een hart, door doodzonde bezoedeld. Tot zoen van zulke afschuwelijke heiligschennis offer ik U den laatsten druppel van uw kostbaar Bloed, dat gevloeid is uit de wonde

uwer zijde. Verborgten in deze wonde, waar ik geboren ben naar den geest, prijs en bemin ik U en herhaal met allen, die uw H. Sacrament godvruchtig vereeren: Geloofd en gedankt zonder ophouden zij het allerheiligst en goddelijk Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader. .

Tantum ergo... Genitori.

V. Gij hebt hun gegeven het Brood des Hemels.

R. Dat in zich alle geneugten bevat.

LATEN WIJ BIDDEN. O God, die ons in dit wondervol Sacrament een aandenken aan uw lijden hebt achtergelaten, verleen ons genadig het geheim van uw Lichaam en Bloed zoo te vereeren, dat wij de vrucht der verlossing gestaag in ons mogen ondervinden: Gij, die leeft en heerscht in eeuwigheid. Amen.

Geestelijke Communie

MIJN Jezus, ik geloof, dat Gij in het allerheiligst Sacrament waarachtig tegenwoordig zijt. Al mijne hoop heb ik gevestigd op U en uwe oneindige verdiensten. Mijn Verlosser, mijn opperste Goed, ik bemin U boven alles. Ik verlang U te ontvangen in mijn hart. Maar wijl ik U thans niet wezenlijk kan ontvangen in het Allerheiligst Sacrament, kom ten minste geestelijkerwijze in mijn hart! Ik omhels U en vereenig mij met

U, alsof Gij in werkelijkheid bij mij waart ingegaan. Moge ik aldoor meer U gelijkvormig worden, o Jezus, die voor mij armoede en smaad en lijden bovenmatig hebt gedragen. Maar geef mij vooral dat ik nooit mij losmake van uwe liefde. Amen.

Gebed van den H. Alphonsus de Liguori tot Maria

O ZALIGSTE en onbevleete Maagd en Moeder Maria! Tot U, de Moeder mijns Heeren, de toevlucht der zondaren, richt ik, thans, ik de ellendigste van allen, mijne schreden. Ik kniel voor U neder, o groote Koningin; ik dank U voor zoovele genaden, die Gij mij tot nu toe bewezen hebt, in het bijzonder dat Gij mij hebt gevrijwaard van de hel, die ik zoo dikwijls verdiend had. Ik bemin U, o beminnenswaardigste Gebiedster; uit liefde tot U beloof ik, U steeds te zullen dienen en zooveel in mijn vermogen is te zorgen dat ook door anderen dit geschiede. Op U stel ik al mijne hoop, en vertrouw U mijne zaligheid. Neem Gij mij als uwen dienaar aan, en plaats mij in uwe schutse, Gij Moeder van barmhertigheid. En daar Gij zoo veelvermogend zijt bij God, bevrijd mij van alle bekoringen of verkrijg mij sterkte ze te overwinnen tot aan mijnen dood. Van U vraag ik de ware liefde tot Jezus Christus. Van U hoop ik een zalig afsterven.

~ Mijne Moeder, bij uwe liefde tot God,

smeek ik U, mij te helpen vooral in de laatste oogenblikken mijns levens. Laat mij niet los alvorens Gij mij gelukkig ziet in den hemel, opdat ik daar U moge prijzen, en lofzingen uwe barmhartigheid in alle eeuwigheid. Amen.

Telkens 300 dagen afluat, indien dagelijks gebeden; een vollen afluat maandelijks onder voorwaarden van Biecht, Communie en gebed volgens de intentie van den H. Vader.

TWEEDE OEFENING

Gebod bij den aanvang van het Bezoek
of het Lof. blz. 431

Smeekgebed tot het Allerheiligste Hart van Jezus

1. *Het Woord is Vleesch geworden en heeft onder ons gewoond.*

EUWIG Woord, uit liefde voor ons Mensch geworden, deemoedig knielen wij neder en aanbidden U in diepsten eerbied, en tot vergoeding voor onze ondankbaarheid ten opzichte eener zoo onmetelijk groote weldaad, vereenigen wij ons met de harten van allen, die U liefhebben, en brengen onzen nederigen en oprechten dank. Getroffen door de overgroote nederigheid, goedheid en zachtmoedigheid, die wij aanschouwen in uw goddelijk Hart, vragen wij U de genade, U na te volgen in de beoefening dezer U zoo welgevallige deugden.

Onze Vader. Wees gegr. Eere zij den Vader.

2. Hij werd voor ons gekruisigd, heeft geleden onder Pontius Pilatus en is begraven.

O JEZUS, beminnenswaardige Verlosser, deemoedig neergeknield aan uwe voeten, aanbidden wij U met den grootsten eerbied. Om U een bewijs te geven, dat wij oprecht berouw hebben over onze ongevoeligheid voor al de pijnen en smaad, die uw liefderijk Hart in uw bitter lijden en sterven voor ons heeft verduurd, vereenigen wij ons met de harten van allen, die U liefhebben, om U innig te danken. Wij bewonderen het grenzeloos geduld en de grootmoedigheid van uw goddelijk Hart en smeeken U, onze harten te vervullen met den geest van christelijke versterving, opdat wij in dezen geest het lijden moedig aavaarden en onzen grootsten troost en al onze glorie stellen in uw heilig Kruis.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader.

3. Gij hebt hun gegeven het Brood des hemels, dat alle geneugten in zich bevat.

O JEZUS, ontvlamd van liefde tot ons, deemoedig voor U neergebogen, aanbidden wij U met den grootsten eerbied, en om voldoening te geven voor de oneerbiedigheden, die uw goddelijk Hart in het allerheiligst Sacrament des Altaars dagelijks worden aangedaan, vereenigen wij ons met de harten van allen, die U liefhebben en U oprechtelijk

danken. Wij beminnen in uw goddelijk Hart die grenzelooze liefde, waarmede Gij den eeuwigen Vader liefhebt en wij smeeken U, ook in ons hart het vuur der liefde tot U en den naaste te willen ontsteken.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader.

4. **T**EN slotte, allerbeminnelijkste Jezus, bidden wij U bij de zachtmoedigheid van uw goddelijk Hart, dat Gij de zondaren wilt bekeeren, de bedroefden troosten, de stervenden helpen, de zielen in het vagevuur verkwikken. Vereenig onze harten door den band van waren vrede en ware liefde, behoed ons voor een onvoorziene dood en geef ons een rustig en zalig afsterven. Amen.

V. O Hart van Jezus, brandend van liefde tot ons,

R. Ontvlam onze harten van liefde tot U.

LAAT ONS BIDDEN. Verleen ons, wij bidden U, almachtige God, dat wij, die in het heilig Hart van uwen Zoon onzen roem vinden en indachtig zijn de overgroote weldaden zijner liefde tot ons, ons mogen verheugen in de viering dier weldaden en in hare uitwerkselen. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

O goddelijk Hart van mijn Jezus, ik aanbid U met al de vermogens mijner ziel, ik wijd ze benevens al mijne gedachten, woorden en werken en geheel mij zelve voor altijd aan uwen dienst. Ik

maak het voornemen U, voor zoover ik daartoe in staat ben, dezelfde vereering, liefde en verheerlijking te betuigen als Gij bewezen hebt aan uw eeuwigen Vader. Wees Gij, ik bid U, de vergoeding mijner fouten, de schuts mijns levens, de toevlucht en hulp in het uur van mijnen dood. Ik smeek U bij de smarten en bitterheden, die Gij uit liefde tot mij gedurende gansch uw sterfelijk leven hebt verduurd, geef mij toch een oprecht berouw over mijne zonden, verachting van al het aardsche, een brandend verlangen naar de eeuwige heerlijkheid, een groot vertrouwen op uwe onmetelijke verdiensten en de volharding tot het einde in uwe genade.

O Hart van Jezus, geheel en al liefde, ik offer U mijne nederige gebeden voor mij en voor allen, die zich in den geest met mij vereenigen. Gewaardig U, in uwe oneindige goedheid, ze aan te nemen en te verhooren vooral ten gunste van dengene onder ons, die het eerst uit dit sterfelijk leven zal heengaan. Zoet Hart van mijn Verlosser, stort in zijn doodstrijd uwe vertroosting over hem uit, neem hem op in uwe heilige wonde, zuiver hem in dien vuurgloed van liefde van alle wereldsche smetten en laat hem ingaan in uwe glorie, waar hij een voor spreker moge zijn voor allen, die nog rondzwerven in de ballingschap.

Heilig Hart van mijn allerliefsten Jezus, deze aanbidding en de gebeden, die

ik voor mij, armen zondaar, en voor allen, die aanbiddend zich met mij vereenigen, opdraag, neem ik mij voor ieder oogeblik, dat ik nog te leven heb, te hernieuwen. Ik beveel U, o mijn Jezus, de heilige Kerk, uwe beminde Bruid en onze Moeder; de rechtvaardigen, die een deugdzzaam leven leiden en alle arme zondaren, de bedroefden, de stervenden, ja, alle menschen. Laat niet toe dat voor hen uw Bloed te vergeefs werd vergoten.

Gewaardig U deze armzalige gebeden aan te nemen tot troost van de zielen in het vagevuur, vooral voor hen, die gedurende hun leven U pleegden te aanbidden op dezelfde wijze.

O beminnelijk Hart van Maria, dat onder alle harten der schepselen het zuiverst is, de grootste liefde koestert voor Jezus' H. Hart en tevens het grootste medelijden met ons, arme zondaren: verkrijg van het goddelijk Hart de genade, welke wij vragen. Moeder van barmhartigheid, een enkele bede van uw hart, ontvlamd van liefde tot het Hart van Jezus, uw goddelijken Zoon, is voldoende om ons te troosten. Toon ons derhalve die gunst en het goddelijk Hart zal niet nalaten U te verhooren ter wille der kinderlijke liefde, die Hij had voor U en aldoo zal blijven hebben. Amen.

Aflaat van 300 dagen eenmaal per dag; volle aflaat eens in de maand, indien dagelijks gebeden, onder de gewone voorwaarden van Biecht, Communie en aflaatgebed. Pius VII, 12 Februari 1808.

Krans van Gebeden voor Jezus heilig Hart

Ÿ. O God, spoed U ter mijner hulpe.

Ŧ. Heer, haast U mij te helpen. —
Eere zij den Vader...

1. **O** LIEFDEVOLLE Jezus, als ik uw allerheiligst Hart aanschouw en zie hoe het vervuld is van liefde en erbarming voor de zondaren, dan verwacht mijn hart blijde en vertrouwvol dat Gij mij genadig zult aannemen. Ach, hoevele zonden heb ik bedreven! Maar nu beweën en verafschuw ik, als Petrus en de boetvaardige Magdalena, mijne zonden, wijl ik daardoor U, mijn hoogste goed, heb beleedigd. O schenk ook mij vergeving mijner zonden! Ik bid U, laat mij liever sterven dan U weder vergrammen; ik wil leven alleen om U lief te hebben.

Eenmaal het Onze Vader en vijfmaal het Eere zij den Vader... ter eere van het goddelijk Hart en de heilige vijf wonden. Daarna bidde men:

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne!

2. Ik zegen, o mijn Jezus, uw ootmoedig Hart en dank U, dat Gij het mij tot voorbeeld hebt gegeven en mij niet alleen ter navolging opwekt, maar mij ook die navolging gemakkelijk hebt willen maken. Hoe dwaas en ondankbaar ben ik toch geweest! Hoe ver ben ik

afgedwaald van den weg, dien Gij mij hebt aangewezen ! Voortaan geen hoogmoed meer en geen eerezucht ! Van nu af wil ik U met nederig harte navolgen, om aldus den vrede en de eeuwige zaligheid te verwerven. Maak mij sterk en ik zal uw H. Hart prijzen in eeuwigheid.

Eenmaal het Onze Vader en vijfmaal het Eere zij den Vader... ter eere van het goddelijk Hart en de heilige vijf wonden. Daarna bidde men

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne !

3. Ik bewonder, o Jezus, uw geduldig Hart en dank u voor de wonderbare voorbeelden van lijdzaamheid, die Gij ons hebt gegeven. Het smart mij, dat tot heden uw voorbeeld mijne gevoeligheid, die door het geringste geprikkeld wordt, niet heeft kunnen overwinnen. Ach, mijn Jezus, geef mij een vurige en blijvende liefde tot kruis en lijden, tot boete en versterving, opdat ik U volge naar den Kalvarieberg en zodoende ook deel moge hebben aan de hemelsche vreugde.

Eenmaal het Onze Vader en vijfmaal het Eere zij den Vader... ter eere van het goddelijk Hart en de heilige vijf wonden. Daarna bidde men :

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne !

4. Bij het aanschouwen van uw zachtmoedig Hart, o liefdevolle Jezus, moet

ik wel angstig worden over de groote ongelijkvormigheid van mijn hart met het uwe. Daar is slechts een enkel woord, een schijn van tegenspraak noodig om mij op te winden en in klachten te doen uitbarsten. Vergeef mij die uitbarstingen van hartstocht en schenk mij de genade, in het vervolg uwe onveranderlijke zachtmoedigheid na te volgen bij iederen tegenslag en mij zoo te verwerven een blijvenden vrede.

Eenmaal het Onze Vader. — Vijfmaal het Eere zij den Vader. — enz.

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne.

5. Geloofd en geprezen, o Jezus, worde uw grootmoedig Hart, dat heeft gezegepraald over hel en dood, en allen lof waardig is. Ik echter ben meer dan ooit beschaamd, als ik zie hoe kleinmoedig mijn hart is en hoe vol menschelijk opzicht. Maar het zal zoo niet langer duren. Ik bid U dringend, geef mij moed en kracht en laat mij overwinnen op aarde, opdat ik blijde mag zegepralen in den hemel.

Eenmaal het Onze Vader. — Vijfmaal het Eere zij den Vader. — enz.

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne.

Gebed tot Maria

WENDEN wij ons nu tot Maria, en terwijl wij ons opnieuw aan haren dienst wijden, bidden wij vol vertrouwen op haar moederlijk Hart :

O roemrijke Moeder des Heeren en mijne Moeder tevens, ik smeeek U bij de verheven voorbeelden van uw heilig Hart, verkrijg voor mij degelijke godsvrucht tot het allerheiligst Hart van Jezus, uwen Zoon, opdat ik met al mijne gedachten en verlangens mij voege naar dat H. Hart, mijne plichten vervulle, en altijd, vooral echter op dezen dag, U getrouw moge dienen.

V. O Hart van Jezus, brandend van liefde tot ons.

R. Ontvlam mijn hart van liefde tot U.

LATEN WIJ BIDDEN. Wij bidden U, o Heer, dat de H. Geest in ons ontsteke het vuur, dat Jezus Christus van uit het binnenste zijns Harten op aarde heeft gezonden, willend dat het ontvlamme. Die met U leeft en heerscht in de eenheid van denzelfden heiligen Geest, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Aflaat van 300 dagen telkens ; eenmaal in de maand volle aflaat (Biecht, Communie, aflaatgebed) als men het in den loop van die maand minstens eenmaal per dag heeft gebeden. Pius VII ; 20 Maart 1815.

— *Vervolgens : Geestelijke Communie en Gebed tot Maria. (Zie blz. : 436).*

— *Ten slotte, als er tijd over is, de Litanie van het Allerheiligst Hart. (Zie blz. : 479)*

DERDE OEFENING.

Gebied bij den aanvang van Bezoek of Lof
blz. 431

**De negen diensten
ter eere van het Goddelijk Hart**

(Naar de zalige Margaretha Maria.)

I

LIEFDEVOLLE Jezus, volgens uwe dienaar-
naresse de zalige Margareta moet
hij, die wil werken als *Bemiddelaar*, onder
bijstand van de heilige Maagd en Moeder
Maria zich wenden tot den hemelschen
Vader en den heiligen Geest, opdat de
vereering van het goddelijk Hart op
aarde worde uitgebreid. Geef mij de ge-
nade, U dezen dienst te kunnen bewij-
zen.

O eeuwige Vader, ik werp mij voor
uwe oneindige Majesteit neder en vraag
Usmeekend, zie neder op het aanschijn
van uw veelgeliefden Zoon, onzen Heer
en Verlosser Jezus Christus, die door
aanneming onzer menschelijke natuur
onze Broeder geworden is; zie neder op
zijne gehoorzaamheid, zijn geduld, zijne
nederigheid en alle deugden, die Hij op
deze wereld zoo heldhaftig heeft beoe-
fend; zie zijn bitter lijden, zijne wonden,
de wreede nagelen en het kruis, waarop
hij zich zelf heeft aangeboden als
zoenoffer voor onze zonden en tot ver-
heerlijking uwer oneindige Majesteit.
Geef daarvoor Hem, volgens uw woord,

de volkeren der aarde tot erfdeel, maar niet als hardnekkigen die zijn toorn verdienen, doch als gewillige en dankbare kinderen.

Vermeerder aldoor het aantal van hen, welke Hem erkennen als uw eengeboren Zoon; dat zij steeds dieper de schatten zijner genade mogen begrijpen, beter kennen de gloeiende liefde zijns Harten, waarmede Hij verlangt naar hun geluk; en mogen zij door deze kennis worden aangespoord die liefde zijns Harten te beantwoorden door waarachtige wederliefde en zijn lijdend Hart vergoeding te geven voor allen smaad en smart, die het terwille van ons verduurd heeft.

Heilige Geest, die uitgaat van den Vader en den Zoon, van Vader en Zoon ontvangt de volheid der Godheid, en met beiden als een en dezelfde God één zijt in wezen, even oud, even oneindig, even machtig en wijs, verheerlijk Gij dezen Godszoon ook in zijne menschelijke gestalte. Verlicht de menschen, doorgloeien met uwe liefde, opdat zij den God-mensch en de liefde zijns Harten erkennen, Hem oprecht beminnen en de beledigingen trachten te vergoeden, waaraan Hij om wille van hen zich heeft blootgesteld en nog dagelijks blootstelt in het Allerheiligst Sacrament.

O Maria, Moeder van Jezus, onzen Heer, gij hebt gezien en medegevoeld de kwellingen en het lijden van onzen Verlosser; de armoede, waarin Hij werd

geboren, de vervolging en de verbanning die hem trof als klein kind, de inspanning en vermoeienis, welke de arbeid in Nazareth Hem kostte, de hardheden van zijn apostolischen rondgang, de miskenning en bestrijding van de oversten der Joden, de wreede geeseling en kroning met doornen, de gruwelijke kruisiging, de verlatenheid en doodsangst en den laatsten kreet, waarmede zijne heilige Ziel van zijn Lichaam gescheiden is. Zie, o goede Moeder, stel al die smarten en dit lijden van uw veelbeminden Zoon den eeuwigen Vader voor en bid Hem ter wille van dat lijden, dat Hij naar de mate dezer kwellingen en pijnen zijnen en uwen Zoon nu verheerlijke, ook op deze wereld, door het winnen van aller menschen harten, zoodat zij Hem naar vermogen hun wederliefde toonen, Hem eeren en loven in alle eeuwigheid.

II

LIEFDEVOLLE Jezus, de taak, welke Gij verwacht van den *Eerhersteller*, is wel juist datgene, wat het meest overeenkomt met het doel der godsvrucht tot uw allerheiligst Hart. Want hij moet zijn best doen om, zooveel hij kan, U vergoeding te geven voor de beledigingen, die Gij in het allerheiligst Sacrament, van ongeloovigen en geloovigen, van zondaars en zelfs van rechtvaardigen zoo vaak hebt te verduren.

Ik kniel nu neder voor U, mijn verborgen God, en ik aanbid U, die hier tegenwoordig zijt in het allerheiligst Sacrament, met den grootsten ootmoed. O, geef mij een weinig van dien deemoed en eerbied, waarmede Gij in dit sterfelijk leven U hebt nedergeworpen voor uw hemelschen Vader. Voor U erken ik mijne volledige nietswaardigheid, en in uw heilig Hart leg ik neder mij zelve en al het mijne, voor al het goede en verdienstelijke, dat ik met de hulp uwer genade verrichten mocht, opdat Gij erover beschikt, wat fout is verbeterd en het aanneemt als eene vergoeding voor al het kwaad, dat ik deed, voor mijne en aller menschen zonden, waarvoor Gij zoo zwaar hebt geboet; voor alle beledigingen ook, die Gij gedurende uw aard-sche leven en thans nog in het allerheiligst Sacrament hebt verduurd. Helaas, mijn hart is te koud om U een waardige voldoening te schenken! Daarom verleen ik mijne liefde met de groote liefde der Engelen, der Cherubijnen en Serafijnen, en van alle Heiligen, Patriarchen en Profeten, Apostelen en Martelaren, Belijders en Maagden, van alle Rechtvaardigen in den hemel en op de aarde. Maar vooral voeg ik mijne geringe dienstbewijzen bij de goede werken uwer heiligste Moeder. Zoo breng ik U dan met het weinig goeds dat ik bezit: al het goede, ooit door een schepsel gedaan of nog te doen, als een vergoeding aan

uw goddelijk Hart voor al de onteeringen, die het werden aangedaan en nog aangedaan mochten worden in het Sacrament uwer Liefde. Wees ons genadig, o Jezus! Voor mijne en aller menschen zonden hebt Gij boete gedaan door uw bitter lijden. Mocht ook ik vergoeding kunnen geven door lijden en tegenspoed voor den smaad, die U treft in het heilig Sacrament. Ik offer U met deze bedoeling ten minste al het lijden, de wederwaardigheden en verdrietelijkheden, welke Gij mij zult verzenden. Maar Gij kent mijne zwakheid. Gij moet mij steunen door uwe genade, opdat ik alles geduldig tot uwe eer verdrage: dit bid en smEEK ik U. Doch vóór alles, geef mij de genade dat ik persoonlijk geen oorzaak worde, dat de oneerbiedigheden tegen uw allerheiligst Sacrament worden vermeerderd, integendeel, steeds mijn voornemen indachtig zij, U vergoeding te geven. Amen.

III

LIEFDERIJKE Jezus, Gij wilt dat de *Aanbidder*, die uw heilig Hart zoekt te eeren, in vereeniging met uwe aanbidding van den hemelschen Vader, gedurende uw verblijf op aarde, in diepen eerbied zich voor den geest stelle de tegenwoordigheid Gods, en zoo vaak mogelijk zich verootmoedige voor uwe goddelijke Majesteit in lof en dank.

Zie, ik verlang thans, in vereeniging

met uw heilig Hart den hemelschen Vader te aanbidden en te danken. Ja, Vader in den hemel, in den geest werp ik mij neder voor den troon uwer Godheid ; ik erken U als oorsprong en einddoel aller dingen, als den Oneindige, On-doorgrondelijke en Eeuwige, als den Almachtige, Alwetende, Algoede en Allerheiligste, — en mij zelven als een niets voor U, kleiner nog dan een waterdruppel in vergelijking met den oceaan, dan een stofje in vergelijking met het heelal. Leg uwe hand op mij ; ik ben onvoorwaardelijk uw eigendom ; Gij hebt mij geschapen en houdt mij in stand ieder oogenblik. Zoudt Gij, al was het gedurende eene enkele seconde, uwe hand van mij terugtrekken, dan zou ik verzinken in den afgrond van het niet. Maar neen, ik moet mij geringer schatten dan het niet ; want ik, ellendig schepsel, heb het bestaan U, den Oneindige, te beledigen en tegen U te zondigen. Alles wat ik ben en bezit, wat er goeds is in mij, heb ik ontvangen van U, o Heer ; alleen de zonde is mijn eigen werk. En toch, de zonde is zoo groot een kwaad, dat geen menschelijk verstand het kan bevatten. Hoe verachtelijk en erbarmelijk moet ik dan niet zijn in uwe oogen, mijn God ! Hoe kan ik ooit genoegzaam mij vernederen en klein maken voor uwe grootheid en heerlijkheid ! Maar een vermorzeld en ootmoedig hart zult Gij niet versmaden. Gij geeft het toegang

tot het Hart van uw veelgeliefden, eengeboren Zoon ! Tot dat goddelijk Hart neem ik mijne toevlucht ; met de aanbidding, die het U, den eeuwigen Vader, bracht, vereenig ik de mijne, opdat zij welgevallig door U worde aanvaard.

En mijn zwakke dankbetuigingen vereenig ik met den dank, dien het Hart van uw geliefden Zoon U heeft gegeven. Hoe innig, hoe vurig, hoe alomvattend was de dankbaarheid in het goddelijk Hart van Jezus, toen Het, gevormd door den heiligen Geest, begon te kloppen als Hart van den Godmensch ! O, zóó zou ik U wel willen danken. En met de dankbaarheid van Jezus Hart dank ik U voor de verheffing en het onschatbaar goed, waarmede Gij de heilige menschheid van Jezus hebt vervuld ; ik dank U voor alle genaden en gunsten, welke zijne heilige Moeder ten deel werden ; voor de uitverkiezing van den heiligen Jozef, van Joannes den Dooper en van uwe Apostelen ; voor de genaden, verdiensten en glorie, die den Engelen en Heiligen geschonken zijn ; maar vooral ook voor de natuurlijke en bovennatuurlijke gaven welke Gij aan mij, arme, hebt gegeven ; voor al het goede, dat Gij mij hebt toegedacht voor de gansche eeuwigheid, en voor datgene, wat ik schuldig heb verkwist en wat Gij, indien ik ijveriger ware geweest, mij nog hadt willen schenken. Ik dank U voor alles, wat Gij aan de kinderen uwer heilige Kerk nog steeds

doet toekomen ; voor de genaden, die Gij den zondaar biedt en voor alle goede gaven, waarvoor U nog geen dankbaarheid werd betuigd. U zij lof en dank in eeuwigheid, en ik smeeek U, dat mijne dankbaarheid toch nooit moge verflauwen. Amen.

IV

O LIEFDEVOLLE Jezus, wel zalig is hij te prijzen, van wien Gij den dienst des *minnaars* aanvaardt. Laat ook mij, ik bid U, tot hun getal behoorren. Geef mij de genade U uit alle kracht te beminnen, in uwe liefde te sterven om u meer nog lief te hebben in den hemel voor alle eeuwigheid.

Uw Apostel spoort ons aan : « Laten wij God dan liefhebben, daar Hij ons het eerst heeft liefgehad » (I Jo. 4, 19). Ja, mijn Verlosser, als God en als Mensch hebt Gij mij het eerst bemind. Hoe zou ik U dan geen wederliefde bewijzen ! Uwe goddelijke liefde is van den beginne, van alle eeuwigheid. Toen reeds hebt Gij op mij uwe blikken geslagen en mij uit duizenden en duizenden verkoren om geschapen te worden. Van eeuwigheid hebt Gij mij uitverkoren om deelachtig te worden aan uwe Verlossing, te zijn een lidmaat uwer Kerk, te ondervinden uwe vriendschap, te zijn uw mede-erfgenaar. Gij, de Oneindige, Alwijze, Allerheiligste, hebt mij bemind, ofschoon Gij allerminst mij noodig hebt of iets

van mij te verwachten. Zou ik dan, zoo arm en zwak, U, allerliefste Jezus, in wien alle goeds aanwezig is, niet liefhebben? Ja, Heer, ik bemin U. Ontvlam steeds meer en meer mijne liefde tot U!

En met de liefde van een Godmensch hebt Gij, o Jezus, mij bemind vanaf het eerste oogenblik, dat Gij de mensche-lijke natuur hebt aangenomen. En ach, het was eene opofferende, lijdende liefde, die Gij gedurende uw aardsche leven voor mij hebt gekoesterd. Het vurig verlangen mij niet te laten in mijn eeuwig ongeluk, maar te verzekeren de eindelooze gelukzaligheid, heeft U gedreven tot de heldhaftige daad om U zelven, bij de intrede in deze wereld, als zoenoffer den eeuwigen Vader aan te bieden. « Offers en gaven hebt Gij niet gewild; maar een Lichaam hebt Gij mij gegeven: brand- en zoenoffers waren U niet welgevallig. Toen sprak Ik: « Zie, Ik kom... om te vervullen, o God, uwen wil ». Die liefde tot mij heeft U genoopt als pasgeboren kind te liggen in een armoedigen, killen stal; rond te gaan op moeilijke tochten door Judea, leerarend en wonderen werkend; hoon en mishandeling te verduren en een schandelijken dood te sterven op het Kruis. Nog verder ging uwe liefde, veel verder: zij dreef U ertoe om in het Allerheiligst Sacrament, in de tabernakelen te zijn als een gevangene, opdat

mijne ziel hare spijs zou vinden, zoo dikwijls ik mij bereid om met U het Gastmaal te vieren; en opdat ik een onderpand zou bezitten, dat Gij in onsterfelijke liefde met mij wilt zijn in het rijk der eeuwigheid.

Mijn Heer en mijn God, zulk eene onuitsprekelijke liefde dwingt mij tot wederliefde. Ja, ik bemin U uit ganscher harte, met alle krachten; en ik wil U beminnen met onbaatzuchtige liefde. Ik wil U liefhebben niet slechts met woorden, maar in daad en waarheid: door uwe geboden te onderhouden, de zonde te vermijden en ijverig te streven naar steeds grooter volkomenheid en trouwer navolging van uw verheven voorbeeld. Maar ik kan dit niet zonder de hulp uwer machtige genade. Geef mij, ik bid U, door de voorspraak van Maria, de Moeder der schoone liefde, deze genade... en ik ben rijk genoeg. Dat de gloed uwer liefde mij gansch verteere met alles wat ik ben en bezit, tot eere en lof van uw heilig Hart. Amen.

V

LIEFDEVOLLE Jezus, Gij hebt eens gezegd: Leert van Mij, omdat ik zachtmoedig en nederig van harte ben. Deze vermaning is vooral gericht tot den vereerder van uw goddelijk Hart, die waarlijk uw *leerling* wil zijn.

Sta mij toe, o Heer en Verlosser, in dit oogenblik uw zachtmoedig en oot-

moedig Hart te beschouwen, om te leeren en mij daarnaar te vormen. Gij zijt de Oneindige en Gij mocht u den Vader gelijk achten ; toch hebt gij u vernederd de gestalte eens dienaars aan te nemen en U willen bloot stellen aan miskenning en vervolging vanaf uwe jongste jaren. Leer mij ook : geduldig, zelfs blijde te verdragen onbekend en ongeacht te zijn voor de wereld, om door U te worden erkend als uw dienaar en mede-erfgenaam in den hemel.

Gij komt om de wereld de blijde boodschap des heils te brengen ; Gij vindt tegenspraak, nijd en haat bij de voornamesten van uw uitverkoren volk ; door teekenen en wonderen bewijst Gij de van God gezonden Messias te zijn, en Gij ondervindt slechts ongeloof en laster. Welnu, uw heilig voorbeeld moet mij troosten als mijn arbeid en moeiten zonder het gewenschte gevolg blijven, ja zelfs, als bij het goed wat ik tracht te verrichten, mijne bedoeling wordt misduid, miskend en ten kwade uitgelegd. Geef mij de genade, dat in zulke omstandigheden ik mij nooit laat verleiden tot kleinmoedigheid, ongeduld, toorn of haat, maar dat ik veel meer alle leed met gewillig harte opdrage aan uw zachtmoedig en ootmoedig Hart, opdat het mij strekke tot verdienste in de eeuwigheid.

De tegenstand en de haat uwer vijanden, o Jezus, ging nog verder. Als op-

ruier des volks en godslasteraar liet men U gevangen nemen, op valsch getuigenis verklaarde men U den dood schuldig, leverde men U den heidenen over en rustte niet, alvorens men U den gruwzamen kruisdood had zien sterven. Het stond in uwe macht met een enkel woord uwe vijanden neder te vellen. Maar Gij liet U gevangen nemen, hebt U niet verdedigd, maar alles vergeven zelfs en gebeden voor uwe vijanden. O Gij, zachtmoedig en ootmoedig Harte vol heldenmoed, brandend van liefde voor uwe vijanden, leer mij de ware nederigheid en zachtmoedigheid, opdat ik buige zonder morren of ongeduld onder tegenspoed, zelfs voor de meest onrechtvaardige behandeling van mijne tegenstanders, en grootmoedig in beoefening brenge uw gebod, dat mij zegt den vijand lief te hebben.

Voor uw aanschijn, o Jezus, verklaar ik allen haat en vijandige gevoelens te laten varen, en ik bid U om de genade, dat ik in nederig bewustzijn mijner boosheid erkenne alle lijden te hebben verdiend, en trachte bij al het onaangename, dat mij treffen moge, het geduld en den vrede des harten te bewaren.

Verlicht, o Heer, steeds op het juiste oogenblik mijne ziel, opdat ik voor oogen zie staan uw voorbeeld, dat Gij op aarde gegeven hebt en te geven voortgaat in uw allerheiligst Sacrament en ver-

sterk tevens mijnen wil om al uw verlan-
gen te vervullen.

Maar verlicht en versterk, o Jezus, ook de zondaren, de dwalenden en on-
geloovigen, die uw volgelingen niet
willen zijn. Hervorm hun hart, ontruk
hen aan de duisternis, opdat zij wande-
len in uw licht en uwe waarheid, die al-
leen hen geleiden kunnen tot het
eeuwige leven. Amen.

VI:

LIEFDEVOLLE Jezus, Gij waart aan
het Kruis het Offer voor de zonden
der wereld en Gij zijt in het allerheiligst
Sacrament aldoor de hernieuwde, on-
bloedige Offerande in de handen des
priesters. Gij verlangt niets vuriger dan
dat ook wij ons hart, ons zelve in den
geest neerleggen op de offerschaal, die
de priester onder de H. Mis ten hemel
heft, opdat wij aldus als een deel van
uw Offer den eeuwigen Vader worden
aangeboden. Vooral verwacht Gij dit
van de vereerders van uw heilig Hart,
opdat zij terwille van U een *Offer* zijn.

Zie, mijn Verlosser, ik kom om mij
geheel te stellen in uwe handen en mij
geheel en al over te geven aan uw wel-
gevallen. Beschik over mij als over
uw onbeperkt eigendom. Want uw ei-
gendom ben ik inderdaad in alle opzich-
ten, reeds doordat Gij mij hebt gescha-
pen en voortdurend onderhoudt, zoodat
ik geheel van U afhankelijk ben. Uw

eigendom ben ik door de verlossing, wijl Gij mij gekocht hebt voor zoo zwaren losprijs, uw kostbaar Bloed, in smarten vergoten. Maar, o Heer, als ik om deze redenen nog niet de uwe zou zijn, dan zou ik uw eigendom willen worden door een vrijwillige en volkomen schenking van mij zelven.

Maar dan moeten van af dit oogenblik ook uwe belangen mijne belangen zijn, uwe wenschen mijne wenschen, uw wil mijn wil ! En vraag ik mij nu af wat Gij vooral U voorstelt in het H. Sacrament, waarin Gij voortdurend offer en zielespijs zijt voor ons, dan dunkt mij, dat niets zoo zeer U ter Harte gaat als den toorn te bedaren van den eeuwigen Vader tegen de zondaren en het geheven zwaard der gerechtigheid tegen te houden. Zonder het zoenoffer van uw heilig Vleesch en Bloed, dat dagelijks over heel de wereld gebracht wordt, zouden die zondaars reeds lang door de verdiende straf getroffen zijn.

En met U smeeiken al de Heiligen des Hemels voor hunne schuldige broeders op aarde ; zij treden voor den troon des eeuwigen Vaders en wijzen op hun overmaat van boete en op de verdiensten, welke zij zelf tijdens hun leven met Gods hulp zoo rijkelijk vergaderd hebben, en zij bidden, ondersteund door U, om erbarmen en mededoogen voor de zondaren. En vooral, o Jezus, verheft uwe Moeder Maria met U haar smeekge-

bed tot den Vader, om genade af te bid-
den voor hare kinderen en haar titel van
toevlucht der zondaren te doen gelden.
Maar met U vereenigen ook hunne gebe-
den ten gunste van het zondige mensch-
dom de rechtvaardigen op aarde, die
levende ledematen van uw geheimnis-
vol Lichaam, levend door en naar uwen
Geest. Sta mij toe, o Jezus ! dat ook ik
met hen allen mij vereenige door gebe-
den en goede werken, opdat Gij uw volk
moogt sparen, dat tot U roept ; opdat
Gij de kranke leden uwer heilige Kerk
door uw genadig woord genezen, de
dooden weer ten leven opwekken moogt ;
opdat Gij allen, die gescheiden zijn van U
door dwaling en ongeloof, moogt bekee-
ren. Al mijne kleine verdiensten, welke
ik met uwe hulp heb verworven of in de
toekomst nog verwerven zal, al mijne
kwellingen en lijden, mijne verstervin-
gen en strijd, bied ik U in vereeniging
met de verdiensten en smarten van uw
heilig Hart, opdat zij iets mogen bij-
dragen tot het zoenoffer voor de wereld.
Heilig Hart van Jezus, slachtoffer voor
de zondaren, ontferm U onzer en neem
ook mij als offer aan. Amen.

VII

LIEFDEVOLLE Jezus, toen Gij met uwe
leerlingen het Avondmaal wildet
vieren en het Allerheiligst Sacrament
instellen, zondt Gij Petrus en Joa-
nes uit ter voorbereiding. En ook thans

nog stuurt Gij tot voorbereiding van uw verheven Gastmaal de heilige Engelen, die door hun inspraken de geloovigen moeten uitnoodigen om dikwijls te verschijnen aan uw H. Tafel en hun behulpzaam moeten zijn om zich waardig voor te bereiden en in schitterend bruiloftsgewaad te naderen.

Gij wenscht dat evenzoo de vereerders van uw Goddelijk Hart werkzaam zijn en als trouwe *dienaren*, zoo niet door apostolischen arbeid, dan ten minste door hunne gebeden mede helpen, dat velen, in het kleed der heiligmakende genade verschijnen aan het gastmaal der H. Eucharistie.

O, mocht ik toch in staat zijn door woord en voorbeeld vele menschen op te wekken en aan te sporen tot veelvuldige Communie! Maar zonder uwe genade heeft mijn woord geen kracht, en uwe genade is niet aan mijn woord gebonden. Maar volgaarne geeft Gij uwe genade aan het werk der Engelen. En daarom smee ik U, heilige Engelen, vooral Gij heilige beschermengelen, verlicht en wekt op uwe beschermelingen om hun Jezus, den bruidegom hunner zielen, wachtend in het tabernakel, te ontmoet te snellen. Vooral Gij, bewaaren-gelen der priesters, zorgt dat deze zich er op toeleggen waardig hun heilig ambt uit te oefenen. Hoevele duizenden staan dagelijks aan het Altaar om de heilige Geheimen te vieren, den Verlosser te

dragen in hunne handen, en Hem steeds weer te ontvangen in hun hart. Hoe vlekkeloos moeten niet hunne handen zijn, hoe zuiver hun mond, hoe heilig hun lichaam, hoe rein hun hart, daar bij hen de Zuiverheid zelve zoo dikwijls binnentreedt. Heilige Engelen, begeleidt de priesters bij hun opgang naar het altaar en deelt hun mede van uwe reinheid en godsvrucht en liefde; weeft hun het bruiłoftskleed, waarin zij waardig kunnen verschijnen voor den troon Gods, om voor zich zelf steeds nieuwe genaden en voor het christenvolk, ja, voor geheel de wereld erbarmen en mededoogen van God te verkrijgen.

Wat een onafzienbare schare van geloovigen gaat telken dag ter H. Communie, om uit de hand des priesters het Brood des Hemels te ontvangen! Staat hen bij, Gij heilige Engelen, en boezemt hun een afkeer in van elke zonde; wekt in hen een offerv aardige liefde tot den Verlosser, wiens heilig Vleesch en Bloed zij gaan nuttigen; geeft hun eene groote godsvrucht en ingetogenheid, opdat zij de genadeschatten van het Allerheiligste Sacrament deelachtig worden. Houdt verre van hen al wat onheilig is; laat niemand naderen zonder het gewaad der heiligmakende genade, zoodat zij voor het goddelijk Hart geen voorwerp van afschuw en van toorn zijn, maar van vreugde en troost, wijl zij vergoeden den smaad, die zoo vaak Hem

wordt aangedaan door eene onwaardige Communie.

O heilige Geest, dien Jezus Christus, de Zoon Gods heeft gezonden in de wereld, om van Hem getuigenis af te leggen en de wereld van zonde te overtuigen; geef getuigenis van Hem in de zielen der geloovigen, opdat zij Hem kennen en beminnen. Verheerlijk den Zoon Gods en zijn heilig Hart vooral in degenen, die zich willen voeden met zijn Vleesch en Bloed, zoodat Gij met Hem en Hij door U de kracht van het allerheiligst Sacrament ten volle uitwerkt tot uw glorie en eere. Amen.

VIII

LIEFDEVOLLE Jezus, bron van allen troost en alle genaden, Gij hebt geen grooter verlangen dan uwe hemelsche gaven mede te deelen aan de menschen. Als Gij nog toegankelijk waart voor smart, zou het U thans ernstig leed doen, dat zoo weinigen komen en putten uit de altijd overvloeiende en onuitputtelijke bron van alle goed, uw H. Hart. Daarom wenscht Gij, dat de ver eerders van uw goddelijk Hart tot U komen als *smeekelingen*, om voor zich en anderen uwe rijke genaden te ontvangen.

Gij hebt gezegd: « Bidt, en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal worden opengedaan ». (Luc. 11, 9.) En elders: « Wat gij ook den Vader zult vragen in mijnen Naam,

dat zal ik doen, opdat de Vader in den Zoon worde verheerlijkt ». (Joh. 14, 13.) En toch zegt de Apostel: « Gij bidt en verkrijgt niet, omdat gij niet goed bidt ». (Jac. 4, 3.) Alvorens derhalve voor U te verschijnen met mijne beden, vraag ik U mij te leeren, dat ik goed bidde en verhooring moge vinden. Leer mij bidden met een levendig geloof en vertrouwen zonder wankelen; want op uw woord moet ik vastelijk vertrouwen. Leer mij ootmoedig bidden en in uwen Naam, erkennend mijne onwaardigheid, maar steunend op uwe verdiensten. Leer mij bidden in onderworpenheid en met volharding om waarachtige goederen, overtuigd dat Gij ter rechter tijd mijne gebeden zult verhooren, en dat Gij, indien ik in mijne kortzichtigheid iets vraag wat strijdig zou zijn met mijn geluk en uwen wil, Gij mij daarvoor iets anders zult geven, heilzaam voor mij en U welgevallig.

En nu, heilig Hart, kniel ik voor U neder en vraag voor mij, standvastigheid in uwe genade, toename in uwe liefde, een heilig leven volgens de plichten van mijn staat en een zaligen dood.

Ik smeek U ook voor alle rechtvaardigen op aarde, vooral voor de ver eerders van uw heilig Hart, dat Gij hen wilt behoeden voor alle gevaar en zonde, hunne liefde vermeerderen, in den dood hun veilige toeverlaat en in de eeuwigheid hun loon wilt zijn. Gij zijt immers

gekomen om de zondaren te redden; toon dan nu dat Gij hun Verlosser zijt. Verlicht hen met uwe genade, ontroer hun hart, en breng hen door berouw en boete weer terug tot U, zóó dat zij immer uwe kinderen mogen blijven. Ontferm U over die millioenen dwalenden en ongeloovigen. Stel ook voor hen open de schatkamer van uw goddelijk Hart, wiens laatste druppelen Bloeds ook voor hen werden vergoten op het Kruis. Sluit den afgrond der hel, die wijd geopend staat om hen te verslinden. Leid hen binnen in uwe Kerk, en dat zij trouw haar kinderen blijven. Dat de macht uwer genade en verdiensten zegeviere over hunne boosheid; in hen niet worde verheerlijkt uwe gerechtigheid, maar uwe ondoorgrondelijke barmhartigheid. Voor alles, o Jezus, erbarm U over de stervende zondaars.

« O medelijdende Jezus, Minnaar der zielen, ik smEEK U bij den doodsangst van uw heilig Hart en bij de smarten uwer onbevleete Moeder, reinig met uw Bloed al de zondaren der wereld, die nu in doodstrijd liggen en nog heden zullen sterven. Amen.

Hart van Jezus, dat in doodsneed hebt verkeerd, ontferm U over de stervenden ».

100 dagen aflaat telkens; indien dagelijks driemaal op verschillende tijden gebeden, een volle aflaat op een dag in de maand, naar verkiezing, onder voorwaarde van Biecht, Communie, kerkbezoek en gebed volgens intentie van den heiligen Vader. Pius X, 2 Februari 1850.

Ten slotte klop ik bij uw Goddelijk Hart aan om ontferming voor de arme zielen in het vagevuur. Uw kostbaar Bloed wassche af het laatste overblijfsel van zonden en vlekken ! Zij zijn uwe vrienden en kinderen ; laat hun gloeiend verlangen naar uwe aanschouwing spoedig in vervulling gaan. Ik offer ten zoen mijne geringe goede werken op ; maar wat ik bezit, is zoo onbeduidend ; uw oneindig rijk Hart moge alles vergoeden. En de zielen der verlostten zullen prijzen in de hemelsche heerlijkheid uw allerheiligst Hart. Amen.

IX

LIEFDEVOLLE Jezus, de liefde tot uwen Vader in den hemel en tot ons arme menschen heeft U geheel vervuld. Van U staat geschreven : « De ijver voor uw huis heeft mij verteerd ». (Joh. 2, 17.) Ook ik kan U onmogelijk innig liefhebben, als ik niet ijver voor U en uwe glorie. Van de vereerders van uw heilig Hart verwacht gij vooral dezen ijver. Gelukkig degene, die als *Ijveraar* er toe bijdraagt dat ook anderen opgewekt worden tot de vereering van uw heilig Hart, en daarin volharden en toenemen. Uwe dienaars, de zalige Margareta, verzekert ons dat onuitwischbaar staan geschreven in uw heilig Hart de namen van hen, die zich beijveren de liefde en vereering tot dat heilig Hart te bevorderen. Wat heerlijker belofte kan men mij

geven, Jezus ! En ik wil dan ook alles in het werk stellen om het beloofde te verkrijgen. Geef mij slechts gelegenheid uwe heerlijke gaven te verkondigen, te spreken van uwe liefde en te openbaren uw verlangen, dat de liefde van uw goddelijk Hart, van uw miskend en lijdend Hart, worde gekend en beantwoord.

Maar op dit oogenblik kan ik slechts, neergeknield voor U, door mijn bidden en smeeken bewijs geven van mijn ijver. Gij hebt gezegd : « Als gij den Vader iets vraagt in mijnen Naam, zal Hij het U geven... Bidt en gij zult verkrijgen, opdat uwe vreugde volkomen zij ». (Joh. 16, 23.) In uwen Naam bid ik, als ik mij met U vereenig en datgene vraag, waarom Gij zelf den hemelschen Vader gebeden hebt : « Vader, verheerlijk uwen Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke » (Joh. 17, 1) Dat zou wel mijn grootste vreugde zijn, mijn Vader, iets te kunnen bijdragen tot verheerlijking van uw Zoon. Hij wenscht vele en godvruchtige vereerders van zijn heilig Hart. Vermeerder, o hemelsche Vader, op mijne bede, dat aantal vereerders ; maar vermeerder dan ook hunne godsvrucht en hun ijver, opdat zij behooren tot hen, wien niemand uw heiligen Zoon ontrukken kan. Verdrijf uit hun hart alle traagheid en nalatigheid in uw heiligen dienst.

Maar al te dikwijls, o Jezus, worden onze godvruchtige oefeningen en goede werken, ook van hen, die gerekend mogen

worden tot de vereerders van uw goddelijk Hart, door fouten en onvolkomenheden misvormd. Alleen van uwe heilige Moeder kon gezegd worden: «geheel schoon zijt Gij en geene vlek is in U». Wij echter en onze werken zijn vol vlekken en gebreken. Allerminst kan ik iets ter vergoeding bieden voor de onvolmaaktheden en nalatigheid van anderen. Maar Gij aanvaardt wel den goeden wil voor de daad.

O neem dan, mijn Verlosser, het verlangen mijns harten en mijn godvruchtige gevoelens van dit oogenblik, als vergoeding voor de tekortkomingen, waaraan zelfs de vereerders van uw heilig Hart zich schuldig hebben gemaakt in de oefeningen en gebeden, U ter eere verricht. Herstel Gij zelf door uw eigen verdiensten en die uwer heilige Moeder de fouten en gebreken uwer dienaren. Aanvaard als vergoeding den lof uwer Heiligen, Apostelen, Profeten en Patriarchen, Martelaren, Belijders en Maagden; aanvaard het prijzen der Engelen, Serafijnen en Cherubijnen, Tronen en Machten, van alle Engelen en Aartsengelen. Laat mij hier op aarde reeds prijzen en loven uw heilig Hart en het verheerlijken door alle dienstbewijzen, om eenmaal op volmaakte wijze U te verheerlijken in eeuwigheid. Amen.

Akte van openbaar Eerherstel tot het Goddelijk Hart

ALLERHEILIGST Hart van Jezus, in ootmoed voor U neergeknield, vernieuwen wij onze opdracht en het vaste voornemen, om door vermeerdering van liefde en trouw de beleedigingen te herstellen, die U door de menschen worden aangedaan. — Ja, dit beloven wij.

Door deze laatste woorden wordt geen belofte uitgedrukt in den strengen zin, waardoor men een nieuwe verplichting op zich zou nemen.

Hoe feller men de waarheden van onzen heiligen Godsdienst lastert, des te vaster willen wij daaraan gelooven, Hart van Jezus, zetel der eeuwige Wijsheid. — Dit beloven wij.

Hoe driester het ongeloof in de weer is om ons onze verwachtingen te ontrooven, des te inniger willen wij op U hopen, Hart van Jezus, eenige hoop der menschen. — Dit beloven wij.

Hoe harder de harten weerstaan aan de bewijzen uwer goddelijke liefde, des te volkomener willen wij U beminnen, Hart van Jezus, oneindig beminnenswaardig. — Dit beloven wij.

Hoe ruwer men uwe Godheid aanrandt, met des te dieper eerbied willen wij Haar aanbidden, goddelijk Hart van Jezus. — Dit beloven wij.

Hoe meer men uwe heilige geboden overtreedt, des te nauwgezetter willen

wij ze onderhouden, heilig Hart van Jezus. — Dit beloven wij.

Hoe meer men uwe heilige Sacramenten versmaadt, des te menigvuldiger willen wij, met liefde en eerbied, ze ontvangen, vrijgevig Hart van Jezus. — Dit beloven wij.

Hoe meer men uwe aanbiddelijke deugden verwaarloost, des te ijveriger willen wij ze beoefenen, Hart van Jezus, toonbeeld van alle deugden. — Dit beloven wij.

Hoe rusteloozer de hel arbeidt aan het verderf der menschen, des te meer willen wij werken tot hun heil, Hart van Jezus, ijveraar der zielen. — Dit beloven wij.

Hoe meer de zinnelijkheid en de hoogmoed zich inspannen om de zelfverloochening en de getrouwheid aan de plichten van den staat te vernietigen, des te kloeker willen wij ons zelve overwinnen en getrouw onze plichten vervullen, koninklijk Hart van Jezus. — Dit beloven wij.

Hoe feller men uwe heilige Kerk veracht, des te vuriger willen wij ons beijveren hare trouwe kinderen te zijn, o versmaad Hart van Jezus. — Dit beloven wij.

Hoe meer men den heiligen Vader, uwen plaatsbekleeder op aarde, bedroeft en belaagt, des te inniger willen wij hem aanhankelijk zijn en voor hem bidden, verwond Hart van Jezus. — Dit beloven wij.

O Hart van onzen God, verleen ons zoo vele en zoo krachtige genaden, dat wij hier op aarde uwe apostelen en in de eeuwige gelukzaligheid uw kroon mogen zijn. Amen.

Tot slot bidde men de Geestelijke Communie en het Gebed tot Maria. (blz. 436).

Litanie van het Allerheiligste Sacrament des Altaars (Niet voor openbaar gebruik.)

H EER, ontferm U onzer.
 Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.
 God, Hemelsche Vader, ontferm U onzer
 God, Zoon, Verlosser der wereld, *
 God, heilige Geest,
 Heilige Drievuldigheid, één God,
 Levend Brood uit den hemel nederge-
 daald,
 Verborgten God en Zaligmaker,
 Tarwe der uitverkorenen,
 Wijn die Maagden voortbrengt,
 Voedzaam brood en wellust der konin-
 gen,
 Altijddurende offerande,
 Zuiver spijsoffer,
 Lam zonder vlek,
 Allerzuiverste maaltijd,
 Spijs der Engelen,

* Ontferm U onzer.

Verborgen hemelsch Brood, ontferm U
onzer.

Gedachtenis van Gods wonderen, *

Bovennatuurlijk Brood,

Woord dat Vleeschgeworden zijt en on-
der ons woont,

Heilig Offer,

Kerk van zegening,

Geheim des geloofs,

Verheven en hoogwaardig Sacrament,

Allerheiligste Offerande,

Waarachtig zoenoffer voor levenden en
dooden,

Hemelsch behoedmiddel tegende zonden,

Wonder boven alle wonderen,

Allerheiligste gedachtenis van Jezus' lij-
den,

Gave die alle volheid te boven gaat,

Voortreffelijk gedenkteeken der godde-
lijke liefde,

Overvloeiende bron van Gods mildda-
digheid,

Overheilig en wonderbaar geheim,

Krachtige spijs ter onsterfelijkheid,

Aanbiddelijk en levendmakend Sacra-
ment,

Brood, dat door de almogendheid des
Woords zijt Vleesch geworden,

Onbloedige offerande,

Spijs en Gastheer,

Allerzoetste maaltijd, waarbij de Enge-
len tegenwoordig zijn en dienen,

Teeken van genade,

Band van liefde,

* Ontferm U onzer.

Offeraar en offerande, ontferm U onzer.
Geestelijke zoetheid, die in haar eigen
oorsprong gesmaakt wordt, *

Verkwikking der heilige zielen,
Versterking van hen, die in den Heer
sterven,

Onderpand der komende glorie,
Wees ons genadig, spaar ons, Heer,
Wees ons genadig, verhoor ons, Heer.

Van het onwaardig nuttigen van uw
Lichaam en Bloed, verlos ons, Heer.

Van de begeerlijkheid des vleesches, **

Van de begeerlijkheid der oogen,

Van de hoovaardij des levens,

Van alle gevaren der zonden,

Door de groote begeerte, welke Gij ge-
had hebt, om dit Paaschlam met uwe
Leerlingen te eten,

Door de diepe nederigheid, waarmee Gij
de voeten uwer Leerlingen gewasschen
hebt,

Door de vurigste liefde, waarmee Gij dit
Heilig Sacrament hebt ingesteld,

Door uw dierbaar Bloed, dat Gij ons
op het altaar hebt nagelaten,

Door de vijf wonden, welke Gij in uw al-
lerheiligst Lichaam ontvangen hebt,

Wij zondaren, wij bidden U verhoor ons.

Dat het U behage, het geloof, den eer-
bied en de begeerte tot dit wondervol
Sacrament in ons te vermeerderen en
te bewaren, wij zondaren, wij bidden
U, verhoor ons.

* Ontferm U onzer.

** Verlos ons, Heer.

Dat het U behage, ons door een oprechte belijdenis onzer zonden tot het dikwijls nuttigen dezer spijs te bereiden, wij zondaren, wij bidden U, vergoor ons.

Dat Gij ons van alle ketterij, ongeloof en verblindheid des harten wilt bevrijden, *

Dat het U behage, ons aan de kostbare en hemelsche vruchten van dit heilig Sacrament deelachtig te maken,

Dat het U behage, ons in het uur des doods met deze hemelsche spijs te beschermen en te sterken,

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer Heer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

ÿ. Gij hebt hun een brood van den hemel gegeven.

R. Dat alle zoetheid in zich bevat.

Laten wij bidden.

O GOD, die ons in dit wondervol Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten, wij bidden U, geef, dat wij de heilige Geheimen van uw Lichaam en Bloed zóó vereeren, dat wij

* Wij zondaren, wij bidden U, verhoor ons.

de vrucht uwer Verlossing voortdurend in ons mogen gevoelen. Gij die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Litanie van den Zoeten Naam Jezus

(300 dagen aflaat elken dag. Leo XIII.
16 Jan. 1886.)

HEER, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Jezus, hoor ons.
Jezus, verhoor ons.
God, Hemelsche Vader, ontferm U onzer.
God, Zoon Verlosser der wereld, *
God, heilige Geest,
H. Drievuldigheid één God,
Jezus, Zoon van den levenden God,
Jezus, glans des Vaders,
Jezus, schittering van het eeuwig Licht,
Jezus, Koning der glorie,
Jezus, zoon der gerechtigheid,
Jezus, zoon der Maagd Maria,
Beminnelijke Jezus,
Wonderbare Jezus,
Jezus, sterke God,
Jezus, Vader der komende eeuw,
Jezus, Engel van den grooten Raad,
Allermachtigste Jezus,
Allergeduldigste Jezus,
Allergehoorzaamste Jezus,
Jezus, zachtmoedigen nederig van harte,
Jezus, Minnaar der zuiverheid,
Jezus, onze minnaar,
* Ontferm U onzer.

Jezus, God des vredes, ontferm U onzer.

Jezus, oorsprong des levens, *

Jezus, Toonbeeld der deugden,

Jezus, IJveraar der zielen,

Jezus, onze God,

Jezus, onze toevlucht,

Jezus, Vader der Armen,

Jezus, Schat der geloovigen,

Jezus, goede Herder,

Jezus, waarachtig Licht,

Jezus, eeuwige Wijsheid,

Jezus, oneindige Goedheid,

Jezus, onze Weg en ons Leven,

Jezus, vreugde der Engelen,

Jezus, Koning der Aartsvaders,

Jezus, Meester der Apostelen,

Jezus, Leeraar der Evangelisten,

Jezus, Sterkte der Martelaren,

Jezus, Licht der Belijders,

Jezus, Zuiverheid der Maagden,

Jezus, Kroon van alle Heiligen,

Wees genadig, spaar ons, Jezus.

Wees genadig, verhoor ons, Jezus,

Van alle kwaad, verlos ons, Jezus.

Van alle zonden, **

Van uw gramschap,

Van de listen des duivels,

Van den geest der onzuiverheid,

Van den eeuwigen dood,

Van de verwaarloozing uwer inspraken,

Door het Geheim uwer H. Menschwor-

ding,

Door uwe geboorte,

* Ontferm U onzer.

** Verlos ons, Jezus

Door uw kindsheid, verlos ons, Jezus.

Door uw allergoddelijkst leven, *

Door uw arbeid,

Door uw doodsstrijd en lijden,

Door uw kruis en verlatenheid,

Door uw smarten,

Door uw dood en begrafenis,

Door uw verrijzenis,

Door uw hemelvaart,

Door uwe vreugden,

Door uw glorie,

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, spaar ons, Jezus.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, verhoor ons, Jezus.

Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, ontferm U onzer, Jezus.

Jezus, hoor ons.

Jezus, verhoor ons.

Laten wij bidden.

HEEER Jezus Christus, die gezegd hebt : « vraagt en gij zult verkrijgen ; zoekt en gij zult vinden ; klopt en U zal worden opengedaan », wij bidden U, geef ons op onze bede de teederheid uwe allergoddelijkste liefde, opdat wij U van ganscher harte in woord en werk beminnen en nimmer ophouden U te loven.

Geef, Heer, dat wij uw H. Naam voortdurend zoowel vreezen als beminnen, wijl Gij uw leiding nooit onttrekt aan hen, die Gij standvastig in uw liefde

* Verlos ons, Jezus.

bevestigt. Die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Litanie van Jezus H. Hart

HEER, ontferm U onzer.
 Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, *

God, Heilige Geest,

H. Drievuldigheid, één God,

Hart van Jezus, den Zoon des eeuwigen Vaders,

Hart van Jezus, in den schoot der Moedermaagd door den H. Geest gevormd,

Hart van Jezus, met het Woord Gods zelfstandig vereenigd,

Hart van Jezus, van oneindige Majesteit,

Hart van Jezus, heilige tempel Gods,

Hart van Jezus, woontent des Allerhoogsten,

Hart van Jezus, huis Gods en poort des hemels,

Hart van Jezus, gloeiende vuuroven van liefde,

Hart van Jezus, schatkamer van gerechtigheid, en liefde,

Hart van Jezus, vol goedheid en liefde,

Hart van Jezus, peillooze diepte van alle deugden,

* Ontferm U onzer.

Hart van Jezus, allen lof overwaardig,
ontferm U onzer.

Hart van Jezus, Koning en middelpunt
aller harten, *

Hart van Jezus, waarin alle schatten zijn
van wijsheid en wetenschap,

Hart van Jezus, waarin geheel de volheid
der Godheid woont,

Hart van Jezus, waarin de Vader zijn
welbehagen gesteld heeft,

Hart van Jezus, van welks volheid wij
allen hebben ontvangen,

Hart van Jezus, verlangen der eeuwige
heuvelen,

Hart van Jezus, geduldig en rijk aan
barmhartigheid,

Hart van Jezus, mild jegens allen die U
aanroepen,

Hart van Jezus, bron van leven en heil-
igheid,

Hart van Jezus, zoenoffer voor onze zon-
den,

Hart van Jezus, met versmadingen ver-
zadigd,

Hart van Jezus, verbrijzeld om onze
misdaden,

Hart van Jezus, gehoorzaam geworden
tot den dood,

Hart van Jezus, met een lans doorstoken,

Hart van Jezus, bron van alle vertroos-
ting,

Hart van Jezus, ons leven en onze ver-
rijzenis,

* Ontferm U onzer.

Hart van Jezus, onze vrede en onze verzoening, ontferm U onzer.

Hart van Jezus, slachtoffer voor de zondaren, *

Hart van Jezus, heil van wie op U hopen,

Hart van Jezus, hoop van wie in U ster-
ven.

Hart van Jezus, geneugte van alle Heiligen,

Lam God, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons Heer.

Lam God, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

V. Jezus, zachtmoedig en nederig van van Harte,

R. Maak ons hart gelijkvormig aan uw Hart.

Laten wij bidden.

ALMACHTIGE eeuwige God, zie neer op het Hart van uw welbeminden Zoon en op de lofprijzingen en voldoeningen, welke het U in naam der zondaars heeft aangeboden; en schenk hun, die uw barmhartigheid afsmeeken, genadig vergiffenis, in den Naam van denzelfden Jezus Christus, uw Zoon, die met U leeft en heerscht in de eenheid des H. Geestes, God, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

* Ontferm U onzer.

Litanie van de H. Maagd

HEER, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.

God, heilige Geest, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.

Heilige Maria, bid voor ons.

Heilige Moeder Gods, *

Heilige Maagd der Maagden,

Moeder van Christus,

Moeder der goddelijke genade,

Allerreinste Moeder,

Allerzuiverste Moeder,

Ongeschonden Moeder,

Onbevleete Moeder,

Minnelijke Moeder,

Wonderbare Moeder,

Moeder van goeden raad,

Moeder des Scheppers,

Moeder des Zaligmakers,

Allervoorzichtigste Maagd,

Eerwaardige Maagd,

Lofwaardige Maagd,

Machtige Maagd,

Goedertierene Maagd,

Getrouwe Maagd,

Spiegel der rechtvaardigheid,

* Bid voor ons.

Zetel der wijsheid, bid voor ons.
Oorzaak onzer blijdschap, *
Geestelijk vat,
Eerwaardig vat,
Uitstekend vat van godsvrucht,
Geheimzinnige roos,
Toren van David,
Ivoren toren,
Gulden huis,
Ark des Verbonds,
Deur des Hemels,
Morgenster,
Behoudenis der zieken,
Toevlucht der zondaren,
Troosteres der bedrukten,
Hulp der christenen,
Koningin der Engelen,
Koningin der Patriarchen,
Koningin der Profeten,
Koningin der Apostelen,
Koningin der Martelaren,
Koningin der Belijders,
Koningin der Maagden,
Koningin van alle Heiligen,
Koningin zonder erfsmet ontvangen,
Koningin van den allerheiligsten Rozen-
krans,
Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, spaar ons, Heer.
Lam Gods, dat de zonden der wereld
wegneemt, verhoor ons, Heer.
Lam Gods, dat de zonden der we-
reld wegneemt, ontferm U onzer.
V. Bid voor ons, heilige Moeder Gods.
* Bid voor ons.

R. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

Laten wij bidden.

WIJ bidden U, Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de menschwording van Christus uwen Zoon gekend hebben, door zijn lijden en kruis tot de heerlijkheid der verrijzenis gebracht worden. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

(300 dagen aflaat telkens. Pius VII. 30 Sept. 1817.)

Litanie van den H. Jozef

HEER, ontferm U onzer.
 Christus, ontferm U onzer.
 Heer, ontferm U onzer.
 Christus, hoor ons.
 Christus, verhoor ons.
 God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.
 God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.
 God, heilige Geest, ontferm U onzer.
 H. Drievuldigheid één God, ontferm U onzer.
 H. Maria, bid voor ons.
 H. Jozef, *
 Roemrijke afstammeling van David,
 Licht der Aartsvaders,
 Bruidegom der Moeder Gods,
 * Bid voor ons.

Kuische bewaarder der H. Maagd, bid voor ons.

Voedstervader van Gods Zoon, *

Vurige verdediger van Christus,

Hoofd van het hoogwaardig gezin,

Allerrechtvaardigste Jozef,

Allerzuiverste Jozef,

Allervoorzichtigste Jozef,

Allersterkste Jozef,

Allergehoorzaamste Jozef,

Allergetrouwste Jozef,

Spiegel van geduld,

Minnaar der armoede,

Voorbeeld der werklieden,

Sieraad van het huiselijk leven,

Bewaker der maagden,

Steun der huisgezinnen,

Troost der ongelukkigen,

Hoop der zieken,

Patroon der stervenden,

Schrik der duivelen,

Beschermmer der H. Kerk,

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, spaar ons Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer.

Ÿ. Hij heeft hem aangesteld tot heer over zijn huis.

℟. En tot beheerder van zijn geheele bezitting.

* Bid voor ons.

Laten wij bidden.

GOD, die door uw onuitsprekelijke voorzienigheid U gewaardigd hebt den Zaligen Jozef tot Bruidegom uwer allerheiligste Moeder te verkiezen, wij bidden U, verleen ons, dat wij hem, dien wij als beschermer vereeren op aarde, tot voorspreker mogen hebben in den hemel, Gij die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

(300 dagen aflaat eens per dag. Pius X, 18 Maart 1909.)

NHOUD

	blz.
Voorwoord	9
Inleiding van den Schrijver	11
Morgengebeden	13
Avondgebeden	17
Gebeden onder de H. Mis	23
Biechtgebeden	39
Communie-oefeningen	47

A. — COMMUNIE-OEFENINGEN, IN HET ALGEMEEN GESCHIKT VOOR ALLE TIJDEN

EERSTE COMMUNIE-OEFENING	
Vóór de H. Communie	49
Na de H. Communie	56
TWEDE COMMUNIE-OEFENING	
Vóór de H. Communie	65
Na de H. Communie	68
DERDE COMMUNIE-OEFENING	
Vóór de H. Communie	75
Na de H. Communie	80
VIERDE COMMUNIE-OEFENING	
Vóór de H. Communie	85
Na de H. Communie	91
VIJFDE COMMUNIE OEFENING	
Vóór de H. Communie	96
Na de H. Communie	102
ZESDE COMMUNIE-OEFENING	
Vóór de H. Communie	106
Na de H. Communie	113
ZEVENDE COMMUNIE-OEFENING	
Vóór de H. Communie	119

Na de H. Communie	125
-------------------------	-----

ACHTSTE COMMUNIE-OEFENING

Vóór de H. Communie	132
---------------------------	-----

Na de H. Communie	136
-------------------------	-----

B. — COMMUNIE-OEFENINGEN VOOR- AL GESCHIKT VOOR DEN TIJD VAN ADVENT EN KERSTMIS

NEGENDE COMMUNIE-OEFENING

Voornamelijk voor den tijd van Advent en Kerstmis.

Vóór de H. Communie	141
---------------------------	-----

Na de H. Communie	147
-------------------------	-----

TIENDE COMMUNIE-OEFENING

Ook geëigend voor het Feest van Maria Boodschap.

Vóór de H. Communie	153
---------------------------	-----

Na de H. Communie	159
-------------------------	-----

ELFDE COMMUNIE-OEFENING

Ook deze oefening kan genomen worden voor het Feest van Maria Boodschap; bijzonder echter ter eere der H. Menschwording.

Vóór de H. Communie	166
---------------------------	-----

Na de H. Communie	173
-------------------------	-----

TWAALFDE COMMUNIE-OEFENING

Het Geheim van het bezoek van Maria aan hare nicht Elisabeth.

Vóór de H. Communie	180
---------------------------	-----

Na de H. Communie	186
-------------------------	-----

DERTIENDE COMMUNIE-OEFENING

Voor het Hoogfeest van Kerstmis.

Vóór de H. Communie	195
---------------------------	-----

Na de H. Communie	201
-------------------------	-----

VEERTIENDE COMMUNIE-OEFENING

Bijzonder voor het Feest van de Besnijdenis des Heeren en van den Zoeten Naam Jezus.

Vóór de H. Communie	208
---------------------------	-----

Na de H. Communie	216
-------------------------	-----

VIJFTIENDE COMMUNIE-OEFENING

Voor het Feest der H. Driekoningen.

Vóór de H. Communie	223
---------------------------	-----

Na de H. Communie	230
ZESTIENDE COMMUNIE-OEFENING	
Voor het Feest van Maria Lichtmis.	
Vóór de H. Communie	236
Na de H. Communie	241
ZEVENTIENDE COMMUNIE-OEFENING	
Ter gedachtenis aan de Vlucht naar Egypte.	
Vóór de H. Communie	246
Na de H. Communie	251
ACHTTTIENDE COMMUNIE-OEFENING	
Ter eere van het Verborgten Leven van Jezus in Nazareth.	
Vóór de H. Communie	258
Na de H. Communie	263
NEGENTIENDE COMMUNIE-OEFENING	
Ter gedachtenis aan het Verlies en het Wedervinden van Jezus in den Tempel.	
Vóór de H. Communie	269
Na de H. Communie	273

C. — COMMUNIE-OEFENINGEN
GESCHIKT VOOR ALLE TIJDEN, MAAR
DIE TOCH OOK VERDEELD KUNNEN
WORDEN NAAR VERSCHILLENDE
TIJDEN VAN HET KERKELIJK JAAR

1. — Meer bijzonder geëigend voor de Vasten.

TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING	
De miskende liefde van den Verlosser; geschikt voor den 1sten Vrijdag.	
Vóór de H. Communie	279
Na de H. Communie	284
EEN EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING	
Ter gedachtenis aan het Lijden van Christus.	
Vóór de H. Communie	289
Na de H. Communie	296
TWEE EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING	
Eerherstellende Communie voor de beledigingen het H. Sacrament aangedaan. Bijzonder voor den 1sten Vrijdag.	

Vóór de H. Communie	303
Na de H. Communie	308

II. — Meer bijzonder voor den Paaschtijd en daarop volgende Feestdagen.

DRIE EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Het H. Sacrament als samenvatting van alle wonderen.

Vóór de H. Communie	316
Na de H. Communie	324

VIER EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Het H. Sacrament als Paaschlam.

Vóór de H. Communie	329
Na de H. Communie	337

VIJF EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Het H. Sacrament des Altaars beschouwd als hemelsch Bruiloftsmaal.

Vóór de H. Communie	345
Na de H. Communie	352

ZES EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Het Hart van Jezus met eene lans doorboord.
— Voor den Feestdag van het H. Hart.

Vóór de H. Communie	360
Na de H. Communie	366

ZEVEN EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

De H. Communie als onderpand der Verrijzenis. — Voor het H. Paaschfeest.

Vóór de H. Communie	373
Na de H. Communie	379

ACHT EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Jezus onze Middelaar. Voor den Feestdag van 's Heeren Hemelvaart.

Vóór de H. Communie	385
Na de H. Communie	391

NEGEN EN TWINTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Jezus onze vertrooster. Voor het H. Pinksterfeest.

Vóór de H. Communie	398
Na de H. Communie	405

DERTIGSTE COMMUNIE-OEFENING

Jezus onze Teerspijze. Als bijzondere voorbereiding tot den dood.

Vóór de H. Communie	411
Na de H. Communie	417
AFLAATGEBEDEN	423

GEBEDEN BIJ BEZOEK AAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT OF GEDURENDE HET LOF

EERSTE OEFENING.	431
Gebed bij den aanvang	431
Aanbidding en smeekgebed	433
Geestelijke Communie	436
Gebed van den H. Alphonsus tot Maria	437
TWEDE OEFENING.	438
Smeekgebed tot het Allerheiligste Hart van Jezus	438
Krans van Gebeden voor Jezus H. Hart	443
DERDE OEFENING.	447
De negen diensten ter eere van het Goddelijk Hart	447
<i>Akte van openbaar eerherstel tot het Goddelijk Hart</i>	470
 Litanie van het Allerheiligste Sacra- ment des Altaars	472
Litanie van den Zoeten Naam Je- zus	476
Litanie van Jezus' H. Hart	479
Litanie van de H. Maagd	482
Litanie van den H. Jozef	484